

АФИЗЕЛ

Өфө,
декабрь
2011

12 (1064)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ИЖТИМАФИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойштороусылары:

Башкортостан Республикаһы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.
Башкорт телендә айына бер тапкыр баһыла.
Издается с марта 1923 года.
Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АФИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНОВ

Мөхәрририят:

Мөхәмәт БАҒЫШАЕВ,
Рауил БИҠБАЕВ,
Наил ҒӘЙЕТБАЕВ,
Камилә ДӘУЛӘТОВА
Рәмил ЙӘНБӘҠ (*баш мөхәррир урынбасары*),
Марат ҠӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘҠОВ (*бүлек мөхәррире*),
Ноғман МУСИН,
Артур СУРИҠ,
Ғайса ХӘСӘЙЕНОВ,
Рәшит ШӘКҮР,
Сабир ШӘРИПОВ (*бүлек мөхәррире*),

Редакция хезмәткәрҙәре:

Гөлнәз Ҡотоева (*яуаплы сәркәтип*),
Мәхмүт Хужин (*бүлек мөхәррире*),
Ләйсән Мараканова (*өлкән мөхәррир*),
Юлай Янбаев (*баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре буйынса урынбасары*),
Гүзәлиә Тутаева, Рүзилә Саптарова (*корректорҙар*),
Рәйсә Ҡамалетдинова, Ләйсән Хәзиева (*компьютерза йыйыусылар*),
Роза Шәйнурова (*компьютерза нәшергә әзерләүсе*),
Рима Нәзифуллина, Зөлфия Биктимерова (*бухгалтерҙар*).

Журнал Элемтә, мәғлүмәт технологиялары һәм масса коммуникациялары өлкәһендә күзәтеү буйынса федераль хезмәттә 2009 йылдың 14 августында теркәлдә.
Таныклык ПИ № ФС77-37206.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды һәм биттәргә һалынды.
Басырға кул куйылды 06.12.2011. Офсет қағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитураһы. Офсет ысулы менән басылды.
Шартлы басма табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 3 262 экз. Һатыуза хақы ирекле. Заказ № 2.0207.11.

Безҙең адрес: 450001, Башкортостан Республикаһы,
Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.
«Ағидел» журналы редакцияһы.

Наш адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г.Уфа, проспект Октябры, 2, 4-й этаж.
Наш адрес в Интернетe: Agideljurn@mail.ru.
<http://agidel.pressarb.ru>.

Басма Матбуғат һәм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль агентлыҡтың финанс ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агенства по печати и массовым коммуникациям.

Башкортостан Республикаһының «Өфө полиграфкомбинаты»
дәүләт унитар предприятиеһында басылды.
(450001, Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2).
Отпечатано в Государственном унитарном предприятии
Республики Башкортостан «Уфимский полиграфкомбинат».
(450001, г.Уфа, пр.Октябры, 2).

Банкыла безҙең реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р/с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урало-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ ЫАНДА:

ШИФРИӨТ

Рауил Бикбаев. „Йәшәйбәз бит ике быуатта...“ Ш и ф ы р з а р	5
Әнисә Таһирова. Көзгө балан. Ш и ф ы р з а р	12
Рәдиф Тимершин. Хәкикәткә күз йоммайым... Ш и ф ы р з а р	20

СӘСМӘ ӘСӘРЗӘР

Хәйзәр Тапаков. Куласа. Х и к ә й ә	26
Сәлмән Якупов. Куш кайындың береһе. Х и к ә й ә	45
Радик Әхмәтов. Эй, ағыла болот... Р о м а н . А за ф ы	51

*“Азизел”дә кунакта – Силәбе калаһының
М. Акмулла исемендәге әзәби берекмәһе*

Камса Мортазин. Һүрелмәй ижад яткыны.	82
Булат Батталов, Алевтина Вәлиева, Мәүлиҙә Ибраһимова, Дарвин Таһиров, Азамат Усманов, Венера Нуртдинова, Рим Рәхимов, Зимфера Ширванова, Айзәр Ишбирзин, Эльвира Колоева, Юлиә Вәлиева, Нәфисә Шакирова, Рафаэль Мөхәмәтйәнов. Ш и ф ы р з а р	84
Гөлсирә Ғүмәрова, Урал Колошов, Альвина Мөхәмәтйәнова. Нәсәрзәр	92

ӘЗӘБИ ТӘНКИТ

Сәриә Рамазанова. Рамазан Өмөтбаев – публицист.	95
---	----

ПУБЛИЦИСТИКА

Рәүеф Шаһиев. Һәйкәлгә лайыҡ шәхес.	99
Әхмәтзәки Вәлиди Туған. Төркөстандың киләсәге.	102

2011 – Башкортостанда милләт-ара татыулыҡты нығытыу йылы

Тәлғәт Шаһманов. Ауыл мәктәбенең әсе күз йәштәре.	106
Ирек Ағишев. Вайымһыҙлыҡ һәм күндәмлек баһа.	114

Жәлил Кейекбаевтың тыуыуына 100 йыл

Зөһрә Кейекбаева. Ебәрелгән һәм алынған хаттар. Азағы.	120
--	-----

РУХИ ТАМЫРЗАРЫБЫЗ

Мәхмүт Хужин. Быуаттар менән күзләшергә килегез!	148
--	-----

“Азизел” кунағы

Гөлназ Котоева. Әйтер һүзем бар! (Әхәт Сәлихов менән әңгәмә.)	151
Мәхмүт Хужин. Көн күреш өлгөһе. (БР-зың торлаҡ-коммуналь хужалыҡ министры Ирек Ялалов менән әңгәмә)	157

СӘНФӘТ

Фәрзәнә Акбулатова. Үз халкының рух илсәһе.	163
---	-----

САТИРА ҺӘМ ЮМОР

Рәзилә Ырысқужина. Бәхетле ятқау. Әмир Сәйфуллин. Исем кушыу мәрәкәһе. Ю м о р е с к а л а р	174
---	-----

“АФИЗЕЛ”ГӘ ХАТТАР КИЛӘ

“АФИЗЕЛ” ЖУРНАЛЫНЫҢ 2011 ЙЫЛҒЫ ЙӨКМӘТКЕҒЕ

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

ПОЭЗИЯ

Р. Бикбаев, А. Тагирова, Р. Тимершин. Стихи.

ПРОЗА

Х. Тапаков. Карусель. Рассказ.
С. Якупов. Одна из белых берез. Рассказ.
Р. Ахметов. Эй, плывут облака... Роман. Окончание.

*В гостях у «Агидели» – литературное объединение
имени М. Акмуллы из Челябинска*

К. Муртазин. Не угаснет пламя творчества.
**Б. Батталов, А. Валиева, М. Ибрагимова, Д. Тагиров, А. Усманов,
В. Нуртдинова, Р. Рахимов, З. Ширванова, А. Ишбирдин, Э. Кулуева,
Ю. Валиева, Н. Шакирова, Р. Мухаметьянов.** Стихи.
Г. Гумерова, У. Кулушев, А. Мухаметьянова. Новеллы.

ЛИТЕРАТУРНАЯ КРИТИКА

С. Рамазанова. Р. Уметбаев – публицист.

ПУБЛИЦИСТИКА

Р. Шагиев. Личность, достойная памятника.
А. Валиди Туган. Будущее Туркестана.

2011 – Год укрепления межнационального согласия

Т. Шагманов. Слезы деревенской школы.
И. Агишев. Равнодушие нас не украшает.

100 лет со дня рождения Ж.Г. Киекбаева

З. Киекбаева. Отправленные и полученные письма. Окончание.

КОРНИ ДУХОВНОСТИ

М. Хужин. Приходите на диалог с веками.

Гость «Агидели»

Г. Кутуева. Есть что сказать! (Интервью с А. Салиховым).
М. Хужин. Образец быта. (Интервью с министром коммунально-жилищного хозяйства РБ И. Ялаловым)

ИСКУССТВО

Ф. Акбулатова. Духовный посланец народа.

САТИРА И ЮМОР

Р. Рыскужина. Счастливый лентяй. **А. Сайфуллин.** Причуды имянаречения. Юморески.

ПИСЬМА В «АГИДЕЛЬ»

СОДЕРЖАНИЕ ЖУРНАЛА «АГИДЕЛЬ» ЗА 2011 ГОД

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА...

Телефондар:

Баш мөхәррир – 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбаҗары һәм яуаплы сәркәтип – 274-89-65

Баш мөхәррирзең хужалык эштәре һәм подписка буйынса урынбаҗары – 292-77-60 (факс)

Шигрият һәм сәнғәт, тәнкит, публицистика бүлектәре – 277-87-73

Проза бүлеге – 277-87-50

Бухгалтерия – 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторзәр фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияға килгән кулъязмалар рецензияланмай һәм кире кайтарылмай.
- Журналда сыккан язмаларзы күсереп баҗқанда «Ағизел»дән алынғанлығын күрһәтәү мотлак.
- Нәшрият ғәйбе менән киткән етешһезлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

**Раул
БИКБАЕВ**

„ЙӘШӘЙБЕЗ БИТ ИКЕ БЫУАТТА...“

„Я устал от двадцатого века,
От его окровавленных рек.
И не надо мне человека,
Я давно уже не человек“.

Владимир Соколов

*„Эй арытты егерменсе быуат,
Кандар даръя булып түгелде.
Кәрәк түгел кеше хокуктары,
Мин бит күптән кеше түгелмен“.* –

*Ни Һазаптар кисергәндер шаһир
Язмышына шулай тигәндә,
Йөрәккәйе талып китеп барзы,
Яңы мең йыллыкка килгәндә.*

*Аяк баһтык яңы мең йыллыкка,
Йәшәйбез бит ике быуатта!
Мең йыл буйы кеше низәр күрер?
Уйлауы ла кыйын был хакта.*

*Башланып та өлгөрмәгән быуат
Нисәмә кат котто осора...
Ниндәй шаһир нимәләр тип әрнер
Быуат тамамланыр осорза?*

Раул Бикбаев (1938) – Башкортостандың халык шағиры, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты, Башкортостан Республикаһы Дәүләт Йыйылышы – Королтай депутаты, комитет рәйесе.

Аяккынам эле ергэ теймэй,
Әле ерзән алам сак-сак нурып.
Әллә нисек йырткыланды донъя,
Йәшәлә бит бигерәк урык-нурык.

Йырткыланды тормош,
Йырткысланды.
Ябырыла йәнгә коро шаңлә.
Таркалгандай бөйөк дәүләтебез,
Емерелде күңел?..
Тәүбә!
Тәүбә!

Хәйерсенең иң хәйерһез көнө —
Төшмәүзәрә хәйер-сазака.
Донъя буйлап хәйер бирә-бирә
Хәйерсе ил булдык азактан.

Дауылдарзы үткән карабыбыз
Төртөлдө бит килеп һай ергә.
Үтер микән был хәйерһез көндәр?..
Йөз таланған, йөз алданған илем,
Калып бара көнөң хәйергә...

Ни фәтүә дәүмәлдән, зурлыктан,
Үтһәләр ыңмерзәр тик бушка?
Какмаған һис бер Царь-колокол,
Атмаған ыңмерзә Царь-пушка.

Ил — сабыр,
Ил — сызам,
Ил — күркәм.
Үтәй ул
Хакимдар ни кушһа...

Ғүмерзә һукмас Царь-колокол,
Атырға һәләтһез Царь-пушка.

Аллаһ бар яһаған Уралтауза
Корған халкым тирмә-сатырын.

Илһамланып бында ижад иткән
Башкорт бөйөк „Урал батыр“ын.

Курайға рух бөркөп.
Аллаһ үзе
Тотторғандыр башкорт кулына.
Тылсым булып курай яңынан тыуған,
Һуғарылып башкорт моңона.

Был тормоштоң йәме, тәме итеп
Биргән Аллаһ күпме бал кортон.
Шулар араһында тик беззеке
Йыя балдың иң-иң шифалыһын –
Тәрбиәһе менән башкорттоң.

Париж урамдарын яңғыраткан
Башкорт аттарының дағһы.
Азмы ундай хәлдәр...
Узғандары
Форурланып телгә алаһы.

Киләсәккә ниндәй дандар менән
Уйылып калыр башкорт тамғаһы?
Һезгә әйтәм, йәштәр!
Тыуыр көндөң
Капкаларын һезгә кағаһы.

Бында Һәзиә Дәүләтшина тыуған

Ниһайәт, һиңә
Төштө бит юлым,
Һәзиә апайзың
Тыуған ауылы!

Килдек Хәсәнгә,
Аһ, һуңлап, һуңлап.
Йөрәктә яра
Яна һулкылдап.

Хәсәндәр гөрләп
Донъя көткәнде
Күрергә миңә
Насип итмәне.

Һыукайы Ырғыз,
Тауы – Мөһөрмән.

*Изге нигеззе
Трактор һөргән.*

*Трактор һымак
Заман үкерә,
Екерә, кыра...*

*Һәзиә апайзың
Иштәлегенә
Ауылдаштары
Куйған таш тора.*

*Данлы төйәктән
Калған ошомо?
Хәтер ташымы был,
Кәбер ташымы?*

*Мин дә түгел бер шаһзадә,
Һин дә түгел хан кызы.
Тик барыһын ярһыта шул
Ғишык дәрте, кан кызыу.*

*Был сак әзәм балалары
Бөйөктәрзән бөйөктәр.
Үззәре хас илаһизар,
Үззәре хас кейектәр.*

*Тәхеттә кукырайғандар,
Тупһала тилмергәндәр –
Барыһы бер тигез була
Наз-ләззәткә кергәндә.*

*Әй, ғәзелһез был язмыштар!
Тигезлек бары шунда:
Һөйгән йәрең куйынында,
Тыуған ер куйынында!*

*Әре утындарзы башта
Вак сыралар яндыра.
Илгә ут төртмәксе мөртәт
Башта йәштәргә ут төртә,
Йәштәрзе токандыра.*

Тибәһең, йөрәгем, ярһып,
Сама-сиктәрҙе үтөп.
Һәм бына типтең –
Үзеңде
Сатнатыр сиккә етөп.

Барыһы ла тороп кала:
Дуҫтар кала, йәрҙәр кала.
Ғәзиз туғандарың кала,
Аунап үскән ерҙәр кала.

Буш үс менән китте кеше,
Нимә алған – кире бирҙе.
Үзе менән алып китте
Бары серҙе,
Күпме серҙе!

Күпме серҙәр күмелә ергә,
Йәшерен аһтар, йәшерен анттар!
Тынлык менән серҙәр сорнай –
Инеңем була зыяратка.

Берәү ил тип уттар йота,
Укъян тота, калъян тота.
Берәү илдең елеген имә,
Казы-ял йота, калъя йота.

Һин үрләйһең, тизәр.
Үрләмәйем.
Түбән төшә бары күп заттар.
Эреләнмәйем.
Күренәмдер эре,
Вакланғанға байтак ир-аттар.

Батырҙарҙың батырҙарын хатта
Шомландырмай калдырмаҫ бер нәмә:
Нишләтһәң дә сабырлығым етер,
Аралай күр, Аллам, төрмәнән.

Нисек кенэ донъя көтһөң дэ бит.
Етэбез шул кэбер-төрмөгө.
Ярай эле, кеше ул төрмөгө
Исен юйгас кына элөгө.

Бүлөшкэнең матур бүлөк булһын.
Телең айткэн изге телэк булһын.

Донъяның сәйер сактары

Иртэ калккан кояш бик һуң бата,
Бик һуң калккан кояш иртэ бата.

Нимэлэр генә
Кисермәй кеше.
Йыһандан оло,
Тузданан кесе.

Кемгә — тантана,
Кемдер — тапала.

Берәүзәр — шәһит,
Берәүзәр — шаһит.

Атлығам да укталам,
Каңғырып туктап калам.

Элек канун курсалаған
Халыктыкын карактан.
Хәзер канун камап тора
Карактыкын халыктан.

Язын кара ергә басыу — бәхет,
Кара көззән — басыу ак карға.
Аяк астарыма ак кар түшәп,
Киләм.
Күпме калған атларға?..

*Ишелеп төшә был ямғыр
Көззөң төпһөз күгенән.
Киләм әллә ер йөзөнән,
Әллә диңгез төбөнән.*

*Кыйыулыкһыз хатта койма койоп булмай,
Карап торһаң кыймай —
Коймак та койолмай.*

*Ут капкандай кабалана,
Өталәнә ут өткәндәй.
Ялға сығыр сакта алға сыға,
Ялға сығыр сакта яуға сыға,
Най, был бәндә!*

*Ғәмһеззең кайзан булһын тәғәме?
Ғәмһезлек килтерә тәғәмһезлеккә.
Һөмһөз һөзгәндә ойома ғәмһез,
Яулап алына бар ғәзеллектәр.*

*Башыңды эшләт, баш ват, тип
Уны гел аптыраталар.
Юк башты нисек эшләтһен?
Юк башты нисек ваталар?*

**Әнисә
ТАҒИРОВА**

Көзгө балан

*Көзөм йырһыз быйыл,
Әллә ниндәй
Болокһоузәр мине каманы.
Бар күңелем, — гүйдә, сәскәләре
Тажын койған һағыш яланы.*

*Сайкала ла хәтер
Алыс калған
Ап-ак кылғандарға әйләнә.
Ак кылғандар буйлап йылдар елә,
Уйзарыма уйзар бәйләнә.*

*...Сәскә тулы ялан —
Ак сәскәләр.
Кәкүк күзе, зәңгәр кыңғырау.
Һәр сәскәлә балкый йәйһор төсө,
Тирә-якта серле сыңғырау.*

*—Әй, кыңғырау,
Бигерәк матурһың шул!
Йәл булһаң да, өзәп алайым.*

Әнисә Таһирова (1941) Ишембай районы Макар ауылынан. Стәрлетамак педагогия институтын тамамлай, «Башкортостан кызы» журналы редакцияһында, Башкортостан радиоһы һәм телевидениеһында, мәктәптә эшләй. Ике тиҫтәнән ашыу китап авторы. Кәләмдәшебезҙе күркәм юбилейы менән ихлас тәбрикләйбез.

*Баш осомда ғына балкырһың һин,
Мин бағырмын һиңә таң һайын.*

*Таждарынан назлап һөйә-һөйә,
Сәскә йыйып йөрөй кыз бала,
Янда ғына шишмә йырын көйләй,
Күктән уға кояш йылмая...*

*Алыштағы сағыу был хәтирә
Нурға күмде көзгә яланды.
Ялманы ул минең баш осонда
Томрап бешкән көзгә баланды.*

*Болокһома, ғымер көзәм, һинең
Әле йылытырлык нурың бар.
Кояш назын, ерең һутын алған
Сағыу балаң төслә йырың бар!*

2010

*Өс таяныс беззе кеше итә:
Ерең, һыуың, телең.
Ере барзың – азымдары базык,
Нур балкыта йөзөн.*

*Телем – моңло,
Уралтаузың билен
Ағизелем коскан.
Рәсәй-илдең ак шоңкары булып
Баға Башкортостан!*

2011, март

*Урал ере Тәңре көсә менән
Диңгез төптәренән терелгән.
Шул бөйөк көс менән ошо ергә
Курай һәм ук-һазак бирелгән.*

*Ябай түгел ошо ике тамға –
Ул Тәңренең мөһөр-билдәһе.
Был тамғала милләт азатлығы,
Форурлығы, сәме, ил ғәме.*

Ук-һазағы сая башкортома
Илде һаклар өсөн бирелгән.
Ә курайзың сихри моңдарынан
Гөл-сәскәләр балкып терелгән.

Ошо сихри моңдан
Тау күкрәген
Ярып сыккан шишмә юл алған.
Ошо сихри моңдан
Батырзарзың
Ауыр яралары уңалған.

Башкорт ерзәренә кемдәр генә
Яскынмаған, караш атмаған.
Башкорт ерен — оскор ук-һазағы,
Башкорт йәнен курай һаклаған.

Батырлығың, тапкырлығың менән
Күпме күтәрзең һин ил данын!
Париждарға еткән сая башкорт,
Ниңә әле бөгөн базаның?

Нимә булды,
Ниңә милләттәштәр
Күтерзәргә бора азымын?
Күпме йәндәр бөгөн һаләк булды
Йотоп утлы иблис ағыуын.

Иблис коткоһона күпме кыззар
Урамдарға сығып бақтылар.
Дәһризәргә керһез тәндәрен дә,
Азак йәндәрен дә һаттылар.

Кемдер атлай намыс һукмағынан,
Йәшәй тоғро хезмәт, йәм өсөн.
Кемдер каба нәфсе тозағына,
Йәнен кыя байлык, дан өсөн.

Иблис коткоһона бирелгәнде
Язмыш тезләндерер, кол яһар.
Хаклык, сафлык менән йәшәгәнде
Көслө рух һәм изге Моң һаклар!

Торатау

Уралымдың йөзөк кашы – Торатау,
Уның менән Һорурлана Уралтау.
Юрматының асыл ташы – Торатау,
Торатауы менән бәсле Уралтау.

Шәкетаузы кимергән түймәс комак
Торатауға комһоз моронон һузмак.
Торатаузың йөрәген ул уймаксы,
Хазинаһын кешәһенә коймаксы.

Күктәрәмә бактым тулып моң-зарға,
Бер Хозайзан ярзам көтмәй юк сара.
Халкыма ла барып етер, иншалла,
Уйзарыма кайтты әмер-ишара:

«Торатау ул – изгеләр биләмәһе,
Унда бар фәрештәләр гөлләмәһе.
Торатауға кемдәр кыла хилафлык –
Каза күрер, юкка сығыр һәммәһе.

Торатау – йәнде сафландырыр вәъәз,
Пәйғәмбәрзәр доғаһы, таңғы намаз.
Торатауза һаклана диңгез йәне,
Күкрәгендә күктәрзән күскән ауаз.

Әгәр уға кабылһа иманһыз кул,
Терелер диңгез, тулкын үрә торор.
Йәшен йәшнәр, уттар яуыр күктәрзән,
Ерзәр актарылыр хәтәр күкрәүзән.

Торатау – ул тыныслыктың төйәге,
Ак фәрештә – был төйәктең эйәһе.
Имен булһын өсөн торған ерегең,
Торатаузы һәр сак һаклай күрегең!»

Күңел тулы булһанда ла моң-зарға,
Юғарынан йән йылыткыс нур яуа.
Халкыма ла барып етер, иншалла,
Күктәрәмдән килгән әмер-ишара.

2010, октябрь

Кар өстөндө миләш...

*Кар өстөндө миләш тәлгәштәре
Шәлкем-шәлкем булып һибелгән...
Ап-ак карза алла усак яна,
Әллә ал муйынса өзөлгән.*

*Ә миләшкәй башын түбән әйгән,
Хәтерләйзәр үткән яззарзы.
Гәлсәр йылғаларзың моңло йырын,
Йәйге, йылмайыулы таңдарзы.*

*Заманында йәп-йәш миләшкәйзең
Сағыу емештәре күп ине,
Серзәштәре – коштар,
Яратканы –
Алһыу таңдар, зәңгәр күк ине.*

*Тилбер коштар күркәм көйзәр менән
Байыттылар уны моңдарға.
Ә миләшкәй сағыу емештәрен
Ихлас бүләк итте уларға.*

*Бер-бер артлы етез йылдар үтте,
Әрһез ел-дауылдар кайттылар.
Усал елдәр сағыу тәлгәштәрзе
Йолкоп тирә-якка аттылар.*

*Өзгөләнгән, йолкколанған миләш
Һаман бирешмәне кыштарға.
Туңған килеш сағыу бөртөктәрен
Һаман бүләк итте коштарға.*

*Кар өстөндө миләш ялкынлана,
Һаман тере, һаман ул түзем.
Кар тигәнем – тормош-дарға икән,
Ак карзағы миләш – мин үзем.*

2011, гинуар

*Болокһоған диңгез шауы кеүек,
Һиңә кайта уйым.
Исемендең ете хәрефенән
Каға ете тулкын.*

Инде җтәм ете артылышты,
Көззәр артынан кыш.
Исемендең ете хәрефенән
Наман кайта балкыш.

Тик кыскара бара җүмер юлым,
Өмөтәм юк күпкә.
Инде әйзәй мине ете балкыш
Юғарыла, күктә.

2011

Алыста һин калдың, алыста —
Инде ярты быуат артында.
Төшмәйем мин бозло һыузарға,
Инде янмайым мин ялкында.

Тыныс йәнем, шундай тып-тыныс,
Талғын ғына яуған кар кеҗек.
Тыныс йәнем, шундай тып-тыныс,
Көзөн тынып калған яр кеҗек.

Тыныс микән?
Яуған ап-ак карзәр
Бер мэл мине өткән кар бит ул.
Был тыныс яр
Бер мэл йөрәкһенеп
Карлуғасын көткән яр бит ул.

Тымык был күл
Тәү карашка тыныс.
Тәү карашка тымык моң ғына.
Был күл төптәрәндә,
Күз йәшендәй,
Мөлдөрәгән шишмә урғыла.

Тыныс йәнем тәүге карашка,
Әйләнгәндәр хистәр ак ташка.
Янартаузар унда баш зйгән,
Күз йәшендәй шишмә йәшенгән.

2010

Мөтәшағирға

Һандуғастың ғына үз тауышы,
Аккоштарзың ғына үз көйө.
Үз моңдары менән кыр-болондо
Яңғырата торна, көйөлдө.

*Мин – шағирмын, тигән кай берәүзәр
Бары тутыйшошка окшаған.
Башкаларзың моңон, һүзен һүтеп,
Шиғыр ишаратын суклаған.*

*Языр һүзен, әйтер һүзәрән дә
Башкаларзан сүпләй ул тотош.
Бына шулай һәр бер һүззе аңдып,
Гел кабатлап тора тутыйшош.*

*Йән иретер йыр-моң була алмас
Тутыйшоштоң һүзәр теземе.
Һандуғастың ғына үз тауышы,
Аккоштарзың ғына үз көйө.*

2010

*Болғауыр был тормош косағында
Юл асыла кара йәндәргә.
Улар үсле ихлас күңелдәргә,
Улар үсле керһез йәмдәргә.*

*Кара йәндәр һипкән кара көлдән
Төндө хәтерләтһә ак көнөм,
Мин һағынам һине алыс калған
Ак канатлы, ауан йәшлегем.*

*Канаттарын елпеп ак күбәләк
Осоп кунған кеҫек гөлдәргә,
Мин вайымһыз, якты караш менән
Баға инем кайткан көндәргә.*

*Мәкерлене һулышынан тоя
Хәзер минең һизгер күңелем,
Тоя күңел һәр яһалма һүззең
Асылын һәм ысын түгелен.*

*Бәлки, тағы юлдарымды быуыр
Мәкер ауы, мәкер һөрәмө.
Ләкин беләм: хаслык кылғандарзың
Язмышы ла кара мөһөрлө.*

2008, 2011

*Кай берәүзәр ғымер буйы
Атланмаксы дан-атка.
Кемдер кемделер еңмәксе,
Әйләндермәк курсакка.*

*Кемдер кемдәрзелер һаман
Баштырмак кызыу ташка.
Башкаларзы кол итмәксе,
Үзе булмаксы кашка.*

*Йәнеңде һатмайым тиһәң
Иблис төкөргән ашка,
Үз-үзеңә кол була бел,
Үз-үзеңә бул батша.*

2011, март

*Ярһыузарым ярзанына кайтты,
Инде бер низе лә көсәмәйем.
Ярға басып көтөр карабым юк,
Күктәрзән мин йондоз эзләмәйем.*

*Инде тыныс бағам
Дан артынан
Илерешеп баккан бәндәләргә.
Бары йәнем көйә
Ер йәмдәрен
Тәләфлэгән туймас, кара йәнгә.*

*Саф тәбиғәт – минең йәшәйешем,
Уның менән ерзә бар булғанмын.
Йырзарыма ерзән түл йыйғанмын,
Ерем назын туплап моң урғанмын.*

*Кәрәк миңә бары урман моңо,
Йылға көйө, шәфәк балкыштары.
Ләйсән ямғыр күкрәп килгән сакта
Язғы сәскәләрзең алкыштары.*

*Бал корттары күсен айырығанда,
Моңсол коштар бала осорығанда,
Көзрәтле күк йәйгөр-дуға менән
Ерем иңдәренән коскан сакта, —*

*Мин яңынан бар булмышым менән
Күктән килгән моңға тартылам,
Башка миңә бер ни кәрәк түгел,
Ташламаһын бары йыр-донъям!*

2011

**Рəдиф
ТИМЕРШИН**

ХӘКИКӘТКӘ КҮЗ ЙОММАЙЫМ...

Кешеләр араһында

*Ғүмеремдә байтак гиззем
Таузарын да, далаһын да.
Яңғыз түгел, булдым гелән
Һез — кешеләр араһында.*

*Хәкикәткә күз йомманым —
Күрзем ағын, караһын да,
Туңдым да мин, уңдым да мин
Һез — кешеләр араһында.*

*Дауа таптым сит-яттарзың
Язмыш һалған яраһына;
Яуыз булып һаналманым
Һез — кешеләр араһында.*

*Үз башыма кайғы төшһә,
Уны баһыу сараһын да
Таба инем изге йәнле
Һез — кешеләр араһында.*

*Якын иттем әзәмдәрзең
Бабаһын да, балаһын да...
Шатлык сәсеп күп йөрөнәм
Һез — кешеләр араһында.*

Рəдиф Тимершин (1947) Яңауыл районының Мәсәғүт ауылынан. БДУ-ның филология факультетын тамамлай. Армияла хезмәт итә. Оҙак йылдар «Һәнәк» журналы редакцияһында эшләй. Байтак китап авторы.

Әммә бер мөл (кызганыс хәл!)
Кешеләрзән айырылдым.
Әйтерһең дә, кояш һүнде,
Пар канатым кайырылды!

Күңелем кылдарына кунып
Һайрар коштар тынып калды,
Йәнде битарафлык, шомлок
Һәм ғәмһезлек һырып алды...

Сәфәр сыкһам, белмәйем мин
Кай тарафка бараһын да.
... Кеше – Кеше була икән
Тик кешеләр араһында!

Тормош фәлсәфәһе

Юғалтыузар һәм табыштар...
Бар за үземә таман:
Тапкан һайын юғалтам мин,
Юғалткан һайын табам!

Бер туктауһыз мин һағынып торам.
Өнғәм АТНАБАЕВ

Бер туктауһыз мин һағынып торам:
Сит ерзәрзә – илде һағынам,
Илдә – тыуған ерзе һағынам,
Тыуған ерзә – өйзө һағынам,
Ә өйөмдә – һине һағынам.

Һин булмаһаң, тыуған өйөм бар,
Өйөм юкта, тыуған ерем бар,
Тыуған ерем юкта, илем бар,
Илем юкта минең нием бар?

Тыуған төйәк

Һинән көс-кеүәт аламын,
Һинән мин ялкын алам.
Һи кәзәрле алысайһам,
Шул тиклем якынаям!

Өфө – Силәбе юлдары

(Йыр)

Өфө – Силәбе юлдары,
Юл буйзары – кайынлык.
Пар кайындарзай инек бит,
Һиңә һуң айырылдык?!

Өфө – Силэбе юлдары,
Юлдарында таи кына.
Таи яуһа ла таилай алмам –
Күңелем һиңә ашкына.

Өфө – Силэбе юлдары
Таузар аша үтә ул.
Таузай кайғы ишелһә лә,
Көткән йөрәк көтә ул.

Өфө – Силэбе юлдары –
Юктыр кеүек азағы.
Юлдар кеүек икһез-сикһез
Икән һөйөү ғазабы!

Өфө – Силэбе юлдары
Үтелер ул, үтелер,
Якынайыр йырак юлдар,
Иркәм, һиңә килтерер!

Күз-күмер

Аһас ике кабат яна:
Баиша күз – күмергә кала,
Күмер иһә, кабат янып,
Иһә йылы бирә ала.

...Мөхәббәтем күптән калды
Янып һиңгән күз-күмергә.
Шул күз-күмер етер һымак
Миңә тигән бер күмергә.

«Кү-кү»

– Кү-кү?
– Кү-кү!..
Яззар үткәс,
Ғүмеребеззең көзө еткәс,
Бергә озақ донъя көткәс,
Әйтәһене әйтеп бөткәс,

Бына шулай «һөйләшәбез»,
Бына шулай «серләшәбез»,
Бер-беребезгә, кәкүктәрзәй,
«Кү-кү» тиеп өндәшәбез.

«Кү-кү?» – тимәк, «Хәлең нисек?»
«Кү-кү!» – тимәк, «Хәл бер көйө!»

Башка гәйтер һүз зә бөткән,
Һәм дә телдәр һәлбер көйө.

...Ә бит мин – «Һандуғас» инем,
Тыңлай инең һокланып һин,
Һин дә гөр-гөр гөрләй инең,
Тормай инең тукталып һин.

Икебез зә инде тындык.
Икебез зә «кәкүк» булдык.
Етә тик бер һүззе тукыу:
«Ку-ку?» «Ку-ку!» «Ку-ку?» «Ку-ку!»

Илле йәшлек берәүгә

Матур, бейек, затлы бер йорт
Илле йәй, илле кыш торзо.
Тик унан һис фәтүә юк,
Сөнки бит ул гел буш торзо.

Һайраны кош биш тиштә йыл,
Тауыш-моңо – иң китмәле!
Әммә уның һайрағанын
Һис берәү зә ишетмәне.

Шимә акты ярты быуат,
Шифа ине һыуы нисек!
Юкка акты, сөнки бер кем
Караманы һыуын эсеп...
Һиңә лә илле йәш тулды.
Донъяға ни файзаң булды?

Олоғайғас тыуған уй

Бер уйлаһаң, кеше тыумаң борон
Үлә башлай.
Әммә быны – үлер сакта ғына
Белә башлай.

Ғүмер аҙағына яҡынлашканда

Ватылды ғүмер ваҡыты,
Қалды бары ватыктары.
Хатта шул ватыктарзың да
Булмай икән артыктары!

Мәғәнәле көн

Үтте көнөм. Бушқа үтте, тиеп
Үрһәләнеп, сырай һытманым.
Ни өсөнмө? Бөгөн бер дуғымды
Тыуған көнө менән котланым!

Яугир егеткә

Яуга атыл, атка халып эйәр,
Батырзарға, кыйыузарға эйәр,
Дошман һинең алда башын эйер,
Халкың, зурлап: «Ысын егет!» – тиер.

Белеп йәшә

Әй, дуһкайым, шуны белеп
Һин йәшә:
Айот менән айот кына
Телләшә!

Яңылыш һәм язмыш

«Яңылыш азым яһаным!» тип
Уфтаныуың алдандыр –
Бәлки, шул азым җемдән
Һине алып калғандыр?!.

Утлы минут

Алданып бер татлы минутка,
Ғүмерлеккә индем мин утка!

Сәбәп

Ник яратмайым Төндө?
Үлтергәнгалер Көндө...

Бәйләнсеккә

Әгәр һис белмәһең
Бәйләнергә кемгә,
Бик-бик иҗтибарлап
Кара тирә-йүңгә.

Әгәр инде башка
Һис тапмаһаң сара,
Бик-бик иҗтибарлап
Һин... көзгөгә кара!

Һин шул түгелме?

Йылмайыуың – гөлдәй матур,
Йөзөң – сәскәләй сибәр...
Әммә, донъяла ағыулы
...Сәскәләр зә бар, тизәр.

Көнсөл

Күзе – гел кызығып карай уның,
Йөзө, – гүйә, йәшен болото.
Йылан кеҗек саға, эттәй тешиләй,
Ерзә ахлак барын онотоп.

Ул кайгыңа һинең шатлана гел,
Шатлыгыңа мотлак кайгыра,
Көс кызғанмай, һиңә баз казый ул,
Һиззәрмәйсә, астан, яй ына.

Көнсөл әзәм эстән яна, һыза,
Этлек кыла кыла алғансы,
Һине кайгыларға һалғансы һәм
Үзе көл-күмергә калғансы.

Вайымһыз

Алып һалмай аркырыны буйға,
Баш ватмай ул, батмай хәсрәт-уйға,
Гүйдә, килгән был зат ымер буйы
Күңел асыу өсөн һабантуйға!

Әрһез

Һағызак күрмәгән
Тишек юк,
Был әзәм кермәгән
Ишек юк!

Йомарт һәм һаран

Йомарт борсолор: «Кәрәксә
Күрһәттемме йомартлык?»
Һаран кайгырыр: «Йомартлык
Күрһәтмәнемме артык?!»

Кысыр кыуаныс

«Иллә рәхәт тик тороу!» тип
Берәң ауызын йырған...
Юкка кыуанаһың, мырзам,
Тик тормаган – тук торған!

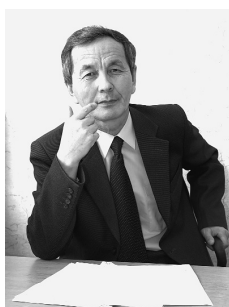
Дәүцәләшә белһәң...

Былбыллыкка дәүцә итмәй карға,
Якшы белә үзенең тауышын...
Исем китте! – Карға тауышы менән
Ат казанды йырсы танышым!

Юйгыс

Юя-юя, үзе лә ул
Юйыла, бөтә бит, ә!
Үзе бөтһә бөтә, әммә
Тапты бөтөрөп бөтә!

Хәйзәр
ТАПАКОВ

КУЛАСА ХИКӘЙӘ

1

Эшкыуар Мәликә Мансуровна Ишйәрованы көтмәгәндә кала хакимиәтенә сақырзылар. «Ололар көнә алдынан тағы ла байрам үткәреү өсөн акса һығырғалыр уйзары...» – тип екһенһә лә, кырамалай кырк мәшәкәтен куйып, барып әйләнергә булды. Ни тиһәң дә, урындағы етәкселек менән килешеп йәшәргә кәрәк – бөгөн ул кала хужаһына, иртәгә үзәнә лә, йөз һыуын түгеп, шул йорт ишеген асырға тура килеүе ихтимал.

Көндәлек эшендә һәр вакыт спорт стилиндә кейенеп йөрөй, шулай кулайлырак. Хакимиәттең язылмаған үз канундары, унда был килеш күренәү ярамай һәм килешмәй. Шуға фатирына һуғылып, өстөн алыштырырға булды. Юл ыңғайы ювелир магазинына инеп, йөзөнә семәрләп киммәтле таштар батырылған көмөш беләзек, супермаркеттан оло пакет тултырып тәм-том һатып алды ла ишекте асып инеү менән фатирзы яңғыратты:

– Рәсимә? – Был вакытта кызының институтта икәнлеген белә күрә һораны, йоклап калып куймаһын был, тип хафаланыуы. – Әсәй, һин кайза?

– Рәсимә ни һинең артыңдан ук сығып китте укыуына, иртәнге сәйен әсереп ебәрзем. Миңә калһа, һеззән китеп кайза ғына барайым... – Бөксәңнәп, тыш та быш итеп һөйләнә-һөйләнә, зал яғынан килеп сыккан әсәһе язып ябынған яулығын төзәткеләп каршыһына бақты.

Биреште һуңғы осорза Маһира карсык, күзгә күренеп биреште. Ошоғаса тилбер йыбырлап йөрөп ятқан, йорт мәшәкәттәрен ауырлыкһыз аткарған карсыктың былай за йока кәүзәһе хәлһезләнеп бөгөлдә, төшһөз күззәренәң нуры кайтып, күгәйемләнгән күз сокорзарына һеңеште, буразналар сыбарлаған йөзөнән кан әсәре касты. Атлағанда ла уң як кабырға астын услап йөрөүзе гәзәт

Хәйзәр Тапаков (1955) Йылайыр районының Һабыр ауылынан. Стәрлетамак педагогия институтын тамамлап, мәктәптә укыта, Сибай төбәк языуылар ойошмаһы етәксесе була. Әле «Атайсал» гәзитенең баш мөхәррире. Языуылар союзы ағзаһы.

итте, ашау-әсеүзе лә онотто, көсләп сакырмаһаң, өстәл янына килмәй зә. Йәнә йыш ятаклай һуңғы осорза, оло йәштә икәнлегенә һылтанып табиптарға күр-енеүзән кырка баш тарта ла, сәләмәтләнеүенә өмөтө һүрелмәгәндер, күрәһең, – үзенсә дауаланып азаплана. Шулай за зарын, уфтаныузарын тышка сығармай, шәлкәмләп бәйләп киптерелгән әрем, меңъяпракты бергә кушып кайната ла куйы сәй төсөнә ингән төнәтмәне бисмиллаһын әйтеп, сытыраймай ғына эсеп куя, шунан кыуарған, шау һөйәккә қалған кул һырты менән ирендәрен һыпырып, башкарырзай күренгән йорт мәшәкәттәренә тотона ла китә. Йәлләй әсәһең, ауылдан кузғатып алып килеп, бында, туғызынсы катка, бикләп ултыртыуына үкенә лә биреп куя, мәгәр етмешен тултырған карсыкты ауыл ерендә қалдырыу – мөмкиң булмаған эш. Йорт-курамды туззырғым килмәй, йәнә кош-кортомдо, бесәй-әтемде кемдең кулына қаратып қалдырам, тип һуңғы көнөнә тиклем бында күсеп килергә теләмәй кырталашты. Кышын-йәйен қала менән ауыл араһын тапап, курсалау-хәстәрләүзәрзән арыған Мәликә әсәһең һуңғы сиктә күндерзә тәки. Хәзәр йәнә тыныс, көнитмешә теуәл: дүрт бүлмәлә фатирза әсәһе менән институттың һуңғы курсында укыған кызы бергәләп көңгөр-қаңғыр йәшәп ятқан көндәре. Хәлбүки, тормошоноң бөтөн-лөгө китек барыбер: кызы Рәсимә бишенсә класта укыған йылы тау байықты-рыу комбинатында баш инженер вазифаһында эшләп йөрөгән Зиннуры қапыл ғына йөрәк сиренән үлеп китте. Шаңкыны, аптыранды, кайза барып бәрелергә белмәне башта. Шунан, иҫен йыйғас, һакимиәттә юрист вазифаһында эшләп йөрөгән еренән байтак кына кредит алып, үзенә шәхси эшен асып ебәрзә. Хокуки өлкәләге белемен урынлы кулланып, сәмләнәп, ныкышмал тотонғайны, кәсебе лә уңышлы ғына китте, матди хәлә лә зарланырлык түгел, уның менән партнерлык итергә теләүселәр зә бихисап, ақса тип тә йонсомай, танып белгән қала етәкселеге лә уға ихтирам менән қарай.

– Әйзә әлә... – Мәликә Мансуровна, сибек яурынынан кармап, әсәһең зал яғына ыңғайлатты, сығып диванға ултырғас, алдына бүләген һалды: – Ике көндән – ололар көнә, һине Рәсимә ейәнсәрең менән без шул байрам айқанлы котлай-быз. Ошо беләзекте икебез исеменән қабул ит. Унан да қулай нәмә тапманым.

– Ай, Аллаһ, расхутланмаһаңсы шул кәзәрә, күстәнәсә тағы нимәгә, һуыт-кыс тулы тәғәм... – Шулай һөйләнһә лә, әсәһеңә йөзә яктырып китте, азык-түлек тулы пакеттың әсенә кәнәғәт күз атты, катын-кыз көйәзләнеүе еңеп, затлы беләзекте тупайған кушкар тапкырына әлдә лә курайзай беләген алға һоноп әйләндергеләнә.

– Әсәй, һиңә бер ни зә йәл түгел, озақ йәшә, йәме, сәләмәт бул!

– Йә! – Карсыктың йөзөнән моңһоулык күләгәһә йүгереп үтһә лә, кәнәғәт кеткелдәнә. – Эштәрең һисек бара һуң, балам, иртән сығып китеп кис қайта инең, бөгөн, ни сәбәптәндер, иртәләгәнһең.

– Тәгәрәп кенә китеп бара, ай азағында ике йыл әлек ябылған теге ит комбинатының яртыһында колбаса цехын асабыз, йыл азағына кәзәр һарык йөнә, тиреләр қабул итеп, эшкәртә башлаясақбыз. Уның өсөн дә бина таптык, шуны ремонтлап ебәргәндә, әсенә кәрәкле қорамалдар қуя башларға ла мөмкиң.

– Ауыл шөгөлән кыуалатаһың әләйгәс, катын-кызға кейем-һалым, матурлык салондары, сәс алдырыу урындарын асып, шуның мәшәкәттәре менән шөгөлләнеү қулайлырак түгелме?

– Һуң мин бит – ауыл балаһы, ер хәстәрә йәнәмә яқын да, кәзерлә лә. Яқын-тирә райондарзың берендә тирмән асыу уйы ла бар әлә. Урындағы халыкка қулай, миңә отошло буласақ. Ир-егеттәр тотонмай тип, қул қаушырып ятайым-мы тағы? Тик бына һуңғы йылдарза қабатланып килгән қоролок кына бәкәлгә

һуға. – Тороп басқан Мәликә Мансуровна үзенең бүлмәһенә йүнәлдә лә, кейем шкафын асып, өстөн алыштырырға керешеп китте, үзе асык ишек аша һөйләшеүен дауам итте. – Иртәләүемдең этнәкәһе шунда: кала етәкселегенә сакыр-зылар.

– Улай икән... – тип һуззы Маһира карсык, уны, өй кешенен, эш ығы-зығыһы бөтөнләй борсомай, шуға әңгәмәһе үз ййына кайырзы. – Райондар тураһында башлағасың, һорайым әле, йөрөгәһендә безҙең ауылға һуғылаһыңдыр за?

– Хәҙер янымда булғасың, йәнә унда яҡын туғандар калмағас, артыкклап кайткы ла килмәй. Былай, булып киттем унда, ун – ун биш көн элек. – Сакырланған урындарға тәғәйенләнгән костюм-күлдәген кейеп, трюмо алдына басты ла бит-йөзөн рәткә килтерҙе, шунан зал яғына муйынын һондо. – Нишләп капыл ғына ауыл исеңә килеп төштө әле?

– Һин оноһаң да, Сабир бер зә генә лә исеңдән сыҡмай, килен булып төшөп, бауыр басып йәшәгән ауылым, ни тиһәң дә. – Маһира карсыкка «кайткым килмәй» окшаманы шикелле, әсе капкандай, ризаһың сытырайзы. – Нишләптер ауылға туктап китеүең һаҡында бер тапкыр булһа ла һүз күҙғатманың, будты ул һиңә ят төйәк...

– Әйтһәм, өй беренсә төшөп һәр беренен теүәлләп һораша башлаясаҡһың. Ә мин ауыл башлығы, теге Кара Гәрәйҙе күрҙем дә, йомошомдо йомошлағас, кире боролдом.

– Ауылдан сығышлай безҙең өй яғына ла күз һалғанһыңдыр әле?

– Һалмаған кайза! Бөткән. Ергә һеңешкән тауык кетәгендәй генә нәмә калған шунда.

– Улай тимә, кендек киҫелгән йорт бейеклеге менән түгел, булмышты арбап үзенә тартып, сакырып тороуы менән кәҙерле. – Әсәһе гелән һүззәрҙе һайлап, уға һиндәйҙер мәғәнә һалып һөйләргә ярата. Шуларҙы әйтте лә, берауык тынып калғас, фекерен йомғақланы: – Һин генә түгел, ағайың, апайҙарыңдың йылығы һеңгән уға.

– Әсәй, һин ысын философ!

– Уныһы кем була тағы?

– Тәрән фекерле аҡыл әйәһе.

– Аҡыллымын тип әйтеүе – үзе үк ахмактык, әммә белем алыуға килгәндә, йүнле укыу эләкмәһе шул безгә – миңә лә, атайыңа ла. Кайтышлай безҙең ауылдан бире юл эсендә Кәнзәфәр ауылы ята бит әле, ауыл осондағы йортка ла игтибар итмәгәнһеңдер инде?

– Ауылдағы һәр хужалықты карап йөрөй алмайым! Ташландык өй нимәгә ул миңә?! – Кейенеп бөткән Мәликә залға сығып басты. Яуап ярайһы уҡ тупаҫ ишетелде.

Күпте күргән әсәһе генә кылъяйманы:

– Унда һинең атайың йәшәгәнлекте беләһең. Өйө яғына һуҡмак бармы, уға инеп-сығалармы икән, тим.

– Караманым, күрмәһем, тим бит.

– Һе, сәйер холкоң менән зерә лә аптыратаһың. – Яуап тағы окшаманы. Әсәһе һуҡ бармағы менән ясы маңлайын бузды. Үпкәләгәндә уның шулайта торған фәҙәте бар.

– Кәнзәфәр ауылы аша үткәндә телефондан һөйләшә инем.

– Телефондан. Бына, ақланыр яуабын да тапты. – Әрепләшеүгә тартым һөйләшеүҙе дауам иткәһе килмәгәнһелер, һин дә мин һораны: – Атайыңдың һуңғы алған әбейе үткән йыл үлеп калған, тип ишеткәйнем.

– Әсәй, калала туғызынсы катта йәшәйем тимәйһең, тирә-яктағы хәлдәрҙе белеп, белешеп ултырған көнөң.

– Һуң, белмәй тағы, яҙ көнө безең каршы як урамдағы Нурия килен килеп киткәйне бит хәлемде белергә, шул еткерҙе.

– Атайымдың был нисәнсе катыны ине әле?

– Бына быныһы инде һин хисаптар һан түгел. – Иҫкәрмә йомшак тауыш менән әйтелһә лә, ярайһы уҡ уһал һәм кәтғи яңғыраны.

Тамам кәйефе киткән Мәликә Мансуровна ишеккә йүнәлдә, шулай ҙа, мөмкин тиклем итәғәтлек күрһәтеп, әсәһенең байрам кәйефен һаҡларға тырышты:

– Әсәй, Рәсимә кайтһа, әйт, табын хәстәрләһен, әсәүләп ултырып алырбыҙ. Ни тиһәң дә, һинең йылына бер килгән байрамың, мине тегендә, моғайын да, оҙаҡ тотмаһтар.

Ашығыңқырап сыккан икән дә баһа, сәғәтенә күз атты ла, каланың үзәк майҙанын үтешләй, машинаһын парк башланған юл кырына кайырып туктатты. Көн һалҡынса булһа ла, аяз һәм салт қояшлы. Парктағы ағас-кыуаҡтар көз төсөнә төрөнөп, нурҙарға қойоноп ирәйеп ултыра. Күк йөзө күзгә сағылдырғыс қуыйы әңгәрлеге менән, таш һуҡмак ситендәге қыртышта морон төрткән йәшел қурпы йәм-йәшеллеге менән ер йөзөндә һары көз, аҡ қыштан һуң, асыҡ төстәр һақимы һазлы яҙ айы барлығын һәм уның да үз мәлендә күкрәп қилерен иһбат итәләр төслә. Әш көнө булһа ла, ял итергә сығыусылар байтақ қына күренгеләй: кемеһе ултырғыһтарға ултырып, күзәрән йомоп, йөзөн йылы нурҙарға қуыйп қинәнә, кемеһе, парлашып, ашыҡмай ғына таш һуҡмакты қызыра. Парқтың уртаһында әйләнгән дәү шайтан қулаһаһы яғынан шат тауыһтар ишетелә. Қилгән қунақтар қулаһаның иң өһтөнән қаланы тамаша қыла ала, унан бар тирә-йүн ус төбөндәгеләй күренә. Қолағында таныш шиғыр юлдары яңғырағандай итте:

*Әйләнә карусель, әйләнә,
Карусель қоролған хәйләгә...*

Машинаһына инеп ултырып қуҙғалып киткәс тә, һәммә халықты бәуелмәле ултырғыһтар беркетелгән оло дүңгәләгендә әүрәтеп әйләндергән шайтан қулаһаһынан, теге шиғыр шауқымынан арына алманы. «Қызык был тормош тигәһең, һас та өзлөкһөз әйләнәп торған карусель инде, бөгөн мин өһкә қалқып сығам, ә иртәгәһен түбәнгә түңкәрелеп, башқаларҙың юғарыға сөйөлөүе бик тә ихтимал... Карусель қоролған хәйләгә... хәйләгә...»

Һақимиәткә қилгәнсе тамам тыныһланғайны. Башлығытың қабул итеү бүлмәһендәгеләр менән ихлас иһәнләште лә бер як ситкәрәк барып баһсты. Апаруқ қына халық йыйылған бында: таныһтарын осратқандар тауыһтарын баһып, шым ғына әңгәмәләшә, кәңәшмә-фәләнгә һирәк сақырылғанға күрә үзәрән әле ситен тойғандар битараф киәфәттә төп бүлмәгә инеүзә көтөп ойоп ултыра. Яһына қалала бер нисә мағазин, киосқалар селтәрән тотоусы Фәрит Яманғолов қилә һалып етте лә, итәғәтле иһәнләшкәс, катын-қыҙҙарҙың һымак тауышы менән сыйылдап қызыкһынды:

– Мәликә һаным, ниһләп сақырта икән һужа, белмәйһегеҙме? Үткәндә йыйып алып мейене сереттеләр, бөгөн тағы. Ололар көнөнә тип азық-түлеккә биһ процент ташлама яһаным бит инде, тағы ни етмәй икән быларға, ә?

Ниһләптер өнәп еткермәй ошо Яманғоловты: қыһмыр, хәйләкәр, шылғаық әзәм осраған һайын күңелендә ытырғануы тойғоһо уята, бер зыяны теймәһә лә, уны ирештергеһе, аһуландырғыһы қилә баһлай. Һуңғы сиктә тыйыла, был кешегә қарата қире мөнәсәбәтен әсенә йома. Шул юл менән ике арала арауық һаҡларға тырыша, бер өлкәлә, уртақ шөгөл атқарғанға ғына уның менән

катнашырға, аралашырға мәжбүр, әммә йәне тартмаған әзәмгә сәбәпһезгә мөрәжәғәт итергә ынтылып та бармай. Был юлы ла Яманғоловка әсе төрттөрзә:

– Әйтәм, кәүзәң биш процентка йокарғандай күренә!

Яманғолов асқа һалынған бирән корһағын эскә тартып, уны кысқа кулдары менән кармағас, үпкәләгәндәй һөйләнде:

– Ярай инде, мысқыллама, йәме, былай за бисә шул корһакка азым һайын бәйләнә, беләһегез килһә, ир кешенең кендектән юғары яғы журынға иҫәпләнә.

– Әләйгәс, һез киң журынлы, оло кәүзәле узаман булып сығаһығыз инде! – Тәбәнәк буйға, өрөп тултырылған туптай тыңкыш кәүзәгә, балаларзың кейем элгесен хәтерләткән һалынкы журындарға күз атқан Ишйәрова, сызап кала алмай, көлөп ебәрзе лә, Яманғоловты ысынлап үпкәләтеүзән тартынып, эшлекле дауам итте. – Азык-түлеккә биш процентлы ташлама түгел, уска һалып иҫәпләмәле аксағыззы әзерләгез, Фәрит Фәйзуллович! Уларға, – бүлмә ишегенә ымланы, – хәзер үк кәрәк, шуның өсөн саҡыртқандар за! – Яманғоловтың кысмырлығын белгәнгә, уның ауыртқан еренә һуктырып, мәғәнәле йылмайзы.

– Кайза инде миндә акса, ундай нәмәнә күргән дә юк һуңғы осорза, бөтәһе лә оборотта йөрөй бөгөнгә көндә, әлегә моментта бер тинһез ингегелә. Ысын! – Әңгәмәсәһен ышандырырға теләгәндәй, қоласын йәйзе. – Күсерәү юлы менән башқарабыз барлык финанс операцияларын, қағыззарзағы һандар ғына билдәләй акса күләмен, билдәле булуынса, уның даирәһе тар һәм сикле. Өстәүенә, һалым, пенсия хезмәттәре муйынды быуа, тын алырмын тимә. Асыққандан қаныққан яман, тигәндәй, туя белмәйзәр, асмәйелдәр. Үәт, замана китте, ә! – Йбуан, килбәтһез аяқтарын йәшергән һалынкы салбар балактарына һукты. – Урта эшкыуарлыкты үстәрәйек, ярзам итергә кәрәк, тип боғаз ярған булалар, фәмәлдә иһә азым һайын аяқ салалар, тәғәрмәскә таяқ тығалар. Теге азнала пожарниктар килеп, етешһезлектәр табып бәйләнәп маташтылар, бактериһән, уларға машиналарын ремонтлау өсөн акса кәрәк икән, кеҫәләген кырып-юнып һоғондорғайным, өндәрә тығылды. Так што, хөрмәтле ханым, был донъяла гәзеллек бөттә...

Фәрит Яманғолов һандырауын тамамлап өлгөрмәнә, бүлмә түрендәге өстәл артына қунған тәтәй кыз, алдындағы исеMLEккә тағы ла бер тапкыр күз атқас, сақырылғандарзың йыйылып бөтөүен күреп, тикый киәфәттә мөрәжәғәт итте:

– Инегез. – Иҫкәртелгәндәр, күрәһең, бойорғандай итеп өстәнә: – Ололар түрзә урынлашқан, һез ингән яктағы стена кырына ултырырһығыз.

– Беззең урын һәр вақыт ишек төбөндә инде! – Алдан төшөп атлаған Ишйәрованың төртмә телләнеүен секретарь кыз ишетмәмешкә һалышып, эшемә эйәһеләй, алдындағы қағыззарына әйелде.

Башлыктың кабинетының түр яғы халық менән тулғайны. Кәңәшмәләр үткәрәү өсөн кырғарак қуйылған өстәл тирәләп башлыктың урынбаҫарзары теҫелгән, каршы яқ стеналағы ултырғыстарға тиҫтәгә яқын карт-коро һакқан. Ишйәрова ишек төбөндәге ултырғыска абруйлы ғына урынлашқас, сумочкаһын алдына һалып, былай за ыҫпай таралған сәстәрән һыйпаштырзы ла, мине ни өсөн сақырзығыз, тигән һораулы йөз менән башлыкка төбәлдә. Рәстәм Ишмөхәмәтович, инеүселәр урынлашып бөткәс, қалын каштарын йәмерәйтәп, үсеккәндәй һөзөп қарап һәммәһен теүәлләнә лә тамақ төбә менән һүз алды:

– Йә, йыйылып бөттөк, буғай, – тәғәмдәрзән һығылған өстәл артында ултырамы ни, һыйға сақырғандай, кулдарын йәйзе. – Хуш қылып, башлайық! Хәйер, башлайық, тиһәм дә, бына әле урынбаҫарзар менән инәй-олатайзарзың карттар йортонда нисек йәшәүзәрә һақында әңгәмәләшәп алдық. Әйтергә кәрәк, республика етәкселеге, шулай уқ без карттар йортон һәр вақыт контролдә тотабыз,

кисәге көн миңең беренсе урынбасарым барып, ундағы йәшәү шарттары менән танышып кайтты. Шуға ла бөгөнгө корзоң ойшторолоуы бер зә осраклы хәл түгел. Карттар йорто администрацияһы менән бергәләп уйлаштык, кәңәшләштек тә, йыйылып алыу зарурзыр, тигән дәйөм фекергә килдек. – Пластик һауыттан стаканға минералка һалып, ғолколдатып эсеп алды. – Билдәле булыуынса, илебез оло быуындарға хөрмәт йөзөнән йыл һайын уларзың көнөн билдәләй. Без был көндө ветерандарыбызға үзебеззең ихлас хөрмәтебеззе күрһәтәбез, рәхмәтебеззе еткерәбез, бүләктәр тапшырабыз. Әйтергә кәрәк, был хәстәрләү бер көндә генә башкарылыр эш түгел, ололар һақында йыл әйләнәһенә кайғыртырға бурыслыбыз, сөнки улар быға лайык...

«Тағы башланы... Ни тиһәң дә, элекке партком секретары шул, трибуна артына баһып вәғәз һөйләргә күнеккән...» Тантаналы телмәрзәрзе, фәлсәфәүи сығыштарзы, ноток укыузарзы үз итмәгән Ишйәрова башын аһка әйзе, башкаларға һиззертмәһкә тырышып ауызын каплап иһнәп алды ла эһтән генә аһылаһак колбаса цехына нимәләр хәстәрләргә кәрәклегә һақында иһәпләргә тоһондо.

– Бына бөгөн, хөрмәтле йәмәғәт, эһлекле эһкыуарзәр, арзаклы ағай-әһне, һеззе карттар йорһонда көн күргән атай-әһйзәрегез менән осраһтырғырға йыйзык. Юғиһә, унда барыу юлын оноткан икән бәғзе берәүзәр.

Көтөлмәгән хәбәрзән тертләп китте Мәликә Мансуровна, башын калкытып, алдында тезелгән карт-короһо теүәлләһне, карашын һакал-мыйык ебәргән, башына йылтырап катқан теүәтәй кейгән, зур танауына калын һөйәк тирәһле лупалы күзлек атландырған йока кәүзәле картта тукһатты: «Атай бит был, атайым... Уһы күрмәгәнәһне һисә йыл үтеп китте, олоғайған, танымаһык булып үзгәргән... Заманында баһқан урыһында тороп сызәмаған етез хәрәкәтле, кырыс тауышылы, эһһөйәр кеше иһне бит атаһы... Әүәле ошо кеше ғәиләһен генә түгел, тоһош ауылды дер һелкетеп йәһәгән, тиеүгә кем ыһаныр бөгөн?..»

Үткәндәрән хәтерәнә төһөрөргә теләгән Мәликә Мансуровна маңлайындағы иһке яра йөһөн ыузы, ә ул, тыһтан бөтәһһәм дә, эһтән һызам әле, тигәндәй, сәнһеп-сәнһеп һулкып куйзы...

2

– Алдыһғы тракторсы Мансур Булатов урып-йыйыу эһтәре һөзөһтәһе буйыһса колхоздың урак чөһпионы тип билдәләһнә һәм «Урал» мотоциклы менән бүләкләһнә!..– Ауыл клубы бер аһға ғына тыһ торзо ла гөрләтеп кул сабырға тоһондо, рәттәрзә хуплау ауаздары иһшетелде: «Маладис, корзаш, һыһнатмайһың, әй, бында мотоцикл алдың, райоһда, моғайыһ да, «Москвич»ка ултыртып кайтарырзәр!.. Мансур, һинән бер сирек, былай булғас, аһна буйы тукһамай йыуырға була!.. Сәхнәгә сыккаһ, бер юлы рәхәтләһдереп бейе лә куй иһнде, ойотоп баһканыңды күһтән күргән юк!..»

Күтәрмәлә тәмәке тарткандыр, иһекте шар аһып килеп иһгән атаһы ауызыһнда быһкыған тәмәкеһен иһзәнгә ыргытып, кирзә итегенең үкһәһе менән тызыһны ла, маһтаузарзән күркәләй кабарып, үзе менән бергә көзгә һалкыһ һауаны, кыркыу папирос еһен әйәртеп, кырып йыуылған иһзәндә быһрак эззәр калдырып, сәхнә яғына ыңғайланы. Шул мәлдә алғы рәттә ултырған бухгалтер Вәлимә эргәһенән үтеүсе иргә иһшеттерерлек итеп кенә шыбырзаны: «Мансурчик, кулһырчик, бөгөн кил, көтәм...»

Яратмай Мәликә шул ширкәһдак бисәһне, күрзе иһә, талағы таша башлай. Колхоз конһораһында баш бухгалтер Яңыбай ағайзың ярзәмсыһы булып ултырған катыһға, йомош табып, йыһ һуғыла атаһы. Әйәреп барһа, атаһының

кәнсә күтәрмәһендә күренеүен көтөп ала алмай хәле бөтә. Ә тегеһе сығырға ашыкмай, вақыт-вақыт тәзрә аша тыш якка, каршы як урам ултырғысында сукайған кызына күз атып ала ла кире юғала. Шулай итеп, хәтһез вақыт көтөргә мәжбүр кыла: йылы көндәрзә беленмәһә лә, һыуыктарзә шокорайып, быскакта күшегеп этләнеүзәре еңелдән түгел. Атаһы ниндәйзәр эске дәрт менән, күззәре осконланып килеп сыға ла, фуфайка кеңәһенән бәләкәй көзгө киңәге килтереп сығарып, кызыл таптар яғылған биттәрән, муйынын куляулык менән һөртөргә керешә. Кайтышлай магазинға һуғылалар за, төргәккә төрөп тәм-том һатып алған атаһы, кырыс карап, усал киңәтә: «Мә, кәнфит аша. Вәлимә апайыңа барғанды әсәйеңә әйтеп куйма! Ысматри, яңылыш ыскындырһаң, Юлай ағайыңа, Фәрзәнәгә, Фәһимәгә кушып һызырам!..» «Һызырам» һүзенән үтә лә курка Мәликә, куркһа ла, гаиләлә иң кесе бала буларак, уға кайыш тәтегәне юк әлегә. Хәйер, башкаларға ла тукмак-йәбер әләгә һалып бармай, айык сакта атаһы йуашайып, баһалкыланып кала, хәуеф-хәтәрзән һипһенгән терпеләй эсенә йомола, ауызынан артык хәбәр тартып алырмын тимә. Шундай сактарында ул, йөк атылай, эшкә егелә, алды-ялды белмәй көнө-төнө тир түгә, кайтып күренә белмәй, әстемә, йәнәнә шайтан инеп оялаймы ни – бар тирә-яғын ватып-емерергә әзәр. Атаһы әллә ярата, әллә якын күрә – уны гелән үзе менән әйәртә. Бына әле лә башкалар өйзә калды, улар икәүләшеп клубка кил-деләр. Бер төркөм бала-саға менән сәхнә алдындағы изәндә ултырған Мәликә, Вәлимә яғына усал карап: «Атайым Кулсыр түгел – Мансур батыр, – тип кысқырзы ла кыуаныслы тауыш менән ары сәредәнә, – атай, атакайым, мотоцикльыңа иң тәүлә әсәйемдә, шунан беззә ултыртып ауыл буйлатып елдереп кенә йөрөтөрһөң, йәме!?.» Ә мотоциклдың аскысын бармактарында уйнатқан атаһы уны, аяктары астында буталған баланы, бар тип тә белмәй терәлеп үтте лә Вәлимәгә һирпеләп, шаян каш һикертәп, күз кысқты. Тегеһе, уның артынан әйәргәһе килгәнәләр, кейемен кипсәлдергән тығыз кәүзәһен уйнаклатып, калкына биреп куйзы.

Шатлығы эсенә һыймаған Мәликә йүгерә-атлай кайтып инде лә, ишек ябылыу менән, кыуаныслы яр һалды:

– Әсәй, беләһеңме, атайыма колхоз мотоцикл бүләк итте! Шуның кызыл бант бәйләнгән аскысын тоттош ауыл халкы алдында колхоз хужаһы Фәһимйән олатай атайыма тотторзо! Атайым сәхнәнән төшкән ыңғайы мине күтәрәп алды ла: «Һине мотоциклда елдереп алып йөрөйөм!» – тине. Әсәй, һине, тағы Юлай ағайымды, йәнә Фәрзәнә менән Фәһимәне лә бер юлы ултыртып алып кунакка ла барырбыз әле, тине.

– Тәтелдәмә әле, ярык барабан, ағайың, апайзаның дәрес әзәрләй, һинең ише әшһез түгел бит улар! – Түрбашта камыр баһқан әсәһе, башын калкытып, орошмай ғына иһкәртте лә кире әйелде.

– Аңламайһығызмы әллә, безгә матас бүләк иттеләр, бер кемдеке лә юк, ә беззәке бар! – Куйырзан куйманы Мәликә, изән уртаһына баһып, кулдарын һелтәп бытылдай бирзә. Каштарын йыйырған Юлай ағайының иһе лә китмәне шикелле, мыштыр-мыштыр килеп сумкаһына китаптарын тултырырға керешәп китте, Фәрзәнә менән Фәһимә тырышып-тырышып дәфтәрзәренә языуларында булдылар. Камырын әүәләп бөткән әсәһе табактың өһтөнә ашһяулыкты бөкләп ябып каһанлык яғына индергәс, комған менән ашыкмай ғына кулдарын сайзы ла, тыныс өндәшеп, уның тыйып торғоһоз тантанаһын һүрелтергә тырышты:

– Колхоз идараһының карары хақында бер азна элек үк билдәле ине инде. Күрше Нәһимә инәйең инеп һөйөнсәләп тә сықты. Бөгөн сәхнәнән шул хақта әйткәндәр генә.

– Улайһа, нишләп һин дә барманың, ундай зур бүләкте етәкләшеп сығып алғанда ла аз әле!

– Атайың клубка йөрөгәнәмде яратмай шул, колхозда хисапланмаған башың менән унда ни калған һиңә, ти.

– Уның карауы, һин өйзә эшләйһең, әсәй, атайың кырзан кайтырын көтөп алаһың, керзәрен йыуаһың, тамағына йүнәтәһең, беззә карайһың.

– Шулай за бит, ул уны беләме ярмуш...

– Нишләп атайыма гел исем тағаһығыз ул, Вәлимә апай уға бөгөн кулсыр тине, һин ярмуш тиһең.

– Кулсырлығын ул ғына белә торғандыр. – Арыған йөззән борсолоу күлгәһе йүгереп үттә.

– Әсәй, әйзә, былай итәбез, хәзәр күмәкләп аш өйзәге урындык астындағы тәмлекәстәрзә бында сығарып өстәлгә қуйып, атайың каршылайбыз. Ул кайтып инһен дә, әллә кәзәрле кунак киләме безгә, тип уны көткәнде лә һизмәй аптырап торһон. Шунан көлөп ебәрһәк, бөтәһен дә аңлар, төшөнөр. Эй, мәрәкә булып, ибет!?

– Атайың тиң-тошона бүләген йыузырып йөрөп һуң кайтыр шу, ә һезгә йокларға кәрәк... – Этеп алып барған ярһыуға ыңғайлай төшкән әсәһе, кулдарын алъяпкысына һөртөштөрөп, юғалып калды.

– Шулайтайык инде, әсәй, ә без ярзам итербез! – Мәликә өстөндәге йока биш-мәтен һалып ырғытты ла камыр есә килгән еүеш кулға барып йәбеште. Әсәһе лә дәртләһеп китте шикелле:

– Ай, Аллам, белә тороп, әзерләһмәй тик йөрөнөһсә, һин әйтмәһәң, белегем дә юк, шыпа. Балалар, ярзамлашығыз, әләйгәс.

Октябрь байрамына, Яңы йылға тип һаклап тотқан тәм-томдо өстәлгә теҙеүгә артык күп вақыт китмәһе. Өстәп картуф әрсеп бешерергә қуйзылар, теге калкып өлгөрмәгән камырзы йәйеп, табикмәк әтмәләһеләр. Картуф әрсәү менән Юлай ағаһы булашһа, апалары табикмәк бешергән әсәләре эргәһендә өйрөлөп-сөйрөлдөләр, қызарып бешкән, хуш ес бөрккән түңәрәктәрзә бер як ситтәге тәрилкәгә һалып торзолар, ә ул банкаларзан һауыттарға сейә, еләк, карағат, бөрлөгән кайнатмалары һалды. Ағаһы байрамға тигән матур күлдөгән, кара сатин ыштанын кейеп алған булды, ә қыззар сиратлашып сәстәрен тарашып, толомдарына тасма тактылар, әсәһенәң өстөндәге сәскә бизәклә күлдәге лә бигерәк килешле. Бөтәһе лә әзер булғас, өстәл тирәләй ултырып, атаһын көтөргә керештеләр. Үзәнә калһа, бигерәк сызамһыз шул, бер нисә тапкыр күтәрмәгә сығып әйләнде. Тупһаға һөйләп көзгә төһ карәңғылығына күһме генә өңөлөп төбәлһә лә, қапканы шығырзатып асып инеүсә булманы. Ярты төһ ауышқансы кайтмаған атаны көтөп тә ала алмағас, кайза етте шунда ятып әуелйеп киттеләр.

Такта солан стенаһын таһыр-тоһор бәрелгеләп, ишекте шар асып, шунан һаклыктыра ябып ингән тауышка һискәһеп уяһдылар. Ишек яңағына йәбешеп болғаһлап, лаякыл исәрек аталары басып тора ине. Кайтышлай бер нисә урында йығылғаһдыр: фуфайкаһы, салбары койоланып бөткән, итектәре эт алғыһыз бысрак. Әсәһе диванға қырын ятып торған еренән калкынды ла, сәстәрен рәтләштереп, хәуеф-хафа көткәндәй йөзөн һағайтып, бер як ситкә басты. Юлай ағаһы, апалары ла, йоколарынан айһый алмай аңкы-тиңкә килеп, исәнәп ултыралар.

– Йә, бына мин кайттым! – Һалыһып төшкән яһан башын кинәт калкытқан ата кеше, қызарған күззәрен хәтәр яһдырып карап, һөжүмгә күсте. – Йәнә ләх булғансы әскән, тимәксәһегезме? Именә право! Патаму што мин колхоздың урақ

батыры, бик белгеһез килһә! Колхоздыкы ғына түгел, райондыкылыр за әле. Ә һез, – балаларына камсылай һалынған кулын алға ташлап төрттә, – елкәмде ки- мергән паразиттар, башымды кымырйыткан ас беттәр. Әсәйегез – өзлөкһез кө- сөкләгән кәнтәй һәм бездельник! Ма-Ма-Маһира, иреңдең тапқан-таянғанына йәшәгәнлегенде беләһеңме, йыбыткы! – Быуындары тотмағанғалыр, ишек яңағына аркаһы менән терәлгәйне, аяктары ал якка шыуып китеп, тырпырап изәнгә һуйзайзы, шунан өйәзәй-йонсой калкыңды ла ике кулына терһәкләнгән килеш шунда қалды.

– Мансур, әйзә, сисендерәйем дә, ят инде. Һуң бит, балаларға таң менән мәк- тәпкә, һиңә лә эшкәлер. – Әсәһе, әйелеп, быуынһыз көүзәне калкытырға маташ- кайны, көслә кул уны эләктереп алып, ситкә елтерәтте:

– Пашла вон, ду-ду-дура! Һин дә булдыңмы бисә! Вә...Вә... – Ни тиклем генә иҫерек булһа ла, артык һүз ыскындырғанын самалап, төзәтә һалды. – Вәт, исма- һам, кайһы берәүзәр йәшәй белә, өйзәрә таза, йыйыштырыулы, аш-һуызарынан өстәл һығыла, үззәрәнән хушбуй есә аңкый... – Ауызы ситенән һарккан ялтыр шайығын кул һырты менән һыпырып, Юлайға қарашын атты. – Һ-һ-и-и-ин, күр- ше малайы, һиңә яңы эшләнгән қапкаға инергә шөрләгән аңра һарык ише, дә- дәнә қарап тасыраяһың, ә?

– Мансур, балалар алдында әзәпләрәк қыланһаңсы, һиндәй дядя ул тағы? Һиңә үз малайыңды түбәнһетәһең шулай? – Әсәһе тыйырға итә.

– Мин әйткәс, күрше малайы! Какаә гаранәия, што ул уйнаштан тыумаған? Иҫбатла, што түгел! – Ауызын кулы менән қаплап, йәштәрәнә төйөлөп торған қатынына һук бармағын төрттә. – Дакажи! Өнәң тығылдымы? То-то! Әйткән- дәрем сәпкә тейгәс, ана бит, оятыңа сызай алмай, күззәрәнде шәмәртәһең...

– Минә һанламаһаң, балаларыңдан тартын, Алланан күрк, исмаһам!

– Алла? Алып килеп күрһәт хәзәр үк уны миңә, күрәйем, тотоп қарайым, ыша- һайым барлығына. Юк ул Алла! Һинәң ише һазан бисәгә, бәлки, барзыр, ә ысы- һында иһә – юк! Был Сабир ауылында Мансур Зә-ә-әбировиһ Алла, прсизәтель түгел. Прсизәтель ул бары конторская қрыса ғына. Эшсән кеше ауылға хужа булырға тейеш, сөнки ул ғына халықты туйзыра һәм йәшәтә. Ғәлимийән ише боламықтарға етәкселек дилбегәһен тотторорға ярамай! Вапше-то, кем ул Ғә- лимийән? Минәң әргәлә сүп! Район хужаһы иң тәүлә минәң менән күрешә, шунан һуң ғына уға кулын һона. Ызнашит, мин ул глаунай кеше ауылда! Вә...Вә...вәт, шулай тип әйттеләр бөгән миңә қайһы берәүзәр. Һәм ул... улар хак, дәрәс тә әй- тәләр! – Бумала башын артқа ташлап, бер килке ойоп ултырзы ла, қапыл һиҫкә- һеп китеп, күззәрән алартып тирә-яғын байқаны, қарашы тағы Юлайға тужтал- ды. – Кү-ү-үрше-е-е малайы, кил әле яһыма. – Һүзһез буйһоһоп қаршыһына бас- қан малайының еңенән тартты. – Ни сәбәптән кәртиһкә һымак кейенеп алдың, тәтәй малай? Хәзәр күлдәгәнде сис! Сис, сис!

Юлай сисенде лә, әллә һалкыңдан, әллә тулкынланыузан қош тәне калкқан тәнән йәшереп, күлдәге менән яланғас ерзәрән боқормаланы.

– Ә хәзәр кей! Кей, кей! Тә-ә-ә-к, бик тә һәлкәү қыймылдайһың, инде кире сис! Сис, тим, инәнде! – Кеҫәһен қапшап, тәмәке килтереп сығарзы ла тоқан- дырзы. Бысқып ултырзы берауык. Түшәмгә шыйык төтөн болото күтәрелде. Кулындағы шырпыны тоқандырып, юғарыға күтәрзе. – Ошо шырпы бөртөгә 45 секунд әсендә яһып бөтә. Армиялағы ише, шул вақыт арауығында һин сисенеп, шунан кейенеп өлгөрөгә бурыслыһың. Кейен!.. Сисен!.. Кейен!.. Өлгөрә ал- майһың, эшқинмәгән! – Шырпы ялқынына бармағы өтөлгән ата кулын һелтәп ебәрзе лә улының беләгенә йәбешкәйне, ең култык төбәнән бүсәлеп төштә.

Юлай сүкте лә, йөзөн кушуслап, һыңкылдап илап ебәрзе. Әсәһе әйелеп улын косакланы.

– Һин нишләп, йөрөмтәл кәнтәй, уйнаштан тыуған тыуманды яклайһың! Ул бит – һинең күршең Сәлимйән зимагурзың балаһы!

– Алла алдында намысым таза, нишләп гүмер буйы нахакка рәһнетәһең мине, Мансур! Бында Сәлимйән ағайзың ни гәйебе? Без бит уның менән, ағалы-һеңделе һымак, бергә уйнап үстек...

– Уйнап түгел, уйнаш итеп, тиген! – Ауызы ситендә төтәгән тәмәкене алып, ласылдаткансы төкөрзә лә мейес көлдөксәһе яғына бырақтырзы.

Эшлекле, егәрле әсәһе көн дә йыуып алған изән тәмәке төпсөгө, шырпы бөр-төктәре, итектәргә әйәреп ингән урам койоһо менән кыйланды, бысранды. «Бая ауылдаштар алдында изәнгә төпсөгөн изәп хаяһыз кыланғайны, хәзәр өйзә таплай... – Күзәтеүсән, һынсыл Мәликәгә был окшаманы: – Инде һине етәкләп әйәреп йөрөһәмме!»

Атай кеше, кесе кызының уйын укығандай, уға калкып караны. Мәликә сәс-тәрен ялбыратып, апаларын күрсырға теләгәндәй, алғарак сығып, кыйыу карап басып тора. Караштар сәкәште. Арыған, йокоһозлоктан кызарған, аракы томаны шәүләләгән караш һуңғы сиктә еңелде барыбер – ул ишек башында эленеп торған Аятел Көрсигә тайпылды, әммә изге языу һипһендермәне иманһыззы, киреһенсә, оторо ярһытты ғына. Өй хужаһы күлдарын болғап акырырға тотондо:

– Алып ырғыт был сепрәк киҫәген! Бер тапкыр ясно излагал, мне кәжетсә, Алла юк, ул – томаналар уйлап сығарған әкиәт, һағым! Ә был суска балалары мине яратмайзар! Якын күрмәйзәр, үз итмәйзәр, белеп, һизеп, күреп йөрөйөм. Һин дә яратмайһың! Боз каялай һалкынһың! Үзең дә һалкын, түшәгең дә. Ә бына Вә...Вә... – Телендә әйләнгән бәйләнсек өндән котолорға теләгәндәй сәбәләһенеп, күлдарын болғаны. – Вә- вә- вәссәләм, бөттө-китте!

– Һуң үзәң яраттырыр өсөн нимә лә булһа эшләһеңме, ә? Исмаһам, бер тапкыр булһа ла вақытыңда, айык кайтып ингәһең бармы, йә әйт!

– Өйрәтмә мине, һәпрә! Нисек теләйем шулай көн итәм, қасан теләйем шунда кайтып инә алам, мине тыймаксыһыңмы?

Атаһы, ултырған еренән калкынып, әсәһенә тибеп ебәрзе лә, тегеһе килбәт-һез ялтанғайны, әсенә тондорзә, шунан бөгөлөп изәнгә қолаған кәүзәһе йомарлап тәйгәсләргә кереште. Фәрзәнә менән Фәһимә, шарылдап илап, мөйөшкә тартылдылар. Юлай менән икәүләп көрмәкләшеүселәрзә аралаға ташланғайнылар – йозрок эләккән ағаһы диван яғына осто, ә ул сығыу яғына елтерәһе лә маңлайы менән ишек яңағына бәрелде. Яранан сәсрәгән қан стенаға һибелде. Енләнгән ата, ырғып тороп, изәндә һузылған кәүзәһе типкеләргә тотондо, ыңғайы бер һонолоп өстәл япмаһын һыпра тартты, стена буйындағы серванттағы һауыт-һабаны алып, изәнгә бәрә башланы.

Иртәгәһен медпунктка алып барып, уның башын бәйләттеләр. Фельдшер Сания яра алыузың сәбәһен асықларға иткәйһе лә, әсәһе, уйнап йөрөгәһендә яңылыш йығылып йәрәхәтләһендә, тип ақланды. Сания апай за аңлағандыр, төшөһгәһендер – бары мәғәһәлә һирпелеп куйыу менән генә сикләһендә. Атаһы колхоздан эш һакы алғансы ярылған-сатнаған һауыт-һабаны тотонған булдылар, азна – ун көндән башындағы яраһы ла бөтәһште, тик күңеленә төзәлмәһслек яра, атаһына қарата рәһйеш инеп оялағайһы инде...

Тағы беренсе сентябрға барғаны хәтерзә. Мәктәп яһындағы тантанаға барлык ауыл һалкы йыһыла – мәшәкәттәрен куйып, һеперелеп олоһо ла кесеһе лә

килә. Беренсе класка барыусылар ата-әсәләре менән етәкләшеп атлайзар, гәзәт-тә. Уны әсәһе озата барған булды. Был мәлдә атаһы төнгө эскелектән һуң, ах та ух килеп, башын кушуслап, диванда аунай ине. Ата-әсәһенең уртаһына төшөп атлаған Нәсимә, уларзың тапкырына еткәс, әсәһенең сығыуын көтөп капка төбөн һаклаған Мәликәгә кайырылып телен күрһәттә, күр, йәнәһе, миңең атайым һинеке ише әскесе түгел. Бәлки, улай тип тә кәмһетергә теләмәгәндер, күңеле китек Мәликә көндәшенең ым-ишараһын шулайырак кабул итте һәр хәлдә.

Шул ук көндә кис кызмаса кайтып ингән атаһы катынын, балаларын кыуып сығарып, ишекте шарт бикләп куйзы. Көз айының башы ғына булһа ла, төндәр һалкынайткайны, яланаяк, күлдәксән сыкканлыктан, тештәре тешкә теймәй дерелдәп өшөй башланьлар. Күшеккән себештәрзәй, әсәһенә һыйыналар, аяктарын тумбыктырмас өсөн, сиратлап ишек ауызында яткан һеперткегә басқан булалар. Көтөп тә ишекте астыра алмағас, ярты төндә мал һарайының кыйығына үрмәләнеләр.

Тормоштарының йәме лә, рәте лә китте. Әсәһе, аптыраған көндәндер, ярзам өмөт итеп колхоз идараһына, ауыл Советына мөрәжәғәт итеп қараны. Тегеләре ни, идараға сақыртып тормай, өйгә килеп алдыңғы тракторсыны еңелсә генә тәнкитләйзәр зә, бозолошмай, һауыт-һаба шалтыратмай татыу ғына йәшәгез инде, тип оло эш башқарған киәфәттә сығып китәләр. Һауыт-һаба шалтырау ғына түгел, шаузырлап ватылыуы, ғаиләнең бөтөнлөгә йәнселеүе һақында ишетмәйзәр, ишетергә лә теләмәйзәр. Әкренләп йүгәндән ыскына барған иргә шул ғына кәрәк тә: түрәләр әпәүләүенә арқаланып, киләсәктә лә якланасағың, акланасағың белеп, тағы ла яһилланыбырак типтерергә тотона. Ул йайлап өй имгәгенән шик-шөбһәгә һалған ауыл қазаһына, ике аяклы бәләһенә әүерелә барзы.

Буранлы кышкы кистәрзәң берендә һуңлап булһа ла кайтып күренергә күнеккән атаһы бөтөнләй кайтманы. Әсәһе күтәрмәгә кат-кат инеп-сығып уны көттә, бешергән ашын да кайта-кайта йылытты. Балалар ғына атаһының кайтып күренмәүенә бошонманы. Гәзәттә, ул юкта өйзә йылы күтәрәнкелек һәкөм һөрә: Юлай радио-телевизор схемаһын сығарып, йәбештерәү эштәре менән мауығып китә, Фәрзәнә, өлкән кыз буларак, бәйләү-сигеү эштәрен кулына ала, Фәһимә менән Мәликә, изәнгә һузылып ятып, һүрәт төшөрә. Кыззарзың һүрәттәре был осракта яктырак, нурлырак, матурырак килеп сыға. Башқаларға һисектер, Мәликәнең башында бер генә уй әйләнә: «Атайым бөтөнләй кайтмаһа ине...» Хозай Тәғәлә уның теләген кабул кылғандыр – атаһы икенсе көнгә лә, өсөнсә көнгә лә, азна азағына ла күренмәне. Икенсе азнаһына ауыл буйлап хәбәр таралды: «Мансур Вәлимә менән йәшәп ята икән!» Был хәбәр әсәһенә иртәрәк тә ишетелгәндер, бәлки, мәгәр был һакта өй әсендә һүз күзғатыуы булманы, дүрт баланың, исмаһам, берәһе, атайым кайза, тип яңылыш булһа ла ыскындьрманы.

Әңер мәлендә ишек шақынылар. Тупһа ауызында атаһы тора, фәжәпкә каршы, айык ине был юлы. Инде лә өндәшмәй генә түргә үттә, қарауат астынан юл сумкаһын сығарып, кейер кейемен шунда тултырырға кереште. Шөгөлөн ослас, өштәл артына ултырып бер килке шымтайзы, тамағы төбөнән қарлығыулы өн һығылып сықты: «Һеззән китәм, Маһира... Былайтып күпме қаңғырырға мөмкиң. Ғаиләмде қалдырып бәхетле йәшәй алмасымды ла беләм, ни хәл итәйем, маңлайыма язғаны шулдыр...» Ишек төбөнә килде, көйәнтәләй бөгөлөп торзо ла қараңғылыкка атланы. Кайырылып қараманы.

Атаһы, әсеп йөрөһә лә, ғаиләне туйындьрған барыбер – тиззән кытлык, юклык үзен һиззәрә башланы. Махсус белеме булмаған әсәһе ырзын табағына иген

ағыулауға йөрөй. Иртән сығып китә лә әңер төшкәс кенә арып-талып, йөзө һурылып кайтып инә. Ағыулау мөләндә, махсус һаҡланғыс булмағас, танау-ауыздарын яулык менән томалайзар икән. Һарғылт-кызыл тузан яулыкты ғына түгел, әсәһенәң тоттош өстөн япқан була. Инеү менән өй әсе зәһәр ағыу есенә тула. Хезмәт хәүефһезлеген һаҡлау ниәтенәндер, ферманан көн һайын ике литр һөт бирәләр. Уны һыйыр ағына ҡушып, көн аша катык итеп ойталар. Ни тиклем ауыр булмаһын, әсәһе осто оһка ялғай алды, балаларын ас та, яланғас та итмәне.

Йыл да тулманы, башын эсеүгә һалған тотанакһыҙ ирзе Вәлимә лә ҡыуып сығарҙы. Тик атай кеше үз ғаиләһенә кайтырға теләмәне, ауыл осонда яңғызы көн иткән, медпунктта йыйыштырыусы булып эшләгән Вәғизәгә барып инде. Эсергә хирес икәү ҡушылғас ни, тормоштарының рәт-сүрәте күрәнмәне. Йыш ҡына урам буйлап эсергә эзләп әйенселәү был икәүҙең йәшәү рәүеше ине.

Мәликәнәң хәтерендә: мәктәптән сығып кайтып килә ине, ҡаршыһына еткеләшкән теге икәү оһраны. Бер яһка ҡайырылырға иткәйне, бит-йөзө шешенкә атаһы йүгерә-атлай уның ҡаршыһына килеп теҙләндә лә тилмереп күззәренә төбәлдә. Таушалған кәүзә иһереп болғаңлаһа ла, һалынҡы ҡабактар аһтынан ҡараған күззәр һағышлы ине. «Бәләкәсем, һаумы? – Яуап ишетмәһә лә, ҡабаланып ары теҙзе. – Ҡайһылай зурайып киткән булған... Ағайың, апайҙарың һисек? Юлай минән ҡаса, һөйләшергә лә теләмәй, урынһыҙға, сәбәпһезгә күп ҡыйырһыттым шул. Матур итеп йәшәгез, һез йәшәһәгез, мин дә имен-аман булырмын...» – «Хәстрүш абыһка, һимә унда һейгәгең менән шыбырҙашаһың? Ағыуға ҡатқан Маһираңды, етемәктәрәңдә бик тә һағынып юкһынһаң, тотмайым, ҡыуыым-сығарҙым булыр, дүрт яғың ҡибла!» – Атаһы яр биреһеләй әрпеш кейенгән, туктамай бытылдап иләмһез хәбәр һөйләгән әһкесе катындың артынан әйәрзе.

Ни тиклем әһә лә, атаһы тракторынан төшмәне, язлы-көзлө ер һөрзө, көз еттә иһә – комбайнға ултырҙы, ҡыш көндәре ҡырзан колхоз малына азыҡ ташыны. Тырыш, хезмәт өсөн генә тыуған тракторсыны эшенән бушатырға ашыҡманьлар, уның етешһезлектәренә, ҡайһы сак ышанысты аһламауына бармак аша ҡаранылар. Әһкән килеш трактор рыһағы артына ултырыу – енәйәт ҡылуға бәрәбәр: бер тапқыр, ер һөрөп йөрөгән еренән янтайып, тракторын юл ситенә аузарҙы, икенселәй яңғызы көн иткән Фатима ҡарсықтың ҡартуф баһсаһының осонда урынлашқан иһке мунсаһын төкөп емерзе. Һуңғы тапқыр үзе ҡазаланды – тракторында түгел, ҡышкы селләлә иһерек килеш оҙаҡ ятып, ҡул, аяҡ бармактарын тундырҙы.

Шул һақта ишеткәйнеләр, әсәһе район дауаһанаһына йыйына башланы, Юлайы башҡаларға күз-һолак итеп ҡалдырып, Мәликәнә үзе менән әйәртте. Ҡул-аяктары һинт менән сымалған атаһын айырым палатаға һалып ҡуйғайнылар. Әсәһе ҡарауат янына ултырҙы, ул баш оһона баһты.

Атаһының шырт баһқан йөзө тартылып киткән, күз төптәренә ҡарағускыл күлөгә ятқан, етек сәстәре бумалалай тырпайған. Өндәшмәй сукайҙылар. Ниһайәт, тамак ҡырған атаһы тоһок тауыш менән һүз ҡатты:

– Бына, ятам әле, ғәрипкә әйләнәп, ҡул-аякты тупыһайтып, бармактарҙы киһеп ырғыттылар...

– Ишеттем, шуға әште ҡуйып килеп етә һалдык... Вәлимә йә Вәғизә килгәндәрҙер ул?

– Ҡайҙан... Белә күрә йәнгә теймә, йөрәкте өзмә инде...

– Үпкәләмә, артығын һораным һикелле... Шуға килдек, безгә кайтырһың, башка кемгә кәрәгең бар... Мин, балалар шулай хәл иттек...

«Яңылыш һөйләй әсәйем, ул хакта һүз кузгатманылар за баһа...» Мәликә, шулай уйлаһа ла, өндәшмәй калды.

Атаһы берауык һүзһез ятты ла башын ситкә кайырзы. Эре күз йәштәре һурынкы биттәре буйлап түбәнгә һаркты. Ул илай ине. Ир кешенең илағанын күргәне булмағас, уның да күңеле тулып китте, иламаҫ өсөн аҫкы иренен тешләне. Яңынан иңрәү һығылып сыкты:

– Һине күп тапкырҙар рәһйәттем, Маһира, кисерә алһаң, кисер... Балаларзы ла, һине лә үземдән бизҙерҙем... Аламалыктарымды бер кемгә лә яһармайым, әммә, кош ояһында ни күрһә, осканда ла шул, тизәр бит, минең дә баштан кирегә һапланды... Үзең беләһең, атайым да эсеүгә һабышкан кеше ине бит, кылык-һолко ла ауыр булды... Шуға ла бит безҙе, әсәйем мәрхүм булғас, калалағы балалар йортона бирҙеләр. Атайымдан, артабан кәзна йортоһан күргән йәбәрәһйәш коһон һезҙән алырға маташтым... Алайот... Аламалык гонаһ тыузыра икән ул, әле килеп шуны аңланым... Хәҙер Юлайзың, кызҙарымдың шуһндай булып китеүҙерәнән күркам, уларзың йәненә асыу орлоктары сәселгән бит, йәндәрендә бер шытым бирмәһә бер бирер... Кайтыуға килгәндә, юк... Сәләмәт аяктарым менән сығып китеп, ғәрип булып, бәһнәтемдә һалып кайтмаяһакмын... Минең һолокто беләһең... Димләмә, булмай! Кисә, профкомын әйәртеп, Ғәлимйән ағай килеп китте, миңә район үзәгенән бер өкәлтәк йүнләп йөрөйҙәр икән. Эш тураһында һүз кузғатыу – әлегә иртәрәк... Нисек тә йәшәрмен әле... Башкаһа килмәгез, мине баһырға тиңләп йәлләү кәрәкмәй... Балаларзы нисек тә әзәм ит, Маһира, һин бит аҡыллы, егәрле, көслә катын...

– Ниһләп шул һүзҙәрендә әлегерәк әйтмәһең, Мансур?

– Йәнемә инеп оялаған иблиһ ирек бирмәһе... Йә, бәһилләшәйек...

– Бәлки...

– Юк, сигенмәйем, был – һуңғы һәм кире һаккыһыҙ һарарым...

– Үзең һара, улайһа... Балаларға килеп йөрөгә рәһсәт бир. Һин бит атай...

– Тыуанып ризалашыр инем, тик уларҙа ундай теләк тыумаҫ шул... Тағы ла шуны әйтмәксемен: башкаһа сыкма шул ағыуға...

– Кайҙа ғына барайым, аптырағандың көһөнән йөрөлә, аһсаны ла арыу түләйҙәр унда.

– Сәләмәтлегендә хәҙерҙән аһсаға алмаштырһаң, балаларзы кем үстәрер? Ғәлимйән ағай менән һөйләштем-киләштем, алдағы аһнанан быҙауҙар һарарға сығырһың. Исмаһам, унда йылы, мәктәптән сыккаһ, Юлай барып ярҙамлашыр, Ғәрзәнә лә кул араһына кереп бара.

– Рәһмәт хәстәрәңә. Хуш, Мансур...

– Хуш, Маһира...

Атаһы һаклы булып сыкты: исмаһам, бәреһе уны күрергә, яһына барып хәлен белергә теләмәһе. Башта ла, һуңынан да. Ә атаһы, район үзәгендә бер нисә йыл йәшәгәндән һуң, күрше Кәнзәфәр ауылына килеп төпләндә, үзе кеүек бер ғәрип катынға өйләндә. Бәлки, ғаиләһенә яқыныраҡ булырға теләгәндер. Яттарзың уйын кайҙан белмәк, тоймак, кеше күңеле – һара урман, тизәр бит...

3

– Шулай итеп, иһтәлекле, хәтерҙә калырлык оһрашыуы дауам итәйек, хөрмәтле ағай-әһе!.. – Рәһтәм Ишмөхәмәтович иһек яғындағыларға мыһкыллы һарашын атты. – Беренсе һүзә һезгә бирәйек, Мәликә Мансуровна, бәлки, атайығыҙға әйтер, ололар көһә алдынан уға еткерер теләктәрегез барзыр... Ыһынын әйткәндә, Мәликә Мансуровна, һезҙең атайығызың һарттар йортоһда йәшәгәһен белмәһем. Был

миңең өсөн – көтөлмәгән һәм, өстәргә кәрәк, шатлыклы булмаған яңылык... Һезең менән нисәмә йыл бергә-бергә, кулға-кул тотаношоп эшләргә тура килде, шул серзе лә йәшереп тотканһығыз... Көтмәгән инем, көтмәгән инем! – Кулыңда әйләндергеләгән күзлеген өстәлгә ыргытты ла, тәкәббер төбәлеп, креслоһыңда кайкайзы.

Башлыктың был хәрәкәтенә өйрәнәп бөткән, – тимәк, ул үзен хаҡлы итеп тоя, тимәк, ул сығарған карар каты һәм аяуһыз буласак.

Мәликә Мансуровна яй ғына калкты, сәстәренә кағылды, күлдәк итәген тартып төзәтештерзе. Тағы ла бер тапкыр бүлмәләгеләргә карашын һирпте, тишерзәй итеп атаһына төбәлдә:

– Һаумыһығыз, Мансур Зәбирович. Танынығызмы, был мин – Мәликә буламы...

– Һауғынаһыңмы, баламы... – Мансур карт уң кулыңда калған ике бөртөк бармағы менән лупа күзлеген төзәтте лә башын басты.

– Мин Һезгә бала түгел, шуны иҫегезгә һеңдерез! Якты донъяға тыузырыуы ғына аз, атай исемен йөрөтөү өсөн ауыззағы һуңғы теләмдә өзөп каптырып, баланы тәрбиәләп үстөрөү зә зарур. – Аяуһыз башлауын тойоп, баһыла төштө. – Әсәйем дә миндә йәшәй, имен әлегә...

– Ишетеп ятам...

– Ишетәм тигәнсе, уны эзләп табып, килеп хәлен белһең, үзеңдә кайзалығыңды еткерһең, арыу булып ине. – Ары, рәсмилек һаҡлап кала алмай, «һин»гә күсте. – Юғиһә, атаһыңдан баш тартқан еңәйтселәй мир алдыңда баһып тороуы миңә лә еңел түгел.

– Кызым, бында тамсы ла ғәйебем юк, миңең өсөн һинең менән осрашыу – көтөлмәгән хәл.

– Көтөлмәгәнме, әллә кыуаныслымы?

– Кыуаныслы...

– Тура баһып, кырын һөйләмәйек, Мансур Зәбирович, ә мин был осрашыуҙа пашып кыуанырлык сәбәп тапмайым. Һинең хәлендә лә аңлайым, кыуаныуҙан бигерәк, тетрәнәп ултыраһыңдыр. Үзеңә мәғлүм, бының өсөн йөйзәр, күңелендә сырмалтқан төйөндәр етерлек. – Башлыкка караны. – Рәхмәт, Рөстәм Ишмөхәмәтович, кайһылай за матур, онотолмаһ осрашыу ойошторғанһығыз, бала сағыма кайтып ураһандай булдым.

Башлык, хәл-вакифаны асығыраҡ күрергә теләгәндәй, күзлеген кире алып кейеп, урыбаһарҙарына мәғәнәле карап куйһа ла, яуап кайтарырға ашыкманы. Мәликә дауам итте:

– Алдан ук иҫкәртәм, беззең бөгөнгө әңгәмәләшеү еңелдән булмаһасак. Икәү-зән-икәү ултырып аңлаһһаҡ, күпкә еңелерәккә төшөр ине лә бит, тик ни хәл итәһең, бары менән байрам. – Яман һулап куйзы ла карашы менән бөршәйеп калған кәлбәр кәүзәнә өттө. – Беззән ғүмерең буйы касып-боһоп йәшәһең, ә бына уның һилектән икәнлеген аңлаһһың, әле лә аңлаһмайым. Һине ғәфү итә алмайым, атай, сөнки беззә йәшәгәнәңдә гел әсәйзе йәбәрләһең, кәмһеттең, мыһкыл иттең...

– Кызым!..

– Бүлдермә берүк, һуңыңдан аһһыңың, әгәр аһһың алһаң! Балаларыңа ни көн күрһәттең һуң? Һин булмаһанда өйгә кот, йылылык, яктылык инеп кала торғайһың, быныңһын бөтәһеңдә алдыңда аһһыңтан-аһһың әйтә аһһың. Өйөн – боз һарайһыңа, яһһыңдарың куркытыу, мыһкыллау объектына әйләндергән әһһың үзән һаһһыңлә баш итеп иҫһһыңләй аһһыңың? Юк! Хәһһыңдә кара миңең маһһыңлаһһың, быһһыңа йөй-зө хәһһыңдәһһыңдә? Хәһһыңдәһһыңдә бик тә иһһыңдә, сөнки лаяһһыңдә иҫһһыңдә иһһыңдә!

Балаһының канын ағызған кеше атай исемен йөрөтөргә хаклымы? Тағы ла юк! Иртәгәһең, ғәфү үтенәһе урынға, яңынан тауыш куптарып, әсәйемде урамға алып сығып типкеләһең, сәстәрен йолккосланың. Ишек алдында елдә тузышкан сәстәрҙе ғүмеремдең һуңғы көндәренә кәзәр онотаһым түгел. Тағы, эскән килеш тракторыңа ултырып алып, күршеләрҙең яңы ғына сыжкан каз себештәрен тапаттың. Инәлеге имгәнгән, себештәре изелгән ата каз кош теле менән карғамаған тиһеңме!? Һин ғаиләң өсөн генә түгел, тотош ауыл өсөн дә имгәк инең, хөрмәтле алдыңғы тракторсы! Ниңдәй генә хезмәт булһа ла, ул иң әүл акыл менән нығытылырға тейеш. Шул сакта ғына ул йәмғиәт өсөн файзалы. Һуқыр, мәғәнәһеҙ хезмәт аткарып, шуның емешенә, һөзөмтәһенә кыуанырға без бит колдар түгел! Һин ғүмерең буйы ер һәрҙең, иген һуктың, былар мактауға лайык, тик ғаиләңдәгеләрҙең күңелен һөрөп актарырға, йәндәрен тукмактарға тейеш түгел инең...

– Кызым, үтенәм, етер...

– Юк, етмәһе әле, бөгөн әйтмәһәм, был хакта тағы ла касан әйтәм!

– Мәликә Мансуровна, әйткәндәрегез аңлашылды. Һеҙ бер аз тынысланғансы, фекер туплағансы, бәлки, башкаларҙы тыңларбыз, ә? – Осаһыузың көтөлмәгән йүнәләш алыуынан юғалыңқырап калған башлык сараға рәсми төс биреп, һөйләшеүҙе һәүетемсә йүнәләшкә борорға теләһе. – Бәлки, Фәрит Яманғолов әфәндеһе тыңлап карарбыз? Ни өсөн кәзәрле әсәһе бөгөнгө көндә карттар йортонда көн итә икән?

– Әсәй үҙе теләп китте, фатирығыз тар, мин түгел, үзегеҙ һыя алмайһығыз әле, карт кешегә пакуй кәрәк, тинә. – Урынынан теләр-теләмәс калжкан Яманғолов, карт саккандай, сәбәләһеп китте.

Яманғолов һүз алғас, урта төштә ултырған, който ғына кейенгән һикһән йәштәр саһаһындағы әбей изәнгә һалынып тиерлек төшкән итәген һыпырғылап, кымғырлай биреп куйзы, ап-ак сәстәрен, тәрән һырҙар сыбарлаған маңлайын узы ла кулы менән тештәр тойолмаған мөйтәндәк иренле ауызын капланы. Күренеп тора: нәс баһқан, фани доньяға кул һелтәгән карсыжктың ризаһыжлығын әйтергә лә, бәхәсләшергә лә, үз-үзен яктарға ла яйы юк. Тоз төсөн алған күззәр генә бар тирә-якка рәһйеп, үпкәләп карайзар.

– Фатирығыз һисә бүлмәле, Фәрит Әлтәфович? – Быны социаль мәсьәләләр буйынса урынбаһар һораны.

– Һуң, тар ғына дүрт бүлмәле өкәлтәк индә шунда: зал, йоко бүлмәһе, малайжың бүлмәһе, тағы минең эш кабинеты, бөттө-китте. Етмешенсә йылдарзағы йорт планировкаһы бит беззә, дөйөм майзан бөгөнгө бер бүлмәле фатир кимәлендәй генә.

– Тормош хәләң үтә лә ауыр икән дә баһа, Фәрит Әлтәфович, шуға иртәгә үк уны яжшыртыу йәһәтенән ғариза язып килтер! – Башлык, әсә капкандай, йөзөн сирзы.

– Што һеҙ, кәрәкмәй, быныһы артык, мин бит скромный кеше! – Кинәйәһе аңламаған Яманғолов үзенекен тыжкыны. – Әсәйемә килгәндә, айына бер барып, уның хәлен белеп, йәшәү шарттары менән танышып, бағыусыларына кәтғи талаптар куйып торабыз. Што һин, контролләү неоходимо, как никак мине бағып үстәргән бит ул!

– Әсәйегеҙгә матди ярзам күрһәтәһегеҙме һуң? – тинә иктисад буйынса урынбаһар.

– Ә кәк же! – Яманғолов купырайзы – Мәсәләһе ололар көһө айканлы барлык азык-түлеккә биш процент ташлама яһаным, әсәйем генә түгел, барлык әсәләр кыуанһындар әйзә!

– Рөстәм Ишмөхәмәтович, Фәрит Әлтәфовичтың әсәһенәң тормош хәлен контролләүен, бәлки, азаккарак калдырырбыз, мин бит әле әйтеп бөтмәнем. – Урынында тапанған Ишйәрова тураһып басты.

– Разве я против, улар һораны, мин яуап бирзем. – Бәйләнеүҙән ваҡытлыса булһа ла котолған Яманғолов, ултыра һалып, күршеһенәң яурыны артына боҫто.

– Мансур Зәбирович! – Таркалған уйҙарын тупларға теләгән Мәликә бер аҙ тын торҙо. – Юлай ағайымды Афғанстандан курғаш табутка тығып кайтарғандарында уны ерләү мәлендә тотош район халкы йыйылды, ә һин кайҙа инең?

Мансур карт калкты, көзгө елдә тирбәлгән ағастай бәүелеп торҙо, бер якка кырын шылған түбәтәйен төзәтте, танау осона шылған күзлеген алып, күрмәлекһеҙ пинжәгенәң түш кеҫәһенә тыгты ла, тупыс кул һырты менән йәшләнгән күзҙәрен ыуғас, ауыр тын алып, быуылғандай ғыжылданы:

– Эргәгезҙә инем, балам, зыярат эргәһендәге саукалыкта ағасты косахлап үкһей инем... Ауыл халкына, райондан килгәндәргә күренергә батырсылыҡ итмәнем. Уларҙың хөкөм иткән асылы караштарын күтәрә алмаҫ инем барыбер... Шунан, төн еткәс, зыяратка инеп, таң аткансы Юлай улым менән һөйләшеп, серләшеп ултырҙым... Билләһи, тауышын ишеттем уның, ул да мине асыҡ ишетте һәм аңланы... Алла бар был донъяла, балам, йәшәй-йәшәй шуға инандым. Намыҫ – әҙәм балаһына Алла тарафынан бирелгән һәләт... Ә мин һамансың йәшәнем, һәйеплемен, һезҙән ярлыҡау, кисерәү өмөт итмәйем...

Атаһының һуңлаған үкенәү һүзҙәрен ишеткән Мәликә Мансуровна сызап кала алманы – йәшенә төйөлөп, сығыу яғына атланы. Уны тоткарлаусы булманы.

4

Кайтышлай паркка һуғылды, урталағы эскәмйәләрең беренә ултырҙы. Көн үзәгендә шайтан куласаһына ултырып әйләнергә теләүселәрең һаны бермә-бер арткан, ана, әле генә түбәндәге кызыл юғарыға сөйөлдө лә, аҫка карап, атаһына шат тауыш менән кысқырҙы: «Мин өҫтә, ә һин – аҫта!» Кыуаныстан ирәйгән тегеһе лә коласын йәйеп һөрәнләй: «Һин гел шулай юғарыла бул, кызым!»

Был юлы каршы сығыусы булманы. Әсәһе бүлмәһендә ятып тора ине. Мәликәһең төпсөнөнә лә битараф кул һелтәп яуап бирҙе: «Карт кешенең сырхауы бөтәмә, бөгөн һаумын, ти, иртәгәһен караһаң – ерләргә алып китеп баралар...»

– Үтенәм, күңелгә шом һалып, юк-бар һөйләмә берүк.

– Шом тип, тормошта була торған хәл, һин, әллә мине бөксәндәтеп яһында күмер буйы йөрөтөргәме иҫәбең?

– Йәшә әле, әсәй.

– Ярай әләйгәс, һин күшкәс, йәшәрмен. – Маһира карсыҡ һүнгән күзҙәрен көлдөрҙө. – Үҙеңде һин йомош менән саҡырғандар һуң?

– Һаҡимиәт башлығы карттар йортонда йәшәүселәрең күрһәтергә йыйған...

– Артыҡ хәбәр ысҡындырыуын һизгән Мәликә тотлоғоп калды.

– Кемдәрҙе һиндә?

– Калала йәшәгәндәрҙе.

– Һуң, кисә генә, ололар көнөн үткәреүгә ярҙам йөзөнән мул ғына аҫа бүлдәм, тип әйтә инең дә баһа. – Зирәк, откор әсәһе һөйләшеүгә әлһә һалып алып, дауам итте. – Карттарҙы мәжлескә йыйғас, моғайын да, араларында берәй таһышың булғандыр, юғиһә, һиндә өндәшә булалар будты.

– Мәжлес-таһындарын күрмәнем.

– Башта – кәңәш-төңәш, һыйы азақтан инде, йолаһы шул. Унда, карттар йортона, тирә-як райондағыларҙы ла урынлаштыралар шикелле.

– Бәлки, шулайҙыр ҙа, уныһы миңә караңғы... – Был турала ары һөйләшкәнене килмәүен белдереп, ситкә кайырылды.

Был ишараны өнәмәгән әсәһе кырт кисте:

– Касандан алып әсәйеңә һыртыңды куя башланың әле?

– Иғтибар менән тыңлайым, әсәй.

– Тыңлаһаң шул: Нурия килен үткәндә һүҙ араһында Мансур олатайың йортона ингән һукмакты үлән баһқан ине, уны карттар йортона алып киткәндә әрме-ниме, тип тә ишеттем, тине. Саҡырылған карттар араһында һинең атайың юк инеме?

Оло кешене әүрәтеп уратып-суратыуҙан, ялғанлауҙан фәтүә калманы:

– Әйе, атайым да бар ине.

– Әйтәм бит, күңеләм һизә ине. Атайың бер нисә тапкыр төшмә лә инде, безҙең йортка килгән дә ишекте шакый, үзе инергә кыймай икән тип күрәмсе, өҫтөндә лә һап-һары күлдәк, бит-йөзө лә еҙ самауыр ише һарғайған, имеш. Ә һин күмереңдә лә ялғанлай белмәнең, кызым, нимә әйтерендә әле күзҙәреңдән күрәм. Арып киттем, яңғызым ғына калайым әле. – Кипкән ирендәрен яланы.

– Бәлки, сәй койорғалыр, әсәй? Рәсимә кайҙа йөрөй әле, институттан кайтманымы?

– Кайтты ла, кейенеп-яһанып, әллә һиндәй кисә була, тип сығып та йүгерҙе. Сәй койоп мәшәкәтләнмә, яңы ғына, һин кайтыр алдынан, әстем сәйҙе. Бер аз яңғызым ятып торайым.

– Ну, Рәсимә, елғыуар, һикрәндәк, мин уға нимә тинем әле, әйткәнем бер колағынан инә, икенсәһенән сыға.

– Бөтә балалар ҙа бер иш вайымһыҙҙар, һин дә миңең өсөн шулар иҫәбеңдәһең. Бар, тыныслыкта калдыр, тинем бит.

Әсәһенең ятаклап тороуын күреп өйрәнмәгән Мәликә эшенә йүгерергә ашыкманы. Өҫтөн алмаштырҙы ла, залға сығып, папкаһындағы қағыҙҙарға тағы ла бер тапкыр күз йүгертте, ундағы һандарҙы кушып-алып иҫәпләй башланы.

Уңарсы хәлһеҙ саҡырыу ишетте:

– Мәликә, ин әле... – Ашығып бүлмәгә ингәйне, әсәһе күз карашы менән эргәһендәге ултырғыска ымланы. – Ултыр ошонда. Атайымды күрҙем, тип күңеләмдең тыныслығын алдың бит әле. Төҫ-башка һисегерәк һуң?

– Арыу. Элекке кеүек.

– Миңе тынысландырам тип, тағы алданың. Әбейһеҙ карт карауһыҙ бала менән бер була, мөзөргәндер, бирешкәндер.

– Әлләсе, көн һайын күреп йөрөмәгәс, артык үзгәреш һизмәнем.

– Бына шул-шул, һиңә күпме әйттем, ауылға барғаныңда инеп хәлен белеп сыҡ, тип. Тыңламаның.

– Һуң, ул икенсе әбей менән йәшәй ине лә.

– Йәшәһә һуң. Һин бит уның балаһы. Миңә ярамаһа ла, һиңә килешә. Моғайын да, әбейе бороп сығармаһ ине әле.

– Үҙең дә беләһең, әсәй, ысынын әйткәндә, уны бер ҙә күргем килеп тормай. Безҙе етем итеп бала сақта уҡ ташлап сығып китһен дә, инде килеп, уны кайғыртып йөрөйөммө тағы?

– Бына, һиһайәт, дөрөһөн әйттең. Ялғанламаның. Һизәм, тегендә лә тотош халыҡ алдында шул хәбәрҙе ярып һалғанһыңдыр. Һинең шарҙауай-яңдырайлығыңды беләм мин.

Мәликә башын әйҙе.

– Хөзәр әйт, балам. – Башы астындағы ястығын төзәтештерзе, сал сәстәрен яулыгы астына йәшерзе. – Касан да булһа һеззең алдығызза атайығыззы әрләгәнем йә кәмһеткәнем булдымы?

– Юк...

– Тағы өстә: атайың өйзә тауыш куптарғанда урамға сығып, уны ғәйбәтләп исемен һатып йөрөнөммө? Үзем үк яуап бирәм: юк! Һарай башында кунһак кундык, күрше-күлән алдында түбәнһенеп, ауыззағы канды яттар алдына төкөрөп йөрөмәнем.

– Ә ул һине, беззе күпме кыйырһытты, кәмһетте.

– Быныһына ла яуабым әзер: тимәк, хата үземдә лә булған. Ирзе ир иткән дә катын, хур иткән дә ул.

– Атайым алдында һинең ғәйебең низә, әсәй?

– Тәңре алдында, атайың алдында выжданым саф, гонаһтарым юк, мәгәр ғәйептәрем, бозокһоз хилафлыктарым һис шикһез булғандыр. Тәп етешһезлегем – уны егерлек дәрәжәлә тотта алмаузалыр. Әгәр зә мәлендә катылык күрһәтеп, ғаиләмдең бәхете өсөн йәнтәслим көрәшһәм, был хәл дә килеп сыкмас ине. Ә мин, етәктәге бызау ише, барына күнеп, баш әйеп йәшәнем.

– Барыбер тәп ғәйеп атайымда ине бит.

– Кешене бер яклы ғына ғәйепләргә ярамай. Хаклык өсөн шуны ла өстәйем: атайың баштан ук икенсе юлдан киткән, азашкан кеше ине, ғүмере буйы үзенең асылын эзләп бәргеләнде, ғазапланды... Ары бүлдермәй генә тыңла, сөнки тегендә, йыйылыусыларзы шак катырып, атайыңа ниндәй ғәйепләүзәр ташлағаныңды һүзһез зә төшөндөм. Тоҫмаллап, тойомлап шуларға яуап бирергә иҫбем. Атайыңдың мине, һеззе яратыуы хақында әйтмәксемен. Сәйер яңғыраймы? Шулай булһа ла, тыңла һәм аңларға тырыш.

Мин Юлай ағайыңа ауырлы йөрөй инем. Ауырлы катын уныһына-быныһына һайланһусан булып китә бит. Бер көн иртәнсәк, уны аптыратып, хәбәр һалдым: «Мансур, бағыр балығын тотоп карағым килә...» Аңламай аңшайып тора был.

– Ундай балык һакмарза юк, Маһира.

– Беләм, шуны тотоп карағым килә, алып килеп күрһәт тә кире ебәрерһең...

– Мин бит балыксы түгел.

– Ярай инде, күрһәткәм килмәй, тиген дә куй! – Турһайып ситкә боролдом.

Ялға каршы юкка сыкты атайың. Әйтмәй-нитмәй кайзалыр китеп юғалды. Бер тәүлек үтеп, икенсеһенең ярты төнә ауышқас, ишек һуға был. Асып ебәрһәм, кулындағы өс литрлык банкаға теге мең төстәре менән йымылдап балкыған батша балығын һалған атайың тора! Өшөп-туңып бөткән, ни тиһәң дә, кырпак кар яуған ноябрь урталары ине. Беззән етмеш-һикһән сакрымдағы Ете Бөгөлдә уратып аққан тау шишмәһе Ерекленән алып кайтқан бағырзы. Балыксы булмай тороп һисек эләктергәндер ул был хәйләкәр, өркәк, йылғыр балыкты, бер Хозай белә...

Шул илаһи мәлдә хәтеренән үткәргән әсәһенең йөзә яктырып китте.

– Атайыңдың оҫта бейеүсе икәнлеген белмәйһендер зә әле. Һез иҫ белгәндә бейемәй ине шул, сөнки бейеү өсөн дә иң әүәл күңелдең дәрте, йөрәктең ашкыныуы кәрәк. Әгәр ул сәнғәт юлынан китһә, бәлки, икенсерәк язмышка ла дусар булыр ине. Тәү тапкыр, кыз сакта, уның үзенән бигерәк бейеүенә ғашик булғайным мин. Бейеүе менән арбай ине һәммәһен, һендерә баһып тыпырлағанында йөрәктәр елкенер, хатта аҫкак-тупыстар, сыҙамай, урындарында һелкенеп ултырыр ине. Хәтеремдә, Фәрзәнә апайың тыуған көндә йәштәр клубта концерт куйған. Шунда атайыңдың оһоп-кунһып, кис буйы сәхнәнән төшмәй бер үзе концерт куйыуын әле лә хәтерләп һөйләйзәр. Ә һуң һинең тыуған көнөңдә, таң һызылыр-һызылмаһтан, бер косак муйыл сәскәләрен косаклап кайтып инеүе!

Һине яратып һөйзә лә кире ер һөрөргә сығып йүгерзе. Шунан азақ атайыңдың һеззе яратмауына кем ышаныр?! Тағы ауылдың етем-еһеренә кырзан коронары тейәп апкайтып аузарып ине гел генә. Быны уға хужаһы ла, ауыл башлығы ла кушмай, үз белдеге менән, миһырбанлы йәне кушканса башкара. Бына, атайымдан гонаһһыз фәрештә лә яһап куйзың, тиһеңме, юк, улай тип иҫбатларға йыйынмайым, һиндә атайыңдың, минең каныбыз аға, шуны ғына әйтмәксемен. Атай-әсәйзе һайламайзар, шуны онотма. Кәзәрзәрен һуңлап беләбез шул, улар күззәрен мәңгелеккә йомғас, иҫебезгә төшә лә, тик һуң була. Өзәм балаһының кендеге фанилыкта ике тапкыр киҫелә, тыуғас һәм икенсе тапкыр – ата-әсәһен юғалтқас. Һуңғы киҫелеү әллә күпмегә фажиғәләрәк, аяныслырак, шуны хәтерендән сығарма... Был донъяла бер кем дә мәңгелеккә тыумаған, иртәме-һуңмы бөтәбез зә әхирәткә юланабыз. Һуңғы үтенесем шул, сөнки эргәбеззә әле һин генә: Юлай ағайың мәрхүм, Фәрзәнә апайың ер аяғы ер башы Алыҫ Көнсығышта, Фәһимә бөгөн сит ил тип иҫәпләнгән Қазақстанда. Шулай булғас, бөтә ауырлыҡ һинең иҫеңә төшә лә инде. Мине ауылға алып кайтып ерләһең, атайыңды ла йәнәшәмә һалырһың...

5

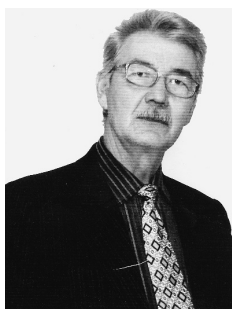
Ерләү эштәре менән сабыулағанда беленмәгән икән, яңғызы калғас, Мәликә Мансуровнаның балтаһы һуға төшөп, һеңгәзәп калды; кулына эш бармай, һинмәгә тотонһа ла таралып бара төслә, өзлөкһөз йөрәге һыкрап иңрәй. Еңел һөйәкле, етез хәрәкәтле кураныс әсәһе яһында кая таш артындағылай ышык, хәуеһез булған икән дә баһа.

Етеһен укытқан көндә магазинға барып күстәнәстәр һатып алды ла кала ситендә урынлашқан карттар йортонә йүнәлдә. Ана ул, диуарзай калкқан таш йорттарға берекмәй, етемһерәп бер яктарак яңғызы һерәйгән. Башка йорттар алдындағы майҙансыктарзә шат балалар тауышы ишетелеп калып, үткән-һүткәндәр хәрәкәте һиндәйзәр йәнлелек һасил итһә, бында шомло һәм шул ук вақытта сәйер тынлыҡ. Какшап-иҫкергән, «хрущевка» атамаһын йөрөткән өс катлы харабаның бер ишекле подъязына инеүсе-сығыусы күренмәй, рамдары серей башлаған тәзрәләргә лә калын корғандар тартылған, тимәк, унда йәшәүселәр бер кемдә лә көтмәй, булмыштарын өмөтһөз нәҫ баҫқан. Ишек төбөндә ак халатлы, мөләйем йөзлө, урта йәштәрзәгә катын каршы алды:

- Һаумыһығыз. Һезгә кем кәрәк?
- Мансур Булатов. Ул, моғайын, бында йәшәйзәр.
- Әйе, ярты йыл самаһы инде. Кеме булаһығыз?
- Кесе кызы.
- Сақырығамы?
- Юк, әлегә кәрәкмәс... Әгәр мөмкин булһа, уға ошо күстәнәстәрзе тапшырығыз, зинһар?
- Тапшырам, әлбиттә. – Инеүсенең икеләнәп калыуын күреп, һорай һалды. – Һез тағы ла килерһегез, тип ышанам.
- Килермен. – Үз-үзен ышандырырға теләп, кабатланы: – Килермен, тик... һуңғарак. Һау булығыз.

Катын әйәрәп сығып, ул күззән юғалғансы карап, озатып калды.

Үтешләй ағастарға күмелгән, парк уртаһында урынлашқан теге шайтан куласаһы яғына күз атты. Дәү кояшты хәтерләткән куласа үзенең әйләнәһенә котлоһон-кесеһен, бәхетлеһен-бәхетһезен, иманлыһын-иманһызын, котлоһон-котһозон, шатын-болокһоуын бергә туплап, уларзә бер юғарыға сәйөп, бер түбәнгә төшөрәп йә ғына әйләнә лә әйләнә...

**Сәлмән
ЯКУПОВ**

КУШ КАЙЫНДЫҢ БЕРЕҢЕ

ХИКӘЙӘ

Заманында үз тиштерзәрем араһында дан тоткандарзың береһе булдым. Юк-юк, әле һез уйлағанса шаталак, һуғыш сукмары түгел, ә гармунсы ғына. Өстәуенә, йырсы ла. Тальянкамды һузып, ауыл көйзәрен һыззырып ебәрземме — бөгә ауыл халкы капка алдына сығып тыңлар ине.

— Э-эй, ошоноң тауышы!.. — тиешер ине катын-кыз, әбей-һәбей.

— Өззәрә лә һуң!.. — тиешер ине ир-егет, карт-коро, көнләшеп. Кайһы бер гармун яфалаусылар араһында үсләшкәндәр зә аз булманы. Кеме күректә тишкеләп китә, кеме тел төймәләрен шакарып-һындырып ташлай... Булды инде. Кайза байрам, кайза туй — мин шунда, кайза уйын, кис ултырыу — мин шунда, һәр ерзә лә почет елле.

Ул осорза миңә ун ике-ун өс йәштәр самаһы ине. Ә гармунда уйнарға нисек өйрәндемме? Быныһы ла хикмәтле. Әле мәктәпкә төшмәгән, моңло гармун тауышына ғашик, ауыз-морон һыуын йыя алмай йөрөгән иҫәүән бер малай инем. Бер көндө урам аша ғына йәшәгән күршебез төрлө-төрлө төстәге нур һибеп-емелдәп торған гармун күтәрәп кайтып инде. Шул көндән алып, кис корон, болдорона сығып ултыра ла әллә нәмәләр кысқырта башлай. Көй тиһәң, көйгә окшамай. Кайһы бер телдәрен, миһәң көйгән йәнде үсекләгән төслә, кат-кат, кат-кат баһып йәзәтә. „Их, үземдеке буһа ине шул гармун! — тип үкенесле хыялланып, һәр кис капка алдындағы бүрәнә өстөндә тегене тыңлап ултырам. Эргәһенә барып, бер аз бысқылдатып карарға кыйыулыҡ етмәй. Ул һиңә тәтәй түгел. Минекеләр ундай гармунды бер қасан да алып бирмәйәсәк. Ә күрше — „быса“ ғына... Яралы йөрөгемә тоз һала...

Бер көн әсәйем Алмабикә апайзы сәйгә сақырзы. Үзбәкстанда йәшәгән

Сәлмән Якупов (1951) Мәләүез районының Түбәнге Таш ауылында тыуған. Нөгөш урта мәктәбенән һуң Өфө дәүләт сәнғәт институтын тамамлап, театр һәм кино актеры һөнәренә эйә була. Мәләүез мәҙәниәт йорто директоры, азақ халык театры режиссеры вазифаларын башкара. 1990 йылдан мәктәптә укытыу эшендә.

инәйем кунакка кайтканы. Кульяулығы менән асқыс тоткан: өйөн йозаклап килгән. Өйзәрәндә бер кем дә юк, тимәк. Ә гармун — өйзә! Сәй мәжлесе озақ була торған. Уларзың йозағы сөй менән дә асыла. Бетә тәүәкәлләктә йыйып, һыпырттым өйзәрәнә. Күз алдымда йәйғор төстәрә уйнаткан гармундан башка бер ни зә күренмәй. Тактанан сөй һурып алып, йозакты сокой башланым. Асылып китте был. Хәзәр алда иң куркыныс, иң ауыр юл ята. Гармундары — төпкә өйзәрәнәң мөйөшөндәге комод өстөндә. Нисек кенә алып сығырға? Бер килгәс — артка боролоу юк! Караклыкмы был, әллә түгелме? Кулдарымды алға һузып теге мөйөшкә табан юл тотам һәм нимәгәлер баһам. „Фарк“ итеп калды.

— Кем йөрәй?! — Калын ир тауышы яңғыраны. Күрше! Жыулап китте йөрәк, сак-сак йығылып китмәнем. Сығып һыпыртырға ишектә күреп булмай. — Кем һин? — Тауыш тағы ла көсләрәк яңғыраны. Ләм-мим. Койолдом да төштөм куркышымдан. Уның тороп килеүен ишетәм, һәм шул ук секундта каты көслә кул минең ыштан балағымдан эләктереп тә алды... Тапкан кайза ятырға! Бөттә! Бөттә... Был мине хәзәр типкеләп кенә сығырып ебәрә икән...

— Бы-бы... ми-ми-ми...

— Кем?! — Ыштан балағымдан һелкетә тартып куйзы. Уныһы сак төшөп китмәне. — Нимә эшләп йөрәйһең?

— Ми-ми-ми...

— Ғәфүрме?

— Ыһы!

— Ә-ә, нимә, Алма апайың ебәрземе? Мин йоклайым. Ике сәғәттән тағы ла көтөгә. Көтөү көтөүе анһат эш түгел, көнә буйы йүгерергә кәрәк. Бар, шулай тиң.

Минең эскә йылы йүгерзе. Хатта кыйыуланыбырак та киттем шикелле.

— Ә гармунында бер аз ғына уйнап торорға буламы? Болдорза ғына?

— Юк, кустым. Минең йоком килә. Хәйер, гармун тотканың бармы һуң һинең? Ул бит ни тәк просто! Талант кәрәк!

— Кунакка барғанда Нурислам ағайымдың гармунында бер аз уйнағайным...

— Һе, уйнағайным!.. Прәме уйнағанһыңдыр инде! Ул һиңә — тоттоң да уйнаның түгел, кустым. Ана, мин күпме яфаланам, суртым да килеп сыкмай.

— Ә-әз генә... Ипле генә... — Ныкышам мин.

— Әгәр зә мөгәр хәзәр үк уйнай алһаң — мин уны бөтөнләй һиңә бирәм. Әгәр зә мөгәр булдыра алһаң — башка былай килеп бимазалама! Аңланыңмы? Тураклап ташлайым үзен! Йә, ал, ана, комод өстөндә. Бер уянғас... — Һәрмәнәп гармунды таптым да изәнгә ултырзым. Ул шырпы сыйзы, тәмәкәһен кабыззы. Ут яктыһында күззәрәнә иғтибар иттем: юк, асыулы түгел һис тә, хатта киреһенсә — уның йөзөндә кызығыу төсмөрләнә ине. Мин, бөтә осталығымды һалып, өйрәнә башлаған берзән-бер көйөмдә, — „Түңәрәк күл“де уйнай башланым... Көй бөткәс, ипле генә тороп, гармунды комод өстөнә куйзым.

— Молодец! Тағы ла һиндәй көй беләһең?

— Ошоно ғына.

– Шулай за – молодец. Молодец! Э бына минең бер нисек тә килеп сыкмай. Мунсаға ла барып караным. Юк и все! Давай тағы ла уйна! – Мин шатланып тағы ла „Түңәрәк күл“де урай башланым. – Давай, давай! – Окшап калды тегегә. Ултыра торғас, мөңрәп ебәрзе.

– Улай түгел, бына былай бит ул! – Шелтәләп тә ебәрәм. Ул тырышып яңынан мөңрәй башлай. Азак үзем кушылам. Шулай ултырған сакта Алмабикә апай дөбөр-шатыр кайтып инде.

– Гин – нимә, ен алмаштырзымы әллә үзеңде?! – тине ул, аптырап. Кәрәсин лампаһына ут кабызып маташа. – Таң һызыла башланы бит!

– Бына, әсәһе, Фәфүр кустым менән көй өйрәнәбез.

– Шул ғына етмәгәйне. Тапканһығыз вақыт. Ят. Йокла. Серем ит. Гин дә ос өйөңә, әсәйең юғалтып торор. Иртәгә лә көн бар. Марш!

– Во! Ысынлап та! – ти күрше. – Давай, көтөгүгә кил. Гармунды алып кайт та иртәгә Аралға кил, йәме? Вәт әй, сукынған малай, нисек оҫта уйнай!

Иртәгәһен әпен-сөпөн генә сәй эстем дә, йәнемдән дә кәзерлерәк гармунды әсәйемдең иҫке яулығына төрөп, саптым Аралға. Мин килгәндә күршем Оло Таш өстәндә „Түңәрәк күл“де һызғырып көйләп ултыра ине. Минә күргәс, шатланып китте теге.

– Һа-ай, афари-ин! Әллә килә, әллә юк, тип кенә уйлап ултыра инем. Давай, иң тәүзә һин уйна. Карап торормон да уйнап карамын, һин өйрәтәп торорһоң. Батамы?

– Әйзә һуң. Тик һин иғтибарлы бул!

Уйнайым. Азак ул уйнап карай. Юк! Юк инде! Озак кына шулай яфаланғас, гармунға һуғып, асыланып куйзы.

– Булмағас булмастыр инде, кустым. Давай, һин уйна, мин лутсы тыңлап ултырырмын.

Уны йәлләһәм дә, гармундың тәтеүенә шатланып бөтә алмайым. Ул – мал кыуа, мин уның артынан йөрөп гармунда уйнайым... Караһам, мал-тыуар, ашауын ташлап, минең янға йыйыла башлаған, аптырашып карап торалар.

Иртәгәһенә түзмәне күрше.

– Их-ма! Йә, ярар, кустым, гармунды үзеңә ал да уйнай ғына бир. Минән булманы. Әгәр зә былай көтһәк, һыйырзар тамам һөтһөз каласак. Ана бит, нишләп торалар! – тине ул, көрһөнөп. – Аксаһын берәй касан индереп бирерһегез әле.

Шул көндән яңы дәүер башланды. Көн дә яңы көй өйрәндем. Озак та үтмәне, атайым кайзаңдыр өп-өр яңы тальянка алып кайтып бирзе. Бына бит ул: әле берәү зә юк ине, хәзер – бер үземә ике гармун!..

Унынсы класты тамамлап йөрөгән сак. Ауыл йәштәре ниңәлер хәтәр дәртләнеп китте. Матур ғына концерт әзерләп, ете-һигез сакрым алыҫлыкта яткан күрше ауылға барзык. Шунда, үз гүмеремдә тәүге тапкыр, бер кызыккайға гашик булдым. Йылмайгузары, буй-һыны, йөрөштәре, күз караштары... Сәхнә ситенә менеп кунаклаған бер еүеш танаузан ипле генә итеп тегенең исемен һорашам. Сәлимә икән. Калай матур исем. Концерт башланды. Егет-кыззар йырай, бейей, ә мин шаршау артында гармунда

уйнайым. Ниһайәт, миңә лә сират етте. Алып барыусы шазра Хисами:

– Ғәфүр Бәширов башкарыуында „Зәңгәр күлдәк“, – тип иғлан итһә лә, үзем сыжжас, кул сабыузарзы басып:

– „Сәлимәкәй“, – тип төзәттем. – Сәлимәгә бағышлана.

Әлеге еүеш танау сыркылдап көлөп ебәрзе. Еңе менән ялтырап торған танау астын һөртөп:

– Сәлимә апай, – һиңә! Әле генә һорашып торзо! – тип яр һалып кыс-кырмаһынмы, әй. Гө-өр итеп калды тамаша залы. Күз сите менән генә Сәлимәгә карап алам, ул яулығы менән йөзөн қаплаған. Гармунымды һыззырып ебәреүгә зал тынып калды. Йөрөгемде сихырлап өлгөргән шул кызыккайға карап, аңлайышың тәүге хис-тойғоларым даръяһына сумып, йырлап ебәрзем...

Йыр йырланып бөтөр-бөтмәстән аяғүрә тороп кул саба башланылар. Дер һелкенеп торзо зал, йыр окшап калды. Кат-кат сығарып йырлаттылар. Шыбыр тиргә батып бөттөм. Концерттан һуң уйын башланды. Йәштәр араһында Сәлимә күренмәне. Төштә генә күренгәндәй булды ла куйзы. Гармунымды косақлап, таң аткас кына кайтып индем. Был хыялайың хыялы хыял ғына булып калған, тип уйлайһығыҙмы? Юж шул! Ике ауылдың араһын көн дә тапаным, күрше ауыл малайзары менән һуғышып, дуслашып бөттөм – Сәлимәне бер кемгә лә бирмәнем. Был донъяға без бер йән булып тыуғанбыз булып сыжжы. Ул минең хыялымдың иң яқты бер йондозо булды! Сәлимәкәй, Сәлимә...

Хезмәткә алдылар. Диңгез-океандар гизеп, ярты донъяны урап сыжжым. Шиғыр юлдары менән көн дә хат озаттым, һағыныу һәм матур хыялдар гөл-ләмәләре менән көн дә хат алдым. Ике йыл шулай булды. Капыл хаттар тукталды. Ғазап башланды. Ай үтте, ике, өс ай... Хат артынан хат язжым, һәм бер көндө сит кул менән язылған хат килеп төштө. Атаһы язған. „Язғы ташкында, һыуза бата башлаған малайзарзы коткарған сағында, үзе фажиғәле һәләк булып куйзы...“ Йәшен һужжымы ни – асты өскә килде донъямдың. Их, Сәлимәкәй, Сәлимә... Нисек мәрхәмәтһез был донъя! Хәзер нишләрмен һуң һинһез, һинһез был тормошта нисек кенә итеп йәшәрмен?!

...Кара бушыкта көн артынан көн уззы. Хезмәт сроғым тулды. Тағы ла ике йылға тороп калдым, күңел һызлаузары басыла төшһөн тинем... Тыуған ауылыма кайтып төшкәндә, халык бесәнгә сыжжакайны. Эштең иң кызыу осоро. Әйберзәремде солан артына урынлаштыржым да, тирә-яқты бер аз күреп кайтыу ниәте менән, Таллы тауына менеп киттем. Азак күрше ауыл зыяратына юл алдым. Таба алманым Сәлимәмдең кәберен. Кисләтеп кенә кайтып индем. Мине өй тулы туған-тыумаса каршы алды. Таң һызылғансы ултыржык.

Икенсе көндө, гармунымды алып, Нөгөш буйына сыжжым. Элек һәр йәй, Өстирәк яһында усақ яғып, уйын ойоштора торғайнык. Бында бөтә тирә-як йәштәре йыйыла. Уйындың дәррәү сағы тура килде. Ике гармун, бер нисә курай көс түгә, түңәрәк эсендә ете-һигезләгән пар тузан туззыра. Уларға ситтән генә бер аз карап торжом да гармунымды һузып ебәрзем...

Онотмағандар әле мине, онотмағандар! Көйгә кушылып кул сабыузар китте, гармун-курайзар кушылды, һәр төрлө ауаздар яңғыраны.

Ах, кемде күрәм... Өнөммө был, әллә төшөммө... Үз күззәремә үзем ышанмайым... Мөгжизә! Кыззар араһынан, әкиәт һылыуы булып, Сәлимәм килеп сыжты ла, оялсан ғына атлап, каршыма килеп басты. Һис кенә лә үзгәрмәгән... Хатта тағы ла һылыуланып киткән. Шул ук кыйғас каштар, шул ук озон толондар, муйылдай кара күззәр... Телһез калдым...

– Сәлимәкәй?..

– Һез... Һез Ғәфүр ағаймы?

– Бәй! Мин, әлбиттә!

Ә ниңә шулай һорай ул? Әллә, хат язған булып, мине хөкөм итәме?

– Мин бит, мин! – Гармуномды атып бәрәп, үзен күтәрәп алып өйрөлткөм, бөтә донъяға оран һалып кысқырғым килде, ләкин быуындар катты, күз алдары караңғыланды, йөрәк хәлһезләнде...

– Мин – Ғәлимә. Сәлимәнең һылыуы!

Ғәлимә? Һылыуы? Тимәк... Бер секунд эсендә кисергән ғазаптарым яңынан терелде... Ни өсөн, ни өсөн пәйзә булдың һин, Ғәлимә, мәңге уңалмас яраларымды әйләндереп?! Куш кайындың берәһенә окшатканым бар заһа үзен.

– Ә мин һеззе якшы хәтерләйем. Элек һәр кис һайын гармун уйнап, йырлап, беззең өй алдынан үтә торғайнығыз. Ә Сәлимә апайым илай торғайны... – Ул боролдо ла, йәштәр төркөмөн йырып, илай-илай, яр буйлап йүгереп китеп барзы. Караңғылыкка сумды.

– Ғәлимә... Ғәлимә, тим... Туктасы!

Ул көндә Ғәлимәне, йыуата-йыуата, ауылдарына, өйзәренә кәзәр озата килдем.

– Ул бит һез тип хыялланып, һаташып бөтә ине. Бәхете кыска гүмерле булды. Ә мин, исәүән, ул сакта унан көнләшә торғайным һеззе. Гармун тауышын ишәтһәм, шундук апайым күз алдыма килеп баһа.

– Минәң дә!

Ул тағы ла илай. Әрнеп, буһығып илай.

– Ғәлимә... Ғәлимә, тим... Йә, ярай, етер инде! Нишләмәк кәрәк хәзәр! – Күңелдән үзем дә үкһейем. Тик йыуатыр кеше юк. Капка алдарында һөйләшәп озақ ултырзык. Таң һызылғансы. Ауыл осон сыжқансы ул карап тороп калды.

Азна самаһы ял итеп, иректә күңел йөззөргәһ, әле яңырак кына башлаған Нөгөш һыуһахлағысы төзөлөшөнә эшкә урынлашырға барзым. Алдылар. Шатлығымдан осоп-кунып кайтып килгәндә, Таш күпер яһында, көтмәгәндә, Ғәлимәне осраттым.

– Бә-әй, бында һисек килеп сыжтың?

– Ике туған апайым төзөлөштә эшләй. Анауындағы вагончикта йәшәйзәр. Бына, күрергә тип килдем дә... йөрөйөм әле... Ә һез?

– Ә мин эшкә урынлашып кайтып киләм. Бында озақламай зур төзөлөш башланасак. Ана тегәндә йорттар төзөйәһәктәр, ике тау араһында бейек плотина буласак, һәм ошо төпкөл киләһәктә оло шау-шыуға күмеләһәк. Кайһап торасак бында тормош! Күз алдыңа килтерә алаһыңмы?

– Әлегә юк әле. Ә шулай за... мин мөгжизәгә ышанам. – Ғәлимә, толوم остарын бармактары менән уйнатып, керпектәрен асқа сәнсте.

– Томра бөгөн. Түзәр әмәл юк. Хәзер бына һыу койоноп алғанда...

– Улайһа, Нөгөшкә төшәйек. Ана ғына ята бит.

– Ысынлап та.

– Йә, кемәлү-үк?! – Яулығын болғай-болғай, шаяра-көлә минән алда Нөгөшкә табан йүгерә ул. Сисенеп һыуға сумам, һыу шундай йылы, тап-таза, шундай рәхәт.

– Әйзә һин дә.

– Хәзер мин һыузан куржам. Ошонда ғына көтөп ултырырмын, йәме?

– Һин бит яңғыз түгел. Эргәндә мин бар.

Ул баш сайкай. Мин һыуға сумам. Бер аз йөзөп күңел булғас, уның янына сығып, кырсынға ятам. Эсе кырсынташ тәнде өтә, улты табамы ни! Ғәлимә өндәшмәй генә һыуға карап ултырзы ла, яулығын алып, аркамдағы һыу бөрсөктәрен һөртә башланы.

– Ғәфүр?

– Эйе? – Ғәлимәнең тәүге тапкыр якын күрәп өндәшкән һүзе булды ул.

– Һин нисек уйлайһың, мине эшкә алырзармы икән? Мәктәпте тамамланым. Аттестат кулда. Тик һөнәрәм генә юк.

– Бер һүзһез! – Ырғып тороп ултырам мин. – Маладис! Һин бит фәрештә йәнле кеше. Апайың шикелле!.. Эх, Сәлимәкәй, Сәлимә...

– Ғәфүр ағай!.. – Шундук дерелдәп ирендәре яуырыныма кағыла, кайнар усы ауызымды каплай, кайнар тамсылар өтөп ала...

– Апайыңды мин бер касан да онота алмаясакмын, Ғәлимә. Ул – минең хыял йондозом! Уға тик үреләп тә, кағылып та булмай. Ул алыс, ләкин якты!..

Ғәлимә кайнар кулдары менән минең еүеш сәстәрәмдән һыйпай, сеңләгән тауышы колағымда бозолған гармун моңдарын хәтерләтә... Өзәлгән гармун моңдарын... Мин уның усына битәмде каплайым, ирендәремде тейзәрәм, күззәрәмде йомам.

– Ғәфүр! Ғәфүр ағай!.. Ғәфүр, тим!..

Ошо тауыш мине үз назы, үз барлығы менән бөгөнгәсә озата йөрөнә. Кырк биш йыл буйы бәлә-казанан һахлап килде. Фәрештә тауышы шикелле һигез бала үсте. Һәр кем үз язмышы, үз бәхете менән таралышты. Коштар ояһы үз дәүерен кисерзе.

...Моңһоуланып киткән сактарымда, тальянкамды алып, болдорға сығып ултырам. Озон ғүмерзәргә һузылып, өзәләп калған „Сәлимәкәй“ көйөн уйнайым. Артымда Ғәлимәдең йән-һулышын тоям. Пеләшләнә башлаған башымдан һыйпай, азақ кайнар ирендәре менән кағыла, кайнар күз йәштәре өтөп ала... Мин уның усына битәмде куям, ирендәремде тейзәрәм, күззәрәмде йомам. Тап йәш сактағыса. Колағымда касандыр элекке күршем бүләк иткән гармун тауышы ишетелә... Күззәрәмде асам. Ғәлимәм мунса яғына ишаралап әйәк қаға. Унда минең иң бәләкәс ейәнем касандыр көтөүсе бүләк иткән гармунда, бар донъяһын онотоп, „Сәлимәкәй“ көйөн уйнап маташа...

Радик
ӘХМӘТОВ

ЭЙ, АҒЫЛА БОЛОТ...

РОМАН*

Бер азна ял итте Фаил. Йорт тирәһендә кышкы нил осор булғанлыктан, ауыр эш юк ине. Бер аз утын ярзы, районға барып, хәрби иҫәпкә баҫып кайтты. Азак эш һорап колхоз идараһына юл тотто. Хужалык рәйесе Венер Ниғмәтуллович, ашығып кайзалыр китергә йөрөгән еренән, Фаилды танып иҫәнләште лә бүлмәһенә алып инеп китте. Шунда ук телефон трубкаһын кулына алып: «Рәсил Рифкәтович, был мин, Фирфанов, – тип һөйләшә башланы. – Һин аз ғына көт, берәй сәғәттән килеп етермен. Ашығыс эш килеп сықты. Ниндәй эш, тип, Өфөнән иптәштәр килеп төштө. Әйттем бит, барырмын, тип. Һөйләштек. Йә, ярай, көт!»

– Калай үсеп, тазарып киткәнһең, һалдат буткаһын юкка ғына ашамағанһың, – тине рәйес, Фаилға карап.

– Уны ашай за белергә кәрәк, Венер Ниғмәтуллович, кемгә нисек бит...

– Уныһы дөрөҫ. Һинең иҫән-һау кайтыуыңа шатмын. Бик якшы фаилә корооп ебәргәнһең. Котлайым. Нәзирә безең ауылға килеп эшләй башлағас, клуб та йәнләнә төштө. Драмкружок асып ебәрзе, йыр-бейеү ансамбле нығынып килә. Теге йылдарзы ауыл йәштәрен клубка кыуып керетеп булмай ине, хәҙер карты-йәше лә әүәҫ йөрөй. Хатта карсык-корсоктар Нәзирәнән спектаклдә катнашыу өсөн роль һорап йөзәтә икән. Катыныңа рәхмәт, эше якшы. Һүзен йыккан юк, булдыра алғанса ярзам кулы һузабыз. Бына яңыраҡ кына бер гармошка, милли кейемдәр алып бирзек. Йә, хәҙер һине тыңлайым, алда ниндәй пландар? Ауылда калырғамы, әллә...

– Эйе, иҫәп – ауылда калыу, Венер Ниғмәтуллович. Атайымдың йорто иркен, һыйырбыз, тип уйлайым. Ныклап аякка баҫып киткәс, берәй йорт һалып инергә булыр. Ситтә күп йөрөнөм, туйзырзы.

– Дөрөҫ әйтәһең, Фаил. Ситтә йөрөүең заманаһы, кызығы үткән инде.

– Мин һезгә эш һорап килдем. Бер азна ял иттем, етте. Дүрт йыл төрлө баранка әйләндерергә тура килде, армияла дивизион командирын да йөрөттөм. Берәй машинаға ултырта алмаҫһығызмы, тигәйнем.

*Азағы. Башы 11-се һанға.

– Пәнәтне! Бөгөн генә һине ултыртырзай машина юк, Фаил. Бәлки, бүтән берәй эшкә? Бер шулай Ниғмәт ағай менән райондан кайтып киләбез зә, ул бик әсенеп һинең тарихыңды һөйләп бирзә. Дипломын якларға өс ай калғас, ораклы хәл сығып...

– Булды ундай хәл. Искә төшөргә лә килмәй.

– Бәлки, Фаил, малсылыкка эшкә барырһың? Иртәгәнән мал врачы итеп куйыр инем йә фермаға мөдир итеп...

– Ауыр һорау, Венер Ниғмәтуллович. Һүз юк, был вазифаларзы башкара алыр инем. Әлбиттә, күп нәмә онотолған, ләкин...

– Әллә тәүәккәлләй зә куябызмы?

– Дөрөсөн әйткәндә, Венер Ниғмәтуллович, малсылыкка күңелем ятмай миңә. Мин техника яратам. Бәләкәйзән шофер булырға хыялландым, тик атайым техникумға өгөтләнә. Берәй техника менән бәйле эш юкмы?

– Бар инде ул, Фаил, нисек булмаһын. Электрик, МТМ-ға слесарь, токарь кәрәк.

– Слесарь тиһегезме? Машина-трактор ремонтлау буйынсамы?

– Ул ғына түгел, сәсеү агрегаттарын да язғылыкка әзерләү күззә тотола.

– Аңланым. Алығыз слесарь итеп.

– Алам, әлбиттә. Иртән ғариза язырһың, документтарың да булһын, унан завгарзы күреп һөйләшерһегез, ул аңлатыр калғанын.

Кискә аштан һуң Ниғмәт ағай менән Фаил араһында кыска ғына һөйләшеү булып алды.

– Улым, каршы килмәһәң, ултырып бер аз серләшәйек әле. Һинең кайткаһыңды көс-хәл менән көтөп алдык. Әле күргән кеүек тә булманык. Үзәң тейешле отпускыңды ял итеп бөтөрөргә ине. Ә һин колхоз рәйесенә эш һорап барғанһың.

– Әйе, атай, барзым шул. Йәй осоро булһа – бер хәл. Кыш уртаһы, йорт тирәһендә әллә ни эш юк. Нәзирәнең ата-әсәһе, туғандары менән дә күрештек. Өйзә қаңғырып яткансы тинем дә...

– Венер нисек каршыланы?

– Асык йөз менән. Кайзальыр китергә ашығып йөрөй ине, мине танығас, тукталып торзо. Бүлмәһендә озак кына һөйләшеп ултырзык. Мал врачы урыны бар, ферма мөдире итеп тә куйырға була, тигәйне.

– Һуң?

– Малсылык тармағына бармайым, тинем.

– Ниңә инде, кулымдан килмәс, тип курктыңмы?

– Курккан юк та, атай. Беренсенән, кулда дипломым юк, икенсенән, укығандар онотолған. Техникумдан кыуылғас, малсылыкка эшкә бармам, тигәйнем. Атай, һин ғүмерең буйы мине ветеринар итәргә хыялландың, тик барып сыкманы. Хозайзан язмағандыр инде. Күрәһең бит, мин техника, машина тип янам. Шулай булғас, ниңә гел генә бер балык башын кимерергә...

– Якшы. Башкаса был турала һүз кузғатыу юк. Һине өйрөтөп, әйтеп торған өстөнән, һаман үзәңдекен кайыраһың. Еңмеш малай...

– Шулай кәрәк, атай! Насар сифаттыр шул?

– Хәзер нимә эшләмәк итәһең? Миңә белеүемсә, хужалыкта әйәһез машиналар юк.

– Булмаһа, берәй қасан яңыһы кайтыр. Иртәгәнән МТМ-ға слесарь булып барам. Азақ күз күрер. Һин борсолма, атай, барыһы ла һәйбәт булыр.

Фаилдың қарарына Нәзирәһе лә қаршы қилмәне:

– Һиңә эшләрғә, һин ғайлә башлығы, үзең беләһең, – тип кенә қуйзы.

МТМ-нан Фаил майға, мазутқа катып, бысранып қайтһа ла, эшенән кәнәғәт булды. Қыйратылып, һүтелеп, эшләмәс хәлгә қилгән агрегаттарзы, трактор-машиналарзы йүнәтеп, кәрәкле детален алмаштырып, йән керетеп ебәрһә, эшенән кәнәғәт була. Ләззәте һуң?! Уракқа төшөр алдынан Фаилды колхоз механигы итеп үрләттеләр. Өйзәге яқындары, бер яктан, қыуанһа, икенсе яктан, көйөндө. Сөнки ул көнөн төнгә ялғап эшләне. Йортқа инеп, дүрт-биш сәғәткә башын мендәргә һалып тора ла яңынан бақыуға, комбайндар эргәһенә ашыға. Урак оқта ойшошторғанды, ныкышмал булыузы талап итә шул.

Механик вазифаһын Фаил дүрт йыл арыу-талыу белмәй тартты, ен һымак эшләне. Ғайләһендә лә үзгәрешһез қалманы: икенсе бала булып қыззаны Әлфиә донъяға қилде. Ошолар йылдар бер-берәһен алмаштырған арала ситтән тороп Бәләбәй техникумының механика бүлегенә уқырға инде. Ә алда уны тағы ла әллә күпме үзгәрештәр, төрлә һынаузар көтә ине.

Шулай бер көндө райондың партия комитетына сақырттылар.

– Иптәш Кәримов, – тип рәсми телдә башланы һүзен беренсе секретарзың ярзамсыһы Әнүәр Хәсәнович, – беззең «первый» һине сақыртты, үз исеменән һөйләшергә қушып, обкомға китте. Һиңә беззең районда бик етди белгес тип қарайзар, йәш булыуыңа қарамастан, якшы механикһың. Эш шунда: райком гаражына һәйбәт механик кәрәк. Иптәштәр менән уйлаштык та һиңә қандидатуранда тукталырға булдык. Партия ағзаһы буларак, беләһең: бында баш тартып, қаршылашып тороу қаралмаған. Әйтелгән икән – эшләнергә тейеш. Бөгөн – ун етенсе октябрь, ә егермеһе райком гаражында механик вазифаһын үтәй башлайһың. Һораузар бармы?

– Һораузар күп, Әнүәр Хәсәнович. Колхоз, беззең персидәтәль ебәрерме? Ғайлә нимә әйтер.

– Ә-ә-ә, исеменә кем әле, ә-ә, Фаил қусты: мин һиңә әйтәм, юкка башыңды ватма, уныһы һиңә эш түгел. Һинеке ана – туғандарың, ғайләң менән һөйләшеү, бер-ике көндә бәтә эшендә теүәлләп, тапшырып қуйыу. Ун туғызы қилеп, ятактан урын алырһың. Һуңғарак ғайләңдә күсерербез, иң мөһиме – күркма! Кем дә шулай башлай, шулай үрләй, үсә. Һин булдыра алмаслык эш барзыр шул. Қиләсәк тураһында уйларға кәрәк, қусты, балаларың тураһында. Һөйләштек, мә «биште»! Булды! Һау бул!

«Бына һиңә, әбекәй, Юрьев көн!» Қайза һәм кем ауызынан ишетте һуң әле Фаил был әйтәнде? Әллә тарих биттәрәндә укынымы? Хәйер, барыбер түгелдер шул. Нимә эшләп райком бәсқысынан төшөп барғанда исенә төштә һуң был «Юрьев көн»? Әгәр зә қискен, бығаса уйланылмаған тәқдимдәр яһалып, тормошта зур үзгәрештәр көтәлә икән, ошо әйтәнде искә төшөрөүсәндәр. Бик ябайғына әйткәндә, «тот қапсығыңды » тигәнде аңлата.

Ауылға қайтып барышлай төрлә шикләнеүзәр тыузы Фаилдың башында. Ғайләһе янына инеп тә тормай, матайын тура колхоз идараһына борзо. Венер Нигмәтуллович үзенәң бүлмәһендә баш бухгалтер менән отчет қағыззаны йәйеп һалып, финансы мәсәләләрен тикшереп ултыралар ине.

– Ә, Фаил, ин әйзә, ултыр. Дөрөс булһа, һине райкомға сақыртқандар икән.

– Әйе. Мин районға киткәндә һез юк инегез. Бына әле шунан қайтып төшөүем.

– Йә, йә, тыңлайым.

– Өнүр Хасанович, райком гаражына механик булып эшкө киләһен, тине. Беренсе секретарь Миңнир Сәғитович Өфөгә киткән, кайткас та һезең менән элемтәгә сығырға тейеш икән...

Шул сак өстәлдәге телефон шылтыраны.

– Тыңлайым. Эйе, Миңнир Сәғитович, – тип яуапланы рәйес. – Эйе. Беләм. Кәримов әле миндә ултыра. Һөйләне, һөйләне. Якшы. Ярай. Эшләрбез, Миңнир Сәғитович! Ебәрәһе килмәй зә һуң, һез бойорғас... Эйе, эйе. Аңланым. Һәйбәт. Бесәнгә төштөк. Ярарлык. Төрлөсә. Шулай тинеләрме? Миндә лә шик бар ине шул. Ярай. Вақытында эшләрбез. Әлегә бар. Кем белә? Ярай, һау булығыз. – Башлык трубканы һалды ла Кәримовка боролдо: – Бына шулай, Фаил кусты. Аңлағанһыңдыр, сам шылтыратты. Һине колхоздан ебәрәһе килмәй зә, ә мәжбүрмен. Һин дә, мин дә партия кайза куша – шунда... Иртәгәнән эштәрендә Зиннур ағайыңа тапшыр, теге беренсе бригадалағы помпотехка. Баш инженер урынына куйырға йөрөй инем үзәнде. Һәр кем үзәнә язылған язмышын үзә күтәрәргә тейеш. Онотма. Әле ғаиләң бында калалыр бит? Ярай, һиңә уңыштар теләйем.

Фаил ата-әсәһе йортонә бик һуң кайтты. Ғүмер буйы һакланып килгән йолаға каршы килеп буламы һуң? МТМ-ла бергә эшләгән егеттәрзә, үзә хөрмәт иткән иптәштәрен һыйламай-бәхилләмәй китә алмай ине. Һәр вақыттағыса, төрлө көләмәстәр, анекдоттар һөйләһендә. Берзә Фаил һөйләп ташланы: «Бер малайзан: «Ағайың кайза эшләй?» – тип һорайзар икән. «Райкомда», – тип яуап кайтарған. «О-о-о – тизәр икән тегеләре, һокланып. – Кем булып?» «Конюх», – тигән хәйләһез малай. «Һи-и-и», – тип күңелдәре кайтқан һорәусыларзың.

– Бәй, һин дә конюх та баһа райкомда, – тиеште дуһтары, көләшә-көләшә, – тик һин тимер аттар караусы.

«Фаилды районға, райкомға күсерәләр» тигән хәбәр уның үзәнән алдә йөрөй булып сыкты. Ишектә асып ингәс тә, Ринат улы:

– Ағай, райкумда һиңә машина бирәләрме? – тигән һорау менән каршыланы.

– Улым, берәү түгел, биш машина буласак.

– Районға китерәнде безгә кайтып та әйтмәйһен, ә бөтә ауыл ауызында тик ошо яңылык, – тип үпкә белдерзә Нәзирә.

– Вақыт булдылыр шул? Тәүзә – Венер Ниғмәтулловичта, азак эште Зиннур ағайға тапшырып йөрөнәм. Унан һуң егеттәрзә лә һыйламай булмай ине.

Миңнеямал апай за улының был карарын хуплап барманы, шелтә катыш:

– Тимәк, беззә ташлайһың индә? Баш тартып булмай инеме ни? – тине.

– Әсәй, аңла мине! Бер нисек тә карышып булмай. Унда әйттеләр икән – бөтө. Миңнир Сәғитович үзә Венер Ниғмәтулловичка шылтыратты, эшен тапшырһын, егермеһенә эшкә килһен, тине.

– Ә без? Беззәң турала уйланыңмы? Әллә был һорау кызыкһындырмаймы? – тип һораны катыны илаһһыраған тауыш менән.

– Һин, Нәзирәкәйем, нимә һөйләйһен? Кайзан уйлап сығарзың булмағанды? Фаиләнде бер аззан күсерербез, тинеләр, әлегә ятактан урын бирәләр. Көн дә булаһа ла, азнаһына бер-ике тапкыр кайтырға тырышырмын. Партияға инмәгән булһам... – Өйзәгеләрзән тик Ниғмәт ағай ғына кыуанысын йәшерә алмай, йөзә йылмайыузан туктамай ине.

– Дөрөс, улым. Үсәр кәрәк, үсәр. Райком тиклем райкомда механикһың. Маладис! Әсәйең хафалана, тик бел, Фаил, ул да һорурлана. Һинең олпат кеше булығыңа һәр сак ышана инем.

Егермеһе көндө иртәнге һигеззә Фаилды райкомдың беренсе секретары Миңнияр Сәғитовичтың бүлмәһенә сақыртып алдылар. Был иркен, матур итеп йыһазландырылған кабинетта партияға алынғанда бюро ағзалары алдында баһып торзо ул. Әле лә, тупһанан атлап ингәндә, зур тулкынланыу кисерзә .

– Әйзәгез, ултырығыз,– тип йомшак кына йылмайзы Миңнияр Сәғитович.

– Бына ошо инде беззәң йәш механик,– тине ярзамсыһы Әнүәр Хәсәнович.

– Әллә мин был белгесте белмәй тиһегезме, фамилияһын ғына түгел, исеме менән әйтеп бирә алам. Яңылышмаһам, Кәримов Фаил, ә атаһы Ниғмәт ағай менән без күптәнге таныштар. Һезгә, Фаил Ниғмәтович, мәғлүм булһын, райком менән исполком гараждары йәнәш һалынған. Әлегәсә без механик тотманык, ләкин, машиналар һаны артканын иһәпкә алып, механик вазифаһын булдырырға карар иттек. Транспорттың йөрөшә, тәзәкләгә бөгәнгә талаптарға ярашлы булһын тиһәң – улар ышаныслы булырға тейеш. Мәсьәләһең икенсе яғы ла бар: еңел машиналарзың бер өлөшә иһкерзә, йөрөү ресурстары көндән-көн көмей. Шуға без иһтәштәр менән уйлаштык та һеззә бында сақырырға булдык.

Һеззән, Фаил Ниғмәтович, һәр етәксегә беркетелгән еңел машинаның тәзәк булығын, гараждан вақытында сығарылығын, хәрәкәт хәүефһезлеген тәһмин итеү, шоферзарзың оһталығын камиллаштырыу өһтәндә эһләү талап ителә. Хәйер, һеззә өйрәтеп тороузың кәрәге лә юктыр. Әнүәр Хәсәнович һеззә хужалык менән таныштырыр, водителдәр менән һөйләшегез. Уңыш теләйем. Һораузарығыз булһа, иһегез, минең иһек һәр вақыт асык.

Яңы эһ, таныш булмаған коллективка барып иһеү, аралашып китеү, үзәнде таныттырыу бер кемгә лә еңел бирелмәйзәр. Шуныһы ла билдәле: райком шоферзары үззәрен өһтәнәрәк куйыусан. Тәү мәлдә аралашыу, һөйләшеү зә әллә ни булманы, тегеләр яғынан бер төрлө һағайыу, ситләшеү көслә иһе. Тора-бара аралары күзгә күренеп якынайзы. Егеттәр менән уртак тел табыу өсөн Фаилға психолог та булырға тура килде: һәр берәһенең характерын өйрәһеү, эһкә карата дәрәҗә мөнәһәбәт булдырыу...

Баштарак, эһләй башлағандың беренсе аһналарында, Фаил шоферзарының эһтән калып, гараж эһендә йыһылып эскәндәрен күрмәһе. Һәр хәлдә, уға күр-һәтмәй, белдермәй эсә торған булғандарзыр, кем белә? Һуңғарак Рәлиф иһем-леһе: «Механик, беззәң менән берәй йөз грамм ебәрәһеңме?» – тигән тәқдим яһаны. Бик кыйын мәсьәлә иһе был Фаил өсөн. Катышмаһаң да ярамай – үз иһт-мәйәһәктәр, ситкә этәрәһәктәр. Бер кушылдыһиһәң – гел генә бергә эһергә тура киләһәк. Тәү тапкырға ризалашты. Эскәндең һуңында берәһе: «Механик, кәһһәһәң һуңында йыуабыз?» – тип ыскындырзы. Икенсе көндә Фаилға, бер литр аракы алып, егеттәрзә һыйларға тура килде. Ләкин ул якшы белә: эскәндеге аралашыу һиһең абруйыңды күтәрмәй, үз-ара якынайыу өсөн кыска ғына бер азымдыр ул...

Ысын абруйы бары эһ, белем менән һығытыу кәрәклеген Фаил һәйбәт аңлай иһе. Механик буларак, үзәһ эре тотманы, гараж капкаһынан ғына бойороп, кысқырыһып та йөрөмәһе. Ремонт эһтәрәнде һәр вақыт катнашты, шоферзарға ярзам иһте. Кәрәк сакта ең һызғанып машина аһтына сумғыланы. Беренсе көндәрзә шоферзарзың Фаилдан көлөп, шаяртып алған сактары ла булғыланы. Машинаның берәй ерен һүтеп, урыһына икенсе, эһшкыһмәгәнде куялар за ярзам итеүен һорайзар. Тора-бара механикты бер һисек тә алдатып булмаясағына, белеме төплә икәһенә, зур практикаға әйәлегенә төшөһгәһ, шаяртыузары үзәһән-үзә бөттә. Гараж эһендәге бер төпкөлдә озақ йылдар йөрөтөлмәгән, шактай

таушалған ГАЗ-69 машинаһы тора ине. Бушыраҡ вақыттарында Фаил уны һүтеп, кайһы бер деталдәрен алыштырып, яңынан йыйзы. Буяп та ебәргәс, танымаҫлыҡ булды был һигез урынлы еңел машина. Биш йыл буйы Фаил рүдә үзә йөрөнө: кайза ғына барманы, нимә генә ташыманы, тик бер қасан да юлда ватылып, яңғызы тороп қалманы. Иркәләп, үзенсә яратып, уға «Қолымаға» тип исем дә қушты.

Район үзәгенә килеп өс ай эшләгәндән һуң, уға яңы һалынып бөткән йорттан ике бүлмәле фатир бирзеләр.

Нәзирә район мәзәниәт йортона методист булып эшкә урынлашты. Драмтүһәрәк ойоштороп ебәрзе, Фаилды ла ылыҡтырзы. Бергәләшеп тирә-як ауыл-қалаларза спектаклдәр қуйып йөрөнөләр. Дүрт йыл үтеүгә, был коллектив «халыҡ театры» тигән юғары исемгә лайықлы булды.

Әлбиттә, Фаил спектаклдәрзә уйнау менән генә сикләнмәнә – сәхнәгә сығып йырлағанын халық қул сабып, алқышлап көтөп ала ине. Йыр-моң бәйгәһендә хатта лауреат исемен яуланы. Шул йылдарза ауыл хужалығы институтының механизация факультетын қызыл дипломға тамамланы.

* * *

Райкомдың беренсе секретары Миңнияр Сәғитовичты һуңғы ете йыл буйы Илдус исемле шофер йөрөттө. Олпат кәүзәле, қырк биш йәштәрзәге ир ине ул. Һүзгә һаран булды, шуға үзенә «Немой» тигән қушамат тактылар. Уның һөйләмә күп тигәндә ике-өс һүззән тора. Баштарак Миңнияр Сәғитовичка шоферының аз һүзле булыуы сәйер тойолһа ла, йөрөй-йөрөй күндә. Уның қарауы, юлда юк-бар һүз менән аптыратмай, уйларға қамасауламай, машинаһы һәр сәк әзер. Машинаһына биргән игтибарзы ул хәләл қатынына ла биреп еткермәгәндәр... Мақтаулы ғына эшләп йөрөгәһендә Илдус көтмәгәндә қаты ауырып китте. Хужаһы менән Өфөнән урап қайтып, машинаһын урынына қуйып та бөттө – гараж ишеген аскан еренән қапыл һушын юғалтып, таш изәнгә қоланы. «Тиз ярзам» менән Илдусты дауаханаға илттеләр. Баш мейеһенә қан һауған... Ә иртәнгә етеләрзә Фаилды Миңнияр Сәғитович бүлмәһенә сақырзылар.

– Фаил Ниғмәтович, ишеткәйнегезме, минең шоферзы больницаға һалғандар. Киске туғыз тирәһендә баш врач шылтыратты.

– Ишеткәйнем, Миңнияр Сәғитович. Нисек, диагноз қуйғандармы?

– Хәлдәр шәптән түгел, Фаил Ниғмәтович, ярты кәүзәһен паралич һуққан.

Инсулт ...

– Үтә мәкерле сир, уны тиз генә еңерем тимә.

– Инсулт нимәнән барлықка қилә ул? Нимә сәбәпсе була?

– Беренсенән, юғары қан бақымы, икенсенән, атеросклероз – қан тамырзаның тығылыуы һөзөмтәһендә лә булырға мөмкин.

– Фәжәп, медицина өлкәһендә белемегез докторзықынан кәм түгел... Сер булмаһа, қайзан беләһегез быларзы?

– Сер юк, Миңнияр Сәғитович. Қасандыр, ветеринария техникумында укып йөрөнәм, шунан иҫтә қалған...

– Тимәк, һеззәң ветеринар һөнәрегез зә бар?

– Қызғаныска қаршы, Миңнияр Сәғитович, диплом алырға өс ай қалғас китергә тура қилде. Йәшлектең бер йыртық бите...

– Нимә эшләйһең инде, Фаил Ниғмәтович, беребез зә фәрештә түгел. Мин

бына нимә тураһында уйлап куйыым: әгәр зә Илдус без юлда сакта һушын юғалткан булһа...

– Бәхетегез бар, тип әйтәйемме, Миңнир Сәғитович.

– Булмаһа, мин ошо бүлмәлә ултырып инемме?

– Әлгәре Илдус ағайзың, берәй ерем ауырта, тип йөрөгәнән хәтерләмәйемсе.

– Мин дә уның сирләп берәй көн эшкә сыкмаған сағын исләмәйем. Һаулығы ике кеше ғүмеренә етер кеүек ине...

Әйзәгез әле, былай эшләп карайык: айырым график төзөгөз зә, гаражда эшләгән шоферзарзы поликлиникаға ебәрәп, төрлө яклы медицина тикшеренеү-зәре үткәртеп алайык.

Баш врач берәй медсестраны беззәң гаражға беркетһен. Шоферзарзың көндәлек кан баһымдарын үлсәп тороу мотлак. Шунһыз булмай.

– Якшы, эшләрбез.

– Һезгә, Фаил Ниғмәтович, икенсе шофер алғансыға кәзәр мине йөрөтөп тороға тура килер. Механик вазиһаһы ла һеззәң өстә кала.

Шулай итеп, уйламағанда ғына, Фаилға ГАЗ-24 еңел машинаһында райкомдың беренсе секретарын йөрөтөү форсаты тейзә. Эш өстөндә, һизелмәй генә өс ай вақыт үтте. Илдус больницанан сыкмай тороп икенсе шофер алырға кыһынһындылар. Дауахананан ул икенсе группа инвалидлығы менән сыкты. Тулыһынса һауыға алманы, бахырың.

Ике эштә көн-төн сабып, Фаил ярайһы арыны. Был турала райком секретарына әйтмәй булдыра алманы.

– Миңнир Сәғитович, инде миңә нимә эшләргә: механик эшендә йөрөргәме, әллә һеззәң шоферығыз булып кына калырғамы? Ике йөктә тартуы ауыр бит әле.

– Фаил туған, нисектер һиңә өйрәнелде лә инде. Бөгөндән ышаныслы һәм тәжрибәлә машина йөрөтөүсә эзләгәнсе, бәлки, икенсе механик табыу мәсьәләһе еңелерәк булыр. Был, әлбиттә, миңәң тәкдим генә, карар түгел. Миндә калаһың икән – хуп, юк икән – эшең кулыңда.

– Һеззә йөрөтөргә, Миңнир Сәғитович, мин риза, ышанысығыз өсөн рәхмәт. Ә механик... «Сельхозтехника»ла күптәнге танышым эшләй, бик булдыклы егет. Бәләбәйзә техникумда бергә укығайнык. Миңәңсә, каршы килмәс.

Фаил руль артында ултырып йөрөүзән айырым ләззәт, кинәнес тапты. Машинаһы йылдар әйләнәнәнә төзөк, вақытында каралған, майланған, гелән юлға әзәр. Миңнир Сәғитовичты ун йыл йөрөттө ул. Уйлап карағанда, аз түгел, кеше ғүмеренәң етенән бер өлөшө тигән һүз. Райком секретарының уң кулы итеп булмаһа ла, һәр хәлдә һул кулы итеп хис итә ине ул үзен. Күп вақытта Миңнир Сәғитович шоферының урынлы кәңәштәренә колак һалды. Бергәләп үтә катмарлы тойолған проблемаларзы төрлөсә тикшереп сығалар, дөрөс һығымтаға киләләр. Миңнир Сәғитович яуаплы һәм катмарлы партия эшендә үзен һәләтлә етәксә итеп танытты. Карап тороуға үтә ябай, киң күңеллә кеше булып күрәнһә лә, бергә эшләгән партия һәм хужалык әһелдәре уның принциплы, үз һүзәңдә нык тороусан, талапсан икәнлеген якшы белә.

Ҳакимлыҡты өстөн иткән, бойороу менән мауыккан әзәмдәрзә йәне менән һөймәй беренсенәң. Тәжрибәлә етәксә буларак, үзенә буйһонған кешеләргә каты бәреләп, юк-барға кыскырынып, йәндәрән өтөп бармай. Киреһенсә, йомшак, баһалкы тауыш менән әйтелгән һүззәре теләһә һиндәй кәтғи бойорокка карағанда ла үтемләрәк, аңлайышлыраҡ, фәһемләрәк.

Миңнир Сәғитович төз кәүзәлә, киң яурынлы, башкаларзан бер баш калкыу. Ул тәбиғи көсә менән дә танылған ине. Үзәңә һөйләүе буйынса, йәшерәк

сағында көрәш буйынса республика, зона ярыштарында катнашып йөрөгән. Егерме бер йөшөндә кандидат, егерме дүрттә СССР-зың спорт мастеры исеменә лайыклы булған. Бәлки, тағы ла юғарырак уңыштар яулар ине лә, бер күнегеү вақытында штанга яңылыш қулынан ыскынып, арқаһына төшә лә улыртқа һө-йәген һындыра. Больница палатаһы, бер нисә катмарлы операция... Озақ айзар буйы көнө-төнө махсус күнекмәләр. Билдәле, зур спортты бөтөнләйгә оноторға тура килә.

Мәгәр бер заман Фаилға, ирекһеззән, Миңнияр Сәғитовичтың көсөн һынап қарарға орақлы форсат килеп сықты. Язғы сәсеү осоро. Арыу-талыузы белмәй, әле бер хужалыққа, әле икенсәһенә сабалар. Бер қараһаң – улар сәсеү агрегаты қырында, икенсә қараһаң – ырзын табағында.

Бер шулай сәсеү һүлпән барған колхозға қараған өсөнсә бригаданың сәсеү агрегаттарына барыу өсөн оло юлдан бағыу юлына боролдолар. Йәйге юлда урыны менән тузан оса, ә қайһы бер ерзә кибеп өлгөрмәгән ләпек өстөнән барыла. Капыл алда язғы ташкын вақытынан һыу тулып қалған соқорға тура килделәр.

– Батмабыз микән? – тине Фаил. – Соқор зур ғына...

– Әйзә, ақрынлап барып қара, – тине Миңнияр Сәғитович.

Мөмкин тиклем яй тизлек менән йыйылған һыузы йырып сығырға була, Фаил машинаһын күзғатты. Кинәт нимәләр дөп итеп қуйзы. Һүзһез зә аңлашыла: алғы уң тәғәрмәс тәрән соқорға төшөп ултырзы. Машинаның алды қыйшайып, артқы өлөшө күтәрелгән хәлдә қалды.

– Приехали, Миңнияр Сәғитович! Һез ултырып тороғоз, мин момент: сабам трактор артынан, берәй сәғәттән килеп етермен. – Фаил кирза итеген кейә һалды ла йүгерә-атлай китеп барзы. Қайзалыр алыста трактор тырылдағандай итте, Фаил тура шул тауышқа қарай йүнәлдә. Ярты сәғәт тигәндә янып-бешеп сәсеүселәр эргәһенә килеп етте. Ауылда тыуып үскән һәм бер телем икмәктең қайзан қилгәнлеген белгән ир-егеткә сәсеү агрегатын туктатыу тураһындағы уй башына ла кереп сықманы. Фаил сәсеү орлоғо ташыусы «Беларусь» тракторын көтөргә булды. Уңарсы бер сәғәт вақыт та үтеп китте. Ниһайәт, трактор бағыуға килеп туктаны. Фаилдың ике һүзе етте: арбаһы ыскындырылған «Беларусь», пырхылдап, машина батқан урынға йүнәлдә.

Фаил тракторзан һикереп төштә лә, ни әйтергә белмәй, берсә ситтәрәк йылмайып торған Миңнияр Сәғитовичқа, берсә коро ергә сығарылған машинаға күз йөрөтөп, һүзһез қалды.

Ул да булмай, тракторист ағай за ергә төшөп, Фаил менән Миңнияр Сәғитович янына бақты:

– Қайза һеззәң батқан машинағыз, әллә шаярттығызмы? – тип йылмайзы, тирә-якка күз һалып. – Ошо йыйылған бер күнәк һыуза батып ултырзығызмы? Энеқәш, күрһәт шул соқорондо. – Ахырыһы, райком секретарын һәм уның шоферын көлкөгә қалдырырға уйланы. Қулына кәкре таяк тотто ла – йәнәһе, соқорзон тәрәнлеген үлсәй – һыуға инде: – Бында бит тауықтың да биленән ге... – Һүзен әйтеп тә бөтөрмәнә, үзе эзләгән һәм тапқан соқорға күкрәктән төштә лә китте...

Бындай за қәмит күренеште Миңнияр Сәғитовичтың күптән күргәнә юк ине – ирекһеззән йылмайып ебәрзә лә тракторсыға ярзамға ашықты. Ә Фаил? Ул бөгөлөп-һығылып, һыны қатып көлдә .

– Яқшы соқор тапқанһығыз, – тигән булды тракторист ағай, қар һыуы менән тулы итеген һелкә-һелкә.

– Тракторист туған, былай кәмит эзләп йөрәмәгез, бөгөнгө һымак, яңынан сокорға төшөүегез бар... Ә мин көтөп ултырманым, машинаның алғы тәгәр-мәсенән күтәрә һалып артка этәрзем дә, моторзы кабызып, коро ергә сығарып куйзым. Ә һезгә, шоферымдың һүзен йыкмай, тыңлап килгәнегез өсөн рәхмәт. Сәсеүзе туктатып торорға мәжбүр иткәнем өсөн ғәфү үтенәм.

– Миңнир Сәғитович, борсолмағыз, агрегат эшлэй, иген сәсәләр. Мин был ағайзың орлок алып килгәнен көтөп торҙом. Аҙак трактор арбаһын ыскын-дырзык та – бында.

– Дөрөс эшләгәнһегез. Сәсеүзе минутка ла туктатырға ярамай.

Фаил машинаһы кырына килде, елкәһен кашып алды ла, кинәт, кулын салбар кеҫәһенә тықты. Усында төрлө аскыстар менән бергә һары төслө закивание ас-кысы ла ята ине...

– Миңнир Сәғитович, моторзы нисек кабыззығыз? Ашығып, аскысты үзем менән алып киткәнмен. Һез Илья Муромец булдығызмы әллә?

– Нимә, Фаил, ошонда акланып торайыммы? Муромец булмаһам да, миндә көс барлығын беләһең дә баһа...

– Умыртка һөйәгегеззе һындыраһығыз? Һезгә бер капсык картоф та күтәргә ярамағанлығын беләһегез бит. Һакланырға кәрәк. Китегезсе, ат та сығара алмас ине. Ә Һез...

– Йә, булды инде, Фаил! Мин һиңә мәктәп укыусыһылыр, тиргәмә әле. Башка улай итмәм. Әйзә, китә һалайык. Бөгөн Фрунзе колхозына ла һуғылаһы бар. Киске алтыла – пленум...

Ошо вакиғанан һуң Миңнир Сәғитович оҙак кына һызланып, ни ултыра алмай, ни тиз генә тороп китә алмай яғаланып йөрөнө, торарак ике азналап да-уаланыу курсы алырға тура килде үзенә.

Йыл артынан йыл уззы. Фаилдың райком гаражына килеүенә ун биш йыл тулды. Алты йыл элек Нәзирәһе өсөнсө балаһын тапты. Шәп малай хәзәр Илфат: балалар баксаһына үзе бара, үзе кайта, яңыраҡ дзюдо секцияһына йөрөй баш-ланы. Зур улдары Ринат урман хужалығы техникумының һуңғы курсында укый. Кыззаны Әлфиә 8-се класта, музыка мәктәбендә лә дәрестәр ала. Әсәһе һымак, культура-ағартыу училищеһына укырға барырға хыяллана.

Һиғмәт ағай менән Миңнеямал ағай ауылда икәүҙән-икәү йәшәп ята. Фаил юлы төшкән һайын ата-әсәһенә хәлдәрен белешеп сыға. Йәйен-көзөн ғаиләһе менән кайтып ярҙам итеп торалар. Олоғая ла төштөләр инде, етмеште кыуалар. Узған азнала Фаил ауылға кайтқас, Һиғмәт ағай бик борсоуло тауыш менән:

– Улым, күреп-белеп тораһың, безҙең дә йәш бара, элгәре булған көс-ғәйрәт юк. Әллә, мин әйтәм, үзебезгә генә кайтып йәшәйһегезме? – тип һораны.

– Тимәк, ағай, кайтанан – ауылға... Уйлар кәрәк, Нәзирә лә бар бит әле, ул ни тиер? Районда үзебез корған, нығытқан донъябыз бар, ун биш йыл торолған, күнегелгән. Дуһтар, таныһтар... Әйзә әле, ағай, сак кына икенсерәк һөйләшә-йек. Һин дә, әсәй, тыңла, ултырып тор. Кысқаһы, донъяғыззы, малдарығыззы һатаһығыз за безгә күсеп киләһегез.

– Атаһы, бәлки, районда берәй арзаныраҡ йорт һатып алырбыз, – тип һүзгә кушылды Миңнеямал ағай.

– Кит инде, әсәй. Беләһең бит: өй иркен, һыймайбыззыр шул. Унан, безҙә оҙакламай бер Илфат менән генә тороп каласакбыз.

– Һин, Миңнеямал, уйлап һөйлә. Районда табырһың арзан йортто. Тауык кетәгенән сак кына зурыһына ла алты-ете мең һорайҙар, ә безҙеке һымактар ун биш – ун һигез меңдә торһа әле...

- Атаһы, ә, атаһы, тим...
- Һуң ишетәм дә баһа.
- Беззең йортка күпмерәк бирерзәр ине икән?
- Бына күрзеңме әсәнде, өйзә лә һатырға итә. Улай булғас, мине лә һатып ебәр инде, бер-ике мең генә торамдыр әле...
- Ошо Ниғмәт гел шулай, сурюзно була белмәй, һинең һымак картласка йөз һум бирһәләр зә шатланырһың.
- Шатланмай тор, яраймы! Ауылда нисәмә йорт буш ултыра, сөнки алыусы юк, ә беззекенә алты-ете мең бирһәләр, шөкөр итерһең.
- Озақ гәпләшеп ултыра торғас, көс-хәл менән, Фаил ата-әсәһен үззәренә килеп торорға күндәрзе. Йорт-кураларын һатыу тураһында бер нисә белдереү яз-зылар. Хәйер, ауыл ерендә кем инде белдереү язып маташа, ана, урамдағы берәй кешегә әйт – кисен бар ауыл беләсәк.
- Малдарығыззы ла осорорға кәрәк, – тине Фаил. – Бергәләшеп бер һыйыр ас-рай алырбыз әле. Туйғансы ял итерһегез, баксала йәшелсә үстереп һатырһығыз. Һин, атай, кролик үрсетерһең. Беззә, үзегез беләһегез бит, утын әзерләргә кәрәкмәй, һыу йортта, мунсаға ла индерелгән. Әбрәкәй тигән нәмә тышта ла, өйзә лә бар. Бөтә кала уңайлыктары, кысқаһы.
- Әй, уныһы, – тип кул һелтәне Ниғмәт ағай. – Исән-һау кешегә әзер утынды алып инергә, козотан бер көйәнтә һыу кертергә – нимәһе бар. Тик бына исән-лек китә, исәнлек. Шулай булмағанда йәшәр инек әле без ауылда, әйеме, әсәһе? Ул да сирләштереп тора, һызлана. Әллә инде, мин әйтәм, берәй Янғантауға алып барырға инде.
- Атай, уныһы өсөн кайғырма, үзем алып барырмын, барып алырмын...
- Һуң мин унда бер үзем нимә эшләйем, – тип куйзы Миңнеямал апай бор-соулы тауыш менән.
- Әсәй, бер үзеңде кем ебәрергә тора әле, бараһығыз атай менән бергә. Үзәк больница беззән алыс түгел, дауаланырға була.
- Һөйләмә инде, улым, хөкүмәт бәлнисын, хәлең уға калһа... Иң якшыһы – сирләп ятмай ғына теге донъяға китеү.
- Әйе шул, атаһы, түшәктә йылдар буйы тилмереп ятырға Хозай кушмаһын, – тип кеүәтләне қартының һүзен Миңнеямал апай.
- Һезгә был турала һөйләп торорға иртә әле.
- Һай, Фаил! Һазраил фәрештә кешенең йәшен һорап торһа икән дә ул... Килә лә йәненде тартып ала, һизмәй зә калаһың...
- Әйзә әле, атай, башка нәмә тураһында һөйләшәйек.
- Улай тимә, Фаил! Һөйләшеү кәрәк ул, белеү якшыраҡ. Кайза тормош – шун-да үлем. Аллаһы Тәғәлә шулай яратқан, шулай кушқан...
- Һин белә инеңме, бәлки, ишеткәнһеңдер, күрше райондың «Заря» колхозына озақ йылдар Анисимов етәкселек итте.
- Нисек белмәскә, атай! Уның хужалығында булғаным да бар. Миңнияр Сәғитович менән ул ойшошторған пикникта һыйланырға ла тура килде. Бик кунак-сыл кеше. Нимә булған, атай?
- Кисә иртән қапыл ғына вафат булып калған. Уйлап кара: утыз биш йыл кол-хоз рәйесе булып, тәүлегенә ун биш – ун һигез сәғәт аяк өстә, бер тапқыр за от-пуска алмайынса эшлә лә эшлә. Бына, алтмышымды тултырып пенсияға сык-һам, ял итер инем, тип әйткән бахырың. Өс көн, ни бары өс көн үткән пен-сияһын оформить иткәнәнә...
- Бына һиңә кәрәкһә! Караматка ниндәй таза кеше ине бит. Буйы ике

метрзан ашыу. Өс-баш, аяк кейемдәрен спецзаказ биреп тектергән. Фәләмәт кеше булған ул.

- Колхозы республикала алдынғыларзан булды.
- Әле лә иң зур килем алған хужалык ул, атай.
- Ен һымак ашай ине лә. Эйе, эйе. Дүрт кеше ашағанды бер үзе ашар булған...
- Уныһын белмәйем. Ултырып бер һауыттан ашарға тура килмәне.
- Ошондай бер кызык нәмә һөйләйзәр уның тураһында. Бер көзгә бысрак,

караңғы төндә Анисимов шоферы менән йырак сәфәрзән кайтып килгән. Озон юлда асығып, йонсоп, ярты төндә күптәнге ызнакумдарында кунып китергә уйлаған. Хужа кеше, һуң булыуға карамастан, катынын уятып, ашарға әзерләргә кушқан. Күп тә үтмәй, өстәлгә бер шешә аракы, рюмкалар, йока ғына телемдәргә теленеп сало, һуған, икмәк куйылған. Төнгө кунактарзы өстәл артына, тамак ялап алырға тип ултырткандар.

Юлсылар бик асыккандар, азыкты тиз генә ашап та бөткәндәр. Анисимов шунда шоферына:

– Васька! Бар әле, машинанан безең ашамлыктарзы алып ин, – тигән һәм һиззәрмәй генә шоферына күз кысып алған.

Бер минуттан өстәлгә өс шешә аракы, беләк буйлығы колбаса, ике арыш икмәге кунаклаған. Анисимов хужабикәнән бысак һорап, колбаса менән икмәкте өстәл тултырып зур-зур киҫәктәргә киҫкеләгән. Азак, сүмес алып, ике шешәне бөткәнсе койған да, «За здоровье хозяев!» тип, бөтөргәнсе әсеп тә куйған.

«Хәзер ашарға ла була, әйзә, хужа ағай, безең азыкты ла ауыз итеп кара, калған шешә һезең икегезгә», – ти икән.

Хужаның күзе маңлайына менә...

Йокларға ятканда өстәл өстә шыр яланғас булып кала. Иртәнсәк кунак өстәленә бер күнәк картуф, табағы менән ит, ун казак сало, өс икмәк, ике сирек самогон ултырталар. Ләкин улар, хужаларзы йәнә хайран калдырып, ярты сынаяк сәй эсәләр зә рәхмәт әйтеп сығып китәләр.

Бына шулай, атай. Ызнакумдарын шулай акылға ултыртып киткән ул заманында. Ә күсенәү мәсәләһен һөйләштек, әйеме?

Йәй айзарында, «Миңнияр Сәғитович райондан китә, Өфөгә эшкә алалар», тигән хәбәр таралды. Нимә генә һөйләмәнеләр, нисек кенә борғоламанылар, һиндәй генә бәхәстәр тызузырманы был хәбәр. Фаилдың иҫе китмәне, әллә ни ышанып та барманы. Яңы йыл алдынан хужа шул турала үзе һүз күзғатты:

– Һизәм, миңең китеүем тураһында төрлө һүз йөрөй. Моғайын, һин дә ишеткәнһендер. Минә ысынында Өфөгә министр урынбаҫары итеп күсерәләр. Әлегә тиклем ризалык бирмәй йөрөнәм, миңең урыным бында, калала йәшәргә яратмайым, тинем. Ләкин безгә озакламай айырылышырға тура килер. Һинең менән озақ йылдар матур эшләнек, татыу йәшәнек. Һин бик тоғро, намыслы кеше булдың. Шуның өсөн миңә һине юғалтыуы ауыр. Ошондай фекер бар: бәлки, һинең менән Өфөлә лә бергә эшләп карарбыз? Нимә әйтерһең?

– Нисек, Миңнияр Сәғитович? Мин дә... Өфөгәме?..

– Эйе, әйе, Фаил! Үзеңдең, фаиләндең ризалығы була икән – квартираға гарантия бирә алам. Әйзә, уйла!

– Тәкдимегез өсөн рәхмәт, Миңнияр Сәғитович. Һез һәр сак кайғыртыусан кеше булдығыз. Мин, һис шикһез, каланы яратам, айырыуса Өфөнә. Моғайын, фаиләм дә шатланыр, риза булыр.

Тик беләһегез бит, минең ата-әсәйем етмешкә етеп килә, улар инде калаға бармаясақ. Бер килкә үзәрен безгә килеп торорға көскә күндөргәйнем, шунда ла атай өйөн һатырға йәлләне, алыусыһы ла бар ине. Йортона йәш укытыусылар ғаиләһен индереп, безгә күсеп килеп карағайнылар, биш ай торзолармы, юкмы, кайтабыз, үзебеззең йортто һағындык, тип қаңғырта башланьлар. Өй иркен, бөтәһе лә йорт әсендә, йүнле эш юк: ял итергә лә қунакка йөрөргә, һимәгә һезгә шул ауыл, – юк, аңламай за қуялар. Тәки кайтарып қуйырға тура килде үзәрен. Тыуған тупрак тарта ул, бигерәк тә шунда тыуып-үсеп, ғүмере буйы йәшәгән оло кешеләрзе. Бының өсөн уларға асыланып та булмай, ярамай за. Инде әсәй, һез ауылға кайтып йәшәгез, тип илай. Без һеззә тора алманьк, бында бергә торайьк, тип атай за теңкәгә тейә...

– Күренеүенсә, һин, Фаил, ата-әсәйең қырына кайтыу, унда тормош короузы күңеләндә йөрөтәһең, шул хакта уйланаһың. Әлбиттә, ата-әсәнде картайған көндөрәндә карарға бурыслыһың. Мин тағы ла шуны әйтә алам: йөрөгәң қушқанса эшлә, йөрөгәңде тыңла. Бына шул. Был турала яңынан һөйләшербез әле. Минең бер ай тирәһе эшләйһе бар, февралгә тиклем. Уйла, Фаил!

Көткән ай бик тиз килеп етте. Миңнир Сәғитович башта Өфөгә үзе генә китте, ике ай тигәндә ғаиләһен күсереп алды.

Озақламай Фаил яңы райком секретары менән осрашты. Беренсе күреүзә үк Әхнәф Солтановичтың ғәйрәтле, усал һәм талапсан икәнлегә күзенә салынды. «Бындай кеше менән эшләүе ауыр буласақ», тип уйланы шофер. Хәйер, ошо сифаттарға әйә булмаған райком секретары була микән? Әллә хәзер үк, кисекмәс-тән ғариза язып қуйырғамы? Яңы эшкә қилгән етәкселәрзең Фаил һымак озақ йылдар бер хужаны хезмәтләндөргән шоферзарға карата шөбһәләре арта төшә, үз итеп бармайзар, шунлыктан уларзы тиз арала алыштырыу сараһын күрәләр – был да билдәле.

Киске етеләрзә райком гаражына Әхнәф Солтанович үзе килеп керзе. «Волга» машинаһының төзөклөгә, эш шарттары тураһында ентекләп һорашып алды. Таңғы дүрттәр тирәһендә колхозға китәсәктәрен белдерзе, шул вақытка әзер булырға қушып сығып китте.

Фаилға иртә тороп өйрәнәһе юк та юклығын, ләкин иртә таң менән хужалыкка барыу осрактарын ул хәтерләмәй. Машинаһын гараждан сығарып көткән арала, Әхнәф Солтанович та килеп етте. Ул вақытлыса қунакхана йортона урынлашқан икән.

Гараж қапкаһынан сығып киткәндән алып озон юл буйы үз-ара һүз қушманьлар. Фаил кисәге кисерештәренән айный алмай, шуға сырайы һытык, кәйефе төшөнкө. Райком секретары ла уйға батқан. Колхоз үзәге Ташқайырға етәрәк, Әхнәф Солтанович машинаны туктатыузы һораны. Асык һауаға сыккас, пальто яғаһын күтәрзе. Йокоһон қасырып өсөн төрлө хәрәкәттәр яһап алды ла:

– Мин ошо ерзә калам, – тине. Фаилдың аптырауының сиге юк ине, күзе акайзы.

– Һеззе Әхнәф Солтанович, қасан килеп алырға?

– Юк, Фаил, кәрәкмәс, килеп йөрәмәгез. Минең өсөн борсолмағыз, эш бөткәс, районға кайтарырзар, – тип қуйзы.

– Һеззе, колхоз идараһына кәзәр алып барайыммы? Йә хужалықтың рәйесе йәшәгән йортка тиклем? – Икеләнеберәк һорап қуйзы Фаил.

– Юк, юк! Мин йәйәүләп, ашыкмай, яйлап қына, қышқы урам уртаһынан һауа һулап, ауылдың йокоһонан уянғанын күреп, әтәстәр қысқырғанын, һыйырзар мөңрәгәнен тыңлай-тыңлай барып етермен әле. Ишетәһегезме, бер әт

ярһый-ярһый өрә, тауыш бирә, уға тағы бер нисәһе қушыла... Күрзегезме, бер йортта ут токанды, тимәк, тормош дауам итә. Яратам мин ауыл иртәһен. Ауыл тынлығын тыңларға яратам. Калала тынлык булмай. Ә кала иртәһе икенсерәк ул, тәбиғи кеүек түгел, шомло ла, тауышлы ла...

– Әхнәф Солтанович! Ауылда тыумаған, ерзе һөймәгән кеше был тиклем ихлас, илһамлы һөйләй алмас ине. Тынлыкты тыңларға мөмкин икәнлеген белмәй инем әле.

– Мин, Фаил, заманында колхоз системаһында агроном булып эшләнем. Шуға ауыл тормошон ишетеп кенә белмәйем.

– Һезгә, Әхнәф Солтанович, бер һорауым бар, үтенес тип әйтәйемме?

– Тыңлайым!

– Бынан алыс түгел бер ауылда атай-әсәйемдәр йәшәй. Рәхсәт итһәгез, инеп хәлдәрән белеп сығырға ине...

– Бер һүзһез. Ата-әсә менән күрешәү, орашыу һәр сак мотлак. Һинең туһанан атлығып ингәнәңдә күреп калай шатланасактар! Дөрөсмө? Уларзың нурлы, бәхетле йөззәрән күреү өсөн бер ниндәй каршылык та, тоткарлык та булырға тейеш түгел. Был – изге эш.

Йәнтәйәгенә еткәндә вақыт иртәнге алтыны күрһәтә ине. «Ауыл әлегә йоклай», – тип уйлап куйзы ул, урам буйына тезелешеп ултырған хужалыктарға күз һалып. Уттарын токандырған йорттар һирәк, тегенән-бынан ғына күренеп кала. Атаһы йортонда якты күреп, Фаил бөтөнләй аптырауза калды: мал-тыуарзлары юк, нимә калған уларға иртә таңдан тороп ултырырға? Күрәһең, гүмер бакый иртә тороп ғәзәтләнгәнә, йоқолары туйғандыр. Олоғая төшкәс, кеше аз йоклаусан була шул. Машина йорт каршында туктап, утын һүндергәс, әсәһе тәзрәгә ташланды, ә инде улының капканан инеп килгәнән шәйләп алғас, ишек асырға соланға йүгереп сықты.

– Фаил, әллә бер-бер хәл булдымы? – Улының тыныс, мөләйем йөзөн күргәс, тынысланғандай итте. – Балалар, килен иҫәндәрме? Кайзан былай? Бик иртәләгәнһең...

– Барыһы ла һәйбәт, әсәй, иҫән-һаузар. Ә атай кайза?

– Атайың тормаған әле, йоклай. Төнгә кәзәр китап укып ултырзы ла... Хәзәр уятам.

– Кәрәкмәй, әсәй, йоклаһын. Районға яңы секретарь килде. Өфөлә, обкомда, эшләгән. Бөгөн, иртәнге дүрт тә тулмаҫ борон, Ташкайырға алып сығып китте. Үзе хужалыкта калды, ә мин һеззе күреп, хәлегеззе белеп сығырға булдым. Ринат көнөнә генә кайтып китте. Уға ла аз ғына калды укып бөтөрөргә, отметкалары гел генә «бишле». Нәзирә эштә, бер көйө. Юк, сирләмәй...

– Был сикратарзы ла йөрөтөр итәһеңме ни, балам? Артык уҫал түгелме?

– Таң һарыһынан йөрөгән кеше уҫал булмай тиме? – Атаһы кысылды лаһа әңгәмәгә.

– Һаумы, атай! – Фаил, урынынан йәһәт кенә тороп, атаһына каршы атланы.

– Йә, иҫән кайттыңмы, улым? Бары ла һәйбәт, тиһеңме? Яраған, яраған...

– Әллә әсәйем менән һөйләшкәндә қасып тыңлап торзоң инде?

– Мин һезгә шпиондыр шул? Әсәң кем менән һөйләшә икән, әллә картайған көнөңдә тилерә башланымы, тип курқып киттем. Унан һинең тауышыңды ла танып алдым, әһә, мин әйтәм, малай кайтқан, ызначит, торор кәрәк.

– Ну, хәйләкәрһең дә инде һин, атай. Һине алдар өсөн Столыпин башы ла етмәҫ ине...

– Кем булған уныһы? Башы әллә зур булғанмы?

- Батша заманында күренекле дөлөт эшмәкәре, реформатор һаналған.
- Эйе, беләм, ти, мин шул рифматур һүзен, аңлайым, ти... Әйзәгез, иртәнге сәйзе эсеп алайык.
- Әйзә инде, Фаил, хәзер һөйлә! Нисек унда яңы райком секретары? Яңы һепертке якшырак һеперә, тизәр...
- Нисек итеп әйтергә? Бик эшлекле зат. Белемле. Касандыр агроном булып эшләгән. Ауылға, ергә ярһына. Русса әйтмешләй, жылкаһы бар. Шулай булғастын...
- Үзең нимә эшләргә уйлайһың? Килен нимә әйтә?
- Киленең ни тиһен, атай. Ул нисек тә риза.
- Миңнияр Сәғитович тәки Өфөгә китеп барзымы?
- Китмәй кайза барһын, күсергәндәр икән. Мине лә әйзәләне, бергә эшләребез элгәре һымак, фатир алып бирермен, тигәйне.
- Һуң... Һин?..
- Һеззе нисек калдырып китәйем, ти? Бына, кәңәшләшергә тип кайттым. Ихтимал, машина йөрөтөүзе ташлармын.
- Шунан ни эшләргә итәһең инде?
- Шунан шул. Һеззең кырға кайтырға исәп. Колхозда эш бөтмәгәндәр. Кулда көс бар, диплом кеңәл...
- И-и, раббым, Хозай насип итеп, теләгәндәрем кабул булһын ине. Бисмиллаһир раһмәнир раһим!
- Һин, Миңнеямал, ләпелдәмәй тор әле, быз-быз итәһең дә йөрөйһең. Беззең малайға ла акыл керер итә әллә?
- Ни һөйләйһең, атаһы? Фаилыбыз малайзыр шул? Ул өс бала атаһы лаһа. Ниңә ул акылһыз булһын... Һин, Ниғмәт, һүзеңде үлсәп һөйлә!
- Үлсәнгән, әсәһе, үлсәнгән. Һин ирзәр һүзенә кысылма, йәме. Булмаһа, бар, ашарға ултырт. Улыңды, сәйзән башка, «уттан сыккан» менән һыйланыңмы һуң?
- Иртүк һиндәй һый, ти, ул, атай? Һин әсәйгә каты бәрелмә.
- Катын-кыз вақыты менән үз урынын белергә тейеш. Ә һиңә, Фаил, йәнә бер әйтәм: етте, ташла шул машинаңды, нәсәлник йөрөтөү зә булдымы эш? Уның коло булып йөрөү нимәгә хәжәт? Шул ергә бар, бында борол, туктат, ары кит, имеш...
- Туктап тор, атай. Һин барын да аңғарып бөтмәйһең.
- Нимәһен аңлайһың? Уны ғына аңларға Ломоносов башы кәрәкмәйзәр. Алып бар за қаңғырып көтөп ултыр. Улар унда кунак булһындар, куян бөлеше ашаһындар, хәмер һемерһендәр, ә һин? Сәғәттәр буйы тилмереп ултыр... Торған йортона килтереп куй, шул-шул минутка һуңламай барып ал. Тьфү... Һин хәзер егерме йәшлек малай-шалай түгелһең. Көзгөгә кара, башыңа сал төшкән. Йәшерәктәр эшләһен.
- Атай, тим, кызма әле, мин бит...
- Туктатма мине, Фаил! Һиңә күптән инде әйтергә тип йыйынып йөрөйөм, тыңла! Эскелек менән мауыкмайһың – уныһы өсөн маладисһың; фаиләң, килен-балалар олатай за өләсәй тип үлеп тора – быныһы өсөн дә маладисһың; йортоңда бар нәмә бар, гаражыңда «Москвич» машинаң ултыра – тағы маладисһың.
- Барыһы ла – һинең һәм без яраткан киленең тырышлығы аркаһында табылған мөлкәт бит. Бер нәмә лә юктан бар булмай, үзең мәғлүм. Инде, улым, һине дүртенсе тапкыр за маладис тип мактарға базнатым етмәй...
- Өс тапкыр маладис ишетәү насармы ни, атай? Һинең ауызыңдан сыккас, бер тапкыр Герой исеменә торош итәлер?

– Герой, имеш... Бына секретарың Геройзы алыр әле, ә һиңә кукиш... Һинең йәштәге кешеләр үзәре секретарь була, рәйеслекте әйтеп тә тормайым...

Һинең башың бәләкәйзән затлы эшләй ине бит, укып кеше булырһың, институт бөтөрөрһөң, зур ғына етәксе, колхоз рәйесе, директор булырһың, тип көткәйнем. Их, Фаил, Фаил... Һинең үзенде «Волга»ларза йөрөтөрлөк кеше инең дә баһа. Ауылда йәшәп, эшләп кенә ундай үрзәргә үрмәләп була. Башта ветеринар, мөдир, бригадир булып, халык менән аралашырға өйрәнгәс, эш ысулдарын, етештерәү тармактарын, юлдарын үзләштергәс – азак етәксе камыты еңелерәк була. Һин техникумдан киткәс, миңең бар өмөтөм селпәрәмә килде. Инде армиянан кайтып, механик булып эшләй башлағайның – өмөт яңынан кабынған һымак булғайны, тик һине райком тартты. Ярай, унда механик эшен дауам иттең, унан шул ук руль, шул ук машина, райком шоферы... Мин үз ғүмеремдә руль артына ултырманым, мотоцикл, велосипед кеүек тимер кәзәләргә атланманым. Ғүмерем буйы ат менән эшләнәм, атка табынып йәшәнәм.

Шугалыр за һеззә, районда, ерегә алманык. Һин шулай ук иртән китәһең, кисез кайтмайһың. Ә өйзә әсәйең менән безгә һөйләшер кеше, барыр ер юк. Бергә ултырып ашарға ла вақытығыз етмәй: берегез кайта, икенсегез киткән була. Вокзалдағыса, өстән-мөстән ашаштыралар за йәнә үз эштәре менән сабалар. Ярай әле, тигең, баш эшләп калып, йортто һатмай киткәнбез. Шунан әсәйең менән уйлаштык-уйлаштык та киренән ауылға кайтырға булдык.

– Һөйләгәндәрең рас, атай. Һине тыңлап, һүзендән сыкмай ғына йәшәгәндә, моғайын, берәй түрә булыныр ине. Тик мин шофер булғанымә үкенмәйем. Култык астына зур папка кыстырып, донъяла мин бар әле, тип, һыныңды тура то-топ, күкрәгеңде киреп йөрөгәнсе, үз эшенде белеп йәшәүгә ни етә!

Мин хәзер урта йәштәмен, күптә кисерзәм, аңланым. Йәшәгән йылдарымә, эшләгәндәремә отчет яһай алам да кеүекмен. Алдағы көндәремдә яңы йүнәләш, үзгәрештәр көтөлә икән, мин уға әзер. Ғүмеремдә хаталар ебәргеләнәм, кайһыларын төзәттем, кай сакта улар мине йыға һукты. Ләкин ятып калманым, күтәрелдем. Һәр кешенең үз тәкдире, тизәр. Ә русса әйтмешләй, каждый несет свой крест. Алланан нимә язылған – шуны һуңғы һулышыңа кәзәр тартырға те-йешһең.

– Бына нисек? Маладис! Касандан Алла һүзен кыстыра башланың әле?

– Йәшәй-йәшәй үзгәрәһең икән ул, атай. Миңә кырк алты йәш, үзең әйтмешләй, акыл ултырыр йәштәмен. Колхоз идараһына барып, йәш хужанан эш һорар итәм. Ферма мөдиремә, ветеринармы, бригадир камытымы – кайһыһы ла ярай. Азак инде, ғариза язып, күсенәү эштәрен кайғыртырға кала. Йортто һатмаһқа уйлайым, балалар бар.

– Бына был, исмаһам, беззәңсә! Әсәһе, кайза, килтер сәйеңде, ташы ашыңды! Өсәү ултырып тегенәһен дә, быныһын да әсеп алайык, булмаһа.

Сәғәт һигеззә һукканда, Фаил идара болдоро изәнән аркыры-буй азымлап йөрөй ине. Ниһайәт, туғызынсыла Рим Барыевич машинаһында килеп төштә. Фаил менән иһәнләште лә үз бүлмәһенә әйзәләп алып инеп китте.

– Йә, Фаил ағай, һиндәй елдәр ташланы үзеңде? Ниһләп бер үзең? Яңы «первый»зы кайза калдырып киттең? Беззәң берәй фермала йөрөп ятмаймы?

– Әхнәф Солтанович бөгөн күрше колхоз менән таныша. Мин ауылға атай-әсәйзе, шунан һине күрәп-һөйләшәп китергә тип һуғылдым.

– Йә, йә, тыңлайым!

– Мин, Риф Барыевич, ауылға кайтырға булдым. Бөтөнләйгә. Атай-әсәйзе карар кәрәк бит, олоғаялар, үззәренә генә йәшәү ауырлашты.

– Нимә-нимә? Һин акылыңдан яззыңмы, Фаил ағай? Кеше нисек ауылдан касырға белмәй, ә һин? Карттар, ауыл тормошона бер өйрәнгәс, үз алдарына йәшәйзәр инде ул. Шуның өсөн донъяңды пыран-заран килтереп ташлап китәһеңме? Уйла, дуракланма, тим мин һиңә. Тыңла, һуңынан рәхмәт әйтерһең...

– Юк, Рим Барыевич, өгөтләмә мине! Мин һиңә эш һорарға килдем.

– Ниндәй эш? Әхнәф Солтанович һине райондан ебәрер тиһеңме? Әллә үзе эш эҙләтеп сығарып ебәрҙеме? Булмаһ тимә, «первый» бик уһал күренә.

– Карале, Рим кусты, улары һиңә қағылмай. Ебәрәме, ебәрмәйме – минең проблема...

– Миндә эш юк, һин аңлайһыңмы? Бөтә урындар – занято. Иһке газикка ултыраһыңмы һуң? Пожалуста! Бер зә булмаһа, мине йөрөтөргә кил. Шоферыңды хезмәткә алып китәләр.

– Юк, Рим Барыевич, машинаға ултырмайым. Етте. Планымды тултырҙым. Ярай, юк тек юк. Мин киттем, тик бел: өс көндән һин дә районда булмаһаһың...

– Тороп тор, Фаил ағай, ашыкма әле... Һинең тағы ла ниндәй һөнәрзәрең бар?

– Бына күр! Механиклықка техникум, институт дипломдары кеһәлә. Ветеринар эһен дә беләм. Заманыңда техникумдың ветеринария бүлегендә өс йыл укыным.

– Улай булғас, һин безҙең өсөн хазина ла баһа, ә мин шофер итеп кеңә белә инем, сразы әйтергә булған... Тыңла әле, Фаил ағай, миңә бөгөндән бер һөтсөлөк фермаһына ветеринар талап ителә. Тағы ла урын бар, уныһы ла малсылык менән бәйләнгән; рәһми телдә «малсылыкта кул эһтәрән автоматлаһтырыу һәм механизациялау буйынса инженер» тип атала. Йә, Фаил ағай, кайһыһын һайлайһың? Шигем калманы, мин тәқдим иткән эһтәр һиңә ят түгел.

– Әлбиттә. Һин, Рим Барыевич, бында өс йыл ғына эһләйһең әле. Армиянан хезмәт итеп кайтғас, мин дүрт йыл ошонда механик булып йөрөнәм, азақ райком гаражына механик итеп күсерҙеләр.

– Бына нисек? Белмәгәс һуң инде... Йә, үзең һайла эһте.

– Улайһа, һөйләһтек. Бир кулыңды! Осраһканға кәзәр.

Улдарына инженер вазифаһын тәқдим итеүзәрен белгәс, Ниғмәт ағай менән Миңнеямал апай балалар һымак шатланды. Фаил үзе лә кәнәғәт кеүек. Тик был һөйләшеү ауыр бирелде уға, шатлығы йөзөнә язылған булһа ла, ул тыштан маска функцияһын ғына үтәне, ата-әһәһе өсөн генә эһләгән ине. Ә эһтә? Беһәйзәр тырнаша, күңелендә көзөк калды. Ни тигәндә, колхоз рәһесе үзен төрлө яклап аһып һалды. Ни өсөн ул Фаилдың ауылға кайтыуына теше-тырнағы менән каршы? Ниңә тәүзә үтә кырыһ һөйләһште? Эһкә алырға иһәбе юк ине. Сәбәп ниһә? Куркты, тиһәң...Уға нимәһенән куркырға? Фаил уның эһ урынына дөгүә итмәй. Әйе, һин шулай уйлайһың, ә Рим Барыевич үзе? Уны аңлар өсөн башты эһләтеү зә кәрәкмәй. Сөнки ауылда Фаилды беләләр, алтын куллы механик, оһта ауыл хужалығы белгесе икәнлеге барыһына ла мәғлүм. Рим Барыевич аһырза эһ тәқдим итмәй калай итһен? Фаилдың райком секретарзары менән «һин»гә һөйләһеп йөрөгәнән, бик йылы һәм дуһтарса мөнәсәбәттә булғанын белмәйзәр шул?

Төһ алдынан ғына Фаил район үзөгәнә карай юл алды. Бер-ике көн борсоған уй-тойғолары ла тарала бара һымак. Уйһан йөзөнә кәнәғәтлек рәүеше ингәндәй. Кояһлы февраль көндәренең береһе. Күззе емелдөгән кар сағылдыра. Машина алға елә. Оһолай кояхһка табан, бер каршылыкһыз, тукталмайынса барырға ла барырға ине...

Шулай итеп, Фаилдың тормошонда тағы ла бер боролош билдәленә. Ризала-шырмы катыны? Нисек кенә булмаһын, ул ғаиләһен күндерәсәк. Әхнәф Солтанович, минән куркып касаһың, тип әйтер инде. Фаил яңынан тыуған ауылына йәшәргә кайтасак, унан ары бер ергә лә, һис касан да китмәйәсәк. Нигмәт ағай менән Миңнеямал апай за картлык көндәрендә кайғы-хәсрәт күрмәй, тәрбиәле кулдарза озақ итеп йәшәрзәр әле.

Һөт төсөндәге «Волга» машинаһы, утыз-кырк хужалыктан торған ауылды урап үтеп, аска, ағас күпергә, якынлаша башланы. Ағас күперзәң өскө өлөшөндә ике-өс кеше машина көтөп тора. Күпергә биш-алты метр ара калды. Капыл... күпер уртаһына, санаһын һөйрәтеп, дүрт-биш йәшлек бала йүгереп сықты, гүйә, шул урында, уртала, калкты! Фаилдың йөрәге «жыу» итеп, тукталғандай булды, торmozға басыу файзаһыз, бозлауыклы күперзә машина туктамаясак. Малайзы коткарыу өсөн берзән-бер сара... Фаилдың хәрәкәтгәре етез – капыл машинаһын һулға ташланы: «Волга» күпергә бер метр кала ултыртылған бетон бағанаға буферы менән килеп бәрелде. Карға яртылаш күмелгән, аклы-каралы һызыкларға буялған бағана машина тизлеген үзенә алып, шартлап урталайға һынды. «Волга», инерция көсөн баһа алмай, һаман һул якка ыңғайланы. Каршыһында уны тотоп калырзай кәртәләр булмағас, буйһоноузан ыскынған машина күпер аһтына өңкөлдө лә, өс тапкыр әйләнә-әүмәкләй барып, тәгәрмәстәрән күккә каратып, йомшак кар өстөндә катып калды.

Күз алдында, секунд эсендә булған был кот оскос һәләкәтте күзәтеп торған юлсылар, карға бата-сума, күпер аһтына йүгерештеләр. Куркыуынан иларға ла оноткан бала, кулына санаһының бауын кысып ураған килеш, күпер уртаһында тора. Ул әле генә аварияға сәбәпсе булғанлығын аңланымы? И, сабий, сабий, үсеп еткәс, уның гүмерен өзмәс өсөн канын да, иң кәзәрле гүмерен дә аямаған шофер кешегә рәхмәттәрәңдә әйтерһеңме?..

Бер аһзан авария булған урынға, юлдың ике яғына ла, үткенсе машиналар тезелеп китеште. «Волга»ны тәгәрмәстәрәнә баһтырып, һул як ишеген зур кыһынлык менән шакарып аскас, йөзө акбурзай ағарынған, башы каты яраланған Фаилды машина эсенән көскә сығарып, ергә һузып һалдылар. Һүззәрән аңлап алырзай түгел, тик ирендәре генә кыбырзап куя... Башында тәрән асык яра, унан һаркып кан аға. Район үзәк дауаханаһына алып килеп, операция өһтәленә һалғанда, Фаил иһсендә түгел ине инде.

Тикшереһеүзәр һөзөмтәһендә салон эсендә табылған домкраттың, әйләнәп йөрөп, Фаилдың баш һөйәгенә эләккәнлегә асыкланды. Күтәрткестең осло кырыһында ойшоһп катқан кан эззәре шул һакта һөйләй. Бында тик бер нәмә аңлашылмай ине: ни тип, һиндәй иһәп менән Фаил ул домкратты пассажир салонында йөрөткән? «Һалып торған да онотқан» тигән һығымтаға килделәр... Яһмышына сәбәп...

* * *

Райүзәк кунакханаһында кыш көндәре юлаусылар һирәкләнә. Ябай ғына йыһаһландырылған бүлмәләрзәң берәһенә ике тәүлек әлек телефон элемтәһе урынлаһтырзылар.

Әхнәф Солтанович бүлмә ишеген аса ғына башлағанда, телефон зыңғырланы. Трубкаһы кулына алыу менән, ул катыны Зөһрәһең борсоулы тауышыһын ишетте.

– Киске 8-зән шылтырата башлағайһым, – тине ул, һүззәрәнә баһым яһап. – Әллә берәй нәмә булдымы, Әхнәф? Без куркышып бөттөк.

– Кит инде, Зөһрә. Бер нәмә лә булманы. Хужалыктан кайтып бүлмәгә инеүем булды – телефон зеңгелдәй.

– Төнгә кәзәр нимә эшлэйһең унда? Ёин нисек унда? Тамак туйзырзыңмы һуң? Район ниндэй тәъсир калдырзы?

– Зөһрә, ниндәйзер һығымта яһарға иртәрәк. Бына бөгөндән райондың хужалыктары менән таныша башланым. Тәъсораттар ни, һөйөндөрә торғандары ла, көйөндөрә торғандары ла бар.

– Булыр инде, Әхнәф, ауыр икәнлеген аңлап торам. Берүк үзеңде һакла!

– Әлбиттә. Үзең нисек? Балалар?

– Бары ла һөйбәт, әлеккесә. Беззә, үзең беләһең, сумазан кәйефе. Эшкә барғы ла килмәй.

– Шулайзыр инде. Зөһрә, бер-ике ай көтөргә тура килер. Квартира мәсьәләһен ошо бишйыллыкта хәл итергә тырышырмын.

– Ой-ой, Әхнәф, һин нимә һөйләйһең? Балаларымды алырмын да, барзык индек номерыңа.

– Рәхим ит, Зөһрәкәй! Әй, шәп булыр ине. Дүртәүләшәп 15 квадрат метрза рәхәтләһең, иркәнләп, кыуыш уйнап йәшәр инек...

– Кара һин уны, арымағанһың да, шаяртып һөйләргә лә хәлең бар...

– Ёинең менән һөйләшкәндән һуң бөтә арығандарым кайзальыр оса ла китә. Әхнәф Солтановичтың кәйефе күтәрелде. Тамак әсенән көйләй-көйләй ятырға йөрөгәнәңдә, яңынан телефон шылтыраны:

– Әйе, тыңлайым. Хәбиров!

– Ғәфү итегеҙ, Әхнәф Солтанович. Һуң булһа ла, һеззә борсорға тура килде. Үтә ашығыс хәл.

– Кем менән һөйләшәм? Үзегеззә танытығыҙ.

– Район үзәк дауаханаһының баш врачы Абдуллин Ринат Сазрыевич.

– Тыңлайым.

– Әхнәф Солтанович, беләһегезме-юкмы икән, һеззәң шоферығыҙ – Кәримов Фаил автокатастрофаға әләккән.

– Үзе иһәнме? Хәле нисек?

– Хәле ауыр, Әхнәф Солтанович. Килтергәндән бирле аңына килмәне. Канын күп юғалтқан. Реанимацияла ята.

– Уф, Алла! Ниндәй тәжрибәле шофер...

– Уның ғәйебе юк, Әхнәф Солтанович. Машинаһы алдына йүгереп сыккан баланы тапатмайым тип, күперзән колаған.

– Минең яктан ниндәй ярзам кәрәк?

– Әхнәф Солтанович, кисекмәстән Өфөгә, Хирургия-травматология үзәгенә, алып барырға кәрәк.

– «Скорая помощь» юкмы ни?

– Машина менән оҙак. Икәнсенән, сирлене һелкетеп алып барырға ярамай. Тик вертолет кәрәк, Әхнәф Солтанович. Сирле иртәнгә кәзәр... Ай-һай... Мөмкин тиклем тизерәк операция өстәленә һалыу мотлак. Мин санитар авиацияға шылтыратып қараным – береһе ватык, икәнсәһе алыс районға сирле катын кырына осто, тинеләр.

– Аңлашылды, ярай улайһа, элементлә булығыз!

Аэропорт етәкселәренә шылтыратыу һөзөмтә бирмәне. Кеме генә төнгә 12 тулғанда эш урынында ултырһын инде! Нисек тә берәй юлын табырға кәрәк. Тик обком аша эш итергә қала. Мизхәт Закировичтың квартираһына? Юк, әллә нимә булғанда ла – юк. Ә-ә, обкомдың икәнсе секретары Веселков Геннадий Михайлович менән улар дуһтарса мөнәсәбәттә инеләр бит. Телефон сымының теге осонда баһалкы тауыш ишетелде:

- Әхнәф! Ярзам кәрәкме? Һөйлә!
- Әүлиә икәнһегез, Геннадий Михайлович. Яман хәл килеп сықты. Мине йөрөткән шофер автокатастрофага эләккән. Уны вертолет менән Өфөгә алып китеү фарыз. Иртәнгә кәзәр калдырһаң, һуң булыр, тизәр.
- Ә, үзең? Үзең һуң, Әхнәф?..
- Мине «Знамя» колхозында калдырғас, кайтарып ебәргәйнем. Кайткан сағында...
- Ярай, һорашып торорға вакыт юк. Һуңынан һөйләрһең. Кайғырма, Әхнәф. Без аткара алмаған эш барзыр шул. Көт, үзем шылтыратырым.
- Әхнәф Солтанович шунда ук баш врачка элемтәгә сықты.
- Ринат Сазрыевич, был мин, Хәбиров. Сирлене әзерләй тороғоз. Хәле әлек-кесәме?
- Үзгәреш юк, Әхнәф Солтанович. Нисек, вертолет булырзаймы?
- Кыскаһы, әзер тороғоз. Карағыз әле, Ринат Сазрыевич, вертолет килә калһа – кайза каршы алырға, кайза ултыртырға, уйланығызмы?
- Әлбиттә, Әхнәф Солтанович. Яраклы тигез майзан дауахананан ике йөз метр алыслыкта ғына.
- Трубканы куйыуы булды, ишек шакынылар.
- Асык, инегез, – тине райком секретары, одеялды карауат өстөнә һузыңкырап.
- Бүлмәгә бер түгел, дүрт кеше килеп инде: милиция начальнигы, икенсе, өсөнсө секретарзар, райисполком рәйесе.
- Иптәш майор, нисек ЧП сыккан Фаил менән?
- Милиция начальнигы һөйләгән арала, яңынан телефон зеңләне.
- Тыңлайым. Хәбиров!
- Әхнәф, был мин – Веселков. Тәки барын да аякка бастырзым, әй! – тине Геннадий Михайлович күтәрәнке тауыш менән. – Вертолеты ла бар, дежур осоусылары ла. Обком вертолеты осасак. Мизхәт Закировичтың персональный борты. Бер сәғәттән вертолет һеззә булыр. Осоу аппаратын майзанға ултыртыу өсөн анык ориентир кәрәк булыр. Шул, төшөр урын тирәләй 10–15 машина фарзрын кабызып торһондар, аңланыңмы, Әхнәф Солтанович?
- Әлбиттә, Геннадий Михайлович. Зур рәхмәт.
- Бөтәһе лә беренсе секретарға төбәлдә.
- Иптәштәр, беззең вакыт самалы. Геннадий Михайлович, бер сәғәттән вертолет һеззә булыр, тине. Шуға кәзәр уны ултыртыр өсөн майзан әзерләргә кәрәк. Иптәш майор, һез ике тиштә машина табыу хәстәрлеген күрегеҙ. Үзәк дауахана тирәһенә йыйыла торһондар.

Майзансык уңайлы булып сықты. Яткан кары ла калын түгел, әйләнә-тирәлә, вертолетка куркыныс булырзай юғары вольтлы электр линияһы ла юк. 16 машинаны уратып тезгәндәр. Фарзарзы токандырғас, майзансыктағы ориентирзы осоу аппаратынан ғына түгел, айзан да күрерзәр ине. Төнгө 2-ләр тулғанда рация аша «вертолет на подлете» тип хәбәр иттеләр. Шунда ук «Фары!» тигән команда бирелде. Ярты минут үтеүгә, тимер кош, прожекторын яндырып, төрлө төстәге уттарын емедәтеп, ергә төшә башланы. Шул сәк көслә динамиктан милиция начальнигының тауышы яңғыраны:

– Всем в укрытие, по машинам!

Вертолет винттары күтәргән ак буран бөтә тирә-якты куйы томан эсенә

күмде. Бик вакытлы ишкәртеү ине. Ишәпкә алмаған йә ишетеп өлгөрмәгән бер нисә кеше ел кысымына каршы аяғында сак тора.

Винттар әйләнәүенән туктағас кына, яралыны носилкаһы менән вертолет салонына керетеп һалдылар. Фаилды озатып барыусы ике ирекәй урындарын алыу менән, двигатель яңынан үкерзе һәм вертолет, төнгө караңғылыкты йырып, күккә олғашты. Артынса күтәрелгән ел бураны басыла төшкәс, Әхнәф Солтанович «Волга»һынан төштө лә кемделер күзләй башланы. Шул арала уның кырына ыспай ғына кейенгән ир заты һәм мамык шәленә бөркәнгән катын якынлашты.

– Баш врач Абдуллин. Эргәмдә – Нәзирә Фәббәсовна, Фаилдың тормош иптәше, – тип таныштырзы ул үззәре менән.

– Һаумыһығыз, Нәзирә ханым! Кайғығыззы уртаклашам. Шулай булырын кем уйлаған... Бәлә аяк астында йөрөй шул. Улай-былай, берәй нәмәгә мохтажығыз юкмы? Ярзам?..

– Юк, юк, Әхнәф Солтанович... Вертолет сакырғанығыз өсөн рәхмәт әйтергә тип килдем. Йөрәк һыкрап торһа ла, күңел бер аз тынысланғандай итте, Әхнәф Солтанович. Ринат Сазрыевичка ла зур рәхмәт.

– Нәзирә һеңлекәш, инаныс булһын ул, шунда ғына кайғыны басыуы еңдерәк. Һеззең түземле булыуығыззы теләйем.

– Үземдә лә шулай йыуатам, Әхнәф Солтанович. Фаилдың организмы көслә лә... Белмәйем инде...

– Һез, Ринат Сазрыевич, вакыты менән Өфөгә элемтәгә сығығыз. Мине лә курста тотогоз!

– Әлбиттә, Әхнәф Солтанович.

* * *

Фаилды вертолет менән Өфөгә озаткас, Нәзирә төнә буйы иңрәп, йокоһоз сықты. Балалары ла кайғылы, әсәләрен косаклай за илайзар. «Исмаһам, һин илама, безгә кыйын», – тигән була бахыркайзар. Иртәнге 9-за Нәзирә үзәк дауахананың баш врачы бүлмәһе каршында түземһезлек менән кәңәшмә бөткәнән көтөп тора ине. Ләкин иртәнге кәңәшмә 50 минутка һузылды. Ак халатлы медперсонал эш урындарына таралғас, Нәзирә Ринат Сазрыевич бүлмәһенә бәрәп тигәндәй инде.

– Ә, һаумыһығыз, Нәзирә Фәббәсовна! Әйзә, рәхим итегеҙ. Ултырығыз.

– Ринат Сазрыевич, Өфөгә шылтырата алдығызмы? Фаилдың хәле нисек икән? Нимә тизәр?

– Бөтөрөнмәгеҙ, Нәзирә ханым, Фаил, беләһегеҙ, көслә кеше, выдюжит.

– Шулай була калһа икән дә...

– Иртәнге 8-зә Өфө менән элемтәлә булдым. Төнгө 3-тә операция өстәленә һалғандар. Операцияны өс сәғәт ярым яһағандар. Әле реанимацияла. Йәнә бер катмарлы операция көтәлә, тик уныһы... ирегеҙ һушына килгәс.

– Әйтегеҙ дөрөсөн, Ринат Сазрыевич: Фаилдың ишән калырына өмөт бармы? Миңә нимә эшләргә? Иремә һиндәй ярзам итә алам? Уны карар кеше кәрәк икән, мин юлға әзер.

– Беззең эштә ышанышыз булмай. Врач этикаһына таянып әйткәндә, Нәзирә Фәббәсовна, шанс – иллегә илле. Хирургтарзың кулдары нисек кенә алтын, тәжрибәлә булмаһын, Һеззең тылсымлы, нәфис һүззәрегеҙ, яғымлы тыныс карашығыз уға төп кеүәт буласак. Шулай икән, Нәзирә Фәббәсовна, Һезгә ирегеҙ кырында булыу хәйерле.

– Фаил яткан хирургия үзәгенә нисек барып етергә һуң?
– Бына һезгә адрес. Хәйер, мин иртәгә үзем һаулык һаҡлау министрлығына йыйынам, теләһегез, һеззе лә алып китә алам. Ирегеҙең ата-әсәһенә был фажигә тураһында ишеттерегеҙме?

– Юк шул, Ринат Сазрыевич. Куркып торам. Төштән һуң, берәй машина эзләштереп, ауылға әйләнәп килергә ине.

– Мәшәкәтегеҙ былай ҙа муйындан. Көндөзгә икелә машина һеззе капкағыҙ төбөндә көтөр.

– Мең-мең рәхмәт һезгә, Ринат Сазрыевич!

Оло кешеләргә улдары тураһында кайғылы хәбәрҙе ишеттерегеҙ Нәзирәгә анһат булманы. Асылына төшмәй, өстән-өстән һөйләнһә лә, Нигмәт ағай менән Миңнеямал апай, коттары осоп, койолдо ла төштө. Нәзирә, мин Фаилды карарға барам, тигәс, киләндәре бер сынаяк сәй эскеләгәнсе, йыйынып, төйөнсөктәрен төйнәп тә куйылар.

Фаилдың ғүмерен һаҡлап калыу өсөн оҙакка һузылған көрәш башланды. Сирле ете көн тигәндә һушына килде, күзҙәрен асты. Уны реанимациянан ике кешелек палатаға күсерҙеләр. Карауаты янында ултырып торған Нәзирәһен күргәс, Фаилдың йөзөнә бәхетле йылмайыу сықты, ирендәрен көскә кыймылдатып: «Рәхмәт!» – тип бышылданы. Был теге донъянан кайткан кешенең тәүге еңеүе ине.

Фаилды алдағы көндәрендә тағы ла ауыр һынау көтә. Эшләһәсәк операция үтә катмарлы булырға окшай. Төрлө медицина тикшеренеүҙәре үткәреү кәрәк булды. Японияла сығарылған компьютер-тамограф тип аталған прибор Өфөлә юк икән. Фаилды самолет менән Мәскәүгә алып барып, баш каланың ғилмитикшеренеу институтының баш мейеһе травматологияһы клиникаһына һалдылар. Илдең иң атаклы хирургтары донъя практикаһында үтә лә һирәк осрай торған операцияны уңышлы яһаны. Биш сәғәткә һузылған операция һөзөмтәһендә баш һөйәге яртылаш, мейеһенең дүрттән бер өлөшө алып ташланды. Донъяла мөғжизә юк, йә иһә, һирәк осрай, тизәр. Бар икән дә мөғжизә, бар! Һауықты Фаил. Һай, һере лә икән үзе, тинеләр Мәскәү шөһрәттәре; күлдәктә тыуған, тип таң калды Өфөнөң медицина оһтаздары. Өс ай үтеүгә «Знамя» колхозына рәйес булып кайтҡас, «аһ» тип калды бар район. Фаил Мәскәү травмотолия институтынан кайтҡас, санаторийҙа дауаланыуын дауам иттерҙе, унан йәнә алты азна өйөндә врачтар күзәтеүе аһтында реабилитация курсы үттә. Уның һуңында өсөнсө группа инвалидлык биреп, эшкә яраҡлыһың, тип кыуандырып, канат куйып кайтарҙылар.

Икенсе көндө иртә менән Фаил райком йортона килде. Әхнәф Солтанович уны шунда ук кабул итте һәм атайҙарса косаҡлап каршыланы. Хәйер, Фаил Мәскәүҙән кайтҡас, улар бер осрашҡайнылар. Катыны Зөһрә ханым менән, сирленең хәлен белергә тип, бер кис ултырып киткәйне Әхнәф Солтанович.

– Фаил, һине һауығыуың менән тәбрикләйем, мин бик шат. Тәбиғәттән килгән тимер һаулығың, Хозай биргән көслө ихтыярың, катыныңдың мөхәббәте һине аякка баһтырырға ярҙам итте, тиһәм?..

– Һис шикһез шулай, Әхнәф Солтанович. Әле әйткәндәрегегеҙгә һезҙең әскерһез ярҙамығыҙы, шул ук вертолет, Мәскәүгә алып киткән санитар самолетын да күшһаң, терелмәй кайҙа барырға тейеш инем мин? Барыһы өсөн дә рәхмәт, Әхнәф Солтанович.

– Эйе, Фаил, катын-кыздың назлы кулдары, яғымлы карашы, тылсымлы жүзгәре һаулығыбызға ярзам итә.

– Әхнәф Солтанович! Мин һезгә кәңәшкә килдем, – тине Фаил күңелһез генә, үзен ғәйепле һизгән кеүек.

– Аңланым һине, нимә әйтеренде белеп торам. Эш тураһында һөйләшергә килгәнһең. Һинен эш урының һине һәр сак көтә, Фаил. Теләйһең икән, райком гаражында механик булып кал, мине йөрөтөргә уйың булһа, әйзә, иртәгәнән «Волга»ға ултыр.

– Әхнәф Солтанович, рәхмәт. Мин нисектер... капылдан быны көтмәгәйнем. Унан, мин һеззә йөрөтөп тә өлгөрмәнем. Нимә кылаһың, яҙмышыма шулай яҙғандыр...

– Нимә эшләп инде, Фаил? Һин әллә үзенде ғәйепле һанайһыңмы? Киреһенсә, һин – герой! Намысһы, үз-үзен аямаған, кешелекле булғанға, бала ғүмерен һаклап калыу өсөн ғәзиз ғүмеренде, иһәңлегенде...

– Әхнәф Солтанович, зинһар, кәрәкмәй. Миңә ул фажигәле көндө күз алдыма килтереге лә ауыр. Бер һиндәй герой за, батыр за түгел мин. Кем дә шул азымды эшләп ине. Иң мөһиме: бала ла, мин дә иһәң. Әхнәф Солтанович, мин «Профессиональ шофер эшен ташларға!» тигән уйға килдем. Атай-әсәйем ауылда йәшәргә сақыра.

– Ауылда күңелеңә окшаған эш табылырмы һуң?

– Рим Барыевич миңә малсылык тармағы буйынса инженер эше тәкдим итте. Минен техникум, институт бөтөргәнә дипломдарым бар. Шулай булғас, эше табылып.

– Белмәй инем. Атайың шоферлыкты ташларға өндәйме?

– Эйе, атайым ғүмере буйы мине етәксә ролендә күргәһе килде, руль артында йөрөгәнәнде өнәмәне.

– Һине һиндәй кимәлдәге етәксә итеп күрергә теләй һуң? Райсовет рәйесе? Райком секретары? Ә үзендең колхоз рәйесе булғың килмәйме?

– Мине үсмер сағымдан машиналар, шофер һөнәре ылықтырҙы. Шуға шофер булғаным бер зә үкәнмәйем. Ә инде рәйес эшенә килгәнә... риза йә юк тип әлегә анык кына әйтә алмайым.

– Миңә лә 15 йыл элек, 27 йәштә инем, ошо ук тәкдимдә яһанылар. Так что минен баштан үткән хәл. Уйлап кара әле, Фаил. Әллә тәүәккәлләйбездә?

– Аңламаным, Әхнәф Солтанович.

– Хәйләкәрһең. Однако же. Еше как аңланың. Ике көн элек «Знамя» рәйесен эштән бушатырға тура килде.

– Марат Йосоповичтымы? Тәүләп ишетәм.

– Нәк үзен. Әйзә әле, Фаил, «Знамя»ға колхоз председателе булып бар. Әйткәндәй, һеззәң ауылдан Ташкайырға нисә сакрым?

– 6-7 тирәһе булып.

– Әлегә заманда был оло ара түгел. Йә, нисек? Атайыңды шатландырырһың, исмаһам.

– Атайым шатланыр за ул, ә Нәзирә? Көсөм етерме? Каты сирзән һуң. Әхнәф Солтанович, уйларға кәрәк, төрлө яклап анализларға.

– Эйе, әйе, бар, күршеләрен, үткән-һүткәндәр менән кәңәшләшеп кил... Һин – партия ағзаһы, икеләһеп торорға хақың юк. Партия кайза кәрәк тип таба – шунда китәһең. Әйткәйнем инде, мин дә был юлды үттем, миңә лә каты кағылдылар. Һиңә, Фаил Ниғмәтович, сәғәт ярым вақыт. Бюро ағзалары йыйылғансы уйла, катының менән кәңәшләш. Сәғәт унда кәңәшмә залында бул.

* * *

«Көтмәгәндә генә язмыш йәнә бер сюрприз яһаны», – тип уйланды яңы билдәләнгән рәйес ауылына кайтып барған сакта. Бюро ни бары ете минут барзы. Өс минут Әхнәф Солтанович һөйләне, ике минут Фаил. Һуңғы икеһендә Фаилдың кулын кысып котланылар за: «Иди, принимай колхоз», – тип сығарып ебәрзеләр. Сәғәт ярым тирәһе райком алдындағы скверза икеләнеп, хистәренә бирелеп ултырзы Фаил. Исмаһам, Нәзирәһе лә ауылда булып калды шул. Рәйес эшенән баш тартыу мөмкин түгел, бюро ағзалары быны енәйәт менән бер күрәсәк.

Ултырыш залына ингәндә лә Фаил конкрет карарға килмәгәйне, нимә әйтерен дә уйлап еткермәгәйне. Хәйер, унан һорап та торманылар. «Кәримов Фаил Нигмәтович шул хужалыкка тәғәйенләнә...» Ә Фаил нимә һөйләне һуң? Юк шул, белмәй ул нимә һөйләгәнән, ниндәй һүззәр тапты икән теле? Моғайын: «Тырышырмын, аklarмын», – тип әйткәндер. Исендә юк шул, томан эсендә ултырған һымак булды уға. Бәлки, төш кенәлер? Тыуған йортона кайтып ингәндә, ата-әсәһе, Нәзирәһе, кесе кызы төшкә ашқа ултырған ине. Фаил өндәшмәй генә кулын сайканы лә өстәл артына үтте. Үзә һүз башларға кыйманы. Нәзирәһе түзмәне:

- Йә, нисек йөрөп кайттың?
- Һәйбәт.
- Рим Барыевичты күрзеңме? Осраштығызмы?
- Юк шул. Ә ул нимәгә?
- Нисек инде, Фаил, ул хужа кеше, ул эш бирә, теләмәй икән – ишеккә күрһәтә, – тип һүзгә кушылды атаһы.
- Хәзәр мин үзем хужа. Улыңды инде «Фаил Нигмәтович» тип йөрөтөргә, – тине ул һорур ғына һәм төшкә тиклем булған вакиғаны һөйләп бирзе.
- Аллаһым мине ишетте булһа кәрәк. Инде үлһәм дә үкенмәйем, – тип атаһы һикереп тә торзо, йүгертеп бер шешә аракыны өстәлгә шап иттереп килтереп тә ултыртты.
- Атай, миңә әлегә ярамай. Беләһең бит – баш...
- Ә кем һиңә аракы койорға тора әле? – тип яуап кайтарзы атаһы зур кинәнес менән. – Эсмә, улым, безгә күберәк әләгер.
- Атаһы, әскесе кешеләй ултырған булаһыңсы...
- Бөгән исторический момент, төшөрмәй ярамай. Әсәһе, һиңә лә бер йотом һалам.
- Фаил, кайза китергә самаланың? – тип һораны Нәзирә, фәжәпләнеуен йәшерә алмай.
- Ташкайырға барып кайтырға кәрәк. Хужалык зур. Алыш-биреш эштәрен озақка һузмасқа ине.
- Ярай, улым, үзең беләһең. Һине өйрәтәһе түгел. Хәйерле сәғәттә яуаплы эшенә тотонорға язһын. Әйзә әле, әсәһе, килен, шуның өсөн берәрзе күтәрәп курайык.
- Әйзәгез, әйзә, миңә иҗәнлеккә әсеп ебәрегеҙ, юғиһә Горбачев илдә «коро закон» планлаштыра икән.
- Улым, әллә «еүеш закон» да бармы?
- Еүеше, әсәй, өстәлдә ултыра, ә короһо эсеүзән тыйылыузы талап итә. Магазина аракы-вино һатылмаясак, уны етештереү туктатыласак.
- Ну и дурак! – тип һизмәстән әйтәп куйзы лә Нигмәт, азақ уңайһыҙланып китте. – Дөрөс политика түгел был. Мин, например, әскесе түгел, бына көн дә һалмышка әүәс әзәм нимә эшләргә тейеш? Һин уға теләһә ниндәй закон керет, алкаш икән – ул әсәсәк. Берәүзәрә базза бал әсетеп әсер, икенсәһе сәмәй кыуып

күңелен назлар, ә инде өсөнселәре йәшертен, каса-боҫа самайын һатыуға ку-
ясақ. Халык барыбер берәй юлын уйлап таба ул.

– Дөрөс, атай, уйлап еткерелмәгән кампайнейщина был. Бәлки, Горбачевка
халык менән дә кәңәшләшергә кәрәк булғандыр. Эскелеккә каршы көрәште бө-
тә яклап та алып барыу хәйерле, бер карар йә тыйыу нигезендә уны еңеп бул-
маясақ.

– Миңә окшай был закон, катын-кыз, балалар өсөн якшы, – тип үз фекерен
белгертте Нәзирә.

– Һеззең менән әңгәмә һәйбәт тә ул, тик миңә кузғалырға вақыт. Төнгә кал-
май кайтырға тырышырмын.

– Ярай, имен йөрө.

* * *

Һуңғы алты йыл Әхнәф Солтанович Камышлы районы партия ойошмаһын
етәкләне. Фаил Ниғмәтовичтың «Знамя» колхозында рәйес вазифаһын башка-
рыуына ла биш йылдан ашыу вақыт үтеп китте. Уларзың эшләү осоро бер совет
кешеһен дә битараф калдырмаған көсөргәнешле 1985 – 1990 йылдарға тура
килде. Ул йылдарза экономик үсештең тоткарланыуы, бер урында тапаныузар,
айырыуса дәүләт өсөн стратегик һаналған машиналар төзөү тармағының артта
һөйрәләүе 1985 йылдың апрелендә СССР-зың беренсе һәм һуңғы президенты
Горбачев тарафынан илдә үзенәң «үзгәртеп короу» тип аталған программаһын
индерә башлауға сәбәп булды. Илебеззә ошо ике йүнәләште көсәйтеү, халыктың
көнкүреш-тормош шарттарын якшыртыуға йүнәлдерелгән сара ине был. Ләкин
яңы курсты ысынбарлыкка, халык хужалығына индерәү процесы еңелдәрзән
түгел ине. Үзгәртеп короу программаһы уңышлы барған хәлдә, илебез, халык
өсөн үтә лә әһәмиәтле һәм отошло булаһы икән. Кызғаныска каршы, Горбачев
тәкдим иткән «перестройка» үз юлын һәм сиселешен тапманы. Ни өсөн тигәндә,
быным сәбәптәре әйтеп бөтөргөһөз күп булды. Эскеселек менән көрәшеү һәм
эшләмәй табыш алыуға өлгәшкәндәргә каршы йүнәлдерелгән саралар уңыш-
һызыкка осраны. Төрлө яңылышыузар, үз принциптарынан тайпылыу осрақ-
тары, иреккә сығарылған асыктык сәйәсәте, кәрзәштәре араһында берзәмлек
булмау аркаһында бик вақытлы уйланылған үзгәреш программаһы, тейешле
аңлау һәм халык араһында, яклау тапмай, юкка сықты. 80-се йылдар азағында
халыктың көнкүреш шарттары, мөмкинселеге һәм сығанактары насарланыу,
магазин-сауза системаһында азык-түлек кәштәләренәң бушап калыуы
һөзөмтәһендә, һөкүмәткә, Дума депутаттарына, президент Горбачевтың
эшмәкәрлегенә ризаһызык белдерәү, каршы сығыу, забастовка ойоштороу
осрақтары йышайзы. Ул йылдарза инфляция күтәрелде, акса үзенәң әһәмиәтен
юғалтты. Күп төрлө тауар дефицитка әйләнде. Спекуляция сәскә атты, айы-
рыуса сауза тармағында киң колас алды, бер-бер артлы иҫерткес эсемлектәр,
шәкәр, сәй, тәмәке кризистары барлыкка килде. Хезмәтсән халык еңел
машинаға, көнкүреш техникаһына сикһез кытлык кисерзе. Был инде СССР-за
тәрән кризис хөкөм һөргәнлеге тураһында һөйләй ине. Ошо революцион
йылдарза халыктың иғтибары үзен популист итеп танытқан һәм сирек кәзәре
генә эзәрләүзәргә дусар ителгән Ельцинға күсте. Илдең сәйәси сәхнәһенә яңы
лидер күтәрелеп килә ине. 90-сы йылдың уртаһында ул – Юғары Совет рәйесе,
ә бер азған РСФСР-зың беренсе президенты итеп һайланды.

Азақ, 1991 йылдың августында, илде тетрәткән һәм йәмғиәтте Граждандар һу-
ғышына килтерә язған путч, компартияның тыйылыуы һәм бөтөрөлөүе, де-
кабрь айында бөйөк державаның таркалыуы Горбачев һәм Ельцин исеме
менән тығыз бәйләнгән.

Инде Рәсәй илендә дауыллы йылдар һәм көсөргәнешле вакифалар тукталыр, илебезҙең экономикаһын, халықтың тормош шарттарын яҡшыртыу программаһы эшләп китер, тип өмөтләнеп торғанда, йәнә болғансыҡ, революцион хәлдәр килеп тыуы. 1993 йылдың октябрҙә – Ельцин яҡлы демократтар менән таратылған Дума депутаттарының асыктан-асыҡ кан койоуға барып еткән хәрби бәрелешәүҙәре... Был вакифалар Рәсәй тарихына уйылған кара таптар-зыр... Мәскәү урамдарын дер һелкетеп, тамсы ғәйепһез кешеләргә танкылар менән тапатындар әле... Без Алла урынына табынған Аҡ йортто иһә танкылар залпы менән утка тотһондар...

1994 йылдың декабре. Туғандаш республикаға каршы корал күтәрәү, ундарса йылдарға һузылған хәрби конфликт, һуғыш, юғалтыуҙар... Шуға кәзәр Дудаевтың корал туплаганын, боевиктар әзерләүен, бер нәмә булмагандай, күзәтеп ятырға кәрәк инеме?.. Ошонан һуң үзебезҙе демократтар йә иһә халықты яҡлаусылар, уларҙың ихтияждарын тәмин итеүсә депутаттар тип күкрәк қағабыҙ түгелме... Етмәһә, Рәсәй – демократия төзөүсә дәүләт, тип ғорурланған булабыҙ тағы...

...Биш йыл рәйес булып эшләү дәүерендә Фаил Ниғмәтович етәкләгән хужалыҡ районда ғына түгел, республика күләмендә лә алдыңғылар сафына сықты, миллионер колхоз исемлегенә инде. Ауыл хужалығының барлық тармактарынан да һәйбәт табыш алынды, шуға килем дә юғары ине, етештергән продукцияларҙың үзкиммәте кәмене, етештерәүсәнлек, игенселектән һәм малсылыктан алынған продукция күрһәткестәре кырка күтәрелде. Колхозда төзөлөш эштәре йәйелдерелде. Ташкайыр ауылында белгестәр һәм йәш колхозсылар өсөн ылыс ағасынан ун ике йорт калкып сықты. Был урамды Йәштәр урамы тип исемләнеләр. 800 баш һауын һыйырға иҫәпләнгән комплекс сафка индерелде. Өлгәшкән уңыштары өсөн хужалыҡ рәйесе Фаил Ниғмәтович «Почет Билдәһе» ордены менән наградланды. Был күрһәткестәр, әлбиттә, райком секретары Әхнәф Солтановичты ла шатландыра ине. Фаил Ниғмәтович менән бер-беренә ярҙам кулы һузып эшләгәнгә, аралары яқынайзы. Ваҡыт үтә тора, үз-ара ихтирамлыҡ тойғолары какшамаҫ ирҙәр дуҫлығына әйләнде. Һирәк-һаяк, бушыраҡ ваҡыттарында ғайләре менән бергә тәбиғәт косағында ял ителәр. 1990 йылдың аҙында Фаил Ниғмәтович «Знамя» колхозы рәйеслегенән райкомдың икенсе секретары итеп үрләтелде. Ул ғайләһе менән яңынан район үзәгенә күсеп килде. Тик атаһы, Ниғмәт ағай ғына, улының дәрәжәле эшкә күсереләүен күрә алмай калды.

Шуны исләп, Миңнеямал апай Ниғмәтенең кәберенә килде.

– Улың райкум секретары булып ултырҙы. Юк, атаһы, Әхнәф Солтановичтың секретарь-машинисткаһы түгел, эйе, машина йөрөтөүсәһе бар. Мин ни, Ниғмәт, үзең беләһең, калай итеп ауылда яңғызым калайым, үзәре менән районға алып киттеләр. Ә йортто?.. Ташкент калаһынан һеңлем балалары менән кайтып тора башланы, – тип картына яңылыҡтарын һөйләп, мактанмай түҙә алманы бисара йән. Был хәлдәргә ишетеп, Ниғмәт ағай ҙа шатланып яталыр әле... 1990 – 2000 йылдарҙа ауыл хужалығы тәрән кризис кисерәү сәбәпле, мал комплекстарының хәле ауырлашты, әһәмиәте кәмене, ваҡ тип иҫәпләнгәндәре ябылды, юкка сықты, таркалыуға, таланыуға дусар ителде. Нәк ошо йылдарҙа «Ауыл хужалығында зур үзгәрештәр, йәғни аграр реформирование көтөлә» тигән һүҙҙе куйырта башланылар. Әлбиттә, Әхнәф Солтанович, Фаил Ниғмәтович һәм башка район, республика етәкселәре өсөн был күктән төшкән яңылыҡ түгел ине. Илдә башланған «перестройка» шауқымы халыҡ хужалығы тармактарына ла теймәй-кағылмай үтер, тигән өмөттәр аҙ ине. Әйтергә кәрәк, Горбачев

эшлэгән дәүерҙә эшкыуарлык эшмәкәрлеген йәйелдереү, кооператив төҙөү тураһында закондар донъя күрҙе. Ауыл хужалығында аренда, зур булмаған хужалыктарҙы, фермаларҙы, предприятиеларҙы хужалыҡ иҫәбе системаһына күсереү, иркен базар мөнәсәбәттәренә күсеү мөмкинлектәре асылды.

Дөрөҫөндә иһә, хөкүмәт тарафынан үзаллылык, базар экономикаһына күсеү тураһында ыңғай һүҙ алып барылһа ла, яңы барлыкка килгән, ойошкан кооператорҙар, аренда һәм хужалыҡ иҫәбенә өҫтөнлөгөн татып өлгөргән айырым коллективтар өсөн госзаказ, план, лимит төшөнсәләре бөтөрөлмәне, ә элгәреләй калдырылды. Улар етештереү тауарҙарын ирекле һатыу-алыуҙан, һаҡ куйыуҙан мәхрүм ителде. Бер яктан, ойоштороу һәләте булғандарға зур мөмкин-селек асылһа, шул эшләр ерендә хужа бул, мул табыш ал, үҙеңдә бөтә яклап күр-һәт, тигән тенденция булдырылһа ла, шул ук ваҡытта ирекле, үз аллы эшләргә ынтылғандарға тоткарлау, аяҡ салыу, күп төрлө директиваларға буйһондороу орактары саманан тыш күп булды.

Бер көндө Фаил Ниғмәтович менән Әхнәф Солтанович киске унға кәҙәр ауыл хужалығының үзҙәрен борсоған киләсәге тураһында әңгәмә короп ултырҙылар. Улар, яҡын дуҫтар булғанлыктан, бер-береһенә рәсми телдә мөрәжәғәт итеүҙән күптән баш тартҡайны.

– Нисек уйлайһың, Фаил, – тип һораны Әхнәф Солтанович дуҫынан, – Аграр реформа программаһы ауыл хужалығын берәй ыңғай хәлгә килтерерме, әллә кәмәнәң осло моронын ярға терәтеп куйырҙармы?

– Дөрөҫөн әйткәндә, Әхнәф, тәүге 10 – 15 йыллыкта төртөлөп тороуы ла ихтимал. 60 йыл шул ук совхоз-колхоз системаһы совет халкын ашатып килде. Ниндәй ауырлыҡ менән коллективизация, колхоздар ойошторолғанын беләһең бит. Хәҙер килеп уларҙы бөтөрөү, үзгәртеү тураһында һүҙ бара. Колхоздар былай за формаль рәүештә кооператив хужалыктар за баһа. Нимәгә йәнә үзгәреш? Ауыл ерендә эшләргәй кешеһе бар, ере, төп средстволар, мал һаны, техника етерлек. Ошоноң өҫтөнән нимә етмәй? Рустар әйтмешләй: «Сами, своими руками создаем себе трудности, потом их героически преодолеваем».

Безҙең халыҡ шуға өйрәнгәндәр инде. Булғанды һаҡламайбыҙ, кәҙере юк. Ысында иһә был – хужалықтың астын өскә килтереү тигән һүҙ бит. Аҙаҡ кайтанан тергезә алырбыҙмы? Кыйратылғандың нимәһе кала һуң?

– Хафаланыуың аңлашыла, Фаил, мине лә шундайыраҡ уйҙар борсой. «Реформа» һүҙе куркыта, тип әйтәйемме... Бер һүҙ менән әйткәндә, шигем зур ми-нең. Хужалыктарҙы реформалауҙы өс йүнәлештә алып барырга мөмкин, тип әйт-тәләр. Беренсеһе – яңы хужалыҡ итеү ысулы, хосуси милек нигеҙендә хөкүмәт арҙамынан сикләндереү.

Күптән түгел Рәсәй Хөкүмәтенең колхоз-совхоздарға үзгәртеп короу үткәреү тураһындағы қарары сықты. Хәйер, һин ул қарар менән танышһың. Радикал-демократтар, эре колхоз-совхоздарҙы бөтөрөп, банкротка сығарып, зур булмаған крәҫтиән-фермер хужалыктары төҙөргә хыяллана. Икенсе йүнәлештә яклап сыккан аграр чиновниктар колхоз-совхоз системаһын һаҡлап калып, уларға оператив үзаллылык биреүҙе өҫтөн күрә. Фаил, һиңә нисектер, миңә был юл нығыраҡ окшай. Ә инде өсөнсө йүнәлештең ысынбарлығы шул: колхоз-совхоз-дар системаһын таркатмай, икенсе төрлө хужалыҡ итеү күз уңында тотола. Әй-тәйек, общество, товарищество, кооператив, крәҫтиән-фермер хужалығы һ.б.

– Әхнәф, дөрөҫөн әйткәндә, беренсе йүнәлеш тураһында һөйләү әлегә урын-һыҙ. Сөнки безҙең илдә фермерҙәр һаны күп түгел. Улар етештергән продукция ни бары ике-өс процент тәшкил итә. Бөгөнгө көндә, фермерҙар хәрәкәте барған сакта, илдең халкын улар азыҡ-түлек менән тәьмин итерҙәр, тигән уйҙы башка

килтерерү зә мөмкин түгел. «Фермер хужалыктары тиз арала колхоз-совхоз производствоһын алыштыра алыр» тигән уйзырмалар утопия һымак яңғырай. Миңсә, икенсә йүнәлештең өстөнлөгө бар. Колхозға үзаллылык бир әле – тау актартарыға ла көстәре етә. Нимә үстерергә, сәсергә белерзәр ине.

– Һай-һай, Фаил, әллә һин колхоз производствоһын яклау иҫәбенә адвокат һөнәрен дә үзләштерзеңме?

– Ха-ха-ха! Ярай, мин адвокатура менән шөғөлләнә башланым, ти, ә партия, райком бөтөрөлһә, һин кайза барырһың? Хәйер... Эйе...

– Куркма, дуҫкай, арендаға 100 гектар ер алып, иген үстерермен. Һин механик та баһа, миңсә артелгә эш һорап килерһең әле. Шунда карарбыз, һине Т-16 тракторына ултыртырғамы, әллә йәйәүләп...

– Вақланма, Әхнәф, булғас-булғас, К-700 тракторы булһын...

– Шутка. Шулай за ул, Фаил. Ерзе крәстиәнгә бушлай, пай формаһында таратып бирерү планлаштырыла.

– Каршылык юк, Әхнәф. Алты гектарзы законлы рәүештә бирзек тә, ти. Азак? Ул уны һисек эшкәртә? Һәр шәхси хужалыкка бер техника берәмеге бирә алмайбыз бит.

– Уныһы шулай. Һәр колхоз ағзаһына ер таратыуҙан ул фермер булып китә алмай. Шуға күрә ул ерен йә арендаға бирергә мәжбүр була, йә һатып котола. Иҫбатлау кәрәкмәй, бер кем дә яңғызы ерзе эффектлы эшкәртә алмай, ауыл хужалығы продукцияһын зур күләмдә етештерерү мөмкин түгел. Әлбиттә, шәхси хужалык менән шөғөлләнәүселәр күп, тик ауыл ерендә йәшәгән халыктың 15 проценты ғына үз аллы, үз көсә менән һиндәй зә булһа продукция етештерерүзе үз итә. Билгеле, үзе өсөн түгел, һатыу өсөн. Фаилә һадрәды менән күп тигәндә ярты гектар ерзә йәшелсә үстереп, базарза һатып була. Йә ике-өс һауын һыйыры тоторға мөмкин.

– Тимәк, Әхнәф Солтанович?

– Тимәк шул, Фаил Ниғмәтович: ауыл ерендә һиндәй генә хужалык итеү формаһы булмаһын, «Один в поле не воин» тигәндәй, кооперация ойоштороу, берләшеү талап ителә. Шуға безгә хужалыктарзы һақлап калырга кәрәк. Булһын ул артель, кооператив ассоциация, ООО, СПК, крәстиән-фермер хужалығы булмаһайы черт булһын, тик хужалыктарзы таркатмаҫқа, бүлдермәҫкә, малдарзың һанын кәметмәҫкә – шунда без еңеүсә, шунда районыбыз йәшәйәсәк, шунда уның киләсәге... Ошо эштәрзе үзебезгә мақсат итеп куяйык әле, йәштәш.

– Мин әзәр, Әхнәф! Һәйләшкәнсә эш итәйек.

Йылдан артык эшләп калды Фаил Ниғмәтович райком системаһында. Райком ишкәтәрәнә йозак әлендә, кызыу баштар партбилеттарын усақка ыргытты, абайырактары кумтаға йәшерзе. Күп тә үтмәй, Әхнәф Солтанович район Советы башкарма комитеты рәйесе булып ултырзы.

Фаил Ниғмәтовичты ла үзенән алыҫлаштырманы. Башта ул һакимиәт башлығының төзөлөш һәм төзөкләндерерү буйынса урынбаҫары ине, ә индә Әхнәф Солтанович йөрәгенә ауыр операция яһатып, 58 йәшендә һақлы ялға киткәс, уның урынына Камышлы районы һакимиәт башлығы булып калды.

Фаил Ниғмәтович район башкарма Советының эшмәкәрлеген, эш стилин бер бөгөн генә ишетеп белмәй. Индә һисә йыл райсоветта урынбаҫар йөгөн тартты ла баһа. «Зам эшен тарттың-тартың да Әхнәф Солтановичтың урынын тартып алдың», – тип шаярткайны Өфөләге танышы бер ултырғандарында. Тик һакимиәт башлығы өстәле артында ғына көтөлмәгән яңы эштең һи кәзәр катмарлы һәм үзенәлекле икәнлегенә төшөндә Фаил Ниғмәтович. Егерменсә быуат тамамланарға ике йыл кала, ә эшләнәһе, һиселешен көткән проблемалар,

ай-най, муйындан... Аграр реформа, үзенең йомфаклау һызығына етә алмай, йә урынында тыпырсына, йә төрлө яклаузар, каршылыктар аша яй ғына алға барған кеүек. Вақыты менән кыса ла кеүек, сигенергә лә мәжбүр. Үтә лә ауыр осор. Айырыуса кешеләрзең бөгөнгө көнгә мөнәсәбәттәре, киләсәккә карашы борсой хакамиәт башлығын. Союз бөтөрөлгәнгә ете йыл, ә күптәр совет илен, коммунистар режимын һағынып искә ала.

Кешеләр, етәкселәр ауызынан йыш кына «Партия ил менән етәкселек иткәндә һәйбәтерәк йәшәлә ине, арзансылык булды, аксаның тауар һатып алыу һәләте зур ине, азғынлык, тәртип бозоу, коррупция аз ине» тигән һүзәрзе иштергә була. Күрәһең, коммунистар заманынан калған стереотип йоғонтоһо көслә әле беззең замандаштарза. Айырыуса пенсия йәшендәгә оло кешеләргә хас был. Яңылыгкка ынтылған йәштәр иһә Ельцин биргән үзаллылык менән кызыкһына, уның төрлө мөмкинлектәр аскан сәйәсәтен өстөн күрә.

Фаил Ниғмәтович етәкләгән райондың иктисады азык-түлек продукцияһы етештереү менән бәйлә булғанға, ул бар энергияһын, вақытын ауыл хужалығына бағышланы.

Бер ял көндә ул эш бүлмәһендә озақ кына аңғызы ултырзы. Эштәрен йомошлап йөрөүсәһе юк. Исмаһам, фекер йөрөтөп, үзәңдә борсоған уйзарға бирелеп, үткән йылдарға әйләнеп кайтырға була, тип уйлап та өлгөрмәһе, күз алдына 1991 йылдың декабрь айы килеп басты. Билдәлә, кемдең инде шул көсөргәнешлә, аяныслы йылдарзы йыш исенә төшөрөргә йөрәгә етһен. Шул айза Ельциндың Рәсәйзең бар өлкәләренә, республикаларына кағылған указы донъя күрзе. Указың эстәләгә совхоз-колхоз системаһын тамырынан үзгәртеп, хужалыктарзың бар мөлкәтен бушлай, хосуси милеклеккә фермерзарға һәм шәхси хужалыктарға таратып биреү тураһында ине. Ә финанс ауырлыктары килсәргән, кредит бурыстарын һәм эш һаҡын бирә алмаған хужалыктар бөтөрөлөп, банкротка сығарыла, тиелә ул законда. Үзгәртеп короу программаһын ике ай әсендә үтәй башлау мотлак ине. Күп өлкәләрзә был карар административ һәм экономик басым астында тормошка ашырылды. Махсус рәүештә хужалыктарзы таркатыу ниндәй нәтижәгә килтерзе һуң? Беренсенән, ауыл ерендә эшһезлек хөкөм һөрә. Эшкә яраклы йөз кешенең егермәһе эш менән тәмин ителгән, ә калғандары? Йәш көстәр иһә калаға ағыла, төзөлөш, транспорт тармактарында, тәртип, мөлкәт һаҡлау учреждениеларында эш урыны таба. Ауылда калғандары, үзән кайза куйырға белмәй, әскелеккә һабыша. Икенсенән, кешелә акса сире асылды. Кай берәүзәр өсөн берзән-бер ынтылышка, тормош мақсатына әйләнде. Был сир кешенең зиненен ағыулай, нәфсәһе туйһа ла – күзе туймай йә киреһенсә. Бисара әзәм тәбиғәттең, тормоштоң күркәмлеген, бала сағаһының шатлығын күрмәй кала... Ә инде хужалыктарға килгәндә, колхоз-совхоздар бөтөрөлөү менән башланды уларзың мөлкәтен үзләштереү, талау, уғрылык, малды шәхси хужалыктарға көсләп таратыу. Ошо йылдарза мастерской тулы техника: машина-тракторзар, ферма тулы малдар канатланып кайзалыр осто... Кайза карама, ниндәй өлкәгә кағылма, бер үк шомло күренеш: күз күреме етмәс эшкәртелмәгән, һөрөүзе күрмәгән басыу-яландар, ишек-тәзрәләре һалынып төшкән, урланған-кыйратылған, ел уйнап торған мал торлактары, бомбаға тотолғандай ятқан исәп-һисапһыз таланған комплекс биналары... Шул ташландыктарзы бер күрзениһәң, йәшәйештең йәме, гәме китә, күңелгә кара кором ултыра.

Ә бар ине бит шул ферма-комплектарзың гөрләп торған сактары...

Фаил Ниғмәтовичтың күз алдына басқан йөрәк тетрәткес күренештәр, әлбиттә, уның сит ерзәрзә, төрлө төбәктәрзә күргәндәре ине. Ә уның тыуған

районында нисек һуң, үзе етәкләгән районда? Аллаһы Тәғәләм күрһәтмәһен, тип әйтергә генә кала... Бында хужаһызлыҡка, таркатыуға юл куйманылар Әхнәф Солтанович менән Фаил Ниғмәтович эшләү дәүерҙәрендә. «Колхоз» һүзе тәүге мәлдә аңлайышһыҙ булып яңғыраған СПК, ОАО, ООО, КФХ-ларға алыштырылһа ла, хужалыктарға иген баһыуҙары шул ук майзанды биләй, район буйынса мал һанын да әлекке кимәлдә тотоп киләләр, ауыл хужалығы техникаһын да таратмай һаҡлап кала алдылар. Шуға күрһәткестәре лә шатландырырлыҡ, өлгө итеп алырлыҡ. Әлбиттә, төрлөһө булды: кызғанһы, көйзөргәнә, хәлһезерәк хужалыктарҙың бер нисә йыл эш һағы бирә алмаған һаҡтары ла.

1999 йылдың карлы-буранлы кыш айында экономикаһы аһаған, хәлһезерәк хужалыҡка юлы төштө. Кооператив рәйесе менән ауыл урамынан килә йәткәнда, каршыларына саналы ат осраны. Санаһына өйөп силос тейәлгән, өстөнә мул итеп бесән түшәлгән. Туктаттылар.

– Азыҡты кайға алып бараһың былай? – Һорамай түзмәнә рәйес, шартлар сиккә етеп. Үзе бер кызарҙы, бер ағарынды район башлығы алдында.

– Билдәле,– өйгә. – Күз ҙә йоммай яуапланы йөк өстөндөгә ир, бер ни булмаһандай.

– Һиңә әйтәм, тыңла! Хәҙер үк атыңды бор, корманды кайған алғанһың – шунда илтеп бушат. Юғиһә...

– Нимә, юғиһә... Боролорға уйламайым да, миңә кысқырынма, куркмайбыҙ. Корма минеке, һинеке түгел. Мин фермала мал караусы. Үземә тейешленән алдым.

– Нимә, милиция һаҡыртканды көтәһеңме?

– Саҡыртырған алда эш һағы түлә. Дүртенсе йыл бер тинһез үзең эшләп кара. Алдай ға эшләтәһең. Обещалщик. Аксаһыҙ нисек йәшәйһең, тип бер ҙә һорамайһың. Акса түлә йәшәрҙәйен – бер һәнәк тә алмам. Ә погонлылар менән мине куркытма. Өс сабыйымды ашатһаң-әсерһең – пожалуйста. Көпә-көндөз урлаша, тип ултыртыһыңдар әйҙә. Донъяның барын да күрҙем, төрмә камераһы күрәһе калған ине... Исмаһам, үкенеслә булмаһ.

– Етте, замолчи. Хәҙер үк ауызыңды йом. Йөгөндән төш, безҙең яңға кил. Нисек һөйләшергә өйрәтермен.

– Как бы не так. Төшәһем юк, хыть сәсрәп кит, – тип һүз бирмәнә мал караусы. – Эштән кыуып кайтараһыңмы? Әйҙә. Түлке бел: иртәгәһен үк арттан саптырып киләһең дә баһа. Бушлайға кайһы дурағы фермаға эшкә килһен.

Фаил Ниғмәтович кысылманы, һүз катманы. Бик сетереклә, ләкин донъяла була торған хәл ине. Ул рәйестең еңенән тартып куйҙы, унан кулын урам барышына һелтәһең. Рәйес бер һүзһез аңланы.

– Ярай, юлыңда бул. Кайт. Кара уны, йәнә урлашып йөрөһең...

Мал караусы, котолғанына ышана алмай, атын алға кыуҙы. Рәйестең эш бүлмәһенә инделәр. Хужа өндәшмәй. Үтә уңайһыҙ хәлгә тарыны шул. Фаил Ниғмәтович тынлыҡты бозҙо.

– Хәҙер аңлашыла, Рәмил Кашапович. Бына ни өсөн фермала тәртип юк, һөт юк. Яз уртаһында мал азығығыҙ бөтә. Унан район буйлап темескәһен йөрөйһең: бир әле силос, бир әле үтескә фураж. Шул да булдымы эш. Ул скотник урлашмай калай итһен, үзебез шуға юл кыуабыҙ. Был практикаңды туктат. Иртәгәһен калмай, әлегә мал караусыға эшләп алғанын ведомость менән бир.

– Фаил Ниғмәтович, бәлки, һуңғарак. Кассала бер тин юк.

– Касса кәрәкмәй. Пинжәгендең әске кеҫәһенән сығарып бир. Калғандарға ла өлөш сығар. Һиңә өс ай ваҡыт. Өс ай эсендә эш һағы буйынса бурыстарыңды бөтөр. Береһе лә, акса юк, тип һыҡрап йөрөмәһен. Ишеттеңме, Рәмил Кашапович?

– Юк! Эйе, ишеттем. Кайзан ул кәзәре акса алайым мин?

– Уныһы, рәйес иптәш, һинең проблема. Теләйһең икән, үзендең исәбендән ал. Етмәһә, яңы йортоңдо һат. Ферма малына теймә. Әгәр зә ары эшләргә уйлаһаң, мин әйткәнде онотма. Һиңә өс ай. – Рәйескә каты бәрелдеме Фаил Нигмәтович?

«Тимәк, был хужалыкта уфрылык сәскә ата, – тип уйланды район һакимиәт башлығы, кайтыр юлга боролғас. – Ә Рәмил Кашапович миһең алда ғына шулай усаһ булып кыланды, скотникка юрамал ғына, показательный шелтә бирергә кыйышты».

Шулай за булғылай шул. Һәр сак барыһы ла шыма бармай.

Фаил Нигмәтовичтың алдағы йылдарында ла эшләргә пландары зур ине. Эшләйһе эштәрен: иктисады какшаған хужалыктарзы аякка бастырыу, яңы техника һатып алыу, колхоз малдарының һанын арттырыу проблемаларын һәр сак күз уңында тотто. Ошо мәсьәләләргә сисеу, гәмәлгә ашырыу өстөндә көн-төн, арыу-талыу белмәй эшләне лә эшләне. Хатта һаулығының хөртәйә барғанлығын һизмәй зә калды шикелле ул... Әллә белдермәнеме? Бәлки, шулайзыр за. Теүәл биш йыл дауамында ул район һакимиәте башлығы йөгөн тартты. Нәзирәһе инде ете йыл пенсияла, биш ейән-ейәнсәрен тәрбиәләргә ярзамлаша.

Ял көнө ине. Фаил Нигмәтович бик йонсоғанға окшай, иртәнге уңға тиклем уятмаузарын һорап, йоко бүлмәһенә инеп китте. Иртәнге ун булды, ун бер зә тулып үтте. Нәзирә иренең озағырақ йоклауын теләй ине, шуға Фаилды уятырға ашығманы ла. Ун икенсе яртылар тирәһе еткәс, ул йоко бүлмәһенә шым ғына инде:

– Фаил, йокоң туйғандыр, әллә тораһыңмы?

Ире өндәшмәнә. Катынды билдәһез куркыу тойғоһо солғап алды. Фаилдың күкрәгенә башын һалып, йөрәк тибешән тыңларға булды. Тәнәһең сәйер һалкынлығын тойоп, катып калды. Өзәләп һөйгән кешәһенәң йөрәге типмәй ине.

– Фаил! Нимә... Нимә булды һиңә? – Нәзирә ағарынған ирендәрен канаткансы тешләп, күз йәштәренә быуыла-быуыла бүлмәнән сығып йүгерзе.

Юл өстөндә муйыл, сирень ағастары, куйы кыуаклыктар менән уратылып ауыл зыяраты һузылып киткән. Уның урта өлөшөндә сәскәлә үлән араһында йәнә бер кәбер калкып сықты. Гранит ташынан һалынған һөйкәһе калын суйын сыһып менән әйләндерелеп алынған.

Зыяратка табан ике еңел машина боролоп, йә ғына якынлаша башланы һәм буяулы капкаға етәрәк туктап калды. Бер азған унлаған олоһо-кесәһе кәберзе уратып басты. Тауыш-тындары юк.

Олпат йәштәргәге ир кәбер каршыһында катып калған. Әллә Әхнәф Солтановичмы? Эйе, нәк үзе. Уның ирендәре нимә тип шыбырзай һуң?

– Фаил Нигмәтович! Фаил дуһым, мин йәнә һинең кырза. Инде кырк көн һин беззән арала юк. Йөрәгем һыкрап, илаһһырап торһа ла, күңелем, аң-зиһенем быға әле лә ышанмай. Дуһкай, был донъянан иртә киттең, һине һаклап қала алманык – шуныһы аяныс. Һин һәр сак күз алдымда. Һине үзем кәбер эйәһе булғансыға кәзәр онотасағым юк. Тыныс йокла, дуһкай.

Мөләйем, оло йәшендә лә төс ташламаған Нәзирә һаным да үтә бойок. Ауыр кисерзе ул иренең үлемен.

– Кәзерлем, һөйөклә Фаилым миһең, был мин, Нәзирәң. Бына балаларыбыз менән йыйылып килдек әле. Ауыр һинһез, Фаил. Түзеп торғоһоз ауыр. Бер

көнөбөз һине искә алмай үтмәй. Төндәр буйы һине һағынып меңдәргә капланам да илайым. Фаил, бел: минең өсөн был якты донъяла йәшәүемдең кызығы калманы. Бары тик балаларыбыз һақына йәшәйем. Улар булмаһа...

Нәзирәнең аяк быуындары йомшарып, ул ергә тезләнгән килеш кулдары менән һалкын гранит ташын косаклай, иркәләй. Бөтә тәне менән калтыранып: «Ниңә беззе ташлап киттең...» – тип бер үк һүзәрзе кабатлай ҙа кабатлай. Күзәрәнән мөлдөрәп аккан йәш бөрсөктәре кәбер өстөнә тама.

Шул арала улдары, иштәрәнә килеп, әсәләренә ярзамға ташланды. Икене ике як терһәгенән тотоп, машинаға сығарып ултырттылар. Бына йәнә машиналар моторы кабынды.

Фаил, Фаил Ниғмәтович, ишетәһеңме? Балаларың, Нәзирәң, дустарың тағы ла килерзәр әле. Кәзерле кешеләрен һинең кәберенә һәр сак тере сәскә һаласаҡ.

Ошо ауыр юғалтыуҙан һуң өс йыл ваҡыт үтеп китте. Әхнәф Солтановичка ла был йылдарҙа кайғы артынан кайғы килде лә торзо. Йыл ярым элек һөйөклө катыны, айға тиңләгән һәм әүлиәләй күргән Зөһрәһе, яман шеш сире менән оҙаҡ ауырығандан һуң, ирен, балаларын калдырып, мәңгелеккә китеп барҙы.

Сыҙай алмаслыҡ кайғынан бына-бына күзе асыла башлаған йыл ине, тағы ла кот оскос бәлә килде: утыз алты йәшлек кенә кызы Өфөгә командировкаға барғанда юл фажигәһендә һәләк булды... Шул ваҡыт, кара һызыктар әсендә һисек йәшәне һуң Әхнәф Солтанович? Юғалып калмаһса, тезләнеп катмаһса кайҙан көс тупланы икән? Көслө характерлы һәм ихтыярлы кеше буларак, үзен тезгендә тоткандыр, моғайын. Был йөрәк тетрәткес кайғыларҙан һуң йәнә бер йыл үттә. Ғүмере буйы кеше араһында кайнаған кешегә яңғызы көн күреүе үтә лә ауыр ине.

Тәүәккәлләргә булды Әхнәф Солтанович. Бер көндө Нәзирәгә барҙы ла уның кулын һораны. Һәүетемсә генә һөйләште. «Яңғыз көйө һиңә лә, миңә лә кыйын, карта я барған көнөбөзгә бергә йәшәйек, бер-беребезгә терәк булайыҡ», – тине. Нимә-нимә, Әхнәф Солтановичтан бындай тәқдимде Нәзирә көтмәгәйне, әлбиттә. Оҙаҡ уйланғандан һуң катын тәқдимде кире кәкты. Бер уйлағанда, Фаилдың үлгәнәнә өс йыл, шәриғәт канундарына ла каршы килмәй. Бәлки... Юк, юк, балалары нимә әйтер? Аңларҙармы? Ә Фаилы алдында... хыянат түгелме был? Ошо уйҙар катынды икенсегә кейәүгә сығыу уйынан тамам дүндәрзе.

Әхнәф Солтановичтың бик тиз бирешергә иҫәбе юк. Ул ныкышмалы рәүештә Нәзирәгә иғтибар күрһәтә килде, гел генә сәскәләр гөлләмәһе бүләк иттә, кәрәгенсә ярзам кулы һуҙҙы. Ике йыл буйы Нәзирәнең ризалығын көттө ул. Аҙаҡы сиктә был һақта Нәзирәнең балалары әсәләре менән үззәре һөйләште.

– Әсәй, үзендә лә, кешене лә яфалама. Тилмереп йөрөмәгез. Әхнәф Солтанович – һәйбәт кеше, атайыбыздың дуһы, кауышығыҙ ҙа куйығыҙ, – тинеләр.

Балаларының каршылығы булмағас, катын Фаилы янына барып әйләнде. Һуңғы йылда Әхнәф Солтанович менән килеп сыккан мөнәсәбәте тураһында һөйләнә, ғәфү үтендә, ризалығын һораны. Нимә әйтһен инде Фаилы... Ул каршылыр шул. Нәзирәһенең бәхетле булыуын, әшнәһе Әхнәф Солтанович менән йәшәүен ул да теләп яталыр әле...

Күктә болоттар йөзә. Кайҙарға юл тоттоғоз, ниңә өндәшмәйһегез? Әй, ағыла болоттар...

*«Аьизел»дә кунакта - Силәбе калаһының
М. Акмулла исемдәге әзәби берекмәһе*

ҲҮРЕЛМӘЙ ИЖАД ЯЛКЫНЫ

Был – республиканан ситтә башкорт һәм татар языусыларын бергә туплап, уңышлы эшләп килгән берзән-бер әзәби берекмә Рәсәйзә. Силәбе өлкәһендә әзәбиәттә пропагандалау, үстөрөү һәм ижади көстәрзә туплау буйынса мөһим эш башкара. Берекмәлә барлығы 41 ағза. Шуларзан башкорт языусылары – 29, татар кәләмдәштәрәбез – 12.

Арғаяшта (етәксәһе – Айзар Ишбирзин), Коншакта (Венера Нуртдинова), Сосновкала (Урал Колошов) район әзәби берекмәләре эшләй. Быйыл Магнитогорскиза «Урал ынйылары» (етәксәһе – Файза Мәғәсүмова), Мейәстә «Мейәс буйы» (Зәһрә Ильясова) исемле әзәби берекмәләр ойшторолдо.

Силәбелә якташ языусыларзың исемдәрән мәңгеләштәрәү буйынса зур эштәр башкарыла. 2000 йылда Коншак район китапханаһына Кадир Даян исеме бирелде, 2004 йылда уның исемдәге премия булдырылды. Арғаяш районының Мәүлит башланғыс мәктәбендә Кәтибә Кинйәбулатованың 90 йәшлек юбилейы айканлы тактаташ куйылды. Сосновка районының Тәгеш ауылында Фәлимов Сәләмдең тыуған йортона ла тактаташ куйылғайны, быйыл иһә район хакимиәте, тыгуыуына 100 йыл тулыуы айканлы, уның исемдәге премия булдырзы. Силәбелә Рамазан Шәғәлиев йәшәгән йортка тактаташ куйыу, уның исемән мәңгеләштәрәү – милли ойшмаларзың әлегә бурисы – буйынса ла һүззән эшкә күскәнбәз инде.

Әзәби берекмә ағзаларының ижады төрлө юлдар менән нәшер ителә. Әхмәт Рафиков, Алевтина Вәлиева, Жәнфиза Ваһапова, Урал Колошов, Венера Нуртдинова, Мәүлизә Ибраһимова, Дарвин Таһиров китаптары укыусыға үзнәшер юлы менән барып етте. 2007 йылда Татарстан китап нәшриәте «Силәбе моңнары» (төзөүсәһе – Рәфис Корбан) исемле әзәби йыйынтык менән һөйөндөргәйне. 2010 йылда Силәбелә «Арғаяш башкорттарының рухи донъяһы» (төзөүселәре – Камса Мортазин, Рафаэль Мөхәмәтйәнов) тигән китап Арғаяш район хакимиәте ярзамында донъя күрәп, райондың барлык китапханаларына таратылды. Быйыл иһә Башкортостан «Китап» нәшриәте әзерләгән «Силәбе башкорттарының әзәбиәт антологияһы» (төзөүсәһе – Камса Мортазин) исемле фундаменталь хезмәтебәззә кулыбызға алып шатлык тойғоһо кисерзек, уны ла өлкәнең туған тел укытылған мәктәптәрәнә еткерәү буйынса эшләйбәз. Антология берекмәнең 50 йыллығына һөйөклә республикабыззан оло бүләк булды, бының өсөн нәшриәткә сикһез рәхмәтебәззә белдерәбәз.

Мәктәптәр менән ижади бәйләнәштәр өзлөкһөз дауам итә. Осрашыузар, әзәби кисәләрзән тыш, йыл һайын мәктәп укыусыларының ижади семинарзари ойшторола. Уларзың һөзөмтәһе – әзәби йыйынтыктар төзөлә. «Ынйыкай» (2007), «Тамсығай» (2008), «Радуга» (2010), «Без үзәбәз – башкорттар»

(2011) исемле әзәби йыйынтыктар шулай тыузы. Коншак районының Тәхәлем урта мәктәбе укыусыһы Альвина Мөхәмәтйәнованың «Төймә лә бүләк» исемле китабы 2009 йылда төбәк-ара ижади конференцияла баһаланып, нәшер ителгәйне. Быйыл ул Өфөлә Рәми Ғарипов исемендәге 1-се Башкорт республика гимназия-интернатын тамамланы.

«Терәгебез – Башкортостан, ут күршебез – Учалы, һезҙең менән дус булыуға ерҙә низәр етә һуң?!» тигән шиғыр юлдары телгә үзҙәренән-үзҙәре килә. Учалы языусылары, укытыусылары, мәғариф хезмәткәрҙәре күрһәткән хөрмәт – йөрәк түрәндә. Мәүлит Ямалетдин, Зилә Шәрәфетдинова, Рәмзилә Ғәлимова, Фәнил Бүләков, Мөнир Ихсанов һ.б. исемдәр, үзҙәре Ирәмәлдәй, алыстан безҙең яҙмышты һизгер күзәтәләр.

Йыл һайын Учалыға – Изге Әүлиә шишмәһенә сәфәребез дауам итә. Ундағы осрашыуҙар йәнле дәрес булып хәтерҙә кала. Абзак, Туңғатар, Кәрим, Иске Байрамғол, Мулдакай урта мәктәптәрендә ойошторолған йөкмәткеле осрашыуҙарҙан һабак ала силәбеләр. Калыптарға һыймаҫ дәреҫте йыл һайын Учалы район мәғариф бүлеге, уның талымһыз методисы Шәрәфетдинова Зилә Ғизетдин кызы ойоштора. Шундай төбәк-ара бәйләнештәр һәм хезмәттәшлек рухыбызды изге эштәргә көйләй.

Арғаяш районының Өйәлге күле буйында Салауат Юлаев һәйкәле янында «Башкорт шиғриәте байрамы» уҙғарыу матур йолаға әйләнде. Йыл һайын әзәби берекмә ағзалары унда майҙан тотта. Арғаяш район хакимиәте һөҙөмтәле, әүҙем шағирҙарға Рәхмәт хаттары, аксалата премиялар тапшыра. Арғаяш районындағы шиғриәт байрамы, Коншакта йыл һайын Кадир Даян исемендәге премия лауреаттарын билдәләү шағирҙарға, журналистарға һәм тыуған якты өйрәнәүселәргә канат куя, уларҙы ижадка илһамландыра.

Силәбе ере шуның менән дан тотта: бында – дөйөм төрки халыктарын берләштергән бөйөк шағир-философ Мифтахетдин Аҡмулла ерләнгән; бында – Даян, Сәләм, Хәй тыуған; бында – һокландырғыс шағирәбез Кәтибә Кинйәбулатованың иле! Былар үзҙәре үк алдыбызға яңы бурыстар куя. Әзәбиәттә үстәрәү – төп максатыбыз. Был – тамак ярып, күркәк қағып кына башкарыла торған эш түгел, йөрәк һәм аҡыл гармонияһына, таһыллыҡ һәм сабырлыҡ кеүек сифаттарға таяна. Кадир Даяндың тыуыуына 100 йыл тулыуға бағышлап «Яугир-шағир Кадир Даян һәм уның яқташтары» тигән буклет шул изге ниәттән төзәлдә, берҙәм эштең матур күренеше булды.

Әзәби берекмә бөгөн үз янына ижади көстәрҙе тупланы, уның йөрәге ил менән бергә тибә. Аҡмуллабыз һалған аҡ юлдан тайпылышһыз бара, ата-бабалар аманатына тоғро калып, киләсәккә зур ышаныс менән баға. Уның артабан да шулай ырамлы азымдары өсөн йәмғиәттәге статусын үзгәртеү, языусылар ойошмаһы кимәленә күтәреләү өсөн уңайлы шарттар тыузырыу – безҙең бөгөнгө иң кыркыу, иң актуаль проблема.

Әзәби берекмәнең илле йыллыҡ тарихын иҫәпкә алып, Мифтахетдин Аҡмулланың тыуыуына 180 йыл тулыу уңайы менән, халкыбыздың рухи үсешенә ныҡ булышлыҡ иткән Силәбе өлкә әзәби берекмәһен БР Языусылар союзының республиканан ситтәге беренсе филиалы итеүҙе Башкортостан Президенты алдында юллау – көн талабы.

**Камса МОРТАЗИН,
М. Аҡмулла исемендәге әзәби берекмә етәкчесе.**

Ер шарының уртаһында

Ике-өс сакрым ине бала сакта
 Уратып алган донъя – Ер шары.
 Тыуган өйөм – үзәк, калган ерзәр
 Уның сите ине ни бары.

Йылдар узган һайын Ер киңәйзе,
 Осо-кырыйы ла юк икән.
 Тик, әлекке һымак, Ер шарының
 Уртаһында тыуган өй икән.

Булат БАТТАЛОВ**Ерек**

Ерек ягып йылытырмын,
 Тип ышанма өйөңдө.
 Бауыры туң кешегә һин
 Бәйләмә өмөтөңдө.

Шартлап яна, саткы ата –
 Күрзегезме еректә!
 Тик ул күпме шартламаһын,
 Мейесең бит һүренке...

Имәнле урманда йәшәп,
 Терәлмәйек ереккә.
 Өйөбөззө йылыт(а) алыу
 Үзебеззең ирлектә.

Булат Батталов (1928) Башкортостандың Әбйәлил районы Аскар ауылынан. Һөнәре буйынса – таусы-инженер. М. Акмулла исемендәге әзәби берекмәнең тәүте ағзаларының береһе. Шиғырзари «Солнце на ладони», «Силәбе шиммәләре», «Асылташтар йыйыр сак», «Силәбе башкорттарының әзәбиәт антологияһы», «Тәрки халыктарының донъя антологияһы» кеүек йыйынтыктарға ингән. «Тау юлдары», «Һағыныу» исеһле китаптары донъя күрзе.

Алевтина ВӘЛИЕВА**Үзем башкорт**

Үзем башкорт – Салауат токомонан,
 Үзем ярһыу – Үзәнһыу тулкынынан,
 Үзем кызыу – Янгантау ялкынынан,
 Үзем сабыр – Каратау култыгынан.
 Сабырлык мирас – ата-баһам булмышы,
 Рухым һүнмәс – йөрәгемдә ерем
 һулышы.

Егет булһа

Егет булһа – ут булһын,
 Өйткән һүзе ук булһын;
 Уйы таза, пак булһын,
 Эше гәзел, хак булһын;
 Башын бирмәс ат булһын,
 Үткер, изге зат булһын;
 Кыуган юлы ак булһын,
 Бысраклыктар ят булһын!

Алевтина Вәлиева (1931) Башкортостандың Салауат районы Каратаулы ауылынан. М. Акмулла исемендәге әзәби берекмәнең почетлы ағзаһы, уның әзәби консультанты. Шиғырзари «Силәбе шиммәләре», «Асылташтар йыйыр сак», «Силәбе башкорттарының әзәбиәт антологияһы» кеүек йыйынтыктарға ингән. «Көзгө моңдар» исеһле шиғырзар китабы авторы.

Мәүлизә ИБРАҒИМОВА**Әсәм теле**

Ниндәй матур һөйләй башкорт,
Тыңлагыз әле!
Низәр әйтәһе килгәнән
Аңлагыз әле.

Халык юкка сығыр, әгәр
Телде белмәһә;
Ғөрөф-ғазәттәр юғалыр,
Йырзы һөймәһә.

Әсәм теле – коштар теле,
Һин уны ярат!
Коштар кеүек һайрай-һайрай,
Илемә тарат!

Күңелем, гүйә, алмағас...

Күңелем, гүйә, алмағас,
Япрак ярзы көз еткәс.
Күгемдә бер болот та юк,
Кояшым шундай көләс.

Былбыл кунып ботагына,
Әй, һуза ла көйзәрен.
Ғүмерлеккә булһын ине
Язгы сыуак көндәрәм.

Тауык менән Әтәс

Мәсәл

Тауык йомортка һалған,
Ә һайысқан урлаган.
Шул йолкошо хәйлә менән
Тауык затын хурлаган.

Әтәсте тауык ороша:
– Асык ауызыһың, – тиен, –
Әтәс булып, кәпәс кейен,
Йөрөйһөң тирең тибен.

Картлыҡ килә

Дөбөр-шатыр картлыҡ килә,
Куркыта бит, кәһәрәң.
Ғазраил карт алып китер,
Һорап тормаң мәһәрән.
Ай-һай, дуңтар, һай, дуңтар,
Һорап тормаң мәһәрән.

Сәсте агартырға бирмәй,
Буйыык төрлө төскә.
Йөрәгебез дөп-дөп тинһен,
Бирелеп назлы хискә.
Ай-һай, дуңтар, һай, дуңтар,
Бирелеп назлы хискә.

Тештәр төшөп бөтөп бара,
Куйзыртайыык протезды,
Картайыуға юл бирмәйсә,
Күрһәтәйек протесты.
Ай-һай, дуңтар, һай, дуңтар,
Күрһәтәйек протесты.

Аяк-кулдар эшләгәндә,
Бейеп тә ебәрәйек.
Һандуғастар һайрағанда,
Йырлап та ебәрәйек.
Ай-һай, дуңтар, һай, дуңтар,
Бирешмәйек картлыҡка.

Мәүлизә Ибраһимова (1948) Силәбе өлкәһе Коншак районы Қорман ауылынан. Щад-ринск дөүләт педагогия институтының математика факультетын тамамлай. Коншак районы мәктәптәрендә 35 йыл эшләп, хаклы ялға сыға.

«Ғүмер йомғағымды һүтәм әле» – авторзың тәүге шиғырҙар китабы Силәбелә донъя күрә. Қадир Даян исемендәге премия лауреаты.

Дарвин ТАҒИРОВ**Быуындарзы ялган йәшә!**

Шөкөр, тимен, тамырзарым минең
Бик-бик алыстарзан башлана.
«Быуындарзы ялган йәшә» тигән
Атам аманатын ташиламам.

Тамырзарым – төптә, ә нәселем –
Ак кайындай, йәшел олондар.
Өс улым бар, өмөттәрәм минең –
Өйтерһең дә, уттай колондар.

Дубылгы ла агас, ай, зур булмай,
Дубылгылар үтә лә юл булмай.
Кайза гына барһаң, улдар булһын,
Улдар барза атай хур булмай.

Яман күз оят белмәй,
Ялган тел аят белмәй.

Якшылык та, яманлык та – тормош
мәктәбенән.

Дарвин Таһиров (1930) Силәбе өлкәһенең Коншак районы Тәгеш ауылында тыуған. Троицк педагогия училищеһының башкорт бүлеген, Силәбе дөүләт педагогия институтының география факультетын тамамлай. Силәбе өлкәһенең Арғаяш, Коншак райондары мәктәптәрендә директор, укытыусы булып эшләп, хаклы ялга сыға.

«Тайна солдатского молчания» исемле проза, «История моей жизни» тигән автобиография, «Исемдәрҙә ауыл тарихы» тигән топонимика һәм «Аманат» исемле шиғыр китаптары авторы.

Рәсәй Федерацияһының мәғариф алдыңғыһы, Башкортостан Республикаһының атказанған мәҙәниәт хезмәткәре, Кадир Даян исемендәге премия лауреаты.

Азамат УСМАНОВ**Әбйәлилем***

Зур бер аклан булһа Тыуған илем,
Тик бер сәскә шунда Әбйәлилем.
Бала сактан беләм буйын, иҗен –
Урман, тау, яланда шаулай иген...

Ялтырап ята уның күлдәре,
Күлдәрҙән киң халкым күңелдәре.
Килегез һез, дуһтар, һабантуйға,
Йырлашып кайтырбыз таң атыуға.

Күптәр Әбйәлилдән китһәләр зә,
Сит ерҙәрҙе төйәк итһәләр зә,
Күңелдәрен күмһә йылдар шауы,
Гел сакырып тора Кыркты тауы.
Әбйәлилем, Әбйәлилем!

Тыуған илем!

Ак мизгелдәр*

Муйыл күпереп сәскә атһынмы,
Ерзе каплап тәүге кар яһһынмы –
Хыял илтә бала сактарыма,
Йәшлегемә, тыуған яктарыма...

*М. Дәүләтбаев музыкаһы.

*Салауат Низаметдинов музыкаһы.

Азамат Усманов (1959) Башкортостандың Әбйәлил районы Казмаш ауылында тыуған. Өфө сәнғәт училищеһында укый, Өфө сәнғәт институтының театр бүлеген тамамлай. Салауат дөүләт башкорт театры артисы, Магнитогорск дөүләт телерадиокомпанияһының «Йәнтөйәк» башкорт редакцияһында журналист була. Өле Магнитогорск калаһында йәшәй, сауза компанияһында администратор булып эшләй.

*Актан-ак, пактан-пак мизгелдәр
Килһендәр, килһендәр, килһендәр.*

*Кырпак карза тәүге эз калдырып,
Көндәр буйы аякты талдырып,
Барлык хәсрәттәрзе оноткандай,
Канатланам яңы йыр откандай.*

*Актан-ак, пактан-пак мизгелдәр
Килһендәр, килһендәр, килһендәр.*

*Тәүге кар, шау сәскә – ап-ак мизгел,
Яралы күңелде дауалай гел.
Актан-ак, пактан-пак хыял төслө,
Ак мизгелһез йәшәй алмам төслө...*

*Актан-ак, пактан-пак мизгелдәр
Килһендәр, килһендәр, килһендәр.*

Уйлану

*Иртә таңда кинәт уянам да
Үткән юлдарыма күз һалам.
Хәтеремде сиртеп уятам да,
Өкрән генә һорап, һүз алам.
Килеп еттем дәме картлыгыма,
Тотоп торам көзгә япрагын.
Ниңә кунган минең кулдарыма,
Һагыныпмы тыуған тунпрагын?
Язмышымы, елгә йәбештереп,
Ник осорған уны йыракка?
Бишек-кулдарымда тибрәндереп,
Хәбәр һалырғамы колакка?
«Ғүмер берәү генә, зарланмайса,
Йәшә уның белеп кәзерен.
Яуызлыктар кылма, пак бул,*

Иске өй*

*Бик йыш төштә күрәм иске өйзө,
Иске өйөм – бала сактың йөзө...
Үткәндәрзе күрһәм иске өйзә –
Якты уйзар үзәгемде өзә...
Иске өйзө бик йыш төштә күрәм...*

*Таралыштык, канатыбыз ныгып,
Кайткылайбыз һирәк, бик һагынып,
Гел кайтабыз тура яңы өйгә,
Теүәлләнә донъя кайткан көйгә...
Иске өйзө бик йыш төштә күрәм...*

*Иске өйөм – ул бит кош ояһы:
Олатайым, атайым донъяһы.
Иске өйөм – базар, ығы-зыгы –
Әсәйзең дә әле йәш-йәш сагы...
Иске өйзө бик йыш төштә күрәм...*

*Салауат Низаметдинов музыкаһы.

Венера НУРТДИНОВА

*Якты булһын тиһәң кәберең.
Изге эштәреңдән, сауаптарҙан
Урыныңды йомшак түшәрмен...»
Бала сағым, йәшлек, узған гүмерем
Әрәм үткән булһа, нишләрмен?*

Ак төс

*Тыуыу менән акка төргәнгәме,
Ап-ак төстө бигерәк яратам.
Ак төстәргә карап пакланам да,
Ак төс күрһәм, ихлас шатланам.*

*Аклык – сафлык, тиен, акты кейеп
Йөрөгән беззең ата-бабалар.
Улар кеүек, ак күңелле булып
Үсһен ине барлык балалар...*

Венера Нуртдинова (1939) Татарстандың Азнакай районы Ғукайыш ауылынан. Алабуға китапхана техникумын, Казан дәүләт университетының тарих-филология факультетын тамамлай. Татарстанда китапхана мөдире, укытыусы булып эшләй. Силәбе өлкәһенең Коншак районы мәктәптәренгә укытыусы булып озақ йылдар эшләгәндән һуң, хаклы ялға сыға.

Коншак районындағы әзәби берекмә етәксәһе. Кабир Даян исеменгәге премия лауреаты. «Ғүмер – мизгел» исемлә шиғырҙар китабы авторы.

Вақыт еткәс, кабат акка төрөнөп,
 Мәңгелеккә китеп бараһы.
 Тыугас – аклык, гүмер бөткәс –
 аклык,

Ап-ак булһын шулар араһы,
 Ак булһасы шулар араһы.
 Ниндәй бәхет – изге эштән торһа
 Йәшәү менән үлем араһы.

Рим РӘХИМОВ

Һөйөү

Күптәр әле әйтә, ысын һөйөү
 Юк ул, тизәр, булмай донъяла.
 Китаптарза була, киноларза
 Ысын һөйөү, эгәр булһа ла.

Нисек инде булмай янып һөйөү,
 Мөхәббәтһез нисек йәшнәрәгә?
 Татлы хисһез, тагы бер хыялһыз
 Был донъяла нисек йәшәрәгә?

Ниндәй йәшлек, эгәр бер тапкыр за
 Икәү йөрөп ялан гизмәгәс?
 Коштар тыңлап, кисен йондоз
 һанап,
 Болондарза сәскә өзмәгәс?

Ниндәй көслә, яқты һөйөү хисе,
 Йөрәк ялкындары беззәге.

Яңылышмайыгк, дуҫтар, бар ул ерзә
 Һөйөү уты – тормош бизәге.

Онотмайым

Күз алдымда һинең алһыу йөзөң,
 Нурзар һипкән кара күззәрәң,
 Йөрәгемдә һаман сыңлай әле
 Һинең әйткән назлы һүззәрәң.

Юлдарымда эгәр һинән язһам,
 Йәшәү йәмен нисек табырмын?
 Күңел һызлаузарын дауаларга
 Шиға һүззәр кайзан алырмын?

Бер һин генә минең якын дуҫым,
 Бер һин генә тормош юлдашым.
 Тик һин генә йәнде һайратыуһы,
 Күңел кошом – йөрәк моңдашым.

Рим Рәхимов (1948) Силәбе өлкәһенең Коншак районы Иркәбай ауылында тыуған. Троицк калаһында ауыл хужалығы техникумын тамамлай. Коншак районының «Дружный» совхозында механизатор, бригадир, управляющий булып эшләп, хаклы ялға сыға.

Зимфера ШИРВАНОВА

Һинең исем

Уйымда гел – һинең исем,
 Һинең үткер карашың...
 Уйымда тик һин, бергенәм,
 Һинең атлап барышың.
 Исемендә әйтеү менән
 Ай йылмая төндәрән.

Ө йондоззар, бәхет юрап,
 Төрләндәрә төстәрән.
 Һинең исемде ишеткәс,
 Бар йыһан моңға сума,
 Шул моңдарзан канатланып,
 Осорта ла осорта.

Зимфера Ширванова (1970) Силәбе өлкәһенең Коншак районы Казакбай ауылынан. Силәбе дәүләт университеты филология факультетын тамамлай. Тәхәлем урта мәктәпбәндә туған тел укыта, унда «Шимәкәй» әзәби түңәрәге ойштора. Әлегә вақытта Коншак район телевидениеһында журналист булып эшләй.

Мөхәббәт түгелме икән?

Әгәр һинең күңелеңдә
Хистәр тулыша икән,
Тиктомалга әгәр үзең
Юғалып калаң икән;

Ак кайын

Ултыртманык, үзе үсте
Баксабызза ак кайын.
Ярамай, тиип әйтһәләр зә,
Тейзертмәне атайым.

Ак күлдәгең, кушы алка –
Килешә һиңә, кайын.
Әй, һокланып мактар ине,
Юк шул хәзер атайым.

Кайын – кайгы, тиһәләр зә,
Ел-дауылдан һаклайым,
Матур тормош, ак бәхетен
Алда, тигәс атайым.

Тынғы тапмай, төндәрәң дә
Йокоһоз үтә икән,
Тыңла әле йөрәгеңде –
Һөйөү түгелме икән!

Айзар ИШБИРЗИН

Хат көтәм

Хатым барып еттеме икән
Әсәйемдең кулына,
Кыуаныр за, яуап итеп,
Языр микән улына?

Ара йырак, әммә уны
Якынайта хаттарың.
Әсәй, һинең һәр һүзеңде
Дога итеп ятлайым.

Хафаланма минең өсөн,
Барыһы ла ал да гөл.
Ауырлыктарза фатихаң
Ярзам итә миңә гел.

Айзар Ишбирзин (1983) Арғаяш районының Илембәт ауылында тыуған. Курған өлкәһе Сафакул районының Абултай урта мәктәбендә уҡытыусы, «Замандаш» гәзитенең хәбәрсеһе булып эшләй. Башкорт дөүләт университетының филология факультетын тамамлай. Арғаяш районының мәҙәниәт бүлегендә эшләй. Арғаяштағы «Таң нурзаны» әзәби берекмәһе етәксеһе.

Эльвира КОЛОЕВА

Һай, Салауат, Салауат!

Һай, Салауат, Салауат,
Башкортмдоң кото һин,
Батырлыкта өлгө һин,
Илгә рухи терәк һин.

Илдә йәшәй эштәрәң,
Йөрәктәрзә – йырзаның.

Һинең данлы исемендә
Кабатлайзар кырзаным.

Һай, Салауат, Салауат,
Һинең даның Илемдә;
Батырлыкка әйзәй-әйзәй,
Мәңге йәшәр телемдә.

Эльвира Колоева (1987) Арғаяш районының Корман ауылынан. Силәбе дөүләт университетының филология факультетын тамамлай. Әле Корман урта мәктәбендә уҡытыусы булып эшләй.

Тыуған ил

Уйзарымда бер моңоу йыр
Аға ла аға.
Әллә ниндәй һағыш булып,
Йөрәкте каға.
Ағастағы япрак кеүек
Кеше язмышы.

Тыуған ерзе ташлап китеү –
Йәнем һағышы.
Язмышымды кулга алам,
Мин – башка бала.
Япрак кеүек осмам ситкә,
Илемдә калам.

Юлиә ВӘЛИЕВА

Шигырзарым

Шигырзарым – юлдаштарым,
Рухи донъям өлгөһө.
Шигырзарым – дуҫ-иштәрәм,
Күңелемдең көзгөһө.

Улар – минең кояшым хәс,
Ә нурзары – һүззәрәм.
Тирә-яғым шундай күркәм:
Камашалар күззәрәм!

Шигыр – гүмер асылдарым,
Ташта үсәр гөлдәрәм.
Шигыр – тормош фасылдарым,
Һезһез йәмһез көндәрәм.

Йыйырмын мин бер сак яззың
Иң сағыу шәлкемдәрән.
Ана шулай өләшермен
Күңелем елкәндәрән.

Юлиә Вәлиева (1982) Силәбе өлкәһенең Коншак районы Баязит ауылынан. Силәбе гәүләт университетының филология факультетын кызыл дипломға тамамлай. Силәбе калаһында укытыусы булып эшләй.

Нәфисә ШАКИРОВА

Дуҫтарым – гөлдәрәм

Гөлдәрәмә һыу һибегез –
Короманһын гөлдәрәм.
Гөлдәр менән һеззән башка
Бар һуң минең кемдәрәм?

Гөлдәрәмә һыу һибегез –
Тамырзары кипмәһен.
Гөлдәр кеүек, һеззән йөззәр
Күңелемдән китмәһен.

Гөлдәрәмә һыу һибегез,
Һыу һибегез – йәлләмәң.
Һыу һибелгән гөлдәр кеүек,
Һеззә күрһәм – йәнләнем!

Кадир Даянға

Коншак халкы бөгөн байрам итә
Иҫкә алып данлы Кадирын.
Тыуған көнө менән тәбрик итә,
Хөрмәт итеп атлы шагирын.

Коншак урамдары гөрләп тора,
Йыр-моң тулған һәр бер өйөнә.
Киләндәре бейеп-бейеп китә
Даян язған йырзың көйөнә.

Сабаклы күл үлеп һағынгандай,
Онота алмай шагир әззәрән.
Һағыштары, ярзарына һыймай,
Ватыр төҫлә февраль боззарын.

Нәфисә Шакирова (1952) Силәбе өлкәһе Коншак районының Солтан ауылынан. Силәбе гәүләт педагогия университетының география факультетын тамамлай. Коншак районының Солтан урта мәктәбендә укытыусы булып эшләй. 2008 йылда Рәсәй Федерацияһы Президенты грантына лайыҡ булды.

Рафаэль МӨХӘМӘТҮЙӘНОВ

Башкорттарым, артыу кәрәк!

(Акмуллага эйәрәп)

Башкорттарым, артыу кәрәк, артыу кәрәк,
Арабызга яңгызлар күп, тыуым һирәк.
Уралдагы туплан-туплан йылкы кеүек,
Башкорттарым, өйөр-өйөр булыу кәрәк!

Берзе бергә кушыу менән гаилә булмай,
Балаһыз йорт-мазар икән, гәме булмай.
Атам-бабам ишле итеп донъя көткән,
Ишһез йортта ни мәгәнә, йәме булмай.

Боронголлар, берзе юкка һана, тигән,
Икәү булһа, уны бергә тиңлә, тигән.
Икәү ишле, өсәү көслә, дүртәү дәртле,
Бишенсәһе тыузы ниһә, шатлан, тигән.

Башкорттарым, бөгөн безгә бик күп кәрәк,
Ирек өсөн көрәш аһаң, белем кәрәк.
Ерзә һүнмәй атай йортон һаклау өсөн,
Башкорттарым, артыу кәрәк, артыу кәрәк!

Ни кала?

Фани донъя, гүйдә, – йүгәнһез ат,
Әллә кайза саба туктамай.
Әзәм балалары гәмһез йәшәй,
Киләсәген бер зә уйламай.

Акса, акса, тиен күззәр тонган,
Йәнән-тәнән һата аямай.
Иртәгәне ишәк кайгыртмаз шул,
Ана шунны гына аңламай.

Беззән киләсәккә низәр калыр:
Бейек йорттар, затлы һараймы?
Гараж тулы импорт машиналар,
Ғәрип бәндә илгә яраймы?

Зәгифләнә бара йәндәребез,
Телем тигәс, йөрәк теленде.
Илмәнтаузай, рухым кубарыла,
Маңкорт баһыр микән илемде?

Рафаэль МөхәмәтҮйәнов (1938) Арғаяш районының Бәләкәй Усман ауылынан. Башкорт дәүләт университетының филология факультетын тамамлай. Суфин башланғыс мәктәбе укытыусыһы, Бәжәкәй урта мәктәбендә директор, укытыусы булып оҙаҡ йылдар эшләп, хажлы ялға сыға.

Районда королтай рәйесе, «Арғужа» гәзитте мөхәррире була. Арғаяш халык театрында һәүәскәр артист, «Әйтер һүзем бар» исемле тәүге район әзәби йыйынтығын төзөүгә катнаша.

Башкортостан Республикаһының атказанған укытыусыһы, Арғаяш районының почетлы гражданы, Рәсәй Федерацияһының «Мәғариф» өстөнлөклә программаһы буйынса уҙғарылған конкурста Президент грантын яулай.

Гөлсирә ҒҮМӘРОВА

*Азашкан язмыш**Нәсер*

Ғыуык. Ел ыжғыра. Ямғыр быскаклай. Эттәр олой. Ағастар яуынға күшеккән. Кара болоттар ағыла ла ағыла...

Әлиә яуапһыз мөхәббәте тураһында искән елдәргә һөйләй. Уны тирә-як ойоп тыңдай. Тәбиғәт, әйтерһең дә, яралы язмышты кызғанып илай за илай...

Әлиә күршеһе Камилды өһһөз генә озақ өзөлөп яратты. Әммә татлы хистәрен уға әйтмәһе. Сөнки егет уның бала-саға уйынан көлөр һымак тойолдо.

Йыл артынан йылдар үтә. Әлиә йомок кына, үтә сиселеп бармаһ кызға әйләнә. Аз һүзле, эшкә шәп кыз мәктәпте уңышы тамамлай. Юғары укыу йорто ишектәре уға еңел асыла. Ундағы хыял таузары егәрле кызға еңел яулана. Билде биштән быуып эшкә тотонғас, студент йылдары уға юрист дипломын тоттороп үтеп тә китә.

Ә бөгөн шатлык тулы бокалдар гәлсәр сың коя. Биш йыл эсендә өйрәнгән курсташтар хушлаша. Был ғүмерзең кәтғи канунымы, әллә бәхетле һыналышымы?

Әлиә дуһтары менән хушлашып, тыуған ауылына кайтты. Ата-әсәләре уны сабыр көтөп алдылар. Өйзә туғандары дипломлы белгесте йола буйынса ололаны, байрам ашы күңелдәрзе иретте. «Мәнфәғәтен күр, балакай!» , «Кул артың еңел булһын!», «Котло булһын!» – Теләктең иң изгеләре яузы тыуған йортта.

Ә кискә әхирәттәр, класташтар килде. Йәшлек дәрте уларзы клубка тартты. Ауыл урамында көслә музыка ағыла. Әлиә был көндә ашкынып көттө. Тик ниңә уны капыл һиндәйзер сәйер кисереш сорһап алды әле? Әллә бөгөн күңелдең күккә ашқан сағымы?

Клуб. Йәштәр күңелле бейей. Әлиә, егетте күргәс, сак атылып торманы. Ә тағы... Әлиә урынына кире ултырзы. Ниңдәй һылыукай?.. Ә улар кулға-кул... Башына һалкын һыу койғандай булды ошо мәлдә. Ул кемгәлер өндәште, ләкин был койонда уны ишетеүсе булманы. Әйтерһең дә, яңы ғына шатлык тулы гәлсәр бокалдар ташка төшөп ватылды. Был бокалдар түгел, ә уның якты хыялдары селпәрәмә килгәндәй булды...

Мөхәббәт... Әлиәһең йөрәге йыш-йыш тибә, аяк быуындары йомшара бара. Ул бер һисә минутка тын қалды, унан клуб ишеге асылды. Әллә һиндәй көс, әллә саялығы уны хәрәкәткә килтерзе, аяктар ерзе тоймай... Урам... Саукалык... Юл... Нимәлер яктыра... Тәғәрмәстәр шулай кызһар кеүек сыйылдаймы?..

...«Хушлашмайса киттем түгелме? – тирә-якта тынлык. – Аһта Ер йәйрәп ята, ә өһтә Күк қатламы қалай алыһ! – тағы ла яуап юк. – Ер менән Күк араһы – улай булмай! Булмай! Булмай!»...

Гөлсирә Ғүмәрова (1982) Арғаяш районының Бәжәкәй ауылынан. Силәбе дәүләт университетының филология факультетын тамамлай. «Арғужа» газитенең хәбәрсеһе булып хезмәт юлын башлай. Әле Силәбелә балалар бақсаһында тәрбиәсе булып эһләй.

Уның тәүге хикәйәләре «Силәбе шешмәләре» (2002), «Тәүге қарлуғастар» (2009), «Арғаяш башқорттарының рухи донъяһы» (2010) һемле йыйынтықтарға донъя күрә.

«Ғүмер – ул иң кәзерле бүләк. Уның ерзә тәғәйен эше бар. Язмышта азашыу, һиңә билдәләнгән миссияны үтәмәү – гонаһ! – тине тауыш күктән. – Ниңә сабыр итмәнең? Һине алда башланмаған яңы донъя көтә ине. Ниңә асыл башынды үз кулдарың менән буш тәғәрмәстәр астына һалдың? Күктәге ожмах бейектә, ә Ерзәге ожмахтан кем туйған? Ер менән Күк араһында азашыу йәл!»

...Ә ел тағы ажарлана ла ажарлана. Әле йорт-кураһны, юлдарзы туззыра, яландарға, урмандарға артылып иҫә. Үз-үзенә сәсен йолкқан бәндә кеүек, ағастарзың япрактарын тағата. Кара болоттар ергә түгелә лә түгелә....

Урал КОЛОШОВ

Рахмәт көсө

*Рахмәтең менән бергә йөрө –
Ғүмерең булыр моңло бер йыр.
Әйтем*

Ер йөзөндә Азашма исеһле бер терпе йәшәгән, ти. Бер ваҡыт ул урман буйлап еләк-емеш эзләп сығып киткән. Урман ситеңдә Азашма кып-кызыл булып бешкән алмаларға күһелеп ултырған Алмағасты күрәп калған. Терпе үреләп үреләп караған, ләкин бер алманы ла өзә алмаған.

Азашма, бүтән йәнлектәр кеүек, ағас буйлап үрмәләй белмәгән. Ул шулай ауыз һыуарын коротоп Алмағас тирәләй йөрөгәндә, Минтимә исеһле һайышқан осоп килгән, ти. Шунан Азашма уға ярҙам һорап мөрәжәғәт иткән. Минтимә, үзенә оҫталығын күрһәтеүгә уңайлы мәл сығыуына кыуанып, терпегә иң зур, иң бешкән алманы өзөп биргән. Ә терпе, кыуанысынан рахмәт әйтергә лә онотоп, кайтып киткән. Минтимә: «Был терпе тәрбиәһез икән, миңә рахмәт тә әйтмәй китте», – тип һөйләһеп калған, ти.

Уның был һүзәрән ишетеп калған Алмағас, үпкәләп: «Минтимә, һин нимә үзәңдә йылғырлығың менән маҡтанып ултыраһың? Мин булмаһам, терпегә ул алманы кайҙан алып бирер инең?» – тигән. Шул ваҡыт уларзы ишетеп торған Ер-Әсә телгә килгән: «Мин булмаһам, ай-һай, Алмағас, һинең алмаларың да, үзәң дә булыр инегез микән?»

Быларзың бәхәсен ишетеп, Һауа, Кояш һәм Ғаләм асыуланған. Бар тирә-як караңғыланып, көслә ел-дауыл күпкән. Өйөнә кайтып барған терпе азашқан. Ул шулай тағы ла Алмағас яһына килеп сыжқан. Караһа, бөтә алмалар за ергә койолған, ағас башында етемһерәп кенә һайышқан Минтимә ултыра, ти. Терпе кыуанып:

– Әй, Минтимә, һин унда юғарынан күпте күрәһең, миңә юл күрһәт әле, – тигән.

Ә һайышқан үпкәле тауыш менән:

– Бая, алманы алғас, рахмәт тә әйтмәй киттең, шуға хәзәр азашып, қаңғырып йөрөһең, – ти икән.

Урал Колошов (1965) Силәбе өлкәһенең Сосновка районы Тәгеш ауылынан. Силәбелә һөнәрһелек училищеһында рәһһамлыкка укый. Сосновка районының Долгодеревенское кәһһабәһында сәһһгәт мәктәбендә укытыуһы булып эһһләй. Сосновка районының «У каһһина» исеһһле әзәби берекмәһе етәкһһе. «Рахмәт көсө», «Мыслью доброю о вечном» исеһһле китаптар авторы.

Азашма, ысынлап та, рәхмәт әйтмәгәннен исләп, һайысқандан гәфү итеүен һорап, рәхмәттәр язуыра башлай. Минтимә:

– Рәхмәтеңде Алмағаска әйт, алмалар уныкы бит, – тигән.

Алмағас:

– Рәхмәтеңде Ергә әйт, мин унан йәшәү һуты алам, – тигән.

Ер:

– Рәхмәтеңде Қояшка әйт, без унан йылы һәм яктылык алабыз, – ти.

Азашма бәтә Ғаләмгә рәхмәтен белдерә. Әллә, ысынлап та, Ғаләм, Аллаһы Тәғәлә уның рәхмәтен ишетә, әллә былай ғына мөғжизә була – ни булһа ла, капыл ел тыма, Қояш балкып китә. Азашма тағы ла алмалар йыйып алып, қыуана-қыуана өйөнә қайтып киткән, ти.

Боронғолар юкка ғына: «Бер рәхмәт мең бәләһән коткара», – тип әйтмәгән икән.

Альвина МӨХӘМӘТҮӘНОВА

«Не тронь!»

Мозафар бабай менән Такыя әбейзең Илһам исемле берзән-бер генә улдары бар. Ул бик тәртипле егет. Эшкә тотонһа – шартлатып эшләй, укыуза ла қалышмай. Илһам, мәктәпте тамамлағас, қалаға барып укырға инә лә уның шау-шыулы донъяһына сума.

Йылдар үтә. Илһам һайлаған һөнәре буйынса белгес булып қалала эшләй. Ул өйләнергә уйлай. Тик уның яратқан қызы мәрийә булып сыға. Әбей менән бабай улдарының бәхетенә қаршы тормай, үз ризалықтарын биреп, гөрләтеп туй үткәрәләр.

Йәштәр қалала йәшәй. Уларзың үз эштәре, донъялары, үз балалары...

Байтак вакыт үткәс, бабай менән әбейзе балалары кунакка алып қайта. Улы менән килене уларзы шатланып қаршы ала, бик зур хөрмәт менән кунак итә. Ләкин кунактарзың муйнакка әйләнер вакыты ла үзен озақ көттөрмәй. Быларға киләндәре бер нәмәгә лә тейергә рәхсәт итмәй башлай. Быны тотһалар за – «Не тронь!», тегеһенә тейһәләр зә – «Не тронь!» тип кенә тора. Асыланып, әбей менән бабай ауылға қайтып китәләр.

Қайтқас, ауылдаштары уларзан:

– Қайзан киләһегез һуң? – тип һорайзар.

– «Не тронь» қалаһынан, – тип яуап бирәләр.

– Бәй, қайза һуң ундай қала? – тип аптыраша ауылдаштары.

Такыя әбей менән Мозафар бабай бойок қына:

– Йырак, йырак, – тип шым ғына өйзәренә йүнәләләр.

Альвина Мөхәмәтүәнова (1994) Силәбе өлкәһенең Қоншак районы Қобағош ауылынан. Тәхәлем урта мәктәбеңдә 9 синыфты тамамлағандан һуң, Өфөләге Рәми Ғарипов исемендәге 1-се Башқорт республика гимназия-интернатында укып сыға.

Уның тәүге уймак хикәйәләре республика балалар матбуғатында даими басыла. 2009 йылда йәш авторзың «Төймә лә бүләк» исемле хикәйәләр китабы Силәбелә донъя күрә.

РАМАҒАН ӨМӨТБАЕВ – ПУБЛИЦИСТ

Билдәле дәүләт эшмәкәре, ғалим, иктисад фәндәре кандидаты, языусы Рамаған Ғимран улы Өмөтбаев үзенең ижад юлын публицист буларак башланы. „Осрашыузар һәм юғалтыузар“ китабына „Башкорт аты“ исемле очерк, Башкортостан Республикаһының сәйәси, иктисади үзаллылығын, мәзәниәтен үстереү һәм нығытыу эшенә тос өләш индергән арзаклы шәхестәр, ил узамаңдары хақындағы материалдар ингән. Шулай ук авторзың туған тел, ил, милләт язмышы тураһындағы уйланыулары ла бирелгән.

Беренсе бүлек „Ил язмышы – ер язмышы“ тип атала һәм „Башкорт аты“, „Сизәмдең тәүге язы“, „Рух һүнмәһә, ил үлмәс, уянырға мөззәт етте“, „Ауызлыҡлау“, „Туған телгә ни өсөн иғтибар кәмей?“, „Халык байрамдары. Һабантуй“, „Ер – халык хазиһаһы“, „Ете кат үлсә“, „Берәү ота. Икенсеһе?“ исемле очерктарҙан тора.

„Башкорт аты“ очергында языусы башкорт атының һыбай һәм йөк ташыу өсөн файзаланылыуы, шулай ук ит етештереү һәм кеше һаулығы өсөн киммәт эсемлек – кымыз эшләү өсөн сығанак булығы тураһында әйтеп китә. „Күсмә тормош менән йәшәгән халыктарҙа ат, һыбай йөрөү һәм йөк ташыу өсөн файзаланыуҙан тыш, кешегә ашау-әсеу ихтыяжын кәнәғәтләндерә торған мал булып хисапланған“. Автор башкорт атының оло һынауҙар аша үтеүе тураһында ла иҫкә ала: „Элек көтөү-көтөү йылкы өйөрҙәре тибенләгән ерҙәр нигезле-нигезһез һөрөлә башланы. Һәм йылкыны артабан үрсетеү һәм үрсетмәү мәсьәләһе тағы көн тәртибенә килеп басты“. Йылкы тиз генә һимереүгә һәләтле, шулай ук тау-таш, куйы урман араһында ла үзенә азык таба ала. Рамаған Өмөтбаев шулай ук республикала үзенең бөтә ғүмерен башкорт атын үрсетеү, кымыз эшләп сығарыуға арнаған И. Сайгин, И. Мөр-сәлимов, Ә. Шамаев һ.б. күренекле ғалимдарҙы билдәләп үтә.

Һис шикһез, ат – кешенең тоғро дуһы. Илен һәм үз халкын данға күмгән, Ватанды дошманларҙан һаҡлап алып калыуға һәр ваҡыт ил батырҙары менән бергә каһарманлыҡ күрһәткән, яуға сапқан. Башкорт атын һаҡлау, яратыу мақсатында язылған иктисадсы язмалары үтә кызыклы һәм тәрән йөкмәткеле. Атта йөрөү кешенең кәйефен күтәрә, йәшәү дәрте өстәй, тәбиғәттең иң күркәм, акыллы вәкиле менән аралашыу кешенең үзен изгерәк итә, нескәргән күңелендә әске ғорурлыҡ тойғоһо уята, сослоқка, етезлеккә өйрәтә.

„Рух һүнмәһә, ил үлмәс, уянырға мөззәт етте“ очергында милләт һәм ил язмышы хақында һүз алып барыла. Зур кыйынлыҡтар аша үз йөмһүриәтен

булдырған һәм уға үз исемен биргән милләтебезең бөгөнгө хәле ниндәй? Ни өсөн башкорт милләте һан яғынан кәмей?

Башта сәйәси, ә унан һуң иктисади сәбәптәр башкорт халкының һан яғынан әкрәнләп кәмей башланыуына килтерһә, 1921 йылғы кот оскос йот бигерәк тә Урал аръяғында көн күргән башкорт халкының бәкәленә һуға, шулай ук Сталин репрессияһы осоронда ла халык зур юғалтыулар кисерә. „Коллективлаштырыу, ә унан һуң ил буйлап таралған „халык дошмандары“н эзәрләү һәм меңәрләп уларзы юк итеүзе башкорт халкының иң зур юғалтыуларының береһе тип хисапларға кәрәк. „Вәлидовсы“, „моргазинсы“, „милләтсе“ тип тағылған кара мөһөрзәр һәм курғаштай ауыр бинаһак ғәйепләүзәр меңәрләгән башкорт интеллигенцияһы вәкилдәренәң ғүмерен кыйып үтә“, – тип әсенеп яза Рамазан Ғимран улы. Автор милләт мәсьәләһен алға һөрә, халықтың әзәйеу, ассимиляцияға бирелеу сәбәптәрен күрһәтә һәм уларзың барыһын да тарихи ерлектә иҫбатлай. Милләткә йоконан уянырға, үткәненә карап уйланырға, киләсәккә карап бергә тупланырға өндәй.

„Туған телгә ни өсөн иғтибар кәмей?“ тигән мәкәләһендә Рамазан Ғимран улы көн үзәгендә булған тел проблемаһын күтәрә, йәш быуындың үз телдәренә битараф булыуларына әсенә. Балаларзың туған телебеззә „Березка“ һүзенәң тәржемәһен белмәүе языуыны нык уйландыра. Языуы үз телендә генә түгел, рус телен өйрәнәу, ул телдә һөйләшә белеу һәр кеше өсөн мотлак, хәзәрә заман кешеһе өсөн изге бурыс тип һанай, ләкин, рус телен һәйбәт үзләштерәу менән бергә, туған телдә лә кыйырһытырға, кәмһетергә ярамай, тигән фекер үткәрә. Ысынлап та, тел, башка теләһә ниндәй өзлөкһөз камиллаша бара торған тере организм кеүек, даими иғтибарға, тәрбиәгә мохтаж.

Телһез халык – тамырһыз ағас. Үз телебеззә һаклау, курсалау нигезендә язылған мәкәлә бер кемдә лә битараф калдырмай. Әгәр зә 1999 йылда Башкортостан телдәре тураһында карар кабул ителмәһә, бөгөнгө көндә туған телебез ниндәй хәлдә булыр ине? Закон нигезендә башкорт теле рус теле менән берлектә дүләт теле тип иғлан ителә. Языуыны борсоған тел мәсьәләһе хәл ителһә лә, туған телебезгә карата әле лә битарафлыҡ күрһәтәбез. Тимәк, был һакта уйланырға кәрәк.

Рамазан Өмөтбаевтың халкыбызың тарихын, ғөрөф-ғәзәттәрен яқшы белеуе уның „Халык байрамдары. Һабантуй“ очергында яқтыртыла. „Һабантуй булып ул халык теленә сағыштырмаса яңырак индә. Шуға тиклем, әле илле-алтмыш йыл элегерәк, ул, ғәзәттә, йыйын тип йөрөтөлдө. Тимәк, халкыбыз һасандыр ырыу, кәбилә булып йәшәгән осорҙа хәзәрә һабантуйзың тәүге төшөнсәһе „йыйын“ – уйын-көлкө, көс һынашыу, йыр-бейеу ярыштары үткәрәүзән тыш, шул заман йәшәйешенәң ижтимағи-сәйәси мәсьәләләрен дә уртаға һалып кәңәшләшә, фекер алыша торған йыйылыш урыны булған“, – тип язып үтә автор. Ысынлап та, һабантуй – безгә ата-бабалар калдырған халкыбыз тарихының изге йолаһы. Языуы бында һабантуй йолалары, унда узғарылған байрамдар: ат сабыштырыу, көрәш кеүек милли ярыштар һақында бәйән итә, шулай ук һабантуй – халықтыкы,

ул халыкса үтергә тейеш, уны ойштороусылар за, нигеззә, халык вәкилдәренән торһа ине, тигән фекер үткәрә.

„Ер – халык хазинаһы“, „Ете кат үлсә“, „Берәү ота. Икенсеһе?“ исемле очерктарында языусы ергә карата мөнәсәбәтен белдерә. Ерзе һаклау максатында, уны „шәхси милеккә“ һатмау, ә ерзе хосуси милеккә таратып биреү – мотлак сара, тигән уйланыузарға королюы мәкәләнең актуаллеген аса. Сөнки күп милләтле халык йәшәгән, уның төп халкының язмышы ауыр хәлдә булған Башкортостан өсөн был ер реформаһының кулай түгеллеге һәр кем өсөн көн кеүек асык. Ысынлап та, Рамазан Өмөтбаев күтәргән ер мәсьәләһе тап бөгөнгө көнөбөззә лә әһәмиәтле булып һанала. Сөнки үз ерзәребеҙзе бөтөнләй сит халыктарға һатып ебәргән осрактар, кызғаньска каршы, көндән-көн арта. Ни өсөн башкорт һаман үз еренә хужа була алмай? Был һорауға яуапты языусы тарих төпкөлөнән аңлатырға тырыша. „Яңы ерзәргә күсеп килгән яңы хужалар, сизәм ерзәрге күтәрәп, калдау ятқан бушлыктарзы эшкәртеп, Рәсәйең орлок балансына зур ғына өләш индергән, быны инкар итеп булмай, ләкин, ерзе аяуһыз файзаланыу аркаһында, уның уңдырышлығы озакка бармаған, һуңынан ул әкрәнләп кәмей башлаған“. Тимәк, нисәмә йылдар элек инде талана башланған ерзәребез. Бер катлы крәстиән халкы үз еренә хезмәт итеүенә шөкөр кылып, түҙһә түҙәп йәшәгәндер зә, күңеләнән генә үзен үз еренә хужаһы, тип билдәләй торғандыр за. Закон тарафынан ерзе һатыуға рөхсәт итеү, уны дәүләт милкенә әйләндереү, колхоздарзы совхоздар итеү, әлбиттә, ыңғай социаль сәйәси һөзөмтәләр бирмәне. Кызғаньска каршы, кемдең кулында власть – ергә шул хужа. Ә бит уға ошонда тыуып үскән, әсе тирен түгеүсе, таза һамыс менән хезмәт итеүсе хужа булырға тейеш.

Икенсе бүлек „Атаклы шәхестәр. Осрашыузар-юғалтыузар“ тип атала, сөнки бында һүз Башкортостан Республикаһының сәйәси, иктисади үзаллылығын, мәзәниәтен үстереү һәм нығытыу эшенә тос өләш индергән шәхестәр һақында. Был бүлектә „Хәзрәт эззәренән“, „Мәңге хәтерзә“, „Фәнебез каһарманы“, „Тәүгеләрзең береһе“, „Жәлил ағай Кейекбаев һақында иштә калғандарзан“, „Шигри йәнле кеше ине“, „Башкорт шигриәтенең көзгөһе“, „Моңо калды халык күңелендә“, „Дуһым һақында“, „Баймак шахтеры“, „Комиссар“ кеүек очерктар урын алған.

„Хәзрәт эззәренән“ – гүмерен кешеләрзе һауыктырыуға бағышлаған күрәнекле дин әһеле, әүлиә, табип Мөжәүир хәзрәттең улы Варис Сиражетдинов һақында. Уның балалары, ейән-ейәнсәрзәре тураһында ла кызыклы мәғлүмәттәр бар. Тәбиғәт косағында йылкы, башка төрлө мал асрап донъя көтөүсе кеше язмышын һүрәтләй, быуындар күсәгилешлегенә игтибар итә: „Ейәндәре Артур атка атланып, кис булһа кис, төн булһа төн йылкыға ашыға, туғыз йәшлек Руслан, ун йәшлек Вадик ат өштөндә көндөз йылкы карай, ә Заһит иһә таңдан алып һауынсыларзы йөрөтә“. Варис Сиражетдиновтың ата биргән фатихаһын онотмауы уның кәберенә зыярат кылырға килгән мосафирзарға ярзам күрһәтеүенән, таза, гүзәл тормош көтөүенән күренә лә инде. Бына шулай илаһи көскә әйә булған атаклы хәзрәт эззәренән барыусылар, уның

рухында тәрбиәләнеп, ереккән ерзәренән көс-ғәйрәт алған балалары, ейән-ейәнсәрзәре язмышы иҫтәлектәр нигезендә уңышлы бирелгән.

„Мәңге хәтерзә“ мәкәләһе геройы – Муса Мортазин. 1936 йылда ул Колбакты ауылында (Әлмөхәмәт) булған икән. Автор уны үз күззәре менән күргән. Малай сағында. Хатта күрешә алған: „Муса ағайзың хушлашқан сақта кысқан көрәктәй кулдарының тылсымлы йылыһын, изге күззәренең мөләйем карашын, күңелдәрзә уйылып қалған осрашыу минуттарын ошо көнгә тиклем һүнмәс хәтирә итеп һаклайым“.

„Фәнебез қаһарманы“ (Кадир Рәхим улы Тимерғазин), „Тәүгеләрзәң береһе“ (Журналистар союзы ағзаһы Ғәле Ишбулатов), „Шигри йәнле кеше ине“ (шағир Нәжиб Изелбай), „Башкорт әзәбиәтенең көзгөһе“ (ғалим Ким Әхмәтйәнов), „Комиссар“ (күренекле педагог Сәғит Әлибаев) кеүек очерктарында конкрет геройзың характеры иҫтә қалырлық деталдәр, вақиғалар ярзамында асыла. Был йәһәттән билдәле ғалим Ә. Вахитовтың күзәтеүзәре фәһемле: „...был төр әсәрзәр... укыусыға бик тәҫирле (улар күренекле кешеләрзәң биографияһын документаль тасуирлай). Сөнки һәр очеркта ла теге йәки был осорза үзенең ижтимағи эшмәкәрлеге менән халық күңеленә күптән инеп ултырған кешеләрзәң образы бер-береһенә һис тә окшамаған“.

Рамазан Өмөтбаев башкорт халық йырын яратқан ғына түгел, ә уны оҫта башкарған, бигерәк тә „Сибай“, „Буранбай“, „Әрме“ һ.б. йырлаған. Курайсы Ишмулла Дилмөхәмәтов, йырсы Рамазан Йәнбәков, Фәйзрахман Ырысқужин, Марат Баһауетдиновтар менән осрашып, аралашып йәшәгән. Курайсы Ишмулла Дилмөхәмәтов менән дуслық бәйләнештәре „Моңо қалды халық күңелендә“ исемле мәкәләһендә һүрәтләнә. „Ишмулла Дилмөхәмәтов сағыштырғыһыз курай моңо менән меңәрләгән тамашасыларға үзенең қайнар оло йөрәген дә қушып таратты, залда ултырған һәр кеше уның ярһыған йөрәк йылыһын тоймай қалманы“. Был мәкәләһендә автор курай менән курайсы язмышының ни тиклем бер-береһенән айырылғыһыз булузарын да оҫта һүрәтләгән.

„Баймак шахтеры“ мәкәләһе ауыр һуғыш йылдарында алтын, бакыр эзләп „забой“ төшкән Баймак катын-қыззарына арнала. Унда Байназарова Миңләәмә Нурмөхәмәт қызының тормошо һүрәтләнә. Уның катын-қыз шахтерзәр араһында һуңғыларының береһе булуы, ғүмере буйы таузай қайғы-хәсрәтте үз инендә күтәреүе, шуны енеп сығырлық ихтыяр көсә йөрәтөүе уның оло йөрәкле шәхес булуы тураһында һөйләй.

Һис шикһез, Рамазан Өмөтбаев ижады реаль тормош материалы булуы менән көслә. Ул халықтың ғөрөф-ғәзәтен, холоқ-фиғелен, төбәк тарихын яқшы белгән. Әйләнә-тирәгә, кешеләргә игтибарлы булуы әсәрзәрендәге һәр вақиғаны бик тәҫирләп, ентекләп язуында ла күренә.

Сәриә РАМАЗАНОВА.

Әбйәлил районы.

ҺӘЙКӘЛГӘ ЛАЙЫК ШӘХЕС

Бынан ике йыл элек күренекле полководец, дәүләт эшмәкәре Муса Лут улы Мортазин хақында мәкәләмдә мин «Батырға һәйкәл ҡуяйыҡ» тигән тәқдимдән башлағайным. Гәзит укыусылар за уны күтәрәп алғайны, әллә «юғары»ла өнә-мәнеләр, бер ниндәй зә һөзөмтәһе булманы. Быйыл яқташыбыздың тыууына – 120 йыл. Бәлки, йәмәғәтселек был арзаклы шәхескә үзенә иғтибарын үә ихтирамын күрһәтер, тигән өмөт белдерге килә.

М. Мортазиндың 1937 йылда шәхес култы қорбанына әүерелеүенә 74 йыл гүмер үтеп тә киткән. Бындай бөйөк шәхестәрзәң йәшәү һәм гүмер араһы алыслашқан һайын, уларзың яқты рухы халык күңеленә шул тиклем үк яқыная бара. Алыс йылдар төпкөләнән әле булһа бөгөнгөләй Муса батыр тауышы яңғырай: «Мин, Муса Лут улы Мортазин, 1891 йылдың 20 декабрәндә Ырымбур губернаһы Верхнеурал өйәзенәң Көсөк ауылында тыуғанмын. РКП(б) ағзаһы, билет номерым – 670992. Байрамғол ауылында мәзрәсә тамамланым. 15 йәшемдән һабанға ялландым, ә 19-зан мөғәллим булып эшләй башланым. 1912 йылда укытып йөрөгән еремдән армияға алындым, 1914 йыл башына кәзәр ябай һалдат булып хезмәт иттем».

Был өзөк қаһармандың хаттарынан алынды. Уның ябай һалдаттан полк командирына тиклем үткән хәрби хезмәт юлы – қаһарманлыҡ юлы ул. 9-сы артиллерия бригаданың 1-се батареяһында бомбардир, фейерверкер дәрәжәһендә батырлыҡтар күрһәтә, 1917 йылғы Февраль революцияһында ла әүзем катнаша. 6-сы армия, 1917 йылдың 8 майында үткән Бөтә Рәсәй мосолмандарының I съездарында делегат була. Ошонан һуң Бөтә Рәсәй мосолмандарының Казан калаһында үткән II съезына делегат итеп күрһәтелә. Октябрь инкилабын Муса Лут улы тыуған ауылы Көсөктә каршылай. Күбәләк-Тиләү олосоноң съезы хәрби етәксене I Бөтә Башҡортостан королтайына вәкил итеп ебәрә. 1918 йылда Верхнеурал өйәзендәге башҡорт отрядтары командиры, июлдә Башҡорт өлкә шураһы Мортазинды – эскадрон, һуңыраҡ I-се башҡорт атлы полкы командиры вазифаһына тәғәйенләй. Бригада командиры Муса Мортазин, Башҡортостан Республикаһы һәм Кызыл Армия вәкилдәре Измайлов, Вәлидов, Имаков һәм Байда менән осрашып аңлашқандан һуң, совет ғәскәрзәре яғына сыға. Бригада I-се Кызыл Армия составында Урал фронтында аҡ казактарға каршы һуғышып, уларзы тар-мар итә. 1920 йылда Баш командованияның бойороғо менән Мортазин төркөмө Польша фронтында якшы коралланған аҡ поляктарға каршы тиңе булмаған каты һуғыштар алып бара. Үзенә һәм һалдаттарына хәрби талапсанлыҡ та, атайзарса хәстәрлеклә лә булған оҫта ойоштороусы, иҫ китмәле маневрға һәләтле стратег, тактик күнекмәләрзә хәрби оҫталығын көн һайын иҫбатлап торған башҡорт егетен Граждандар һуғышы ысын мәғәнәһендә полководец яһап, полкташтары, гөмүмән, фронт етәкселәре алдында абруйын күтәрә.

Муса Лут улы – беззәң замандашыбыз түгел, ләкин был бөйөк тарихи шәхесебез рухы, ынтылған идеалдары йәшәйешебеззә изге орлоктарын сәсә, ватансылыҡ

тойғоһона кәр өстәй, кыйыу йөрәкле шәхес булып үсәргә сақыра. Ошо яғы менән был тарихи образ, рухыбыз замандашы булып, йылдар, быуаттар буйына эстафета – батырлык династиялары тәрбиәләүзе дауам итә.

...Канлы һуғыш юлы дауам итә. Киевты, Черторецкийзы, Ковелде, Гардбешовты, Холмды ак гвардиясыларзан азат итеүзә күрһәткән батырлыктары, ак поляктарзың якшы қоралланған удар отрядтарын тар-мар иткәне өсөн Муса Мортазин ике тапқыр Хәрби Қызыл Байрак ордены, алтын сәғәт һәм «Әшсе крәстиән Қызыл Армияһының намыслы, кыйыу яугиры, Айырым башкорт атлы бригадаһы, 12-се армияның Хәрби революцион советынан һәм махсус бүлегенән» тигән языулы көмөш қылыс менән бүләкләнә. Ул вақытта илдең иң юғары наградаһына ике тапқыр лайык булыусыларзы, моғайын, бармак менән генә һанарлык булғандыр. Тарихта якташыбыззың Хәрби Қызыл Байрак ордены менән өс тапқыр наградланыуы билдәле. Өс тапқыр ил қаһарманы! Был хакта языусы Рәүеф Насиров «Ыласын йөрәклеләр» исемле очеркында, документтарға таянып: «...СССР Дәүләт именлеге комитетының үзәк оператив архивынан алынған хат аныклык индерзе... М. Мортазин 8-се атлы дивизияла энергиялы һәм емешле эшләгәнә өсөн өс тапқыр Хәрби Қызыл Байрак ордены менән наградланған...», – тип яззы.

Яугир-полководец тыуған яғына дан-шөһрәт яулап қайтып төшә. Көсөк һәм башка күрше ауылдар халқы қаһарманды икмәк-тоз менән қаршы ала. Был мәлдә ауылдар тирәһендә, ғөмүмән, Тамъян-Катай кантонында «Бөтһөн Совет власы!» лозунгыһы астында эш иткән Выдрин баңдалары һакимлык қыла. Ни бары 17 атлы һуғышсыһы менән Муса Мортазин Көсөк ауылы янындағы алышта Выдриндың якшы қоралланған 400 баш күтәреүсәһенә қапыл һөжүм итеп қыйрата. Баңданың исән қалған өләшә урманға қаса. Қызыл командирзың ак баңдаларға қаршы көрәше артабан Тук-Соран, Ялан, Юрматы кантондары билә-мәләрендә дауам итә. Мортазиндың исемен ишетәү менән ақтар, коттары осоп, дер қалтырап төшә, тырым-тырағай Урал таузары төпкөләнә қаса. Шулай итеп, легендар командирзың халық араһында абруйы күтәрелгәнән күтәрелә.

Данға күмелгән хәрби етәксе, дәүләт кимәләндәге хәрби эшмәкәр оло шәхес, ялкынлы оратор һәм юғары мәзәниәтле әзип-публицист дәрәжәһенә күтәрелә. М. Мортазиндың 1927 йылда донъя күргән «Башкортостан һәм башкорт ғәскәрзәре Граждандар һуғышында» исемле хезмәте был турала асык һөйләй. Якташыбыззың таланты һүз оқтаһы булыуында, аналитик фекерләүендә, халықтың көнитмешен, хәрби тормошто, уның тарихын якшы белеүендә, төпкә төшөп анализлауында, ышандырырлык һығымталар яһау оқталығында сағылыш таба. Қара золот килтергән 30-сы йылдар шауқымы Муса Мортазинды ла урап үтмәй, 41 йәшлек баһадир ир-узаман дәлилһез ғәйепләү қорбанына әүерелә.

Ошо урында Советтар Союзы маршалы С. М. Буденныйзың 1968 йылда «Советская Башкирия» гәзитендә донъя күргән һүзәрен хәтергә төшөрөп үтеү урынлы булыр. «...Башкорт ере қаһарманлык өлгөләрен аз белмәй, – ти ул. – Граждандар һуғышы йылдарында Фрунзе, Блюхер, Азин, Чапаев, Мортазиндар армиялары, дивизиялары, полктары ысын батырзарса һуғышты... Уларзың бөйөк эштәрен, қаһарманлығын тормошоғозға өлгә итеп алығыз!»

Шуныһы ла мәғлүм булһын: Граждандар һуғышында Мортазиндар ғәйләһенән биш егет қатнаша. Ибраһим – 28-се полк, Дауыт – эскадрон, Х. Мортазин – взвод командирзары, Әхмәзи Мортазин 5-се полктың хужалык бүлеге начальнигы була. Һәммәһенәң дә күкрәген Хәрби Қызыл Байрак ордены бизәй. Бындай легендар ғәйлә династияһы тағы қайһы халықта бар икән!?

Батша армияһында ябай артиллерист хезмәтенән башлап данлыклы комбриг дәрәжәһенә тиклем күтәрелгән шәхестең биографияһына күз һалайык:

- 1919 йылдың 18 февралә *20-се дивизияның 1-се Башкорт атлы полкы командиры;*
- 1919 йылдың 8 сентябре *Шул ук дивизияның 1-се бригадаһы командиры;*
- 1922 йылдың 1 апрелә *Юғары хәрби-педагогия мәктәбе тыңлаусыһы;*
- 1924 йылдың 17 сентябре *М. В. Фрунзе исемендәге Хәрби академия тыңлаусыһы;*
- 1928 йылдың 15 ғинуары *11-се Төньяк Кавказ атлы дивизияның 3-сө бригадаһы командиры;*
- 1928 йылдың 15 марты *8-се атлы дивизияның бригада командиры;*
- 1929 йылдың 1 декабре *Кызыл Армияның Баш идаралығының аттар һанын тулыландырыу идаралығы инструкторы;*
- 1931 йылдың 1 февралә *Кызыл Армияның Атлылар составы буйынса идаралығының 2-се секторы начальнигы ярзамсыһы;*
- 1932 йылдың 15 августы *Ошо идаралықтың сектор начальнигы;*
- 1933 йылдың 26 июне *2-се сектор начальнигы;*
- 1935 йылдың 20 ғинуары *Оборона халык комиссариатында атлылар составының аттар һанын тулыландырыу бүлеге начальнигы...*

1935 йылдың 2 декабрәндә Муса Мортазинға комбриг хәрби дәрәжәһе бирелә, был хәзерге хәрби телдә генерал, бригада генералына тиң. Муса Лут улы Граждандар һуғышынан һуң Хәрби-Диңгез эштәре халык комиссары, Башкортостан Үзәк Башкарма комитеты рәйесе вазифаларында эшләй, үзен ысын патриот, оҫта ойоштороусы, дәүләт эшмәкәре итеп таныта. Әммә каһарман шәхестең ғүмере иртә өзәлә. Ил буйынса шәхес культы яңы корбандар эзләгән мәл була был. Кызыл Армияның йөзөк кашына тиң маршалдар М. Тухачевский, К. Блюхер, Уборевич, Якир, Корк, Эйдеман һ.б. кулга алынып, үлемгә дусар ителә.

Кот оскос фажигә! Ә без ишетеп-белмәгән тағы күпме кешенең ғүмере нахакка юк ителгән! Йөрәктәр тетрәп китә! Исемдәре легендаға әйләнгән шәхестең туған халкына, изге еренә оло һөйүе, бөйөк ватансылығы, милләт, дәүләт язмышын үз иңенә һалыуы, халкыбыздың милли мөхтәриәте өсөн көрәшкән дәүләт эшмәкәренең ғаиләһенә, туғандарына кайнар һөйүе, аталарса хәстәрлеге бына нисә йылдар күңелдәребезгә ғорурлык, ихтирам уята.

Әйтергә кәрәк, 2001 йылда Учалы районы етәкселеге, йәмәгәтселеге Муса Лут улы Мортазиндың 110 йыллыҡ юбилейы айканлы тыуған ауылы Көсөктә уның йорт-музейын ойоштороп, матур байрам, хәтер һәм кәзәр кисәһе үткәрзе. Учалы калаһының бер урамына геройдың исеме бирелде, премияһы ла буддырылып, изге эш аткарылғайны. Бындай изге традицияны тағы ла юғары кимәлдә дауам итеп, шәхестең рухи орбитаһын республика һәм район кимәлендә мәңгелек һәйкәл баҫкысына күтәргәндә генә без уның алдында бурысыбызды үтәр һымакбыз.

Халкы барзың батыры ла бар. Легендар полководец, Граждандар һуғышы геройы, өс тапкыр Хәрби Кызыл Байрак ордены кавалеры, күренекле дәүләт эшмәкәре, башкорт халкының ялҡынлы патриоты Муса Лут улы Мортазиндың каһарманлығы, Кош юлы булып, халкы күңелә аша мәңгелеккә, киләсәктең киләсәгенә күсеуен дауам итер. Быға иманым камил!

Рәүеф ШАҺИЕВ,
филология фәндәре кандидаты.

**ӘХМӘТЗӘКИ
ВӘЛИДИ ТУҒАН**

ТӨРКӨСТАНДЫҢ КИЛӘСӘГЕ

Бөгөн Урта Азия төрөктәре үзәренең меңдәрсә йылдар дауам иткән тарихи йәшәйешенең иң мөшкөл, иң хәүефле бер дәүеренә аяк бақты. Рустарзың Урта Азия тарафына зур масштаблы күсенәүзәре ниәт кимәленән узып, ысынбарлыкка әүерелде. Тик, халык мәнфәғәттәренә һылтанып, рустар хыялына ярашлы индустриаллаштыруға йүнәлтелгән беренсе «биш йыллык планы» тормошка ашырыла башланы. Шул нигеззә Көнъяк Төркөстанда техник культуралар, мамык етештереләсәк, Төньяк Төркөстанда иһә хөкүмәт кулында булған трактор, шулай ук дәүләт аппараты идара иткән коллективтар тарафынан рус мәнфәғәттәре тормошка ашырыласак. Ауыл халкының тармак хужалығында файзаланып килгән бөтә мал-тыуары бөтөрөлгәндән һуң, уның бөтә йәшәйеше рус тракторының һәм колхоз идараһының шәфкәт-мәрхәмәтенә бәйле буласак. Рус тракторын Төркөстан ауыл халкынан тик рус теләгән әзәмдәргә һәм рус теләгән көн-сәғәттәргә, уны ла милли рус тормошо, ғайлә көнкүрешен урынлаштыру өсөн урындағы милли мәнфәғәт көнкүрешен бозоу һәм рустарзың теләгенә яраклы хәлгә килтерәү шарты менән бирәсәктәр. Илдәге бөтөн төрөктәр үз аллы фекерләү хоқуғынан мәхрүм. Рустар бөтә ерзәрзе, һыузы, улар менән идара итеү эштәрен бер ниндәй өлгөһә булмаған үзәкләштерелгән дәүләт ойошмаһына бәйләне.

Ауыл хужалығы эштәрен басыузарға һыу биреү, һабанды трактор менән һөйрәтеү рустың урындағыларзың үзаллылык, ғайлә һәм милли тормошон бозоу һәм юкка сығару сәйәсәттәренә бәйле рәүештә эшләнә. Шул ук вақытта төркөстандар үзәрен ойошкан рәүештә тота алһа, рустың мамык, тимер юлы үткәреү, трактор, колхоз һәм индустриаллаштыру сәйәсәтенән куркып тормақ, сөнки касан да булһа боролош заманы киләсәк. Ул да йәки котолоуға, йәки Көнсығыш төркилегенең тарихтан һөрөлөүенә алып киләсәк. Төркизәр бөгөн Рәсәйзәге тормоштан ситләшеүгә йүнәлтелгән хәл алһа йәки саботажлык юлына башһа, милләт зарар күрер. Әгәр Төрөк иле котолһа, рустарзың был илдә башкарған эштәре һөзөмтәһендә урынлашқан һәр нәмә, һәр ойошма Көнсығыш төркизәренең үз байлығына әүереләсәк.

Урта Азияла рус басып алыуы большевик рустар хакимиәте дәүерендә Төркөстан төркилеге, мәзәниәте һәм көнкүреше өсөн барлыкка килтерелгән хәүефтәр

һис көтөлмәгән бер зур масштабта һәм бик тиз арала ысынбарлыкка әүерелә. Ләкин был зур масштаб һәм тизлек был мәсьәләнең хәл ителүе көнөн дә яқынайта. Рустар Көнсығыш Төркөстанды һәм Көнъяк-Көнбайыш Кытайы баһып алһа, без быға теләктән генә каршы тора алырбыз, сөнки был хәрәкәт азак сиктә бер шартлау тыузырасак. Урта Азияның дөйөм тормошонда бөйөк үзгәрештәр күз алдыбызга барлыкка килгән кеүек, тағы ла бөйөгөрәк һәм тағы ла күп яклырак үзгәрештәрҙең каршыһында булуыбызды дәлилләгән вакифаларды ла күрәбез. Әгәр был хезмәт бынан 15 йыл алда, йәғни Бөтә Донъя һуғышы башланған йылдарға язылһа, ни Рәсәйҙең яҙмышы, ни уға әсир булған төркиҙәрҙең әске инкилаптары һәм әске үсешә һаҡында фараз йөрөтөү мөмкинлеге, әлбиттә, кыйын ине.

Һүзебезҙең аҙағында шуны әйтергә кәрәк: рус һаҡимлығы ябай бер баһып алыуың логик һөзөмтәһе кеүек аңлатыла алмаһ: был буйһоноу бәләһенән һәм күзгә бәрелеп торған хәүефтәрҙән котолоуға Көнсығыш төркиҙәрәнә юл күрһәтеп торасак йондоҙ – һуқыр нәфрәт һәм күрә алмаусанлык хистәре түгел, ә алдан күреп, ипле, башка бер нисә милләттәң хәрәкәтенә кушылып, бергәләшеп әш итеү буласак. Форсаттарҙан мәхрүм калмау өсөн, Көнсығыш төркиҙәре милли берлеккә тоғро калыу мәжбүриәтендә.

Төркөстандың киләсәге, әлбиттә, донъяның дөйөм мәзәни үсешә менән йәнәшә үсә алыуынан ғибәрәт буласак. Мәсьәлә был гармонияны һәм йәнәшәлекте нисек барлыкка килтерә алыуға бәйлә. Донъяла мәзәниәт һәм техника баш әйләндерерлек тизлектә алға бара. Немец җепеллины Рәсәйгә, Японияға һәм Америкаға ла барып етте. Был қазаныш хатта бөтөн донъя милләттәре өсөн дөйөм бер байрамға әүерелде. Ошо юлдар язылған көндәрҙә без Лос-Анжелеста җепеллиндың нисек каршылануын, уны Америкала қабул иткән йөззәрсә мең халықтың қуаныслы ауаздарын, җепеллиндағы инглиз, немец, япон, башка мосафирҙардың һәр бәрәһенәң үз телендә һөйләгән нотоктарын Венала ултырған килеш радионан донъяның бөтөн милләттәре бер үк сәғәттә, һис шикһез, бер үк қызыкһыны һәм һис менән қолақ һалған кеүек тыңланы. Донъя шул кәзәр бәләкәйләнде, милләттәр һәм китғалар араһындағы аралықтар шул тиклем үк қысқарды. Океандарды бер нисә көндә осоп үткән зур самолеттардың юл селтәрҙәре, глобустағы озонлок һәм киңлек һызықтары кеүек, донъя шарын сырмаған, Тымык Океандағы Австралия, Америка араһында кеше йәшәмәгән утрауҙар көндәрҙең бәрәһендә ошо самолеттардың һауа юлында бик яқшы һәм төзөк аэропорттарға әүереләсәк. Иске һәм Яңы донъяның төньяк өлөштәре араһындағы иң қысқа юл да, бәлки, Төньяк полюс аша үтәсәк. Инсандар яңы һәм мөһим емергес кеүәттәр уйлап сығарған кеүек, қояштан, диңгезәрҙән һәм башка төрлө әллә һиндәй тәбиғи әйбәрҙәрҙән башка ла килмәгән яңы йәшәү энергияһы сығанактары табырға тырыша. Немец ғалимдарынан Др. Фортнер менән Эмиль Людвиг Нил йылғаһы буйында һуғарыу майҙандары киңәйтелеп, бөйөк Сахараның нисек аяқка баһтырылып, хикәйәләрҙә укып беленгән был кот оскос сүллектәрҙең ун миллионлаған кеше йәшәгән майҙанға әүереләсәге, Африканың бер бөтөн мәзәни майҙанға әүереләсәге тураһында һүз алып бара. Европа менән Африканы тоташтырыу өсөн Гибралтар боғазы ағынан тимер юлы төзөү проекты һаҡында ла һүз йөрөтөлә.

Донъяның ошо рәүешлә баш әйләндерерлек тизлектә үсешә дәүерендә, уның өлөштәре араһындағы бәйләнештәрҙең был тиклем нығынған бер вақытта Ер шарының иң боронғо мәзәни үзәктәрәнәң бәрәһе булып та, бөгөн шулай ук барлык Азия илдәре мохтажлык кисергән бер нисә сеймалға бай булып, был китғаның дүрт тарафы араһында иң кәрәкле сауға бәйләнештәрәнәң қушылуы

нөктәһе иҫәпләнгән Төркөстанның үсеш юлдары басып алыусы бер милләттең эгоизмы аркаһында ябылып кала алмас. Колониалист ике дәүләт араһындағы аңлашмаусанлык был илдең Һиндостандан һәр сак үле калыу мәжбүриәтендә калдырылған «нейтраль майзан» менән айырылыуы, Иран һәм Кытай тимер юлдары менән берләшеүенә каршылык итеүе, – әлбиттә, тәбиғәткә ярашһыз бер күренеш. Төркөстанда кем хакимлик итеүгә карамастан, ул яңынан үсеш кисерәсәк. Тормош туктауһыз алға бара һәм илдең үсешен һис бер каршылык туктата алмас. Төркөстан төркө быға кулайлашып, сәйәси һәм мәзәни идеалдарын да шуға яраклаштырасак. Был иһә уны мөскенлек рухы, кәбилә ғөрөф-ғәзәттәренә бәйлә калыу бәләһенән дә коткарасак.

Донъя үсешенең киләсәккә формаһы ниндәй генә булһа ла, Төркөстан – континенталь мәмләкәт. Уның язмышы ер эшкәртеү иктисады мөнәсәбәтенә, тимер һәм һауа юлдарына, илдә һуғарыу системаһының үсешенә бәйлә. Америкала белем алған һәм бөгөн Төркөстанда эшмәкәрлек иткән немец инженеры В.В. Зинсерлингтың былтыр Мәскәүзә нәшер иткән тикшеренеүзәренәң һөзөмтәләренә карағанда, Амударья Өзбой тарафына ағызылған хәлдә 100 кубометр сажин (977 813 м³) һыу бирелһә, Һарыкамьш соқоро туғыз йылда туласак һәм донъяла иң зур һыу һақлағыс барлыкка киләсәк. Ул хәлдә Арал дельтаһынан 350 мең дисәтинә (382 200 гектар) ер, һайыққан Арал күле астынан 300 мең дисәтинә (327 600 гектар) ер майзанға сығасак, Һырдарьянан еңел рәүештә 400 мең дисәтинә (432 860 гектар), Амударьянан 1,2 миллион дисәтинә (1310 400 гектар) ер һуғарыласак. Өзбойзың Хазар диңгезенә ағасак майзанында 530 мең дисәтинә (578 760 гектар) ер алынасак. Өзбойзы пароходтар йөрөрлек хәлгә килтерәү өсөн һәр километрға ни бары 20 мең һум сарыф итергә кәрәк, был тимер юлы төзөүзән дүрт-биш тапқыр арзанырак тигән һүз¹.

Фөмүмән, Төркөстанда һуғарыу эштәре юлға һалынһа, ул тағы ла 30 – 40 миллион кешегә йәшәү мөмкинлегә бирәсәк. Әгәр Төркөстанда һуғарыулы майзандар 20 миллион гектарға арһа, хәзәрге 12 миллион гектар ауыл хужалығы ере мамык үстәреү өсөн файзаланылыр. Қазақстандың көнбайыш өлөшө дөгә, каучук етештерәүзә файзаланылыһа, иген етештерәү хосусында Рәсәйгә йә иһә башка берәй ауыл хужалығы мәмләкәтенә ихтыяжы калмас ине. Төркөстанда ак күмер кеүәте 40 миллион ат көсөнә тиң, хәзәргә тиклем сығарылған нефть 45 миллион тоннаға етәсәк, тип фараз ителә. Бакыр, тимер, сурьма, радий, Карамезар һәм Каратау тирәләрендә кара қурғаш, цинк, Фирғәнәлә һәм Тажикстанда тимер рудаһы яткылыктары табылған. Хазар диңгезенең төньяк-көнсығыш яктары, Төркмәнстан, Хорезм тирәләре бик бай нефть яткылыктарына өмөт бирә. Кытай, Иран, Һиндостанның тимер юлдары Себер һәм Рәсәй тимер юлдары менән Төркөстанда берләшеп, автомобиль юлдары, аэродромдар илде сырмап алһа, Төркөстанда һақланған байлыктар илдең киңлегә менән сағыштырырлык көзрәттә һәм киң рәүештә қулланыла башлаһа, Азия һәм Европа тормошонда ла яңы дәүер башланасак.

Советтарзың сызап торғоһоз эшкә мәжбүр итеүзәрен төркөстандарзың Рәсәйзә бығаса күрелмәгән ғәйрәт менән тормошқа ашырыуы һақында совет матбуғаты мактап телгә ала. Төркөстан халқының әле файзаланылмаған потенциал кеүәте зур. Әгәр тәртипле итеп мал-тыуар үрсәтеү башланһа, был тирә бөтөн Азия һәм Европаның ит һәм йөн сығанағына әүереләсәк. Үз эштәрен донъяның һәр тарафындағы үсеш менән берлектә алып барыу өсөн Төркөстан

¹W. W. Zinserling. *Орошение на Аму-Дарье. Издание Управления водного хозяйства степной Азии. Москва, 1927, 553–557 стр.*

төркөнә бойондорокһозлоғоноң тормошка ашыуын, үз көзрәте, инициативаһын үзе теләгәнсә кулланып, уны үзе ярашлы бер юлда үлсәп файзаланыу мөмкинлеген кулга алыу зарур. Казактарҙың мәшһүр шағиры Көпәйоглы Йософ: «Ихтияр хосусында башкаларҙың әсире булыуыбыз сәбәплә, кеүәт һәм энергиябыз һис тә сарыф ителмәй кала», – тип Көнсығыш төркизәрәнең дөйөм кайғыһын асыҡ һәм кыска итеп аңлата. Азияның дүрт тарафынан килгән юлдарҙың был кушылған нөктәһендә мәзәниәттәр аралашыу, боронғо көзрәт менән йәшәтеләү өсөн был илдең урындағы халкының донъя милләттәре менән үзе ихтиярынса эш итеү мөмкинлеге алыу мотлак. (Бынан 70 йыл элек Чокан Вәлихан Төркөстандың хәзерге заман культураһына эйә булһын өсөн был традицияларҙың бында көсләп индереләүенең зарури булыуы тураһында фекерҙе ныкышмалы рәүештә алға һөрә. Хәзер иһә бындай фекерҙәр артыҡ реакция тип баһаланасак. Заманыбыҙға бөйөк илдәрҙә мәзәниәтте тик ул илдең бөтә халкының дөйөм тырышлығы, планлы идара итеү барлыкка килтерә. Шуға күрә Төркөстанда бөгөнгө көн культураһының, матди булһынмы, мәғәнәүи булһынмы, өлкәләрҙә заман талап иткән күләмдә һәм көзрәт менән үстереләү өсөн ихтияр көсөнөң урындағы халыкта яңынан барлыкка килтереләүе беренсе шарт.)

**Вена, Хернарсер-Гюртель, 11, Ишек 10.
10 октябрь, 1929 йыл.**

«Бөгөнгө Төркия (Төркөстан) һәм уның яҡын тарихы». I том, «Көнбайыш һәм Төньяк Төркөстан», 2-се басма, Истамбул, 1981 й. 612–615-се биттәр.

ТӘРЖЕМӘСЕНӘН

Кешелектең киләсәге хақында 1929 йылда фараз итеү бик ауыр эш икәнлеге еңел аңлашыла. Бығаса күрелмәгән масштабтағы һуғыштан, катмарлы инкिलाптарҙан һуң, һәр кеше аңында һәр милләттең, дүләттәң, китъаның киләсәге томан менән капланған кеүек, англосакстар менән Германия, Рәсәй менән Европа араһындағы, алға киткән индустриаль донъя менән был йәһәттән урта быуатта калған башка донъя араһындағы каршылыктар – бөтәһе бер бөтөн буталған, сырмалған еп йомғағы кеүек.

Шуға карамастан, ғалимдың кешелек донъяһының да, Урта Азияның киләсәген дә асылда тәрән һәм дөрөс күзаллағаны күренә. Был уның тәрән тарихи белеменән, ғәйрәтле фекер йөрөтөү кеүәһенән һәм халкының яҙмышы хақында етди, самими уйланыуынан килә. Тарихсылар бик кызыклы бер тикшерер үткәрә алырҙар ине: 20-се йылдар аҙағында кешелек киләсәген күзалларға тырышкан тарихсыларҙың, социологтарҙың, философтарҙың, сәйәсмәндәрҙең һәм башка аҡыл һәм белем эйәләренең киләсәк хақында фекерҙәрен сағыштырыу... Улар араһында безҙең Зәкиебез ҙә лайыклы урын алыр ине.

Төрөксәнән Әмир ЮЛДАШБАЕВ тәржемәләне.

АУЫЛ МӘКТӘБЕНЕҢ ӘСЕ КҮЗ ЙӘШТӘРЕ

Һаңғырауға төштән һуң тигәндәй, Рәсәй халкы, шул иҫәптән башкорттар за, илдә һиндәй хәл-вакиғалар булып ятканын һәр сак астына һыу үтә башлагас кына аңлай. Мәғарифка бәйле мәсьәләләрзә лә шул ук хатаны кабатлай халкыбыз. Бының төп сәбәбе иң элек уларза граждандык аңының түбәнлегенә, битарафлыкка бәйле. Башкортостаныбыз, 1990 йылда үзаллылык яулағандан һуң, ике тиҫтә йыл эсендә мәғарифты үҫтерәү буйынса байтак уңыштарға иреште. Хөкүмәтебез тейешле тәрбиә һәм белем алып, гармоник шәхес буларак үҫешкән яңы Башкортостан Республикаһы граждандарын тәрбиәләү максатын куйғайны укытыусылар менән ата-әсәләр алдына. Хезмәт, әхлак, физик, эстетик тәрбиә бирәү менән бер рәттән, балаларыбыззы ысын илһөйәр һәм интернационалист итеп үҫтерәү өсөн барлык мәктәптәрзә төбәк компоненттары: Башкортостан тарихы, мәзәниәте һәм республикаға исем биргән халықтың теле, йәғни, дәүләт теле буларак, башкорт теле дәрестәре индерелде. Төрлө милләткә караған ата-әсәләрзә күпселеге был башланғысты ыңғай кабул итте. Дөрөҫ, араларында ризаһызлык белдерәүселәр зә бар. Төп сәбәп – балаларға ауырлык төшә, йәнәһе. Тейешле талаптарға яуап биргән дәреслектәр, методик кулланмалар сығармаузы сәбәп итеп куйыусылар за табылды. Улар был яктан һаҡлы ине, әлбиттә.

Милли мәғарифты яңыртып короу, тергезәү йәһәтенән дә шул вақыт эсендә күзгә күренерлек, хатта башка милли республикалар, өлкәләр көнләшерлек эштәр башкарылды. Ауылдарза заман талаптарына яуап биргән мәктәптәр төзөлөп, сафка индерелде. Был изге эштә хатта Башкортостан Республикаһының беренсе президенты үзе алдан башлап йөрөнө. Кыскаһы, барыһы ла һәйбәт һымак ине. Тора-бара үзәктән укытыу планына яңы стандарттар индерәү, шуға бәйле төбәк компоненттарын алып ташлау; укытыусыларға эш һаҡын балалар иҫәбенән сығып түләү; финанстарзы һаҡсыл тотонуу максатында оптимизация индерәү, «Мәктәп автобусы» программаһы, аз укыусылы мәктәптәрзә ябыу кеүек кампаниялар мәғариф өлкәһенә тоташ бер үләт кеүек ябырылды.

Ә бөтә был ығы-зығы, шау-шыузарзың нигезендә, базар мөнәсәбәттәренә һылтанып, мәғарифты түләүләгә әйләндерәү максаты ята. Яңыраҡ кына шул «физикәрлек»тең башында якташыбыз, РФ-ның иктисади үҫеш министры Эльвира Нәбиуллинаның тормош иптәше, Юғары иктисади мәктәп дәүләт университеты ректоры Ярослав Кузьминов тороуын белеп шак каттык. Мәғарифты яңыртыузың төп идеологы тап бына ул икән. Быға Ярослав Кузьминов, уның фекерзәштәре йылдар буйы ййлап кына әзерләнгән.

Мәғариф өлкәһенә Берзәм дәүләт имтихандарын, һәр төрлө инновацияларҙы, ауыл мәктәптәрен үзгәртеп короу, укытыусыларға эш хакын укыусыларҙың, йән башына карап түләү кеүек һәр төрлө яңылыктарға уларҙың изге максаттарҙан бигерәк, башка теләк-ниәттәре һалыныуын бөгөн генә килеп төшөнә башланьк.

Кузьминов әфәндең фекеренсә, дәүләт аксаһы, бармак араһынан аккан һыу кеүек, буштан-бушка сарыф ителә икән дә баһа. Йәнәһе, быға юл куймау өсөн иң һәйбәте – аз комплектлы ауыл мәктәптәрен ябырға кәрәк. Юғарынан төшөрөлгән һәр карарҙы үтәргә әзер торған муниципаль власть әһелдәре, уңды-һулды карамай, аңын-тоңон белмәй, оптимизациялайбыз, тип һуңғы вақытта әллә күпме ауыл мәктәптәрен ябып ташланы. Шунуң менән улар бер нисә тиштә йыл эсендә иктисади яктан емертелгән, хужалыктары юкка сығарылған ауылдарҙы, үззәре лә аңғармастан, социаль, мәзәни-рухи йәһәттән юк итеү эшенә тотондо. Аптырак: яңы капиталистик йәмғиәт ауылһыз, бары тик калалашыу шарттарында ғына йәшәүсә дәүләт булырға тейешме икән ни? Улай тиһәң, барлык капиталистик илдәрзә лә ауыл хужалығына айырым һәм етди игтибар бирелә. Уларзә ил хужалығының был тармағы һәр сак дотацияла ултыра. Беззә иһә ауыл хужалығын, иктисади ауырлыктарға һылтанып, үз көнөгөззә үзегез күрегеҙ, тип тәүзә яҙмыш косағына ташлап куйзылар, азак бармағы үзенә табан кәкре, нәфсеһенә сик куя белмәүсә райондар, хужалыктар етәкселәренә, белгестәренә колхоз-совхоздарҙың мөлкәтен һатып, аксаһын кеңәләренә һалыу мөмкинлеге тыузырзылар. Баһыуҙар сәселмәй ятырға, фермалар, мал куралары буш торорға тейеш түгел, тип инвесторҙарҙы «йәлеп ителәр». Ә хәзер килеп, «мәғарифты яңыртыу» тигән шаушыу менән, ауыл мәктәптәре ябыла. Мәзәниәт усактары булған клубтар за күбәһенсә бикле тора.

Ауыл мәктәптәрен ябыу өсөн етәкселек төрлө һылтау-сәбәптәр уйлап сығара. Әгәр класта 1-4 бала укый икән, «мәғариф өлкәһендәге сығымдарҙы һөҙөмтәле файзаланыу максатында» уларҙы ябырға кәрәк, йәнәһе. Һуңғы бер нисә йылда ғына ла республика етәкселеге шундай юл менән 358 мәктәпте ябып куйған. Был мәктәптәрзә эшләгән 20 000 хезмәткәр, шул иҫәптән 7 000 укытыусы эшһез тороп калған. «Сығымдарҙы экономиялау» тигән һылтау менән ауылдар киләсәгенә туранан-тура балта сабыу бит был. Тау астындағын күрһә лә, танау астындағын күрмәй, тигән кеүек, миллион, миллиард һумдарзә дәүләт казнаһы аксаһын урлаусы чиновник, депутат, олигарх һәм башкалар менән ысынлап көрәшәһе, коррупцияға сик куяһы урынға, Рәсәй хөкүмәте бәләкәй ауылдарға каршы көрәш асты. Бындай сакта испан языуыһы М. Сервантестың ел тирмәне менән һуғышыусы Дон Кихоты иҫкә төшә. Ә бына Чечен Республикаһында, ул Рәсәй Федерацияһы составында булһа ла, оптимизацияға һылтанып бер генә мәктәпте лә япмағандар, бер бала укыһа ла, улар калдырылған. Укыусылар аз, тип эш хакын да киҫмәгәндәр, киреһенсә, уны 30 мең һумға еткергәндәр. Чечня тигәндәй, шуны ла онотмаҫка кәрәк: мәсьәләнең милли яғы ла бар бит. Ошо йәһәттән аз комплектлы ауылдар мәктәптәрен ябыуға бәйле әлеге бер яклы күренештең Рәсәй халыктары өсөн үтә лә хәүефле төҫ алғанлығы күзгә асыктан-асык ташланып тора. Күпселек республикаларға исем биреүсә автохтон халыктарҙың барлык милли йөзө тап бына ауылдарзә һакланып, йәшәп килә. Мәсәләң,

башкорттар кала шарттарында үз асылын һаклап кала алыузан әлегә бик алыс. Шуға күрә – зурмы ул, бәләкәйме – милләтебез өсөн һәр бер башкорт ауылы үтә лә кәзерле, ифрат та ғәзиз. Уларза халкыбыздың барлык этномәзәни йөзө, йәнле һөйләү теле, үзенсәлекле ғөрөф-ғәзәттәре, йолалары һаклана. Ауыл ул беззең өсөн йәшәү урыны ғына түгел, ә йәшәү рәүеше, башкорттоң йәшәү асылы.

Совет власы осоронда милләттәштәребеззең аңлы өлөшө төрлө сәбәптәр аркаһында тыуған ауылдарын ташлап китергә мәжбүр булды. һуңғы йылдарза уларзың тыуған төйәгенә тартылыуы һизелә. «Һаумыһығыз, ауылдаштар!», Шәжәрә байрамдары быны асык иҫбатлай. Себерзән тыуған төйәктәренә кире кайтыусылар күренә. Ләкин улар әлегә бармак менән генә һанарлык. Әгәр үзәктең ауылдарыбызды коротоусы астыртын сәйәсәтенә каршы торабыз тиһәк, башкорттарға әлекке асаба-ырыусылык системаһын яңыртырға, аякка баҫтырырға тура киләсәк. Башка юл юк. һәр кәбилә ойошаһы советының үзенең әлекке асаба ерзәрендәге бөтөрөлгән ауылдарын кире тергеҙеү, булғандарын һаклау, үстереү өсөн бөгөндән ең һызғанып эшкә тотоноуы мотлак. Был милләт-ара татыулыкты какшатып, республикалағы тыныслыкты бозоуға килтерәсәк, тип әйтергә бер һиндәй һигез зә юк. Киреһенсә, башкорт халкын, шулай ук республикалағы башка халыктарзы юкка сығыузан һаклап калыузың берзән-бер юлы ул. Дәүләтебез туранан-тура ауылдарзы бөтөрөү сәйәсәте алып барғанда, башкаса һимә эшләй алаһың? Бәлки, кемдәргәлер был көлкө, утопия булып тойолор, ләкин мин, мәсәлән, эште, кәсан да булһа бер тергезелеренә ышанып, бөткән башкорт ауылдары урындарында «Бында фәлән асаба башкорт ырыуының фәлән ауылы булған» тигәнерәк йөкмәткеле мәрмәр обелискылар куйыузан башларға тәкдим итәм. Хәзерге көндә милләтебез алдында ошонан да бөйөгөрәк, ошонан да изгерәк башка максатты күрмәйем, сөнки ауылдарыбыз бөтһә, милләтебез зә юкка сығасак. Бөгөн үк инде ата-бабаларыбызған мираҫка калған ерзәребезгә килмешәктәрзең кул һуза башлауының шаһитыбыз. Ә киләсәктә милләт-ара мөнәсәбәттәрзә был якшыға алып килерме?

Ил башында ауыл тормошон белмәгән, аңламаған етәкселәр ултырыуы үтә лә нык борсой халыкты. Алдағы йылдарза ла ундай чиновниктарға бер һиндәй ышаныс юк. Дөрөсөн әйткәндә, һыйыр тизәген ат тизәгенән, арышты һолонан айыра белмәгән мәскәүзәрзән һимә көтәһең инде?! Хатта ки уларзың береһе шуға барып етте: аграр телевидение каналы асырға кәрәк, шулай итһәк, ауыл хужалығы үсешәсәк, алға китәсәк, йәнәһе. Бынан һуң Хрущевтың «кукуруз эпопеяһы»н һағынып иҫкә алырға ғына кала. Урыстың: «Москва деньги любит», – тигән һүззәре бар. Ысынлап та, Мәскәү байзанының кулдарында бик күп «бысрак» акса тупланған. Улар хәзер шуларзы ерзәребеззе, производство объекттарын һатып алып, әйләнешкә индереү менән мәшғүл.

Аз комплектлы мәктәптәрзе ябыу өсөн муниципаль власть етәкселәре һиндәй генә юлға барманы һәм бармай. «Мәктәп автобусы» программаһы – шуларзың береһе. Байтак ауылдар бөтөп барғандар иҫәбендә булмаһа ла, уларза IX класка тиклемге мәктәптәр уңышлы эшләп килһә лә, автобус була, бөтә уңайлыктар за бар, тип балаларзы икенсе ауылдар мәктәптәренә йөрөтә башланылар. Хөкүмәттең акса экономиялайым тип былай кыланыуы йәнә ата-әсәләр елкәһенә ауыр йөк булып төшә: бензин, запас частар өсөн аксаны үз кеҫәһенән сығарып һалырға мәжбүрзәр. Мәсьәләнең матди яғы халык

башына бер күсәк булһа, сабий балаларыңды көн дә автобуска ултыртып ебәреүе – үзе бер баш ауырыуы. Был турала «Ак тирмә» башкорт халык клубы рәйесе Ләлә апай Бейешева «Башкортостан» гәзитендә шулай әсенеп яззы: «Бөгөн ауылдарза мәктәптәрзең көсләп юкка сығарылыуы ауылдағы халыкты юкка сығарыуға тиң. XVII– XVIII быуаттарза башкорт ауылдарын тәфтиләүзәр яндырып юкка сығарһа, әле алға китештең (цивилизацияның) юғары нөктәһенә еткәндә, мәктәптәрзе ябып, ауылдарзы бөтөрәбез. Былай за әшһезлектән ауылын, ғайләһен ташлап ситкә сығып киткән ир-егеттәр бихисап. Ауылдың йөзө, йәме булып торған йәш ғайләләр әкреләп таркала. Был насар күренештән бала-саға, ябай халык ыза сигә. Андрей Фурсенко (РФ мәғариф министри – Т. Ш.) кеүек етәкселәр юғарынан карап қына: «Без мәктәптәрзе япмайбыз, ә әреләтәбез», – ти, йәнәһе, укыусылар техника менән йыһазландырылған зур мәктәптәрзә төплә белем ала, имеш. Ә ул техниканы қулланып укыу өсөн шарттар тыузырылғанмы һуң? Иртәнге 6-нан ете йәшлек баланы һыуык автобуска ултыртып, қышқы буранда, көзгө һыуык ямғырза 10 – 15 километр ерзә ятқан мәктәпкә алып китеүзән ни фәтеүә? Балаларза укыу қайғыһымы, әллә йоқомо? Етмәһә, мәктәптәрзә ашатыу за тейешле кимәлдә түгел. Ә дәрестәр I – IV класс балалары өсөн алдарак бөтә, 2-3 сәғәт буйы юғары класс укыусыларының укыузан сығыуын көтөп, ас көйө ултыра, сөнки автобус тик шул вақытта ғына килә. Уларзың башында тизерәк өйгә қайтып етеү, береһендә лә өстәмә дәрес қайғыһы ла, түңәрәктә шөгәлләнеү теләге лә қалмай. Бындай укыу бушты-бушқа аузарыу менән бер. Тик вақыт узғарыу ғына. Қаш яһайбыз тип, күз сығарабыз түгелме?» («Башкортостан», 2011 йыл, 9 июль, №138-139).

Быйылғы укыу йылынан башлап республика, шул исәптән ауыл мәктәптәре, яңы белем стандарттарына күсте. һәр бер яңылык аңлашылмаусанлықтар, күп һораузар, проблемалар тыузыра. Бигерәк тә башкорттар кеүек аз һанлы халықтар өсөн. «Комсомольская правда» гәзитенә Башкортостан вәкиллеһендә мәғариф министрлығы етәкселәре менән берлектә үткәрилгән матбуғат конференцияһында уларға: «Ауыл мәктәптәренәң йыһазланышы яңы стандартқа тура киләме?» – тигән һорау бирелгәйне. «Юк. Ләкин әлекке стандартқа яуап биреп, яңыһына тура килмәгән мәктәптәр зә үз әшен дауам итәсәк. Ауыл мәктәптәре бындай үзгәртеп короузарзы күтәрә алмасқа мөмкин. Класта қул йыуғыс юк, ишек қиңлеге тура килмәй, тип кенә мәктәпте ябып қуйып булмай, әлбитгә. Ә яңы төзөлөүсе учреждениеларза был стандарттар қағизә итеп алыһырга тейеш», – тип яуап қайтарзы улар.

Әйе, заманса стандарттар хәзерге укыусыға заманса талаптар за қуя: быға тиклем һәр класта урын алған акбур, юйма менән бер рәттән компьютер, фләшка, видеокамера, диктофон ғәзәти күренешкә әйләнергә; кескәйзәр, инша, диктанттарзан тыш, электрон хаттар, sms-хәбәрзәр зә яза белергә тейеш. Дүртенсе синыф укыусыһы компьютерза, рус, туған теленән тыш, сит телдә текстар йыйырга өйрәнергә тейеш була.

Яңы стандарттар укыусыларға көнө буйы мәктәптә булыу мөмкинлеге бирә. Дәрестән тыш әштәр – хәзер укытыу процесының айырылғыһыз бер өлөшө. Был инде һәр төрлө экскурсиялар, түңәрәктәр, конференция, олимпиада, тикшеренәү әштәрен мәктәп үзе ойшторорға бурыслы тигәндә аңлата. Яқты, иркен класс бүлмәләре, спорт залы, уйын бүлмәһе, ашхананы

булып, бәзрәфенә тиклем укыу йорто бинаһының эсендә урынлашырға тейеш яңы талаптар буйынса. Талап – бер нәмә, ә тормош ысынбарлығы – икенсе. Был талаптарзы күтәрергә әлегә ауыл мәктәптәренең, ата-әсәләрзең күбәһенең кулынан килерлек түгел. Сөнки ата-әсәләр зә, укытыусылар за матди-финанс яғынан йә хәйерсе, йә ярлы хәлендә. Һүзәбеззе иҗбатлау өсөн «Советская Россия» гәзитенең 2011 йылдың 25 июнендә (68-се һан) донъя күргән бер мәкәләһендәге Рәсәйзә йәшәйештең нисегерәк икәнлеге хақындағы мәғлүмәттәрзе килтерәбез. Унда язылғандарзан күренеүенсә, рәсәйзәрзең 13,4 проценты кот оскос хәйерселектә көн итә икән. Айлык килемдәре – 3 422 һум. 27,8 проценты «хәллерәк хәйерселәр» рәтенә инә, йәғни улар айына 3 422 – 7 400 һум килем ала. 38,8 проценты ярлылыкта көн итә, айлык килемдәре 7 400 – 17 000 һум. «Байырак ярлылар» иҗәбенә халықтың 10,9 проценты инә. Улар айына 17 000-дән 25 000 һум акса ала. Уртаса хәлдә йәшәүселәр (7,3 процент) айына 25 000 – 50 000 һум алып эшләй. Етеш йәшәүселәр – 11 процент. Уларзың айлык килеме 50 000 – 75 000 һумдан күберәк. Ошоларзың барыһын дөйөмләштереп әйткәндә, Рәсәй халқының 80 проценты – хәйерселәр, «хәллерәк хәйерселәр» һәм ярлылар.

Ауыл укытыусыһы ла бөгөн меҗкен хәленә төшөрөлдө. Ауыл халқы менән сағыштырғанда ғына ул бай күренә. Ә ысынбарлыкта эш хақы буйынса шул ук хәйерселәр йә ярлылар төркөмөнә инә. Уныһы – бер хәл. Шул ук вақытта хөкүмәтебез был һөнәр әйәләрен байтак льготаларзан да мәхрүм итте. Күп мәктәптәрзә хәзер акбурзы укытыусылар үззәре һатып ала, медицина тикшеревен үз аксаһына үтә, мәктәпкә кәнселәр тауарзары етмәһә, үз кеҗәһенән сығарып һала. Шулай итеп, мәғариф өлкәһендәге модернизация укытыусы елкәһенә йәнә ауыр йөк булып ята.

Чиновниктар укытыусының нервы бөтөрөп, һаулығын юғалтып, интеллектуаль һәм ижади көсөн түгеп эшләп алған аз-маз эш хақын бына шулай өзгөләп-йолкколап калыу менән генә сикләнһә, бер хәл әле. Инде хәзер хөкүмәт үзе үк балаларзы бөтөнләй укытыусы карамағына тапшырып, ата-әсәләрзе тәрбиә, укытыу процесында катнашыузан ситләштерзе, йәғни бала тәрбиәләү бәхетенән мәхрүм итте. Укытыусы, бахыр, хәзер бар йәһәттән дә өлгөрөргә тейеш: дәрес бирергә лә, кластан тыш саралар үткәрергә лә, түрә-караларға ярайым, һүз теймәһен тип, кыркмаһа кырк төрлө кағыз тултырырға ла, мәктәпте ремонтлау, төзөкләндерев эштәрәндә лә, кәрәкһә, укытыусыһы тәртип бозмаһын, енәйәт кылмаһын тип, клубта артынан карауыллап йөрөргә лә, һайлаузар вақытында власка яраклы сәйәси партияға тауыш бирев өсөн өгөт-нәсихәт алып барырға, һайлаузарзы ойоштороу, үткәрев эштәрәндә лә катнашырға... Бына шулай ййлап кына дәүләтебез укытыусының статусын төшөрзө, уны бөтөнләй хокукһыз хәлдә калдырзы. Кыскаһы, укытыусы һәр яклап та кысырыкланды. Был интеллигенция вәкилдәре, үззәре лә аңғармаҗтан, коллок бығауын кейзе.

Ярослав Кузьминов кеүек әфәнделәрзең, шулай итеп, астыртын уй-ниәттәре ййлап тормошка аша, шикелле. Хәзерге йәштәр быларзың барыһын да күреп йөрөй һәм укытыусы һөнәрен һайлаузан баш тарта. Укытыусылар кәмеү сәбәпле, эшләргә кеше юк, тип кайһы бер мәктәптәрзе ябыу өсөн тағы бер һылтау табыласак.

Киләсәк быуынды ақыллырак та, белемлерәк тә итеп үзтерев өсөн Кузьминов

әфәндедәр тарафынан уйлап табылған, дөрөсөрәге, бармактан һурып сығарылған стандарттар аз комплектлы ауыл мәктәптәренә, нисек кенә теләһәк тә, йәбешеп бөтмәй. Үзегез үк аңлап, үзегез үк күреп тораһығыз: хөкүмәттең хыялы шәп, кеҫәһе буш. Шуға күрә мәғариф министрлығы етәкселәре менән белгестәре, аз укыусылы мәктәптәрҙе ябыу куркыныс түгел, сөнки күп бала укыған кластарҙа укытыу процесының сифатлыраҡ булыуы күзәтелә, тип ақланмаксы. Уға китһә, намыслы эшләгән укытыусы бер нисә бала менән дә индивидуаль эшләп укытыу процесын юғары кимәлгә күтәрә ала! Яңы укыу стандарттары зур ауылдарҙағы урта мәктәптәргә яраған сүрәттә лә, заманса укытып, тәрбиәләнгән был аңлы, белемле йәш быуын вәкилдәре ауылда калыр, тип уйлайһығыҙмы? Юк, әлбиттә. Хужалыктары емертелеп, таланып, социаль-иктисади йөзө юкка сығарылған ауылдарҙа нимә эшләһен улар?! Әгәр хөкүмәт ауыл хужалығын үстөрөгә йылдың-йылы зур күләмдә аҡса бүлеп, һәр сак уны дотациянан айырмаһа, бәлки, күмәк хужалыктар за кире тергезелер; тук башаклы баһыуҙарҙа заманса белем алып сығккан йәш комбайнсылар, тракторсылар яңы техник йыһаздар, телевизор, компьютерҙар куйылған комбайн, тракторҙар за йырлап эшләр ине. Быларҙың барыһы ла хыял ғына. Ялған өҫкорма. Шуға күрә заманса белем алған яңы быуын йәштәр, ауыл мәктәбен тамамлағас, калаға китеп, эшһеззәр, торлакһыҙҙар сафын тулыландырасаҡ.

Яңы укыу йылы башында телевидениелағы бер яңылыҡка нығлы иғтибар итмәй булдыра алманым. Эшләгән юлын таба тигәндәй, Түбәнге Новгород өлкәһе Красный Октябрь районының Овечий овраг ауылында укытыусы йорто асылған. Беренсе класка укырға төшкән ике баланы башланғыс кластар укытыусыһы өйөндә уҡыта башлаған. Ул хәҙер директорҙан башлап ашнаксы вазиһаһына тиклемгә эштәрҙе үзе башкара. Барлык шарттар өйзөгөсә булһа ла, укыусыларҙың класс бүлмәһе мәктәптәге кеүек йыһазландырылған, ашханаһы бар. Укытыусы ғайләһе икенсе катта йәшәй. Быға тиклем укыусылар район үзәгенә автобус менән йөрөп укыған. Балаларға иртә таңдан торорға, арып-йонсоп алыс юлда тәғрәмәс өҫтөндә ваҡыт үткәреп тура килгән. Шуға ла быйыл I класка укырға төшкән кескәйҙәрҙең ата-әсәләре бик тә теләп ризалашкан был яңылыҡка. Бына был, исмаһам, инновация. Юғиһә, реформа, модернизация, инновация тип илебезҙе емертеүҙән бушамай кайһы берәүҙәр. Уйлап караһаң, ундайҙарға каршы торор ошондай мөмкинлектәр зә бар икән дә баһа! Түбәнге Новгородта әлегә укытыусылар йортон асырға 70 кеше теләк белдергән. Был яңы проект педагогтарҙы бик кызыкһындыра, сөнки уларға айлыҡ 20 мең һум эш хақы һәм коммуналь хезмәттәр, Интернет хақы түләһә. Эйе, без зә башкорт ауылдарын бөтөүҙән һаҡлап калыусы ошондай яңы проекттарҙы өйрәнәп, оҙакка һуҙмай, кулланышҡа индерергә тейешбез.

Унан кала, республикабыҙ ауылдарында социаль-мәҙәни комплекстар төзөү тәҫрибәһе лә бар бит әле. Тейешле талаптарға яуап биргән мәктәбе, балалар бақсаһы, клубы, китапханаһы, магазины булған ошондай комплекстарҙы, зурмы ул, бәләкәйме, һәр башкорт ауылында төзөү мақсаты куйырға тейешбез, тип уйлайым мин. Хөкүмәттән көтөп ултырмайынса, был йәһәттән хәллә милләттәштәрәбез юғарыла телгә алынған асабалыҡ-ырыу советы исеменән ақсалата һәм матди ярҙам күрһәтә алыр ине. Әгәр улар үзәрен

халкының ысын патриоты тип иҗәпләй икән. Бер уйлаһаң, шундай рухлы егет-кызларыбыз байтак ауылдарҙа мәсет һалдырҙы бит үз аҡсаһына. Ө хәҙер астыртын реформаторҙарға, «һоро кардинал»дарға каршы торор өсөн тиз арала бәләкәй башкорт ауылдарында йә махсус укытыусы йорттары, йә социаль-мәзәни комплекстар төзөү эшенә улар үз өлөшөн индерә ала. Тағы шуныһы: без, башкорттар, тик ундай хәлле ул-кызларыбызға ғына ышанып ятмайынса, ҡулыбыҙҙан килгән хәтле һәр беребез был эштә финанс һәм матди яктан ярҙам итергә бурыслыбыз. Өйә-өйә өй була, ти халыҡ мәкәле. Заманында ата-бабаларыбыз нисек Ҡаруанһарайҙы төзөһә, әле лә шул юсыктарак эш итергә кәрәк безгә. Ошолар күмәкләп тотонһаҡ, ауылдарыбыз ҙа, милләтебез ҙә коромас. Башкорттарҙың иң ауыртҡан бер яғы булған таркаулыҡтан котолоп, берлеккә килербез. Берлектә – тереклек икәнән һәр ҡайһыбыз яҡшы белә. Хөкүмәт алдағы йылдарҙа аз укыусылы мәктәптәргә яһа ябыр, ләкин бәләкәй ауылдарҙа тейешле талаптарға яуап биргән мәктәп биналары төзөргә бик ынтылып бармас. Яуап әҙер: аҡса юк.

Ни өсөн балаларҙы социаль-мәзәни комплекстар составына ингән мәктәптәргә укытырға кәрәк, тиһегезме? Сөнки әлеге лә баяғы бәләкәй башкорт ауылдарында һез ҡайһы башланғыс кластар укытыусыһының укытыусы йорто асырлыҡ талаптарға яуап биргән ике катлы йорто булғанын күргәнегеҙ бар? Хәҙерге стандарттарға тура килеп бөтмәй ябылған башланғыс кластар мәктәптәре биналарын иһә күз-каш урынына һаҡларға кәрәк. Колхоз-совхоздар тарқалған ваҡытта ферма, келәт, гараждарҙы нисек итеп һәр кир-бесенә тиклем һүтеп урлап бөтөрһәләр, был укыу йорттары менән дә шул ук хәл ҡабатлансаҡ. Иманым ҡамил. Бер укытыусы был йәһәттән миңә бик шәп тәкдим әйтте: ул укыу йорттары биналарына реконструкция үткәреп, манара ултыртып, мәсет итеп асырға. «Һай, мәрзәс! – тием мин ул апайға. – Әйткә-негеҙ Аллаһы Тәғәләнең амин тигән сағына тура килеп, тормошҡа ашһын».

Тағы ла бер иң ауыртҡан яғыбызға айырым тукталып китмәһәм, был мәкә-ләне языу өсөн ҡулыма кәләм алыуымдың мәғәнәһе булмаҫ ине. Ике тиҫтә йыл эсендә күмәк хужалыктарҙы емертеүебезҙең һиндәй эзәмтәләргә килтереүен күрҙек, аңланыҡ, ауызыбыз беште. Ө хәҙер, бер нәмәгә ҡарамай, күмәк хужалыктарҙы кире тергеҙеү процесын башларға кәрәк. Шунһыҙ баш-корт ауылдары яҙмышы гелән ҡыл өҫтөндә торасаҡ, ауыл тормошон бел-мәгән, аңларға ла теләмәгән Андрей Фурсенко, Ярослав Кузьминов кеүектәр-ҙең ҡулында гелән уйынсыҡ хәләндә буласаҡбыз. Башкортостан хөкүмәте ауыл хужалығын, ауылдарҙы социаль-иктисади, мәзәни һәм мәғариф йә-һәтенән йәшәтергә, һаҡларға тырышһа ла, үзәктән шундай короткослок сәйәсәте алып барыла икән, без бары тик үзебезгә генә, үз мөмкинлектә-ребезгә генә ышанырға, үз хоҡуҡтарыбыҙҙы белеп, үзебез йәшәгән дүләттән уларҙың үтәлеүен талап итергә һәм мотлак үтәләшенә өлгәшергә бурыслыбыз. Бындай осраҡта баяғы башкорттарҙың асабалыҡ мәктәбе тәҗрибәһен тағы бер кат иҗкә төшөрөү урынлы булыр.

1989 йылдың 27 июлендә Женевада «Аҫба һәм кәбилә королюнда йәшә-гән халыктар тураһында халыҡ-ара хезмәттә ойоштороу буйынса 169-сы кон-венция» ҡаралып, 1991 йылдың 5 сентябрендә көсөнә инде. Төп халыҡ тө-шөнсәһе документта түбәндәгесә билдәләнә: «Бойондорокһоз дүләттәргә йәшәгән төп халыҡ, уның ата-бабалары географик өлкәне биләгән, әммә

яулап алыу һөҙөмтәһендә колонизацияланған ошо ил территорияһының бер өлөшө һанала. Шулай за, хокуки статусының һиндәй булыуына ҡарамаҫтан, үзенең социаль, иктисади, мәҙәни, сәйәси институттарын һаҡлай». Был билдәләмә безҙең башҡорт халқына туранан-тура ҡағыла һәм халкыбыҙҙың статусына тура килә. Ҡайһы бер башҡорт сәйәсмәндәре, республика етәкселәре, юк менән булашмағыз, ти. Улар, бигерәк тә һуңғылары, милләт-ара көсөргәнешлек тыузырмайыҡ, тип автохтон халықтың ихтыяждарына күз йоморға, шуның менән йылы урындарында озағыраҡ ултырырға тырыша. 1 миллион ярым тәшкил иткән халыҡ үзенең төп халыҡ статусын талап итмәс, тигән нығлы фекерҙә тора уларҙың күбеһе. Ә һинә һуң Америка Ҡушма Штаттарындағы 5 миллиондан ашыу индеец төп халыҡ статусын йөрөтә лә дүләт ярҙамын алып йәшәй? Был йәһәттән безҙә, халыҡ-ара хокук кимәленә сығып, Рәсәй дүләтенән асабалықты талап итә алабыҙ. Әйтер һүҙем шул: был мәкәленә уҡып, түрә-каралар, улай аҡсағыҙ күп булғас, жулығыҙҙан килһә, әйҙә, төҙөп ҡарағыҙ бәләкәй башҡорт ауылдарында заман талаптарына, яңы стандарттарға тура килгән мәктәп биналары, тип мысҡыллы ауыз кыйшайтыуы ла ихтимал. Бында һәр йәһәттән дә ҡарарға ҡәрәк: хәллә һәм рухлы милләттәштәребез ярҙам жулы ла һуҙһын, һәр башҡорт милләте вәкиле, туған ауылы, ауылының мәктәбе, нәселе һаҡланһын өсөн, үзенең бәләкәй генә булһа ла өлөшөн дә индәрһен, башҡорт милли-ижтимағи ойошмалары, башҡорт сәйәсмәндәре, депутаттары – ҡысқаһы, халқының язмышына битараф булмаған һәр башҡорт асабалықты тергеҙеп, Рәсәй дүләте алдында үз асабалыҡ хокуктарының үтәлеуенә ирешһен. Әгәр без милләтебез алдында торған ошо проблемаларҙы аңлап, берҙәм рәүештә эшкә тотонмаһаҡ, мәғариф министры Андрей Фурсенко, «һоро кардинал» Ярослав Кузьминовтарҙың ысынлап та үз максаттарына ирешәүе ихтимал. Күрше ауылдарҙың урта мәктәптәрендә тейешле белем алған, компьютерҙа, кеҫә телефонында sms-хәбәрҙәр яҙа белгән, тикшеренеү эштәренә һәм башка күп нәмәләргә оҫта, маһир йәш быуын вәкилдәребез туған ауылдарын ташлап сит тарафтарға сығып китеү яғын ғына ҡарап торасаҡ, тора-бара мөртәткә әйләнәсәк. Әле бәләкәй ауылдар башына төшкән бәлә ййлап зур ауылдарға ла килеп етәсәк: уларҙа балалар кәмейәсәк. Ә быға чиновниктарҙың башы ауыртмаясаҡ, тыныс ҡына был мәктәптәргә лә ябып ҡуясаҡтар. Артабан Сәйетбабаң да, Темәсең дә, Аскарың да, Аҡъярың да... ҡалмаҫ. Тағы бер һисә быуаттан ул ерҙәрҙә һиндәйҙер башка телдә һөйләшкән-аралашкан кәүемдәр йәшәүе ихтимал. Ә ундайҙар безҙең һымаҡ түгел, үз хокуктарын яҡшы белә. Әле үк баш ҡалабыҙға ҡасандыр күсеп килеп һәм граждандыҡ алып, хәҙер үз балалары өсөн республика хөкүмәтенән милли мәктәп асыуы талап иткән, даулашып йөрөгән милләттәр вәкилдәре бар.

Тәлғәт ШАҺМАНОВ.
Күмертау ҡалаһы.

ВАЙЫМҢЫЗЛЫК ҺӘМ КҮНДӘМЛЕК БАҘА

2011 йылдың Милләт-ара татыулыҡты нығытыу йылы тип иғлан ителеүе, миңеңсә, республика һәм урындағы властарҙан йәмәғәт ойошмаларының эшмәкәрлегенә, ижтимағи-сәйәси тормошҡа ҡарата тәқдим-кәңәштәренә иғтибарлыраҡ булыуы талап итә. Һуңғы 20 йылдан ашыу осорҙағы яңы сәйәси-иктисади шарттарҙа республика етәкселеге йәмәғәт ойошмаларының эшмәкәрлегенә, ихтыяждары менән ҡызыкһынманы, тиһәк, хәкикәттән ситләшкән булыр инек. Башҡортостандың сәйәси статусын күтәреүҙә, уны яҡлауҙа етди роль уйнаған ҡайһы бер ижтимағи ойошмалар, шул иҫәптән халыҡ үҙәктәре, һиндәйҙер кимәлдә иғтибарҙан ситтә калманы кеүек. Мәҫәлән, теге йәки был йәмәғәт ойошмаһының «түңәрәк дата»һын билдәләгәндә хөкүмәт әһелдәренә ҡотлау һүҙҙәрен, бәғҙе ойошмаларға айырым эш урыны юллап биреүҙәрен һисек инкар итәһең? Шул уҡ ваҡытта XX быуаттың 90-сы йылдарынан Урта Азия һәм Кавказ төбәктәренән күсеп килгән халыҡтар вәкилдәренә лә хөкүмәтебез ижтимағи берекмәләр ойошторорға ярҙам итте, уларҙың эшмәкәрлегенә өсөн шарттар булдырҙы. Ул ғына ла түгел, БР президенты булып Мортаза Рәхимов эшләгән осорҙа сит-ят тарафтарҙан килгән милли төркөмдәр берекмәләренә айырым штат та бирелә ине.

Башҡорт йәмәғәт ойошмаларына ҡарата республика хакимиәте яғынан күрһәтелгән иғтибарҙы шулай ҙа «кәнәғәтләнерлек» тип баһаларға һигеҙ самалы.

Күп кенә башҡорт ижтимағи ойошмаларының үз мөйөшө әле лә юҡ, ижтимағи-сәйәси өлкәлә ошо ойошмаларҙан килгән тәқдим-кәңәштәр республика властары тарафынан инкар ителә, йыш ҡына йәмәғәт эшмәкәрҙәренә эшкә урынлашыуҙа властар тарафынан яһалма кәртәләр ҡуйыла. Ошондай шарттарҙа 2011 йылды «Милләт-ара татыулыҡты нығытыу йылы» итеп иғлан итеүҙе, миңеңсә, йәмәғәтселек хушларға, форсаттан файҙаланырға бурыслы кеүек. Был — бер. Икенсенән, Башҡортостанда Йәмәғәт палатаһы тураһында закон қабул ителеп, палата икенсегә яңырғас, граждандар йәмғиәтенә тупланыуына шарттар барлыҡҡа килде кеүек. Ҡызғаныска ҡаршы, йәмәғәт ойошмалары республика властары менән ошо палата булышылығында уртаҡ тел табып, бер максатта эш итә алмай. Ул ғына ла түгел, Йәмәғәт палатаһының үзенең дә күзгә элерлек эше юҡ. Былтыр, мәҫәлән, ул бөтөнләй йыйылманы, ә быйыл яҙ йәмәғәт берекмәләре менән туған тел мәсьәләләренә арналған йыйылыш үткәргә лә — шуның менән вәссәләм!

Йәмәғәт палатаһы йыйылыштарында катнашыу, йәғни республика властары менән эшлекле бәйләнешкә инеү мәсьәләһендә, миңеңсә, тәүҙә башҡорт

ижтимағи берекмәләренең хәл-әхүәле менән кызыкһыныу зарурзыр. Был ойошмаларзың күптәре уставтарына ярашлы эшләмәй, кайһылары титуллы милләтенең конституцион хокуктарын яклауҙан ситләшә. Улар араһында таркаулык хөкөм һәрә, өстәүенә, бер кем дә, бер һиндәй дәүләт структураһы ла йәмәғәт ойошмаларының эшмәкәрлеге менән кызыкһынмай, кәңәш бир-мәй.

М. Рәхимов республика башлығы булып эшләгән сактарҙа, һиндәйҙер кимәлдә булһа ла, Бөтөн Донъя башҡорттары королтайы башкарма комитеты (БДБКБК) ойошмаларзың эшмәкәрлегенә йүнәлеш бирә торғайны. Королтайзың рәйестәре алмашынып торғас, һәр ойошма үз бедегенсә эш итә, кайһы берҙәре хатта Королтайҙан ситләшергә тырыша. Урыны менән ижтимағи ойошмаларға чиновниктарзың эше менән дә шөгөлләнергә тура килә, ә хөкүмәт әһелдәре был хәлгә «шулай булырға тейеш» тигән кеүек мөнәсәбәт һаҡлай. Үзҙәре шул ук ваҡытта теге йәки был мәсьәлә буйынса ярҙам итеү-зән ситләшә. Әгәр зә чиновниктар йәмәғәтселектең хәленә инә белһә, хә-зәргә ауыр мәлдә аҡсалата ярҙам итер, һис юғында башка төрлө дәрәжәлә-дереү сараһын күрер ине. Үкенәскә ҡаршы, йәмғиәтебез ундай кимәлгә үсешеп етмәгән шул.

Миҫалға «Төньяҡ амурҙары» хәрби-патриотик клубын (рәйесе — Илдар Шәйәхмәтов) алайыҡ. Клубка дәүләт яғынан бер һиндәй ярҙам күрһәтелмәй, уның бөтә эшен И. Шәйәхмәтов йәмәғәт башланғысында алып бара. Клуб-тың етәкселе буларак, йәштәрҙә үз мөхитенә ылыҡтырыу, тарихи вакифаларға арналған кейемдәр тектереү кеүек бөтә эштәрҙә үзә атқара. Берәй тарихи вакиф менән бәйлә һиндәйҙер ҡалаға барырға кәрәк булһа, И. Шә-йәхмәтов, биш-алты егет алып, үз иҫәбенә йөрөгә мәжбүр. «Төньяҡ амурҙары»н быйыл августа Смоленск ҡалаһына һәм Бородино яланына саҡырғайнылар. Бында ла Шәйәхмәтовтың үзенә төптән егелеп эшләргә тура килде. Киләһе йылда 1812 йылғы Ватан һуғышына 200 йыл тулыу менән бәйлә саралар үткәреү ҡарала. Республика хөкүмәтенең уға әзерлеге һизелмәй, бөтә мәшәкәт тағы ла «Төньяҡ амурҙары» клубының елкәһенә төшөрмө?

Бәлки, кайһы берәүҙәр, был клубтың милли татыулыҡты нығытыуға йо-ғонтоһо бармы ни, тип ризаһыҙлыҡ белдерер. Элекке Советтар Союзы ха-лыҡтарының республикабыҙға күпләп ағылған мәһендә безгә ата-бабаларыбыҙзың патриотик ҡаһарманлығын пропагандалау бик мөһим. Юғиһә, бәғзе мигранттар, айырыуса Кавказ яғынан килеүселәр, башҡорттар алдында танау сөйөрөгә маташа.

Ижтимағи берекмәләребезҙең таркаулығы айырыуса төп милләт буларак халкыбыҙзың конституцион хокуктарын яклауҙан ситләшеүзә сағыла. Улар-зың күптәре, әйтәйек, республиканың федерация статусын яклауҙа тейешле әүземлек күрһәтмәй. Бының, әлбиттә, сәбәптәре лә бар. Беренсенән, Рә-сәйҙең махсус хезмәттәре яғынан башҡорт ойошмаларына ҡарата 2008 йыл-да ук башланған баһым көсәйә бара. Федераль иҫменлек хезмәте, Ойошқан енәйәтселеккә ҡаршы идаралыҡ кеүек дәүләт структуралары Бөтөн Донъя башҡорттары королтайы башкарма комитеты, «Урал» башҡорт халыҡ үзәге, «Күк бүрә» башҡорт ижтимағи хәрәкәте кеүек ойошмалар етәкселәрен саҡырып алып, «экстремизм»да ғәйепләп, һорау алыу ойошторғайны. Тап

шул мөлдән йәмәғәт ойошмаларының эшмәкәрлеге өстөнән күзәтеү башланды. Хәзер ниндәйҙер йыйылыш үткәрәбез тип кеҫә телефоны аша иҫлан ебәрһең, сара үткәреләсәк урынға шунда ук полицейскийҙар килеп етә.

Мәсәлән, быйыл 26 июндә Торатау (Ишембай районы) янында республиканың көньяғында эшләгән башҡорт йәмәғәт ойошмаларының йыйылышы тәғәйенләнгәйне. Килеүселәр араһында полиция, ФСБ хеҙмәткәрҙәре лә байтаҡ булған икән. Бындай сәйәси бәһәстә илгә М. С. Горбачев, Б. Н. Ельцин еткәселек иткән замандарҙа ижтимағи ойошмалар бөтөнләй кисермәне. Бөтә кимәлдәрҙә лә һүҙ граждандар йәмғиәте һәм хокуки дәүләт төҙөү тураһында барғанда, нисек инде бөтә граждандарҙы, йәмғиәт ойошмаларын күзәтеү астына алырға мөмкин? Был бит РФ Конституцияһында нығытылған һүҙ һәм йыйылыштар азатлығын тыйыу, Сталин заманындағы тоталитар режимға ҡайтыу булып тора.

Башҡорт ижтимағи ойошмаларының тарқаулығы һәм яуапһызлығы уларҙың йәмәғәтселек алдындағы абруйын төшөрә. Өфөлә, мәсәлән, бер башҡорт ойошмаһы ла бер кем алдында ла яуаплы түгел. Ғөмүмән, ижтимағи берекмәләргә уставы буйынса уларҙың идараһы һәм етәкселекнең йыйын алдында яуаплығы ҡаралған. Ләкин һуңғы ваҡытта ҡайһы бер ижтимағи ойошмалар йыйындарҙы бөтөнләй үткәрмәй башланы. Мәсәлән, Өфөлә беренселәрҙән булып барлыҡҡа килгән «Аҡ тирмә» башҡорт мәҙәни үзгә (рәйесе — Ләлә Бейешева) милләттәштәребезгә бер сәйәси көскә туплауҙа заманында зур роль уйнағайны. «Аҡ тирмә»нең шау-шыулы йыйылыштарынан һуң «Урал» башҡорт халыҡ үзгә, Башҡорт йәштәре иттифағы (БЙИ) кеүек ойошмалар барлыҡҡа килде. Уҙған быуаттың 80-се йылдары аҙағында — 90-сы йылдар башында «Аҡ тирмә» йыйылыштарына хөкүмәт әһелдәре лә килә торғайны.

Ә хәзер мәҙәни үзгә ай һайын күңел асыу кисәләре генә үткәрә. Башҡортостандың сәйәси статусы яйлап ҡына төшөрөлә, ә «Аҡ тирмә», күңел асыу сараһы буларак, сәнғәт оҫталарының, яҙыусыларҙың, милли бәһәстәрҙың «түңәрәк дата»ларын үткәреүҙән бушамай. Вәзифаһын ун йылға яҡын атҡарыуға ҡарамаҫтан, рәйес бер тапҡыр за йыйын үткәреп, отчет яһаманы. Мәҙәни үзгә йыйынында идара ағзалары, рәйес һайланырға тейеш, ә һуңынан етәксә үзенең урынбаҫарын тәғәйенләй. Үкенескә ҡаршы, «Аҡ тирмә» идараһыҙ, урынбаҫарһыҙ эшләүен дауам итә.

Халыҡ тормошо катмарлашқан ваҡытта мәҙәниәт, сәнғәт өлкәһендәгә ғәҙәлһезлектәр ҙә баштан ашқан. «Башҡортостандың атқанған мәҙәниәт эшмәкәре» тигән абруйлы исем алыу өсөн йәмәғәт ойошмаһының ябай ағзаһына күпме бюрократик бәһәстәр аша үтергә кәрәк! «Аҡ тирмә» мәҙәни үзгәнең төп бурысы — шул ғәҙәлһезлектәргә ҡаршы сығып, чиновниктарҙан бөтә йәмәғәтселек исеменән ғәҙәллек талап итеү. Ойошма быйыл отчет-һайлау йыйылышын үткәрерме, юҡмы?

1990 йылда эш башлаған Башҡорт йәштәре иттифағы заманында иң популяр ойошма булып киткәйне. Уны ойоштороуҙа иттифактың беренсе рәйесе Ринат Байымовтың роле зур булды. Ҫайһы бер йәмәғәт эшмәкәрҙәренең фекеренсә, шул ук йылдың октябрҙә БЙИ ул ваҡыттағы Юғары Совет сессияһына көслә бәһәстә ойоштормаһа, бәлки, Башҡортостандың дәүләт суверенитеты тураһында декларация ҡабул ителмәс тә ине. Ләкин бөгөн иттифак

эшмәкәрлегендә лә битарафлыг хөкөм һөрә. 2006 йылда ойшманың азақкы королтайы үткәрелгәндән һуң бында ла, «Ак тирмә» үзәгендәге кеүек, зур йыйылыш булғаны юк. 2010 йылда Бөтөн Донъя башкорттары королтайы катнашлығында БЙИ-ның идара ултырышында Ф. Маликов рәйес вазифаһынан бушатылып, етәксе вазифаһын башкарыусы итеп Р. Багаев куйылды. Иттифактың законлы рәйесе әле лә һайланмаған. Ә уны тик королтай, йәғни йыйын хәл итә.

Һуңғы өс-дүрт йылда ойшма сәйәси эшмәкәрлектән ситләште. Башкортостандың сәйәси статусын, федерализм принциптарын теүәл үтәүзе талап итеп, «Күк бүре», «Туған тел», «Ақтамыр», «Урал» башкорт халык үзәге кеүек йәмәғәт ойшмалары күпме пикет-митингылар ойшторзо, республика хөкүмәтенә мөрәжәғәттәр яззы, ләкин БЙИ етәкселәре был акцияларзың берененә лә кушылманы. Былтыр республика етәкселеге капыл алмашыныу сәбәпле, 16 — 19 июлдә бөтә башкорт йәмәғәтселеге Нефтселәр мәзәниәт һарайында йыйылыш үткәрзе. Башкортостандың һәм башкорт халкының язмышы хәл ителгән вақытта йыйылышка БЙИ етәкселәренән берәү зә килмәнә. 18 сентябрзә Торатаузың тәбиғәтен һаклау буйынса «Урал» үзәге ойшторған зур акцияла ла иттифак етәкселәренән килеп күренеүсе булманы.

Әлеге Башкорт йәштәре иттифағын ХХ быуаттың 90-сы йылдарзағыһы менән һисек сағыштыраһың инде? Ул сактағы йәштәр берекмәһенә эшмәкәрлеген бөтөн Өфө белеп торзо. Иттифак ағзаһы булыу абруйлы һаналды, сөнки БЙИ-ның сафтарына кабул ителгәс, һәр милләттәш тантаналы рәүештә ант бирер ине. Ә хәзәрге БЙИ етәкселегендә милләт бәсе һақында уйлаусылар бармы икән? БЙИ-ның эшмәкәрлеге һәр сак БДБКБК һүзенән ситкә сыкманы. Бер һи зә эшләмәнеләр, тип булмай, әлбиттә. Мәсәлән, Конгресс-һоллда йәштәр өсөн башкорт дискотекалары узғарылды. Һуңынан уларзың башкорт мәктәптәрендә укыған балаларзың спорт ярыштарын ойштороуы ишетелеп калды, 2009 йылдың апрелендә БДБКБК менән берлектә мәктәп программаларында милли төбәк компонентын яклау буйынса митингыла катнаштылар.

«Күк бүре» башкорт ижтимағи хәрәкәте — Өфөлә (рәйесе — Азат Сәлмәнов) йәштәрзең яңы ойшмаһы, ул 2007 йылда ғына барлыкка килде. Ул баш калалағы бөтә башкорт берекмәләре араһында әүзем сәйәсәт менән шөғәлләнгән берзән-бер хәрәкәт. 2010 йылдың йәйендә «Күк бүре» милләтебеззең бәсен яклаған йәмәғәт ойшмаһы икәнән күрһәттә. 16 — 19 июлдәрзә БДБКБК рәйесе Азамат Ғәлин ғәмһезлеккә бирелгәндә, «Күк бүре» егеттәре инициативаны үз кулдарына алып, тәүзә 1 августа үткән Бөтөн Донъя башкорттары королтайы йыйылышында, йәмәғәтселекте йыйып, С. Юлаев һәйкәле янында республикалағы хәлдә аңлатты.

Йыл һайын 19 — 22 июндә «Күк бүре» йыйын үткәрә. Унда хәрәкәт ағзалары алдында торған мәсәләләр карала, хәл итеү юлдары билдәләнә. Шуныһы үкенесле: ойшма Башкортостанда киң коласлы хәрәкәткә әүерелеп китә алмай. Бер яктан, уның эшмәкәрлегенә Рәсәйзең махсус хезмәттәре аяк салһа, икенсе яктан, власть даирәләренә М. Рәхимов заманында эйәләп алған үзебеззең «әпкәләйзәр» кысыла. Әлбиттә, «Күк бүре»не,

өлгөлө эшлэй, тип әйтеп булмай. Йыш кына егеттәр ХХ быуаттың 90-сы йылдарында юл куйылған хаталарзы кабатлай.

Башка йәмәғәт ойошмаларынан «Урал» башкорт халык һәм «Актамыр» үзәктәре йыйындарын үткәрзе. 2009 йылдың декабрәндә Төбәк-ара йәмәғәт ойошмаһы «Урал» башкорт халык үзәгенең 20 йылығына арналған зур йыйынында рәйес итеп йәнә биш йылға Риф Исәнов һайланды. Үзәк «Йәш көстәр» исемле гәзитен сығара, «Башкортостан» республика гәзите редакцияһы менән берлектә «Районымдың ете мөғжизәһе» тигән акция үткәрә. «Актамыр» үзәге 2008 һәм 2010 йылдарзың декабрәндә 15 йылык юбилейын билдәләне. 2007 йылдан ике гәзит сығарзы.

Башкорт ойошмаларының таркаулығына битарафлык кына түгел, власть менән йәмәғәтселек вәкилдәре араһында уларзың ни өсөн ойошторолоуын, кайһы йүнәлештә эш итеүен дөрөс аңламаусылар за булышыҡ итә. Урындағы һәм республика властары әһелдәре фекеренсә, йәнәһе, башкорт ижтимағи ойошмалары мөғариф, мәзәниәт, сәнғәт өлкәләрендә халыкка милли телде пропагандалау менән шөгәлләнергә бурыслы. Ошо изге эш алып барылмаһа, улар йәмәғәт ойошмалары етәкселәрен гәйепләргә тотона. Ә бит төрлө кимәлдәге власть даирәләрендә ошо эштәрзе ойоштороу өсөн яуаплы милли бүлектәр, йәғни штаттағы чиновниктар бар. Ә ниңә уларға ла талаптар куймаһса? Мәсәлә, Өфө кала хакимиәтенең мөғариф идаралығындағы милли бүлек штатында өс кеше тора. Улар за йәмәғәтселек алдында яуаплыҡ тоторға бурыслылыр бит?

Кайһы бер ижтимағи ойошмалар етәкселәре, чиновниктар йәмәғәтселектәң төп бурысын власть даирәләрендәге башкорт милләтенән булған әһелдәрзе курсалау, етешһезлектәрен йомоп калыу кеүек эшмәкәрлектә күрә, сөнки, уларса, башкорт кадрзаны власть структураларында аз һәм уларзы яклау фарыз. Мәсәлә, БЙИ-зең элекке рәйесе Ф. Маликов республика матбуғатына биргән интервьюһында, иттифак үзен түгел, ә республика власын яклаузы мөһим күрә, тигән фекер үткәрә. Бындай осракта йәмәғәт ойошмаларына Рәсәй Федерацияһының «Йәмәғәт берекмәләре тураһында»ғы (1995 й.) законына һылтанырға кәрәк. Һәр йәмәғәт ойошмаһы ирекле, унда кемде ла булһа мөҗбүри эшләтеү тыйыла.

Был ойошмаларға кешеләр ни өсөн мөрәжәғәт итә? Кемдәрзелер милләт намысы йөрөтһә, икенселәр унда үз хокуктарын яклап мөрәжәғәт итә. Граждандар йәмғиәте тураһында һүз йөрөтәбез икән, ижтимағи ойошма үз ағзаларының хокуктарын якларға ла бурыслы бит әле. Шул ук закон буйынса улар төрлө кимәлдәге власть даирәләренә тәқдим-кәңәштәр, идеялары менән дә мөрәжәғәт итергә хокуклы.

Ә республика власының эшмәкәрлеген яклау-яклаузы һәр йәмәғәт ойошмаһы үз аллы хәл итә, сөнки ижтимағи берекмәләр бойондорожһоз, дәүләт тарафынан финансланмай. Шулай булыуға карамаһтан, кайһы бер ойошмалар власть әһелдәрен төрлө оппозицион сығыштарзан асыктан-асык яклау юлына баса. Ундай хәлдәрзе республикабызза ла, Рәсәйзең башка төбәктәрендә ла күзәтергә мөмкин. Ул ойошмалар властар менән ысынлап та уртаҡ тел табып, кулға-кул тононоһоп эшлэй икән, әлбиттә, уларға урындағы власты яклау отоһло. Тик власть эйәләре менән диалог булғанда ғына, илдә граждандар йәмғиәте төзөү тураһында һүз алып барырға мөмкин.

Башкорт милли ойошмалары менән республика власы араһында эшлекле диалог хәзер юк дәрәжәһендә. Быйыл ғинуарға «Актамыр» үзәге республика хөкүмәте менән һөйләшеүзәр үткәреп карағайны, ләкин ул озақка барманы. Әлеге власть халыкка түгел, ә юғарыла ултырған чиновниктарға яраклашыуы өстөн күрә, ахырыһы. Килешеп эшләмәгәс, башкорт ижтимағи берекмәләренең күп кенә тәқдим-кәңәштәре республика властары тарафынан инкар ителеп, кадрзәр сәйәсәтендә айырыуса киң сағылыш таба.

Теманы дауам итеп, Бөтөн Донъя башкорттары королтайы башкарма комитеты тураһында ла әйтеп китергә кәрәктер. Күп кенә башкорт берекмәләренең карашы — айырыуса кадрзәр, сәйәси курс һәм башка мәсьәләләр буйынса — был ойошма менән тап килмәй. Мәсәлән, «Актамыр» үзәге кадрзәрҙы бөтә власть структураларына конкурс нигезендә тәғәйенләүзе хуплаһа, БДБКБК-ла ултырған қайһы бер ағайзәр қаршы сыға, сөнки улар властарға яраклашыуы өстөн күрә. Ошо қапма-қаршылығ быйыл 11 апрелдә БДБКБК-ның кәңәшмәһендә лә асықланды. «Актамыр» үзәгенә милли мәғариф өлкәһендәге кадрзәр сәйәсәте буйынса эшмәкәрлеге тураһында сығышы тыңланды. Башкорт мәктәптәренең, гимназияларының директорзәрын конкурс нигезендә қуйыу буйынса тәқдимгә бәғзе башкорт ғалимдары қаршы сықты.

Шулай итеп, Королтайзың йәмәғәт кәңәшмәһе қарары «Актамыр» үзәгенә Мәғариф министрлығы менән кадрзәр мәсьәләләре буйынса өлгәшкән күп кенә қазаныштарын юкка сығарҙы. БДБКБК, бөтә башкорт ойошмаларын бергә туплап, халығ мәнфәғәтен яқлап эш итеу урынына, киреһенсә, йыш қына «дөрөс юл»дан барып, ижтимағи берекмәләрзе үзенән биззәрә. Бындай остракта ойошмаларға қайза һыйынырға? Әлеге қатмарлы заманда кем, йәғни ниндәй статуслырәк ижтимағи ойошма уларға кәңәш бирһен?

Һис ниндәй қыйынлығтарға қарамай, башкорт йәмәғәтселеге әлеге хәлдән сығыу юлын барыбер табырға бурыслы. Донъялағы бөтә сәйәси вақиғаларза халықтың төрлө қатламдары тик йәмәғәт ойошмалары, фиркәләр аша үз мәнфәғәттәрен сағылдырған һәм курсалаған кеуек, беззә лә ябай башкорттар үз хоқуқтарын йәмәғәт ойошмалары эшмәкәрлеге аша ғына яқлай ала. Шуға күрә лә, республикала йәмәғәтселек фекерен нисек кенә инкар итергә тырышмаһындар, һүз илдә граждандар йәмғиәте төзөу тураһында барғанда, республика властары — теләйме-юкмы — йәмәғәтселектең талаптары менән исәпләшергә мәжбүр буласақ. Шуның өсөн дә башкорт йәмәғәт ойошмаларына үз хоқуқтарын яқлау өсөн берләшеу максатында эш итеу мотлақ. Шунһыз бюрократик кәртәләрзе еңеп булмаясақ.

Ирек АГИШЕВ,
«Актамыр» үзәге рәйесе.
Өфө қалаһы.

Жәлил Кейекбаевтың тыуыуына 100 йыл

ЕБӘРЕЛГӘН ҺӘМ АЛЫНҒАН ХАТТАР

22 май, 1941 йыл, Карши

Жәлил, мин һинән бөгөн тағы ике хат алдым. Беренен мәктәпкә адреслап язғанһың, икенсеһе – заказное. Анан һуң ике телеграммаңды алтым. Хаттарыңты ла, телеграммаларыңды ла бергә алтым бөгөн генә.

Жәлил, һин мине ғафу ит инте. Мин үземдең иҫәрлегем белән, һинән 10 – 12 көн хат килмәй торғас, хатыңды алмайым тип тоттом та телеграмма бирзем. Икенсе көнө үк һинән хат алтым. Хатыңды алғас, телеграмма бирергә кәрәк булған икән тә, хат килгәс, шатлығымдан нишләргә белмәй, барыһын да онопкайным.

Хәзер миңә һинең алдыңда бик оят. Ты можешь черт знает что подумать. Еще раз прошу, Жәлил, прости меня, ради бога за беспокойство, которое я Тебе причиняю. Впредь я буду терпеливее.

Здоровье мое относительно хорошее. Бизгәк һирәкләп кенә тота. Мынта чеснок совсем юк. Мин хинин принимать иттем. Мынта малярия белән ауырыу – обычное явление. Аның белән ауырыған кеше күп. Амбулаторияға барһаң, бөтөнһө тиерлек шул малярийный кешеләр. Мин амбулаторияға күп барырга яратмайым, не люблю лечиться.

Хатларыңдың барыһында алтым, Жәлил, рәхмәт. Ләкин һин мәктәпкә язма хатты, анта юғалырға мөмкин. Я очень рада, что мои письма Ты получаешь своевременно.

Жәлил, шулайтып, безгә күрешергә фәкәт бер генә ай калды, бер айҙан һуң, Алла бирһә, без бергә булырбыз.

Каран-Йылғаға һис шикһез барырбыз. Тик мин «килен», «еңкәй» тигән һүзәрҙән оялам. Лучшее было бы, конечно, если бы меня не величали этими именами. Гораздо лучше и проще, если твоя родня будет называть меня просто «Нәфисә». В общем, как хотят, как им нравится, пусть так и называют.

Жәлил, неужели беззекеләр зә һине «кейәү», «езнә» тирләр икән? Опять таки үзләре беләләр инте...

Жәлил, шулай за һинең атайың, моғайың, беззәң мөнәсәбәттәрҙе беләләр. Белһә-белһен. Каршылығым юк. Ләкин минекеләр белмәйҙәр. Әйтмәйем тә мин аларға...

Нәфисәгә һүз сыжкканда Мәнтемтә ял итеү хаҡында әйттем. Кейәүенең инәләре Нәфисәгә кайтырға қушып хат язғандар. Нәфисә миңә: «Бергә туп-тура безгә кайтайыҡ», – тип әйтә. Мин: «Ярар, һезгә лә барырбыз, ә тәүлә мин әзерәк үтеп китмәксемен Мәнтем ауылын», – тинем. Ул, Мырзақайға бармаксымын икән, тип уйланы, сөнки ул Мырзақайға корзаш-ырыуаштарым барын белә. Между

Азағы. Башы 9 – 11-се һандарға.

прочим, Мырзакайзағы родственники былтыр йәй аларға бармағаныбыз өсөн безгә бик үпкәләйзәр. Әтейем нишләптер алып бармаған булты, минем тә инә-йемнең туғандарын күрәһем килә ине. Насип булһа, аларзы лә барып күрербез әле...

Билгеле, Жәлил, мин Нәфисәгә беззәң эшләр хақында һөйләһәм тә, аның өйрәткәнән тыңлап, үзем уйлағанса эшләйсәкмен. Дөрөс әйтәһең, что ул ақыл өйрәтер тип. Ул кешегә ақыл өйрәтергә бик ярата...

Мин бөгөн иртәнсәк бер хат язып һалғайным, былларзың икеһен тә бергә алырһың, моғайын.

Хәзер мәктәпкә консультацияға ашығам. Химиянан консультация булмаксы.

Хәзер кискә 8, ләкин кояш нык кыззыра, әзәрәк һалкын төшә биргәс, был хатты почтаға апарып һалам.

Жәлил, как хорошо, что мы скоро встретимся. Я Тебя прошу, Жәлил, миңең барып төшөр көндө берененә лә әйтмә. Үзеңдән башка һис кем белмәһен. Вокзалға, әгәр вақытың булһа, үзең генә төшөрһөң.

27 май, 1941 йыл, Карши

16 май язған хатыңды алтым. Рәхмәт.

Жәлил, һин мине ҙәфү ит, мәктәпкә китергә кабаланам. Был хат кыскағына булып. Кискәрәк тағы язырмын әле.

Беззәң зачеттар башланты. Беренсе дәрес язма әзәбиәттән ине, икенсәһе – телдән, аны ла кискә сдавать иттек. Телдән бирелгән экзамендан куржыбырак тора инем, но ничего. Икеһенән тә отлично алтым. 29 май алгебранан экзамен була. Миңең иң куржканым шул алгебра инте. Хоть бы на «посредственно» сдать эту математику, а остальное – как-нибудь.

Последний предмет – история. Потом выпускной вечер и ... я еду к Тебе.

Кайтыу тураһында әллә нәмәләр яза алмайым. Әгәр үзгәрештәр булһа, язырмын.

Лотфый ағайға, әлбиттә, әйтмәй китәм. Ул, мин киткәнсе, бәлки, язмаҫ та әле, сөнки аларзың укыуҙарын әзәрәк продлить иткәндәр...

Хәзергә малярия белән ауырымайым. Бик әсә, ләкин һыу инергә ярамай әле.

Осрашкәс, мине Салауат баксаһына алып бар. Дөрөс, мин анта барғаным юк. Вообще мин Өфөнөң күп ерен белмәйем әле. Мин кайткәс, һиңә эш күп була-сак: на тебя ляжет обязанность познакомить меня с Уфой.

Ну ярар, Жәлил, ҙәфү ит. Мин хатымты шуның белән туктатам.

Хәзер мәктәпкә консультацияға барам, ә һуңыраҡ әтейем янына осрашыуға барырбыз. Бөгөн кискә йә иртәгә тағы язырмын.

28 май, 1941 йыл, Өфө

19/V һалған хатыңды алдым, икһез-сикһез рәхмәт үзеңә, Нәфисә! һиңең хаттарың миңең йөрәгемдәге шатлыкты тағы ла көсәйтә, тағы ла арттыра – мин һис бер вақытта ла һөйөнөп, шатланып бөтә алмайым. Нисек шатланмайһың ул хаттарға! Ул хаттарзың артынан бына оҙакламай һин үзең киләһең – миңең иң яратканым, һин киләһең. Беззәң осрашыу вақыты яқынлаған һайын миңең шатлығым арта, көсәйә – ул шатлык йөрәккә һыймай. Мин шатлығымды бына ошо хаттағы һүзәр әсенә һыйзырырға тырышкан булам. Ул шатлыкты язып кына аңлатырға мөмкинме һуң, Нәфисә!

Осрашыу вақыты яқынайғандан-яқынайя, бер ай калды. Һин был хатты юлығып алғас, тағы ла әзәйә вақыт.

Тизерәк, тизерәк осрашһак ине инде, һөйөкләм. Үзең әйтмешләй, бер-беребезгә туйғансы, күзебез талғансы карар инек.

Мин шул тиклем шатланам, Нәфисә, белһәң ине.

Мин ышанам һиңә, Нәфисә. Һин экзамендарзы уңышлы бирерһең. Һәр хәлдә «плохо» алмасһың, аның булыуы мөмкин түгел. Тик үзеңә ышаныслы рәүештә, һалкынлык белән эш итергә кәрәк.

Был хатты алыу белән экзамендарыңдың барышы һақында миңә язырһың.

Озакламай атайым кайта, тигәнһең. Мәсьәләне, билгеле, һөйләшеү буйынса аңа әйтмәһең. Ташкентка йә Сәмәркәндкә генә барып, укыу эштәрен белешеп киләм, тиерһең дә, китерһең. Юлға ул тиклем күп нәмә алма, йөрөтөүе кыйын булып үзеңә, иң кәрәк әйберзәреңде генә ал да, шул еткән.

Юлда иҫәнлек-һаулык теләйем, сөнки был иң яуаплы вақыт. Әйткәндәй, һин юлда йөрөп өйрәнгәнһең, мин инде һиңә ышанам. Юлда ауырып-нитеп китмә, тип борсолам, юл йырак бит: 5 - 6 көнлөк барзыр әле ул.

Атайым һиңә предложение яһағанды белмәй. Хат алышканды ағайым ына белә (әсәйемдең бер туған энеһе). Ул күптән түгел Өфөгә килеп кайтҡайны, миңә төштө. Көндөз мин эштә сакта һинән хат килгән. Мин эштән кайтһам, ул: «Һиңә хат бар, Жәлил, бейе давай» ти. Билгеле, хаттың кайҙан икәнән укыған (обратный адресын). Конечно, мин аңа укытманым хатты. Ул һорашты. Мин: фәлән ауылы кызы ул, Ташкент яғында укытыусы булып эшләй, таныш кыз, тинем дә куйзым. Шул булды. Ләкин ул һөйләп йөрөй торған кеше түгел. Мин аңа әйттем. Шунан һуң ул: «Һизәм, малай, эшенде, алай булғас» – тине лә куйзы. Шуның белән бөттө. Ул әле яңыраҡ кына булды. Изел бозо төшмәһ элек кенә килеп кайтҡайны, колхоз эштәре менән (ул колхозда счетовод). Кыскаһы, аңа положиться мөмкин. Ул мине бик ярата һәм бер вақытта ла подводит итмәйәһәк.

Минең уйлауымса, бында әллә ни юк, барыбер беләләр бит аҙаҡ. Һин әле шуны әйт, бына күрерһең, һин кайтҡас, безгә йәй, Каран-Йылғаға барырга тура килһә, ул йәшен тизлеге белән бөтә Кәлсер-Табынға таралсаҡ. Андай хәбәр бик-бик тиз таралыусан була, ғәзәттә. Бында ла ничегә особенного нет, миңеңсә.

Да, мин һине иң беренсе башлап Каран базарында күрҙем. Без ағайым белән станцияға бара инек, базарға байтаҡ кына тукталдыҡ. Мине анда һин түгел, күптән таныш булған кешеләр зә исләмәһеләр, юлса, ябай кейемдә инем. Имәндәштәр, Татыштар белән ултырып кымыз эстек. Һез икәү йөрөй инегез, береһе кем булғандыр. Мин Үтәш ауылынығыларынан Камилды һораным, әле генә кайтып китте, тинеләр. Шунан Камилды Өфөлә осраттым, ул миңә килде. Ул һинең турала һөйләне. Күп тә үтмәне, Рәүеф белән мин һезгә барзык. Әле лә күз алдыма килтерәм ул осрашыуы. Ул безҙең беренсе тапкыр осрашыуыбыз ине. Бер кем дә алай осрамағандыр әле. Сөнки безҙең тәүге осрашыу 35 – 40 кына минут ине, без хәҙер ғүмергә осрашырбыз, Нәфисә.

Һин безҙең тәүге осрашыуың кыска булыуына үкенәһең. Ул зур үкенес түгел, иң мөһиме: ул осрашыу бөтөнләй үкенестә калмаһын. Билгеле, калмаясаҡ.

Нәфисә, хат ултырып языуы шул тиклем шатлык минең өсөн, Нәфисә, ләкин хат язышыуың дәүере кыскара бара бит әле һаман. Әгәр һин 25 июндәре күзәлһәң, 15 – 26 майзарға мин һиңә һуңғы хатты язырмын микән? Нисектер ышанмайым... Калһан 15 көнөн мин нисек һиңә хат язмай торормон микән?

Бөгөн 28 май. 15 - 16 июнгә тиклем мин һиңә 4- 5 хат язырга өлгөрөрмөн әле. Үземдең хәлдәр һәйбәт кенә. Әкреләп эшләп йөрөгән көн. Безҙең студенттар за экзамен бирәләр. Июнь аҙағында эштәрҙе, укыу йылын тамамлайбыз.

Өфөлә көндәр һаман һыуыҡ әле. Көн һайын ямкыр яуа, аязытып та ебәрә.

Парктар асылған, тип һөйләрзәр, барған юк. Ошо азнала ағастар япрак ярзы. Изел һаман кайтмай әле, сөнки ямкыр яуып тора.

Ауылдан хат алып торам. Кайт, тип сакырып язалар һаман. Әйткәндәй, йәй кайтып килергә лә мөмкин, йырак ер түгел. Һин кайткас һөйләшербез әле.

(Атайыбыз үзенең әсәһе яклап әнеһе - Хажигәле ағаһын бик яраткан. Ошо ағайы донъя куйғандан һуң атайым өсөн ир-ат туғандары араһынан Хажигәленең улы Зәйнулла Фәтҡолов иң яҡын, ике туған кәрзәше була.

Атайым үзенең хаттарында әсәһе Ғәрифә хаҡында әз яза. Ғәрифә өләсәйебез инсафлы, етди кеше ине, үзенең тойғоларын тыйып тотта ала торғайны. Ул күршеләге Мырзакай (Сәйетбаба) ауылынан етеш тормошта йәшәгән узамандың кызы. Байзың бер кызы һәм кинйә улы була. Ғиниәттең атаһы Заһизулла узаман Ғиниәткә 9 йәш тулғанда донъя куя. Ғиниәт әрмелә хезмәт иткән сағында, Ғиниәттең ағалары - Заһизулланың тәүге бисәһенән тыуған уландары - атайҙары мираһын, Ғиниәткә өләш сығармай, бүләшәп ала. Хезмәттән йөрөп кайткан Ғиниәт быларҙан суд аша бер ат юллап ала һәм байға - Ғәрифәнең атаһына батрак булып ялана. Бай көслә, егәрле, аҡыллы Ғиниәтте үз улылай ярата һәм уға кызын калымһыз бирә, сөнки Ғәрифәнең буйсан, төскә матур Ғиниәткә күз һалыуын күреп йөрөй, Ғиниәттең хужалыҡ эштәрен таһыллы башкарыуына карап-карап куйғанын һизә. Ғәрифәнең атаһы хатта кейәүе Ғиниәткә Караныйылғала йорт һалырға ярҙам итә. Ғәрифә өләсәйебез зә бик тилбер куллы ине, Караныйылғала уларҙың өйөндә һәр сак тазалыҡ һәм тәртип булғанын, хатта себәндәр зә осмағанын хәтерләйем. Ишек алдын һәм аласыҡ әсен таза тотто. Өләсәй бер қасан да тик ултырманы, гелән ни зә булһа эшләр ине.

Граждандар һуғышы осоронда өләсәйебез Ғиниәт олатайыбызды «бәләһән коткарып» қала. Ул йылдары кызыл ғәскәрзәр, продразверстка һылтауы менән, йыш қына башкорт ауылдарында баш-баштақлыҡ қыла: талайҙар, үлтерәләр, катын-кыҙҙарҙы көсләйҙәр, ә башкорттар, қоралланып, уларға қаршы тора. Бер мәл «кызылдарҙы дәмбәсләргә» тигән оран Караныйылға ауылына ла қилеп етә. Күп ир-ат, ат әйәрләп, қорал күтәрәп, оран буйынса яуға ташлана. Ғиниәт тә уларға қушылырға теләй. Ләкин катыны Ғәрифә уның һыңар итеген мейес әсенә йәшерәп куя. Ғиниәт тетеп эзләй, әрләй-әрләй катынын да эзләргә қуша, әммә итек табылмай за қуя. Ғәрифәһе, моғайын, бәләкәй малайҙар қайҙалыр тығкандыр, тигән була. Ғиниәт бисәһен һәм уландарын тукмай, әммә уға өйзә қалырға насип була. Һуңынан Совет властары кем кызылдарға қаршы сапқан, шуларҙы қулға алып, ауылдан алып китәләр - азақ уларҙы бер кем дә белмәй зә, күрмәй зә.

Ғиниәттең атаһы Заһизулланың ике катыны булған. Атай яклап Ғиниәттең оло ағаһы Хәмит Беренсе империалистик һуғышта қатнаша, әсирлеккә эләгә. Плендан қайтышлай уларҙың юлы Төркіә аша үтә. Рәсәйзәге хәл-вақиғалар хаҡында ишеткәс, күп кенә әсирзәр илгә қайтмақса қарар итә. Хәмит тә қайтмай. Уның яҙмышы хаҡында озақ йылдар бер һиндәй зә мәғлүмәт булмай. Мәгәр 60-сы йылдар башында Төркіәнән Караныйылғаға - Хәмиттең балаларынан - хат қилеп төшә. Улар, без имен-аман, яқшы йәшәйебез, тип язалар һәм Заһизулла олатайың бүтән уландарының яҙмышы, айырыуса Кейекбаев Ғиниәттең яҙмышы менән кызығһыналар. Хатты атайымдың иң бәләкәй һеңләһе - Хәзисә апай ғына укый. Ул осор совет кешеләрен сит илдәр менән бәйләнеш өсөн бигерәк нығ қурқытқандар, шунлығтан Хәзисә апай хатты берәүгә лә күрһәтмәскә уйлай һәм мейестә яндыра. Бының өсөн атайым бик хәсрәтләнде. Қабат

Төркиәнән хат килмәгән. Моғайын, Төркиәлә йәшәгән туғандарыбыз, Финиәт Кейекбаев һәм уның ғаиләһе Граждандар һуғышында һәләк булған, тип уйлағандарҙыр.

Кейекбаев фамилияһына игтибар итһәк, нәселебезең фамилияһын йөрөтөүселәр халыҡ араһында йыш осрай. Мәғәр уларҙың береһе лә безең зат-зәүергә карамай. 1812 йылдағы Ватан һуғышында катнашыусы Кейекбай Ишемйәровтан дүрт ул тыуған. Ғәбделхаликтың улдары юҡ. Кинйәбайҙың тоҡомо Кинйәбаев фамилияһын йөрөтә; Йәнозақтың вариштары Йәнозақов фамилияһында йөрөй. Кейекбайҙың балаһы Мөхәмәтдиндең Заһизулла исемле улы булған, ә Заһизулланан дүрт ул тыуа, шуларҙың береһе - олатайыбыз Финиәт булған да инде. Заһизуллин фамилияһын йөрөткән ағай-әнеләренә рәһнәп, Финиәт олатайының атаһы Кейекбайҙың исемен үзенә фамилия итеп яҙырта. Атайымдың кустыһы Ғәфүр Кейекбаевтан 2 кыҙ ғына кала. Кейекбаев фамилияһында без - Жәлилдең улдары һәм кызы (мин), ағай-әнеләремдең улдары йөрөйбөз. Йәнә Ғәйшә апайыбыздың улы Ғайса Кейекбаев фамилияһын алған. Башка Кейекбаевтар безең нәселгә карамай.)

1 июнь, 1941 йыл, Карши

22 май язған хатыңды алдым, Жәлил, рәхмәт. Хатты йыш язып тороуыңа мин бик шатмын.

Дөрөс, Жәлил, хат язышыуға ла ваҡыт эҙәйеп килә инте. Скоро нам можно будет не заниматься бумажной волокитой, а эйтәһе һүзәрҙе, һөйләйһе хәбәр-зәрҙе тел белән эйтә алырбыз.

Жәлил, һин мине эҙерәк яңылыш төшөнгәнһең. Мин һиңә укыуҙар 15 июнь тип түгел, ә 15 июль бөтә, тип яҙдым. Может быть, я вместо «июль» в письме написала «июнь». Теперь уже точно известно, что укыуҙар 25 июндә бөтәләр. Укыуҙар бөткәс, юлға сығармын, Алла бирһә.

Һин эйткәнсә телеграмма һуғырмын – касан, кайҙа барып еткәнем тураһында. Не беспокойся, Жәлил, мин юлда ауырымаһса тырышырмын. Хәзәрғә ауырымай ғына торам әле (Аллаға шөкөр).

Ике фәндән зачет бирҙек – литературанан (письменно и устно), алгебранан (письменно и устно). Алгебранан уртаса отметка алтым. Иртәгә – геометрияны письменно сдавать итәбез.

Бөгөн вокзалға барып рәсемгә төштөк бөтөн синифыбыз һәм укытыусыларыбыз белән. Рәсемнәрҙе выпускной вечерға тиклем өлгөртмәксә бултылар.

14 май төшкән рәсемдәр әле һаман эҙер түгелдәр. Обещают 3 июня. Пришлю.

Өфөлә көннәр йылытып етмәй, тигәнһең. Это хорошо. Я бы с удовольствием убежала бы отсюда от жары. Ты представить даже себе не можешь, до чего здесь жарко. Эсәлә дәрәс укыу бик кыйын, поэтому учим как попало. Как хорошо, что я скоро расстанусь с этим проклятым климатом.

Жәлил, мин Рәйсәне калдырып китмәксемен, но миңә лә сомнение килеп төшә. Нафисәгә аны ни в коем случае калдырып китеү килешмәй. Между прочим, я немного разочаровалась в Нафисе. Правда, озакламай Лотфый ағай кайта, бәлки, әтейем тә сығар. Әгәр ул сыкһа, бик яҡшы булыр ине барыбыз өсөн тә. Мин аларға барыбер эйтмәй китәм, хотя нам они не могут помешать, сөнки без (һин эйтмешләй) законға, эзәпкә, шәриәткә һыймаған эш эшләмәйбез бит. Не правда ли?

Мин программалар буйынса эҙерләп алмайым – буш ваҡыт юҡ. Летом за 3-4 дня я все смогу повторить перед началом экзаменов в институт...

Насчет денег, предложенных Тобою. Говоря откровенно, я рассердилась на

Тебя, даже обиделась. Ну, подумай сам, к чему это? Ты говоришь, что ничего особенного в этом нет и это в порядке вещей. Ну все же ...

Много об этом писать не буду – Ты обидишься. Осрашкас һөйләшербез был турала. В общем, рәхмәт һиңә, Жәлил. «Кунак – хужаның ишәге» – и этим все сказано. Спорить и дискутировать, действительно, не приходится.

Опять Рәйсә хакынта. Мин тағы уйлап алтым, что аны бер үзен әллә кайза, әллә кемгә калдырып китеү ярамас. Об этом я еще подумаю и результат напишу Тебе. Алып китһәм алып китер зә барырман. Как-нибудь устроимся.

1 июнь, 1941 йыл, Өфө

Хаттарыңды алдым, вақыт бүлеп, миңә хат языуың өсөн бик зур рәхмәт, Нәфисә. Хәзер һинең өсөн вақыттың бигерәк кәрәкле сағы – экзамендар бирәһең, әзерләнергә кәрәк.

Нәфисә, һин минең өсөн бик борсолма, тыныс бул. Анау телеграммаң өсөн бик борсолғанһың. Тыныслан, һөйөкләм, анда гәфү үтәнерлек бер нәмә лә юк. Ул бит хәзер әллә касанғы, үткән уйзағы эш, онотолһон! Хәзер алда торған эште генә – осрашыузы ғына уйларға кәрәк безгә.

Нәфисә, һин һәр вақыт төн ултыраһың, төнөн ял итмәйһең. Вақытында ял итергә кәрәк. Ул нервыға насар тәъсир итә, гәзәттә. Кайткас йокламай төндәр буйы һөйләшеп ултырырбыз, икәүләп.

Уйлап кара, Нәфисә, 3 кенә азна калды хәзер, был иң һуңғы ай. Ай бер башланһа, бөткәнән һизмәй зә калаһың, гәзәттә.

Һин Нәфисәгә безгең хәлдәрзең барыһын да һөйләп ташламаһаң ярар ине. Ул һиңә акыл өйрәтә икән, өйрәтергә тейеш, апай бит.

Мин уйлайым, һин һәр хәлдә кеше акылы белән эш күрмәһең. Конечно, кеше акылын тыңлап торорға кәрәк, ихтирам йөзәнән. Ә үз акылың белән эш итергә кәрәк.

Лично мин үзем, насар ғына булһа ла, үземдең акыл белән эш итергә яратам. Исмаһам, азақ үкенесе булмай.

Безгең мәсьәләгә килгәндә, бигерәк тә үз фекерең кәрәк, сөнки көн дә, йыл да була торған эш түгел, ә зүмерзә бер була торған эш. Шулай булғас, аръяғын үзең беләһең. Карттарзың бер һүзе бар был турала: «Кеше һүзе – кеше үлтерә» тигәндәр. Аның дөрөслөгөн һынап карағаным юк.

Нәфисә, мин һиңә бер нәмә ебәргәйнем, шуны һин алдың микән, юк микән, хатка язырһың. Ул турала кабат һүз күзгәтмабыз. Ни өсөн икәнән мин тәүге язған хатымда язғайным. Ул шулай булырға тейеш – һәм шуның белән тамамлайык уны.

Нәфисә, мөмкин тиклем тизерәк сығып китергә тырыш Каршизан. Бик-бик һағындым. Каршы алырға төшкәндә, килешкәнсә, үзем генә төшөрмөн. Һинең килгәнеңде бер кем белмәс, аныһын булдырырбыз.

Калған һүззәрзе кайткас һөйләшербез. Һиңә кисәнән бирле әллә нимәләр язайым, тип йөрөй инем (хаттарыңды кисә алғайным). Хәтеремдән сықты барыһы ла.

Безгең мәсьәләне атайым белмәй. Кайзан белһен ул, мин аңа нисек әйтәйем, үзең уйлап кара. Ағайым белә, ләкин ул безгең мөнәсәбәттәрзең килешегә, вәзәзгә тиклем барып еткәнән белмәй. Мин әйттем: «Ул йәй кайтканы, осраштык. Ул тағы кайтырға итә, укырға керев хакында һорап яза»,– тинем. Ағайым, конечно, ышанманы минең һүзгә. Азақ үзе: «Ничего, йәш сакта уның һымак хат язышыузар була инде ул»,– тине лә куйзы. Шуның белән бөттө.

Билгеле, ағайым күпте һөйләп йөрөй торған кеше түгел. Без аның белән бәләкәйҙән дуҫ. Ул йәш сағында безҙең тирәләге ауылдарҙа билдәле гармунсы ине. Мине лә гармун уйнарга өйрәттө. Ул үзе бик баҫалкы, йыуаш кеше, һис әсәймә окшамаған. Хәҙер колхозда счетовод.

«Килен»дән һәм «еңгә»нән кыркасаҡтар һине, Нәфисә, обязательно. Безҙең тирәлә шулай ул. Аныңын көт тә тор. Бына мин әйтте тиерһең. Мине лично нимә тип әйтһәләр зә әйтерзәр, ҡаршы килмәйем.

Нәфисә, рәсемдәрҙе түземһезлек белән көтәм. Ул рәсемдәр белән мин бик күп мәшәкәттәр яһаным инде һиңә, ғәфү итерһең, Нәфисә. Бер үк асыуланма. Һинең бит былай за ваҡытың юк...

Үземдең хәлдәргә килгәндә, һәйбәт кенә. Институтта экзамендар башланды хәҙер, зык ҡубабыз шунда, кемдең нимә эшләгәнән дә белгән юк.

Минең экзамендар бөттө лә инде (ҡисә генә). Хәҙер тынысландым. Инде ағымдағы эштәр генә ҡалды. Шулай за бик тынысһыҙ минең эш, мәшәкәте бик күп, әле тегенеһе, әле быныһы... Көнө-төнө йөрөйһөң шунда буталып. Ҡасан ҡотолам инде шул эштән, йәнем тынысланыр ине, исмаһам.

Экзамендар июнь аҙағында бөтә. Һинең килеүең бушаған буламын. Хәҙер тик һине генә уйлайым һәм һине түземһезлек белән көтәм.

Хат яҙышыу ваҡыттары көндән-көн кыҫкаралар бит әле. Ниндәй зур шатлыҡ, Нәфисә, һинең хаттарыңды асып укыу минең өсөн. Ә инде һиңә хат яҙғанда мин бөтөн нәмәне онотоп, тик һине генә күз алдыма килтерәм. Эш күп булыуға ҡарамаҫтан, һин ҡуҙғалып киткәнсе мин һиңә һәр ваҡыт хат яҙып торормон.

Өфөлә һаман ямғыр яуа ла, ямғыр яуа. Яумаған көн юк, көнөнә әллә һисә тапғыр яуып китә. Көн һыуыҡ түгел былай. Тәжрибәле кешеләр, быйыл ямғырлы йыл булыр, тизәр.

Аяз көндәргә күргән юк. Урта Азиянан һин генә әйәртеп килтермәһәң аяз, эсе көндәргә, күрәп тә булмас.

Изәл һаман ҡайтмай, сөнки ямғыр яуа. Ағастар япрак яра, ләкин ярып бөтмәгәндәр әле тулыһынса.

Нәфисә, хатымды ошоноң белән тамамламаксы буламын. Ваҡытыңдың булыуына ҡарап, хат яҙ.

(Вуздағы эшен бик «мәшәкәтле» тип уйлаһа ла, атайым «кабинет ғалимы» булып, Фәндәр академияһында эшләргә теләмәне, шуға ҡарамаҫтан, бүтөн вазифаларҙы күз алдына килтерә алманы. Ғалим мотлак укытырға, йәштәргә һабак бирергә тейеш, тип иҫәпләне ул. Бигерәк тә тел ғилемә менән шөгөлләнгән, халықтың мәҙәниәтен өйрәнгән ғалим тап ана шундай булырға бурыслы, тип һананы. Атайым Башҡортостандың төрлө райондарынан килгән студенттарҙы бик яратты, улар уның өсөн «тере тел» һәм халыҡ мәҙәниәтен йөрөтөүселәр, милләт киләсәге булды).

4 июнь, 1941 йыл, Өфө

Бөгөн һинең 28 майҙа һалған хатыңды алдым. Рәхмәт, Нәфисә, бик шатландым. Һинең сәләмәт булыуың мине тағы ла шатландырҙы.

Һине беренсе уңыштар белән ҡотлайым. Әҙәбиәттән «отлично» булғас, алгебранан «плохо» ҡуймаҫтар инде, аның булыуы мөмкин түгел. Һинең тәүге уңышың мине бик шатландырҙы. Һиңә ысын күңелдән артабан да уңыштар теләйем.

Беренсе июндә бер хат яҙып һалғайным, мыңарса алғанһыңдыр, тип уйлайым.

Өфөлә шул тиклем һыуык хәзер, җәжәп бер хәл. Күптән түгел Мәскәүгә кар яуған. Өфөлә лә кар яуыу көтөлә. Бөгөн көн кискә табанырак кояшлы булғайны, шулай булыуға карамастан, бик һыуык. Өфөнөң парктары, баксалары асылған, ләкин һыуык булғас, кеше йөрәмәй. Мин үзем дә барғаным юк. Әйткәндәй, барып та булмай, хәзер бөтөн курстарға ла экзамендар башланды, шул тиклем көсөргәнешле вакыт. Ошо айзы имен-аман ғына үткәреп ебәрһәк, котолам инде. Етмәһә, көндәре һыуык. Бына, һиңә хат язып ултырам, бүлмәлә һиңзелерлек һыуык, әзәрәк өшөтә. Быйылғы йыл кеүек йылды күргәнем юк ине әле. Һин кайткансы көндәр әзәрәк йылынһа ярар ине.

Һыу инеү тураһында һөйләгән кеше лә юк капылда. Изел әкеренләп кайта-кайтыуын. Уйлап күз алдыңа килтер – июнь айында җышкы пальто кейеп йөрөйбөз.

Нәфисә, мин һинең кайтыуыңды түземһезлек белән көтәм. Өфө белән таныштырырмын, мин аны ихласлык белән эшләйсәкмен.

Нисек кенә булһа ла, тизерәк осрашһак ине... Мин шул көндө сикһез зур шатлык белән һағынып-һағынып көтәм. Хәзер инде күп тә калманы, әйтеп тороузың да урыны юк. Хәзер шул тиклем әз калды бер уйлағанда – бер ай, ул «ялп» итеп үтеп китәсәк.

Минең был хатым озон булманы, Нәфисә. Асыуланма. Хатка язырға һүзе юк икән, тип уйлай күрмә. Хатка язып һүз бөтмәс, ә хат нисә әйтһәң дә хат инде. Озакламай тағы ла язырмын.

Рәсемендә һаман көтәм, вәҗәзәң буйынса озакламай килергә тейеш. Ғәфү ит мине, Нәфисә, әйләнгән һайын шул рәсем белән һинең тәкәтеңдә коротоп бөтөм шикелле мин.

Был хат так себе ғына булды, кабалаң язылды, җәфү ит, асыуланма, хәтерен калмаһын.

Нәфисәгә һәм Рәйсәгә сәләм әйт минән.

7 июнь, 1941 йыл, Карши

28 майға яҙған хатыңды алтым. Рәхмәт. Һинән 7 көн хат килмәй тороу мине аппарук җына беспокоить итте. Зато хатыңды алғас, шул тиклем шат бултым, что... просто төшөнтөрә алмайым ул шатлыҡты.

Да, Жәлил, осрашыу ваҡыты көннән-көн яқыная һәм осрашырға бик әз ваҡыт калды инде. Бөгөн 7 июнь. Экзамендар 23 июнь тамам булалар, 28-ндә выпускной вечер, ә 28 - 29-ларында мин юлға сығмаксымын. Шулайтып, до встречи остается дней 25, а когда Ты получишь это письмо, то останется еще меньше. Экзамендарзың 7-һен бирзек. «Плохо» юк, ләкин «посредственно»лар байтак җына.

Дөрөс, якшыраҡ отметка алырға мөмкин ине, но ... ладно уж. Я Тебе потом расскажу, какие причины помешали мне получить лучшие отметки.

Атайым кайта, тип яҙған инем, ләкин әле һаман кайтманы. Бәлки, кайтыр, һәр хәлдә ул кайтһа ла, кайтмаһа ла мин аңа һис нәмә әйтәсәк түгелмен.

Лотфый ағай 15 июль кайтам, тип яҙған була. Аның шулай һуңнатып кайтыуы беззәң эшкә мешать итеңкерәй. Ул иртәрәк кайтһа, аның белән һөйләшеп, Рәйсәне Нәфисә белән икәһенә калдырып китер инем.

Һөйләшеп тигәс тә, аңа барыһын да һөйләмәс инем, әлбиттә. Укырға китәм, тигән булыр инем. Вообще то, ул миңә һис нәмә әйтә алмай.

Нәфисгә дөрөсөн әйтәсәкмен, нәмә булһа ла булыр. Дөрөсөн әйтмәй булмай.

Һинең ағайыңдың белеүенә минең бер зә асыуым килмәй, что һин! Белһен әйзә! Даже атайың белһә лә бер һүзем тә юк. Әгәр алар ысынлап та белһәләр, һин уларға минән сәләм әйт.

Сама собой понятно, что Һинең белән Каран-Йылғаға барһам, бөтөн кеше ишетәсәк, билгеле. Даже ауылға барһаһак та бөтөнһө белеп бөтәр. В этом, конечно, ничего особенного нет. Но все же... Мин нейәлер оялам, Жәлил. Было бы бесспорно лучше, если бы никто ничего не знал, но это невозможно. Нисек итәһең, оят булһа ла, кешегә күренмәй тороп булмай инте.

Жәлил, мин ошо хатым белән бергә рәсемнәрәмде ебәрәм. Алама сыкканмын. Һин әйтмешләй, тыумыштан матур булып тыумағас, кеше рәсемгә матур булып төшәмә инде... Насар булһа ла, ебәрәм. Вәғзә – иман! Мин әллә касаннан бирле ебәрәм, тип вәғзә биреп куйғайным. Фотограф ай буйы эшләне, ләкин эшкитерә алмаған.

Был хат һиңә 15 - 16-ларында барып етә. Һин иң азаккы хатыңды 15 - 16-ларында ебәрәм, тип язаһың. Юк, Жәлил. Һин иң һуңы хатыңды 19 - 20-ләрендә язырға тейешһең әле.

Жәлил, мин күп йөрөһәм тә, бер үзем Ташкенттан ары ергә барғаным юк ине. Ә хәзәр 5000 километрлык юлға сыкмаксы булып торам. Әйтеүе генә еңел. Ну, ничего. Алла бирһә, ничего со мной не случится. Надеюсь, юлта ауырымам, сөнки хәзәрә сәләмәтлегем якшы.

Башкортостанда йәй бик әкерен килә икән. Это хорошо. Мынтағы йәйзе һөйләп тораһы ла юк – эсе, саң и т.д. Был хатты язып бөткәнсә, аккан тирзән ике кулғаяулык һыу булты. Шул тиклем эсе, Жәлил! Һин белмәйһең инте, үзең испытать итмәгәс...

Да, поспели многие фрукты и овощи. В этом году очень много огурцов. Вообще большой урожай в этом году.

Ну, Жәлил, хуш булып тор инте. Мин әллә нәмәләр яза башланым бара торғас. Иртәгә тағы язырмын...

Жәлил!!!

Мин был хатты кисә кис язып куйғайным. Бөгөн ебәрәм.

Бөгөн ял көнө. Әтейемне күрергә барзык.

Беләһеңме нәмә, Жәлил, ул мине һаман Мәскәүгә барырға куша. «Рәйсәне алып бар үзең белән» тигән була. Минең бик асыуым килде. «Нишләп ағайым бармай, ул барһын», – тинем. 10 көндә әйләнеп кайтырһың, тигән була.

Үзең уйлап кара, разве 10 көн эсендә можно устроить все дела и вернуться обратно. Совсем бармайым, тип куйыуы уңайһыз булты. Мин аңа шуны әйттем: «Обязательно барам, тип әйтә алмайым. Әгәр мөмкинлек булһа, бәлки, барырмын» тинем. Быны хатка язғым та килмәй, шул тиклем асыуым килте әтейемә.

20 көн ағайымдан хат килгәне юк. Ул вақыт юк, зачетка әзерләнем, тигән булып хат язмай йөрөй. Аңа асыланып хат язғым.

Я уже предчувствую, что әтейем мине әрләйәсәк. Әрләһә-әрләр, ул әрләй, тип без бер-беребеззе күрмәй тораыккмы, Жәлил? Я не могу, пусть сердиться и ругает, а я сделаю по-своему.

Итак, Жәлил, эти причины не помешают нам встретиться, если другие причины, более серьезные не встанут на нашем пути. Но таких причин не должно быть. Следовательно, мы встретимся и встретимся скоро...

10 июнь, 1941 йыл, Өфө

1 июндә язған хатыңды алдым. Рәхмәт, Нәфисә, ысын күңелдән рәхмәт. Шул тиклем озақ һымак булды был хатыңды көтөп алыуы.

27 май язған хатыңда «бөгөн кис, йә иртәгә тағы язырмын», тигән инең. Мин инде ул хатты көткәйнем, һинең, күрәһең, ваҡытың булмағандыр инде. Шулай итеп, 6 көн хат алмай торҙом. Үҙем 4 июнь бер хат язып һалғайным, алған-һыңдыр, тип ышанам.

Был хатыңды көтөп алыу шуның өсөн кыйын булды, тағы «теге» нәмә өсөн асыланырһың, тип уйланым. Миңә аның өсөн «әләгә инде» тип мин алдан ук көтә инем, көтөүен. Ярар, Нәфисә, һин аның өсөн асыланма миңә һәм кәйефһезләnmә. Үзең әйтмешләй, килгәс һөйләшербез ул турала, шуның өсөн капылда ул хакта һүз көрәштерегеҙе калдырайыҡ, Нәфисә.

Нәфисә, мин әллә қасандан бирле һиңә Рәйсәне үзең белән алып кайт, алып кайт, тип язып киләм. Мин һаман да шул фекеремдә қалам.

Нәфисә, һин үзең уйлап қара – һисек аны йәлләмәй қалдырып китәһең? Аны Нәфисәгә генә ышанып қалдырып китеү – на произвол судьбы ташлап китеү, тигән һүз. Үзең уйлап қара: Рәйсәне Қаршиза қалдырып китеү – аны Үтәштә қалдырып Мырзақайға китеү түгел. Аны қалдырып һин һисек тыныс күңел белән йөрөйәсәкһең? Ул бит һинең берзән-бер туғаның. Һин тағы шуны уйла: һин аның өсөн әсәй урынында хәзер. Ул анда бер үзе һисек йәшәр? Аны қалдырып, ташлап китеү һис мөмкин булмаған эш, Нәфисә. Аны қалдырып китеү тураһында уйлама ла. Ул бит сабый, бер нәмә лә белмәй. Етмәһә, һин аны Урта Азияла қалдырып китергә итәһең (башка ерзә булһа, тағы бер хәл). Ул илар, һине һағыһыр. Апаһым қайза тиер. Ә һин һисек инде аны алдап-һуғып озақламай киләм тип китәһең.

Һин аны Нәфисәгә ышанып қалдырып китмәксе булаһың, ул бит сит кеше, аның үзенең қайғыһы, үзенең хыялы, үзенең хәстәре бар. Нәфисәнән разочароваться иттем тип язаһың, етмәһә. Нәфисә тураһында фекер йөрөтә алмайым бер һисек тә. Языуыңа қарағанда, ул ябай ауыл қызы булырға тейеш.

Шулайтып, һин Рәйсәне обязательно алып кайт. Ул һис бер ваҡытта ла бәззең мөхәббәткә қымасауламайсақ, был турала һүз зә булыу мөмкин түгел.

Нәфисә, киләһе хатыңда үзеңдең қарарыңды яз, что һин Рәйсәне обязательно алып кайтырһың и все. Был турала күп уйлап тораһы юк. Шулай эшлә.

Үземдең хәлдәр арыу ғына. Һаман эшләп йөрөгән көн. Хәзер экзамендар бик қызыу бара. Госэкзамендар башланды.

Өфөгә қарындашым килеп кайтты. Ул 7-се класка күскән. Укыуҙары бөткән дә, ауылдаштарға эйәреп киткән дә барған Өфөгә, 3 көн торҙо, бөгөн генә озаттым. Әсәйемдәр, барыһы ла иғәндәр икән. Озақламай колхоз эштәре белән ағайым киләм тигән.

Өфөлә һаман ямқыр яуа ла ямқыр яуа. Ике көн аяз булып торғайһы, бөгөн иртәнсәк тағы ла қойоп яуып ебәрзе. Көндәр йылы былай. Изел қайтқан хәзер. Ағастар яңы япрақ ярып бөттө. Муйыл, алма сәскә ата хәзер. Қысқаһы, иң йәмле ваҡыт. Кәжүк сақырып азаплана, һандуғастар кемузарзан һайраша.

Айзың 8-ендә быйыл йәй, тәу тапқыр Луначарский бақсаһына барҙым, халық байтақ ине. Күңелһез. Озақ йөрөмәнем, бер-ике ураным да қайттым.

Һиңә 5 - 6 көн хат язмай торҙом. Асыланма, үзеңдән хат көтөнкөрәп торғайһы. Ваҡыт юк тип әйтеп булмай, әлбиттә, хат язырлық қына ваҡыт табып була, һиңә хат языу өсөн мин ваҡыт йәлләмәйем. Һинең өсөн хат языу миңең өсөн үзе бер шатлық, ә инде хатыңды алһам, үзеңде күреп һөйләшкән һымак

булам. Һинең һәр бер хатың миңә әйтеп бөтөргөһөз шатлык килтерә. Мин шул тиклем шатланам, Нәфисә. Ул шатлыгымды һис язып бөтә алмайым. Ләкин хат язышыуың да ғүмере кыскара бара инде.

Уйлап кара: 20 көн калды бит! Был хатты 18 – 19 июндә алырһың – 10 көн кала. Һин шул 28 – 29-зәрында юлға сығырһың. Тағы ла кабатлайым: Рәйсәне аслан калдырма, бер үзен бер арий ташлап китмә, азак үкенерһең, һағынырһың. Ул да һине һағыныр, илар.

Мин 20-ге һиңә хат языуы туктатам, Нәфисә, һәм һинең юлға сығыуың хақында телеграмма көтә башлайым. Аңа тиклем мин бер-ике хат язырмын.

13 июнь, 1941 йыл, Карши

Һөйөкләм, Жәлил!

1 июндә язған хатыңды алдым. Ул хатты айзың 10-ында алған булһам да, бөгөнгө көнгә тиклем яуап язалманым, ғәфү ит мине.

Экзамендарзы биреп бөтөрөп киләбез, 5 кенә фән калды, ә 25 июндә выпускной вечер.

Да, орашырға бик әз генә вакыт калды хәзер. Мне даже не верится, что в Карши я буду оставаться только еще только 15 дней. 15 кенә көн! Минең өсөн шатлык был, ә беззекеләр хәзерзән илап ултыралар. Мин аларға Ташкентка ағайым янына китәм, тип әйтеп куйғайным. Билгеле, китәр вакыты еткәс, Нәфисәгә дөрөсөн әйтергә туры килер.

Жәлил, мине Рәйсә мәсьәләһе бик борсолдора. Аны Нәфисә белән калтырып китеү тоже әллә нисек. Әтейемтә әрләр инде. «Семьяны ташлап, Рәйсәне ташлап, йортто ташлап касқанһың», тиәсәк. И он, действительно, прав...

Нәфисә һинең белән хат алышканды белмәй. Кулына ла төшөрә алмай ул хаттарзы. Әгәр белһә, ул, әлбиттә, интересоваться итер, ләкин белмәй. Һин язаһың, что любопытство – не порок, а по-моему – большой порок.

Әйтәһе һүзәр бик күп, ләкин аларзы хатка ғына язып бөтөрөп булмай.

Әз язғанға ғәфү ит. Бик эсе. Хатка күберәк язырға возможность юк. 50 градус эсе ине кисә, бөгөн нисектер... Урамда кешеләр юк, бөтөнөһе эсенән касып өйзән сыкмай.

Һинән хат килгәс, тағы язырмын.

Хатарым өсөн ғәфү ит.

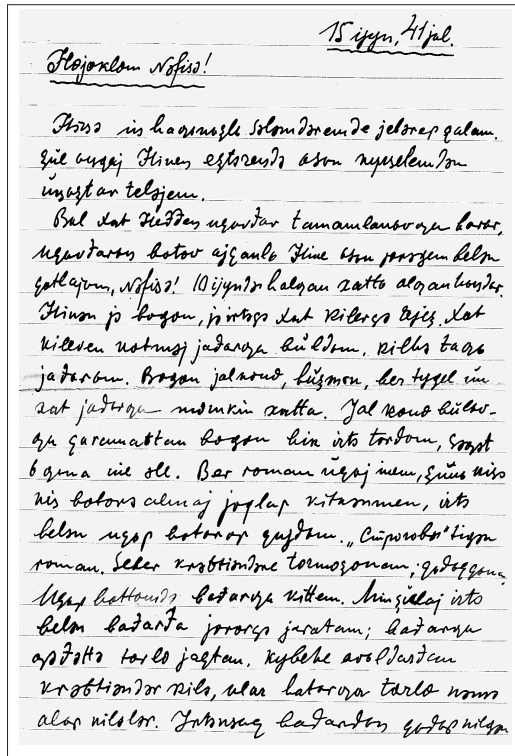
15 июнь, 1941 йыл, Өфө

Һөйөкләм, Нәфисә!

Был хат һеззәң укыузар тамамланыуға барыр, укыузарың бөтөү айканлы һине ысын йөрәгем белән котлайым, Нәфисә. 10 июндә һалған хатты алғанһыңдыр. Һинән йә бөгөн, йә иртәгә хат килергә тейеш. Хат килеүен көтмәй язырға булдым. Килһә, тағы язырмын.

Бөгөн ял көнө, бушмын, бер түгел, ун хат язырға мөмкин хатта. Ял көнө булыуға карамастан, бөгөн бик иртә торзом, сәғәт 6 ғына ине әле. Бер роман укый инем, шуны кисә кис бөтөрә алмай йоклап киткәйнем, иртә белән укып бөтөрөп куйзым. «Строговы» тигән роман Себер крәстиәндәре тормошонан, кызык кына. Укып бөттөм дә базарға киттем. Мин шулай иртә белән базарға йөрөргә яратам. Базарға, ғәзәттә, төрлө яктан, күбеһе ауылдарзан крәстиәндәр килә, улар базарға төрлө нәмә алып киләләр.

Иртәнәк базарзың кызып килгән сағы була. Базарзан какы, кузғалак, йыуа алып ашаным. Йыуа һәм кузғалак һеззәң яктың төрлө халкы килтергән, Изел

Бик-бик һағынам, Нәфисә, һине.

Хәзер 15 кенә көн калды, ә инде һин был хатты алғас бер азна вакыт кала, шулай былъуға карамастан, 15 көн бик озақ һымак тойола. Тизерәк күрешһәк ине... Минәң бәтә хыялым, бәтә уйым шул хәзер. Мин хәзер шул осрашыу шатлығы белән генә йәшәйем. Ул ашкыныу, ул дәртте тик бер һин генә, фәкәт һин генә аңлайһың, Нәфисә!

Язгы көткән һандуғастар һымак, түземһезлек белән осрашыу көнөн көтәм. Бишанам, һин мине озақ көттөрмәһең. Июль баштарында осрашырбыз, тип ышанам.

Рәйсәне аслан калдырма, ташлап китмә! Үзең белән алып кайт. Юлда ла һәм бында ла күңелле булыр. Үзең әйтмешләй – устроимся.

Нәфисә, ул турала һин һис шикләнемәй алып кайт Рәйсәне. Мин был хакта үткән хатымда ла язғайным. Ее, маленькую, бросать на произвол судьбы – это будет не простительно, не хорошо. Ул бит бер нәмә лә белмәй, бәләкәй. Ул үсер, зурайыр, ташлап китһәң, азақ ул һиңә лә, миңә лә рәхмәт әйтмәс. Ул бит һинең берзән-бер туғаның. Һин шуны уйлап кара: һин аны һиндәй ерзә калдырып китәһең! Әллә кайза, 5000 сакрым ерзә ташлап китәһең. Ул мәмкин түгел! Мин аны уйлап-уйлап башыма ла һыйзыра алмайым.

Шулай, Нәфисә, мин һеззәң икегез зә лә көтәм. Атайың кайткан сүрәттә лә калдырып китмә һин аны. Атайың аның артынан йөрөй аламы һи, үзең уйлап кара.

Үземдәң хәлдәр бик һәйбәт хәзергә. Һаман әкеренләп йөрөп яткан көн. Һаман экзамендар үткәрәбәз. Ошо айзың азағында бәтә. Анан бушайым.

Нәфисә, мин хатымды ошоноң белән тамамлайым, иртәгә-иртәнән һуң тағы бер хат язып һалырмын, аныһи инде азақкы хатым булыр.

буйының йыуаһы. Йыуа беззәң ауылда ла күп була, ләкин анда тау йыуаһы, ул әсерәк.

Сәскә, букет белән тулған базар бөгөн. Мин бер косак букет алып кайтып ултыртып куйған булдым. Хужа шаяра: «Берәйһенә бүләкме әллә?» Мин дә шаярып: «Тора-торғас культурно тораһы килеп китте», – тим. Ул да, мин дә көлөшәбәз.

Башкортостанда хәзер бөтөн үсемлектәң сәскә аткан вакыты. Хәзер бөтөн кала сәскә эсендә. Алма һәм муыйл ағастары кар һымак ағарып ултыралар.

Көндәр зә бик матур аязытып ебәрзә хәзер. Көн ыылы. Тулы мәғәнәһе белән йәй булды. Үткән азнаһан башлап бәтә халык йәйгә кейемдә йөрөй. Парктарза, баксаларза гуляһне – шәмбе, йәкшәмбе көндәрзә. Силәбенең театры (музкомедия театры) килгән. Йәйгә театр йортонда бара, 18-енән башлап уйнай башлайзар, буғай. Кызыклы ғына әйберзәр куясактар. Һин кайткәс, йөрөрбөз әле.

Һин 28 – 29-ларында юлга сыкһаң, барып етерлек итеп (шул вақытка карамта) 19 – 28-ләрендә хат языуы туктатам һәм һинән телеграмма көтә башлайым.

Ошо хатты алыу менән қасан юлга сығыуың хақында телеграмма һузырһың һәм хат язырһың.

Мин бигерәк тә юл өсөн борсолам.

Нәфисә, юлды һин мин әйткәнсә ойошторһаң, шәп булыр ине...

Счастливого пути, һөйөкләм.

(Атайым базарға барырға яратты, гәрсә унда уға бер нәмә лә кәрәкмәс ине - бөтә ризыктарзы әсәйем һатып ала торғайны. Базарза атайыма ябай халык менән аралашу, үзен танып белмәгән кешеләр менән кәзимге тормош темаларына гәпләшеү окшай ине. Бер вақыт картуф һатқан кешене әйәртеп қайтты. Мари қрәстиәне ине, атайым әйтеүенсә, мари диалектында йәтеш һәм қызыклы һөйләшкән узаман. Әсәйем уны ашатты, сәй менән һыйланы, азак атайым уның менән мари лөгәтендә озак һөйләште; улар мәрәкәләште, көлөштә һәм бер-беренән бик кәнәғәт қалдылар.

Гөмүмән, кемдең кем икәнән, нимә менән шөгөлләнгәнән төпсөнөп тормайынса, атайым үзенә яңы таныштар табыуы хуп күрзе. Баймак ял йортонда сағында ул Башқортостан комбинаттарының берендә баш инженер булып эшләгән Әкрәм ағай Йософбаев менән танышып ала. Һуңынан был ағай безгә атайыбыздың комбинатта хезмәттең нисек ойошторолоуын, вазифаһының нескәлектәрен һорашуы хақында һөйләне, өстәүенә, Жәлил Финиәт улы уға хезмәтте камилләштыруы буйынса кәнәштәр биргән һәм комбинаттың эшмәкәрлеге буйынса материалдар нигезендә әлеге инженерзы диссертация язырға өгөтләгән. Әкрәм ағай диссертацияһын инде атайым күргә ингәс яқлаһа ла, безгә рәхмәтле күңел һәм күстәнәстәр менән қилде.)

17 июнь, 1941 йыл, Өфө

Һөйөкләм, Нәфисә!

Қисә, бөгөн һинән хат көткәйнем, қилмәне, был хатымды, шулай булығыа қарамастан, язырға булдым. Был инде минең азакқы хатым булыр. Юлга сыкһаң, быны сак алып өлгөрәһең. 15 июнь бер хат язып һалғайным, алғанһыңдыр. Был хатты бик ашығып қына язам, сөнқи бөгөн Ишембай, Стәрле қалаларына буласақ студенттар йыйыны менән бәйле бер азналык командировқаға қитам.

Бик қызғаныс: бынан қире мин һиңә хат языу шатлығынан мәхрүммен, йөрәктә әллә ни рәуешле бер хис, әллә нисек... Ултырып һиңә хат языузар минең өсөн зур бер шатлык була торғайны. Мин һиңә язған хаттарымды йөрәгемдәге бөтә ихласлығым белән яза торғайным, был иң азакқы хатым булғанға, күңелдә әллә ниндәй язып та, һөйләп тә аңлата алмаслык бер тойғо. Йөрәктә бушылык хөкөм һөргән һымак тойғола. Шулай булығыа қарамастан, мин сикһез шатмын, шатлығым йөрәгемә һыймаған һымак, әллә нисек – зарығып көткән осрашыу шатлығы! Шуға күрә йөрәк атлығып сығып қилә. Минең зүмеремдә һис онотолмаслык бер шатлык буласақ. Ул шатлыкты хатқа язып та, һөйләп тә бөтөрөп булмай. Был шатлығымды мин тик бер һиңә генә язам.

Мин һине йөрәгемдәге ысын, көслә мөхәббәт белән яраттым. Шул мөхәббәт белән мин, фәкәт бер һине генә яраттым, Нәфисә. Ул мөхәббәт һис бер вақытта ла һүнмәйәсәк. Был хатта язылған бер нәмә лә һөйләмәгән һүзәр генә. Осрашқас, мин аны, булдыра алһам, тел белән һөйләп қарармын. Без осрашырбыз һәм мин бәхетле буласақмын. Мин шул осрашыу минуттарын, шул

вакытта буласак шатлыкты күз алдыма килтерәм. Шул вакыттагы шатлыктан нишләрмен икән? Боронголларса әйткәндә, Алла үзе генә белһен...

Тик юлда иҫән-һау ғына килегез инде. Мин һезгә (Рәйсә белән икегезгә) ысын күңелемдән шуны ғына теләйем.

Үзем һаман шул, эшләп йөрөгән көн, экзамендар бара, оҙакламай бөтә инде.

Мин хатымды ошоноң белән тамамлайым, Нәфисә. Хатка язып кына һүз бөтәмә ни? Ул һүзәрзе һөйләп тә бөтөрөп булмаясаҡ хатта. Һөйләйһе һүзәрәм, Шахерезада һымаҡ, мең дә бер төн буйы һөйләһәм дә, бөтмәс һымаҡ.

Якын көндәрҙә һинән хат көтөп калам...

18 июнь, 1941 йыл, Өфө

Нәфисә, һөйөклөм!

Кисә Стәрләгә китә алманым, билет булманы, хатымды ла ебәрә алманым. Һинән бөгөн мотлак хат килер, тип көттөм һәм яңылышмағанмын – хатыңды һәм рәсемендә алдым.

Нисек кенә рәхмәт әйтәйем инде һиңә был хатың өсөн, Нәфисә? Рәхмәт, ысын күңелемдән рәхмәт. Мин шул тиклем шатмын, ул шатлыкты язып бөтөрлөк түгел.

Был хатты вокзалдан язам. Иртәгә, иртәнән һуң Стәрленән тағы бер хат язып һалырмын, ул инде иң аҙаҡкы хатым булыр.

Рәйсәне үзең белән алып кайт, аңа сәләм әйт.

Бик кабаланам, оҙакламай поезд китә. Кайтыу һаҡында: билетты алдан ук алып куй, юһиһә кыйын булыр, йәй көнө кеше күп йөрөй, билет булмай торор.

Әллә нимәләр яҙайым тигәйнем, оноттом, ярар, хуш, һөйөклөм!

19 июнь, 1941 йыл, Стәрлетамаҡ

Минең һөйөклө Нәфисәм!

Кисә Өфөнән бер хат һалғайным, алғанһыңдыр. Кисә төнгө сәғәт 1-ҙә Стәрләгә килеп төштөм. Бөгөн йомоштарҙы юллап йөрөнөм, иртәгә Ишембайға китәм, анда бер көн булам да кайтам. Эшем артыҡ ауыр түгел.

Бер таныштарға төштөм, үзебезҙең яҡтағы, Якты күл ауылы, бында Стәрләлә эшләй, күптәнге таныш егет. Торған урындары Ашказар яры башында ғына. Иртән тороу белән яр башына сығып Ашказарҙы карап торҙом.

Данлыҡлы Ашказар йылғаһы!.. Ул йылға тураһында көй ҙә бар бит, йырҙар күп, ишеткәнең дә барҙыр әле. Ашказар Изелдән 2 - 3 тапҡырға тарыраҡ, бик зур күренә. Ләкин Изел һымаҡ тәрән түгел, һай, сөнки ул яландарҙы ғына һуғарып аға. Бик матур һуу. Бала-саға кисеп йөрөй.

Стәрләлә мин бәләкәй саҡтан бирле булғаным юҡ ине. Кала сағыштырмаса үзгәргән – яңы йорттар һалғандар. Кала үзе урман эсендә, ағастар бик күп. Халкы ла бик күбәйгән.

Стәрләлә минең өләсәйем, дөрөсөрөгә, прабабушка йәшәй торғайны. Бынан 20 йыл элек мин анда һуңғы тапҡыр ҡунаҡта булдым. Аҙаҡ ул үзе безҙә ҡунаҡта булғайны. Шунан аҙаҡ күрмәнем. Ул атайымдың өләсәһе ине. Шул урамдан үтеп киттем, йорто ары ултыра.

Һуңғы тапҡыр мин Стәрләлә 29-сы йылда булып киткәйнем. ШКМ-ды (школа колхозной молодежи) тамамлағас, без, малайҙар, (укыусы иптәштәр белән) «приключенилар» эзләп, укылған ҡитаптарҙың тәһсире астында илгизәр булып йөрөнөк калала. Шуларҙы уйлайым да көлкө килә, кешелә һиндәй замандар булмай. Без өс азна самаһы йөрөнөк (3 кеше инек). Шунан пароход

менән кайтып киттек түбэнгә табан. Приключениялар таба алманык, билгеле. Шул йыл мин Өфөгә укырға киттем.

Мин әллә кайза киттем. Был һиңә кызык түгелдер. Икенсенән: был хатты һин киткәнсе әллә барып етә, әллә юк. Был хат, шул 29 – 3 июнь сак барып етәр әле.

Был инде һиңә иң азақкы хатым булыр, Нәфисә. Хәзер күрешергә, орашырға ғына калды. Калган һүзәрзе шунда һөйләшербез инде.

Хатың һәм рәсемен өсөн нисек кенә рәхмәт әйтеп бөтөрәйем инде һиңә, Нәфисә! Мин шул тиклем шатмын, шатлығымды кайза куйырға ла белмәйем. Рәхмәт һиңә, һөйөкләм, Нәфисә. Ысын йөрәгемдән рәхмәт! Рәсемдәрең карап туй алмайым. Үзеңде күргән һымак булдым. Рәсеменә карау белән күз алдыма һинең белән орашыу (теге орашыу) минуттары килеп басты. Озақламай без орашырбыз, тағы ла орашырбыз! Мин шул тиклем шатмын, Нәфисә!

Ярай, хуш, Нәфисә. Ул шатлыкты нисек кенә язһаң да булдыра алмам инде, Нәфисә. Хуш!

Хатымды ошоноң белән тамамлайым. Был һиңә иң һуңғы хатым, хуш, һөйөкләм.

Минән Нәфисәгә сәләм әйт, ул мине беләлер инде хәзер, һин әйткәнһеңдер. Рәйсәгә лә сәләм. Рәйсәне калдырма.

Хатымды тамамлайым. Хуш, һөйөклә Нәфисәм.

Һиңә сәләм белән уңышлы юл теләп калам!

Һағынып Жәлил. Крепко целую һине, Нәфисә!

До скорого свидания!

(Атайымдың өләсәһенең әсәһе мулла кызы була. Уның хәтерләүзәре буйынса, оло өләсәһе бик яғымлы һәм мәрхәмәтле булған. Ғәрип бүләһен иһлас йәлләһән берзән-бер кеше була оло өләсәһе. Ул хатта Жәлилде үз янына Стәрлетамакка алып китергә лә теләй, ләкин Финиәт олатай өләсәһенә өлкән улын биреп ебәрмәй. Оло өләсәй Караныйылғаға кунакка барғылай, гелән күстәнәс менән килә, һәр сак һөйөклә бүләһен иркәләй. Әлбитгә, Финиәт олатайың ирзәрсә каткыл тәрбиәһе улы Жәлилде шәһес буларак формалаштыра. Ләкин кешеләрзе йәлләү, уларзың хәленә инеү, һәр сак уларға ярзам кулы һузырға әзер булыу һәләте, уйлауымса, беззең атайға уның оло өләсәһенән бирелгән.)

24 июнь, 1941 йыл, Карши

Жәлил!

Һиңә иң һағынышлы сәләмдәремде ебәрәп, иҫәнлек-һаулык һәм эшеңдә уңыштар теләп калам.

Жәлил, һинең һуңғы хаттарыңа яуап язмай торҙом, ғафү ит мине. Яуап язмай тороуымдың сәсәбе бар, орашкәс һөйләрмен.

Жәлил! Мин был хатты бик озонға һузмаҫка булдым. Напишу о главном, о второстепенном поговорим при встрече.

Экзамендарзы кисә генә бөтөрзөк. «Плохо» юк, ләкин отметкалар шәптән түгел, кешегә күрһәтеүе оят. 3 - 4 «Посредственно» бар. Мин һис тә былай укымай торғайным, быйыл ғына шулай булты.

Жәлил, мин 28-29-ларында юлға сыкмаҫкымын. Билет алғас та телеграмма бирермен.

Рәйсәне Нәфисә белән калтырып торорға бултым. Нәфисә лә минән калып 15 – 20 көн генә тора. «Бергә кайтайык, көтөп тор», – тигәйне лә, мин риза

булманым. Аның Ферганала агаһы бар, шул килмәксе. Нәфисә аны көтөп, шунан кайтмаксы. Рәйсә алар белән кайта.

Мин Нәфисәгә безең эштәр тураһында в общих чертах ғына әйттем. Ул мине әрләп ташланы, кара эсле кеше икәнһең, мыңарса әйтмәй йөрөгәнһең, тине. «Әрлә. Ғәйеп минтә», – тинем. Ул үзебезең илгә кайтыуыма бик шат. Һиңә сәләм әйтергә кушты.

Лотфый ағай укыуын бөтөрмәгән әле, ахыры, хаты ла килмәй.

Әтейемне кайһылыр лагерға озаттылар. Барып еткәс хат язырмын тине. Без шулайтып бер-беребезең кайза икәнән дә белә алмай йөрөмәһәк инде.

Лотфый ағайҙы фронтка ебәрәләр инте, ул командир запаса, булһа кәрәк. Мөждунородное положение былай булып китеүе бик кыйын хәл, әлбиттә.

Бөгөн мәктәптә выпускной вечер. Әзәрләнен йөрөгән булабыз. Бик эсе, 50 - 60 градус йылылык, сызап булмай.

Ярар, Жәлил. Һау-сәләмәт бул. Һиңә сәләм белән, Нәфисәң. Тиззән күрешербез, Алла бирһә. Ғәфү ит, Жәлил, хат бик кыска һәм алама язылды.

Хуш! Тағы ла сәләм барыбызған та. Целую тебя, мой любимый.
Спешу в школу на вечер.

(Һуғыш башланған мәлдә Советтар Союзының сик һызығынан алышта йәшәүсе граждандары яу барған урындарға ниндәй мәхшәр күпканын белеп тә бөтөрмәйҙәр. Бөтәһе лә «броня крепка и танки наши быстры», «будем бить врага на его территории» тигән ышаныс менән йәшәй. Әсәйем һөйләй торғайны: сығарылыш кисәһендә уның менән бер синифта укыған егет-елән „һуғыш тиз генә бөтөр зә куйыр һәм без яу кайтарышырға ла өлгөрмәбез“ тип кайғырышалар. Һуңынан бөтә был үсмерзәр һуғышта баштарын һала. Урта Азияла йәшәргә тороп калған әхирәт синифташы әсәйемә хәбәр иткәнсә, 1940-1941 укыу йылы сығарылышы малайҙарынан бер кем дә иҫән калмай. Хәлил олатайымдың кустыһы Лотфый «великий учитель» була алмай - Бөйөк Ватан һуғышы осоронда, Курск дуғаһында, баш һала. Лотфый Халиковтың атайыма ғәрәп шрифты менән иҫке төркисә 1941 йылдың август аҙағында язған һуңғы хаты һаклана.)

28 июнь, 1941 йыл, Карши

Жәлил!

Һиңә иң һағынышлы сәләмдәрәмде ебәрәп, иҫән-һау йәшәүеңде теләп калам. Жәлил, мин һиңә укыуҙар бөткәс, бер хат, ике телеграмма ебәргәйнем, алған-һыңдыр. Ул хатта һәм телеграммаларға мин тиззән китәбез, тип язғайным, ләкин ул һүззәр дөрөс булып сыкманы. Сәбәбе – хәзәрге международное положение. Безең кала военный иҫәпләнә. Каланан хәзәр бер кешене лә сығармайҙар за керетмәйҙәр зә. Поездарға билеттар һатылмай. Безең заказ бар ине 1 числоға. Бөгөн барып һораһаң, аны недействительный тинеләр.

Без бөтөнләй китмәксе инек – Нәфисә, Рәйсә, мин. Багажларҙы ла әзәрләп бөткәйнек, һата торған әйберзәрзә һаткайнык. Ә хәзәр нишләргә белмәй илап йөрөйбөз. Шәхәрзән станцияға тиклем бер машина йөрөмәй, бөтәһен дә мобилизовать итеп бөткәндәр.

Нишләргә, Жәлил? Калтык бит!

Жәлил, мин хәзәр мына НКВД-ға барып карайым. Укырға китәм, билет бирмәйҙәр, тип. Нәмә тиләр.

Жәлил, беләһеңме нимә: Һин үзеңдең институтығыз исеменән Нәфисә белән миңә укырға саҡырылаһығыз, тигән телеграмма бирә алмаһыңмы?

Быть может, шундай вызов булһа, беззе тотмастар. Эгәр шулайтып та бынан сығып котола алмаһак... белмәйем.

Сильно расстраиваюсь. Нәмә эшләргә лә белмәй калтым.

Жәлил, һин мине ғәфү ит, кәләм белән язғаным өсөн. Мин был хатты почта-ла ғына язам.

Хуш-һау бул, Жәлил. Мине онотма, без барыбыр күрешәсәкбез, Алла бирһә.

Сәләм белән Нәфисәң. Целую.

(1941 йылдың августында әсәйебез һеңләһе Рәйсә менән Өфөгә килә ала шулай за. Әсәйебезең үтенесе буйынса атайым уға сақырыу ебәргән була. Белмәйем, әсәйем атайымдың дустарына окшағандырмы, юктырмы, ләкин һәммәһенең дә «Кейекбаев балалы катынға өйләнгән» тип һүз йөрөтөүзәрен беләм. Сөнки атам-әсәм, кайза барһалар за, Рәйсәне етәкләп йөрөткәндәр.

Институттың кабул итеү имтихандарына әсәйем килеп өлгөрмәй. Ә Өфө сит ил телдәре пединститутын (Коммунистик һәм Аксаков урамдары мөйөшөндәге бина) шул мәлдә япқан булалар. Һуғыш осоронда был йортта эвакуацияланған хәрби завод урынлаша.

1944 йылға тиклем атам-әсәм Сәйетбаба ауылында йәшәй, унда атайыбыз мәктәп директоры булып эшләй. 1942 йылдың майында ошо ауылда уларзың баш балаһы - Искәндәр ағайыбыз тыуған. Ошо ук осор атайыбыз «Туғандар һәм таныштар» романын ижад итә, «Урман әкиәттәре» йыйынтығын яза, был кульязманың титул битенә атайыбыз «миңең бәләкәс улым өсөн әкиәттәр» тигән язма өстәй. Был әкиәттәр атайым исән сағында бер нисә тапқыр нәшер ителде, ләкин ул романының донъя күргәнәнә тиклем йәшәй алманы.

Зәғиф булыуына һәм кулында хәрби хезмәттән азат ителеүе хақында қағызы булыуға карамастан, һуғыш башланғандан бирле атайыбыз үзен, исмаһам тәржемәсе итеп булһа ла фронтка ебәреүзәрен үтенеп, военкоматка ғаризаларзы даими ебәреп торған, сөнки немец телен бик камил үзләштергән кеше ине. Военкоматта ризалашмайзар, ләкин үзен фронтка ебәреүзән ярзам һорап мөрәжғәт иткән депутат Эрнест Кренкель уға Юғары дипломатия мәктәбенә барырға юллама язып биргән. 1944 йылда атайыбыз Мәскәүзәге ошо укыу йортона экзамендар биреп кабул ителә һәм уға, ғаилә хәлдәрен ййлау өсөн, занятиелар башланмаҫ борон ук, отпуск бирәләр. Ләкин Өфөнән атайы Мәскәүгә ебәрмәйзәр, ә Рыбинск калаһынан эвакуацияланған авиация институтына немец теле укытыусыһы итеп тәғәйенләйзәр. ...1944 йылда Кейекбаевтар яңынан Өфөлә йәшәй башлай. Өфөгә килгәс, улар сабый Искәндәрзә күтәрәп, фатир эзләп каланы бик озақ кызыралар. Кала эвакуацияланған кешеләр менән тулған, буш квартиралар юк, бары тик Цюрупа урамының осондағы овраг ситендәге ағас өйзә морон төртөрлөк мөйөш табыла. Атайымдың танышы - Башкорт драма театры артисы Рим Сыртланов 1944 йылда уның қолағына киртә: Тукай урамының ул йәшәгән 50-се йортонан үззәренәң иленә эвакуацияланған кешеләр кайтып китәсәк һәм ике бүлмәле торлак бушаясақ. Торлакка хужа булырға теләүселәр ифрат күп була, әммә Рим Сыртланов атайыбызға ордер алырға һәм әлегә квартираны биләргә ярзамлаша.

...1945 йылда атам-әсәмдең йәнә бер улы — Ильяс тыуа. Кейекбаевтар быға бик шатлана һәм үззәренәң — өс ул үстәрәү хыялы тормошқа аша, тип өмөтләнәләр. 1947 йылдың ғинуарында, буран которған көндө, атайым әсәйемде бала табыу йортона өсөнсә тапқыр илтә һәм өсөнсә улына Буранбай тигән исем дә әзәрләп куя. Ләкин мин

- гаиләләге берзән-бер кыз бала тыуғанмын, шуныһы кызык, таныш-тоноштарҙың хәтирәләре буйынса, атайым да, әсәйем дә, ир бала тыумағанға аҙмы-күпме бошоноп та алғылай.

Гаиләлә өсөнсө ир бала - Морат 1959 йылда тыуҙы.

1944 йылда Хәлил олатайыбыҙ лагерҙан кайтҡас кабат өйләнә, мөғәр үгәй әсәһе Рәйсәһе һөйһөнмәй, шуға ла апайыбыҙ — өлкән кыз һәм оло туғаныбыҙ һымак ғүмеренең күп өлөшөн безҙең гаиләлә үткәрҙе.

...Мин бәләкәй сакта гаиләбезҙә атайымдың Фин һуғышында үлгән эһененең өлкән кызы Рәйфә йыш булды. Ғәфүрҙең кызы икәү. Кесеһе -Мөхтәрәмәһе Ғәрифә өләсәй менән Гиниәт олатай үзҙәренә алып кала, ә Рәйфә әсәһе менән күрше Сәйетбаба ауылында йәшәй. 1946 йылда әсәһе вафат булғандан һуң өләсәйем Рәйфәһе үзҙәренә алмай. Кызыккайҙың әсәһе яклап туғандары ла уны өйҙәренә сакырмайҙар. Был хакта атайыма ауылдаштары хат язып ебәрә. Атайым шунда ук ауылға барып, Рәйфәһе үзе менән Өфөгә алып килде. Рәйфә башҡорт балалар йортоңда тәрбиәләнде, сөнки русса ләм-мим белмәй ине. Һуңынан ул педтехникум бөтөргө.)

Һүз аҙағында

Атайым менән әсәйемдең бер-береһенә ошо хаттарҙы яҙыуына етмеш йыл уҙҙы. Тотош кеше ғүмере, бер уйлаһаң... Хатлашыуҙа телгә алынған кешеләрҙең береһе лә иҫән түгел бөгөн.

Гиниәт олатай өләсәйҙән дә, ике улынан да оҙағыраҡ йәшәһе. Уның йөрөгө 1969 йылда тибегүҙән туктаны: комған тотоп, тәһәрәт алғас, намаз укыуға әҙерләнгән генә сағында. Атайымдың һеңделәре лә гүр эйәһе булдылар.

Хәлил олатайыбыҙ 1979 йылда 82 йәшендә донъя куйҙы – картайып, нәк Соловки һөргөнөндә Ленинград академигы юрағанса. Уҙған быуаттың 90-сы йылдары аҙағында кызы Рәйсә дөүләттән атаһы Хәлил Халиковты кулак яһап һөргөнгә ебәргәндәре өсөн ун мең компенсация юллап алды.

...Мәктәпте тамамлағандан һуң Рәйсә апайыбыҙ, атайыбыҙың кәңәшен тотоп, Мәскәү дөүләт университетының көнсығыш телдәре факультетына укыуға инде. Һуңынан атайым уны Башҡорт дөүләт университетының башҡорт теле кафедрасынан мақсатлы аспирантураға урынлаштырҙы. Әсәйем бөтә укыған осоронда Рәйсәгә ай һайын ақса һалып торҙо, атайым уға кандидатлыҡ диссертацияһын яқларға булышыҡ итте. Рәйсәһең әсәйемә ебәргән ақсалары өсөн рәхмәт күндөргән хаттары, шулай ук уның атайыбыҙҙан «Башҡорт тарихи документтарының теле» темаһына диссертацияһының асылын нигезләүҙе төшөндөрөүөн үтенгән хаттары һақлана. Йылдар үткәс Рәйсә Хәлил кызы Халикова профессор булып китте. Тик, атайыбыҙың вафатынан һуң, апайыбыҙың безҙең гаиләгә карата мөнәсәбәте кырка үзгәрҙе. Һуңынан безҙең менән бөтөнләй аралашманы һәм бер һисек тә ярҙамлашманы тиерлек, ә бит ул осраған берәүгә, тормошомда бөтәһенә лә үзем нығышып өлгәштем, тип һөйләп йөрөй, әммә үзенә Ғайзаһы тейерҙәй тойолһа, «мин профессор Кейекбаевтың туғаны» тип әйтеүҙән дә тартынмай. Апайыбыҙ инсульттан һуң, йылдан ашыу хәрәкәтһеҙ ятып, 2005 йылда гүр эйәһе булды. Уның улы – эшкыуар – әсәһенең бөтә документтарын һәм кульязмаларын үртәп, гаиләһе менән сит илгә олақты.

Ике туған эһеһе Әхмәтте лә әсәйебез 1941 йылда Карши калаһынан Өфөгә әйәртеп килтерә. Әхмәт 1944 йылда фронтка алына, Германия ерҙәрендә

һуғыша, һуңынан япон милитаристары менән Алыс Көнсығышта алыша. Һуғыш дәншәттәре тынғас, ул Германияла оккупацион ғәскәрзәре сафында хезмәт итә. Әхмәттең ағайы иһә һуғыш башланғас та һәләк була. Коллективизация осоронда милиционерзәр тарафынан үлтерелгән атаһы Хәсәнгә оқшап, Әхмәт ағайыбыз за бик кыйыу, игелекле, күңелсәк һәм йор телле булған. Атайым Әхмәтте бик яратқан, гөмүмән, улар бер-береһен бик яқын күргән. Әхмәт Германиянан атайымдың заказы буйынса немец телендә басылған, бик һирәк һалған бер нисә китап алып кайта. Һуңынан Әхмәт ағай уйынлы-ысынлы һөйләп тә куйғылай, йәнәһе, немецтарзан азык-түлек биреп алмаштырған әлегә китаптар урынына ул әллә нисә яқшы костюм да алып кайта алыр инем, тигән. Әхмәт ағай, әлбиттә, Жәлил езнәһе өсөн ул эзләгән китаптарзың бик кәрәк икәнлеген белгән.

Гөмүмән, нәсел-нәсәптәге һәр туғаныбыз хақында, атайыбызға һәм әсәйебезгә бәйлә, бик күп мауықтырғыс хәл-вақиғаларзы бәйән итергә мөмкин.

* * *

Әсәйемдең Әхмәт менән уның әсәһенә бәйлә вақиғаны һөйләгәнә бар. 1945 йылдың май баштарында Фатима әбей ауылдан Өфөгә килде, йәнәһе, фронтта йөрөгән Әхмәт улына ебәрәсәк посылкаһы тизерәк барып етәсәк. Әбейебез ауылда күршеләренән үтескә он алып, өс түңәрәк икмәк килтерәйнә. Ул Кейекбаевтар ғаиләһе йәшәгән Тукай урамындағы фатирға төшә һәм бер икмәген йыуаса итеп әсәйемә тоттора. Ул был сақта бала (Ильясты) табырға йыйынған була. Икенсе икмәген Фатима әбей тәмәкәгә алыштырып, шуны калған өсөнсө икмәгә менән улы Әхмәткә ебәрергә ниәтләһә. Иртәнсәк, бер икмәген куйынына кыстырып, әбей базарға юллана, ләкин унан икмәкһез һәм тәмәкәһез әйләнәп кайта. Ул тиз генә үзенең токсайынан тағы бер икмәк сығара ла, шуны әләктереп, кабат килгән яғына ашыға. Әсәйебез уны туктата ла һорай: ни ғиллә, тәүгә икмәкте кайза куйзың, ә быныһын кайза алып бараһың? Быға яуап итеп әбей түбәндәгеләрзә бәйән итә:

– Базар юлындағы бер урамда немец пленныйзарын күрзем, улар мылтыклы һаксылар күзәтеүендә һиндәйзәр сокор қағалар. Ана шул яшык, ас, йонсоу «дошмандарзы» күреп китәйем әле тип тукталғайным, бер немец кулымда икмәкле төйөнсөктә шәйләп калды ла йәлләткес тауыш менән инәлдә: «Мамка, дай хлеб!»...

Фатима шунда ук икмәкте әсиргә һона, немец уны бөтәһе менән дә бүләшә, ләкин һәр береһенә бик әз генә өләш тейә. Шуға күрә лә әбейебез немец тотқондарына Әхмәт улына ебәрергә йыйынған икмәген дә бирергә уйлаған. Әсәйем асыулана: «Улар дошмандар бит, улар һинең оло улыңды үлтерзеләр, төпсөгөң Әхмәт Германияла һуғыша, ә һин улыңа ебәрә торған икмәгендә шуларға бирмәксәһең!» Шул сақта Фатима әбей әсәйем гүмерлеккә хәтеренә һендергән һүзәрзә әйтә:

– Оло улымды был немецтар үлтермәгән, уның башына һуғыш етте. Һуғыш тиззән бөтәсәк һәм мин Әхмәт улымдың һуғыштан тере кайтыуын теләйем... Йәнә мин немец әсәләренең дә һуғыштан үз улдарын иҫән-һау көтөп алыузарын теләйем. Нәфисә, һинең дә улың бар, озақламай икенсәһен табырһың, һәм мин һинең бер қасан да улдарыңды һуғышка ебәрергә һәм уларзың кайтыуын көтөргә һасип итмәүен теләйем.

Һуғыштан һуң әсәйем Өфө юридик институтына инеп, унда өс йыл укый, азақ укыуын калдыра. Сөнки балаларын тәрбиәһез калдырырға теләмәй, өҫтәүенә, иренә фән менән шөгәлләнер өсөн уңайлы шарттар тыузырырға тырыша.

Етмәһә, өйөбөззә килгән-киткән кеше лә күп була. Улары, әлбиттә, әсәйем һәм атайым яғынан якын йә сыбык осо туғандар. Улар Өфөгә үззәренең мәшәкәттәре менән килеп төшәләр зә беззә озақ кына, йомоштары атам-әсәм булышылыгында үтәлгәнсе, йәшәп яталар.

Төрлө кешеләрзән ишеткәнем булыр: «Әсәйегез рәхәт йәшәне, уның ире танылган кеше ине, әсәйегез эшләмәне, өйзә генә ултырзы...» Ә бит мин уның тик ултырғанын һәм бушка кайзалыр йөрөгәнән бөтөнләй хәтерләмәйем. Ул бөтәһенән дә иртәсел уяныр ине, безгә бәләкәй сакта ла, студент йылдарында ла күз-колак булды. Тукай урамындағы фатирыбыззә мейескә утын яғып, гелән иртәнге йылы аш бешерер ине. Атайыбыззың да, беззәң дә кейебеззә һәр сак бөхтә, үтекле булды, таза құлъяулыктар йөрөттөк. Өйзән сығып китерзән алда, уны-быны онотманығызмы, тип һәр сак тикшерә торғайны әсәм. Без – мәктәптә, ә атайым эштә сакта әсәйем базарға, магазиндарға, ризык артынан сапты, кер йузы, фатирзы йуып-йыйыштырып тотто. Мәктәптән кайтыуыбызга өстәлдә – тәмле төшкә аш. Әсәйем ашты мул итеп бешерер ине, өлкән ике ағайым йыш кына мәктәптән иптәштәрен зйәртеп кайткылары, бәғзеләре етешһез фаиләләрзә үскән етем-еһер инеләр.

Атайыбызга ла дуһтары һәм таныштары йыш килде. Ул сағында зур өстәл артына ултырып, күмәкләп туклана торғайнык. Бер қасан да мәктәпкә дәрәс әзерләмәгән көйө барманык, сөнки әсәйем һәр беребеззә ентекләп тикшерер ине. Эйе, нәк уның арқаһында без якшы укынык. Мәктәптә узғарылған ата-әсәләр йыйылышына әсәйебез генә йөрөнө, беззәң иңгә төшкән проблемаларзы ла бары тик ул ғына хәл итте, сөнки атайыбыззы көнкүреш мәшәкәттәренән азат итергә тырышты. Атайым ултырып язышырға керешһә, әсәйебез гауғаларға ирек бирмәне. Шул ук вакытта үзе лә күп укырға өлгөрзә – рус, сит ил, башқорт һәм татар китаптарын укыны. Өйөбөззә һәр сак китаптар күп булды, тиһтәләгән гәзит-журналдар алдырзык. Дөрөс, кем нимә окшата, шуны укып кына калманы, гелән әсәйебез менән кызыклы китаптар һәм матбуғаттағы мәкәләләр буйынса фекер алыштык. БДУ-ның филология факультеты студенты булғанында теге йәки был әсәрзә укырға форсатым етмәһә, әсәйем йыш кына уларзың йөкмәткеһен һөйләп бирә, әзәби әсәрзәргә қарата язылған тәнқит мәкәләләрәнең фекере асықлана торғайны. Аспирантурала укып, башқорт халык педагогикаһы буйынса диссертация язған осорзә атайым гүргә ингәйне инде. Мәгәр мин әсәйемдән бик күп башқорт мәкәлдәре һәм әйтәмдәрен ишеттем, шуныһы, бәғзеләре фольклор йыйынтыктарына инмәгән булып сықты. Ул ифрат күп башқорт халык йырзарын, әкиәттәрен, йомактарын, башқорт эпостарын белде.

Тәбиғи, ата-әсәбез беззә, балаларын, қаты тәртип тезгенәндә тотто. Иң мөһиме – мәктәптә белем алыу, китаптар укыу, өйзә тәртип тоттоу һәм булышыу. Тукай урамындағы фатирыбыззә, үрзә әйткәнемсә, мейес утын менән яғылды; өлкән ағайымдар, үсә төшкәс, утыңды үззәре бысты, ярзы, һыу ташынылар; Искәндәр ағайым кәрәсин артынан сабыуланы. Беззә бер кем дә махсус өйрәтмәне, бөтәһен дә үзебез өйрәнәп, беләп үстек. Фаиләбеззә шундай қағизә бар ине: бәләкәйзәр өлкәндәрзә тыңларға тейеш, атайым, әсәйем, ағайыбыз безгә, бәләкәстәргә, бер йомош-фәләнде лә ике тапқыр әйтмәне. Үззәренең өлгөһөндә әсәйем беззә кешеләрзә яратырға өйрәтте, һәр сак үззәренә ярзамсыл булырға күнектерзә һәм кеше хақында низер уйлайһың икән, шуны күзенә қарап әйтергә, ә уның арқаһына ышықланып ләпелдәмәсқә гәзәтләндек.

Атайым беззә тормошта үз-үзеңә ышаныс менән йәшәргә, сит-ят кешеләр хақында уларзың һөйләгән хәбәрә буйынса түгел, ә қылған әштәре, холок-фигелә буйынса фекер йөрөтөргә өндәне.

Кейекбаев Ильяс. БДУ-ның сығарылыш студенты. 1968 йыл.

Искәндәр БДУ-ның физика-математика факультетын, Эске эштәр министрлығы академияһын тамамланы, бер нисә йыл Өфө калаһының эске эштәр идаралығына етәкселек итте. Ул милиция отличнигы ине, бик күп ауыр енәйәттәрҙе, сетерекле эштәрҙе фашланы, күп наградалар алды. Коллегаларының оло хөрмәтен қазанды. Спорт менән шөгөлләнде, волейбол буйынса йыйылма командала Башҡортостан намысын яқланы. Ағайым отставкаға полковник званиеһында сықты.

Ильяс та БДУ-ның физматын тамамланы. Мәскәү аспирантураһын бөтөргәс «Башнефтегеофизика» тресында эшләне, хәҙер пенсияла.

Кесе туғаныбыз Морат беренсе синьфта укығанда атайыбызды ерләнек. Морат бөгөн – фән докторы, академик, РФ-ның Дәүләт Думаһы депутаты.

Авиация институтынан һуң атайым педагогия институтында сит телдәр факультеты деканы булып эшләне. 1948 йылда башҡорт теленән диссертация яқлағас, ул Башҡорт дәүләт педагогия институтының (1957 йылдан БДУ) башҡорт теле һәм әҙәбиәте кафедраһына сақырыла. 1960 йылда докторлық диссертацияһын яқланы һәм вафатына кәҙәр – 1968 йылдың мартына тиклем – башҡорт теле кафедраһы мөдире булды. Профессор Ж.Ф. Кейекбаев эшләгән осорҙа БДУ-ның башҡорт теле кафедраһы СССР-зың тюркология кафедралары араһында тел ғилемен тикшереп йәһәтенән беренсе урынды биләй.

Вафатына бер нисә йыл калғансы атайым фундаменталь хезмәт – «Основы исторической грамматики урало-алтайских языков (морфология)» монографияһын язды. Был – уның күп телдәрҙе сағыштырып, оҙак йылдар өйрәнөү һөҙөмтәһе; өйрәнгән телдәрҙе үзе яқшы белде, бихисап Ватан һәм сит ил ғилми әҙәбиәтен төп нөсхәһендә танышты. Тикшеренөү һөҙөмтәләрен ул БДУ, Казан, Эстонияның Тарту университеттары, Алма-Ата, Ташкент, Якутск һәм башка өлкә-калаларҙың вуздары студенттарына лекция итеп һөйләй. Шулай ук иҫәпһез конференцияларҙа сығыш яһай. Будапешттың Венгрия академияһында атайыбыз фәнни асыштары менән ғалимдар алдында немец телендә доклад һөйләгән.

Атайымдың архивында совет һәм сит ил ғалимдарының профессор Кейекбаевтың монографияһы донъя күрөүен көтөүзәре һәм баһылғандан һуң мотлак китапты үзәрәненә ебәрөүҙе һорап үтенгән хаттар байтаҡ.

1963 йылда монографияның кулъязмаһы «Башкнигоиздат» тарафынан нәшергә қабул ителә, был хакта 1964 йылдың рекламаһында ла мәғлүмәт бирелә.

1965 йылдың 3 мартында сыққан «Вестник Академии наук СССР» тигән басманың 83-сө битендә СССР Фәндәр академияһының баш ғилми секретары Н.М. Сисякандың академияның йыллык эше хакындағы отчеты донъя күрә. «...Важнейшие достижения в области естественных и общественных наук» тигән докладтың «Тел ғилеми» исемле бүлегендә: «Среди работ по сравнительно-историческому и сравнительно-типологическому изучению языков, подготовленных к изданию 1964 году следует отметить: «...Сравнительную грамматику урал-алтайских языков» (Башкирский университет)...

...1965 йылда Төркиәлә йөрөп кайтқандан һуң атайыбызға Мостай Кәрим

шылтыратты. Шуға шаһит булдым: телефон менән һөйләшкәндә атайым күберәк өндәшмәне, ә Мостай Кәрим һөйләгәндәрзе тыңланы. Һуңынан ул: «Мостай Кәрим миңә Зәки Вәлидизең сәләмен тапшырзы» – тип куйзы. Бактиһәң, Зәки Вәлидигә Европа тюркологтары Жәлил Кейекбаев тураһында һөйләгән икән. Кейекбаевтың башкорт тел филеме буйынса кызыклы эштәре бар, тиззән Кейекбаевтың яңы хезмәте басылып сығасак, тигәндәр. Һәм Зәки Вәлиди Мостай

Ж.Кейекбаев кинйә улы Морат менән. 1963 йыл.

Кәримгә, таныш ғалимдар аша заказ бирзем инде, тип белдергән.

Ләкин «Башкнигоиздат» 1964 йылда, кағыз етмәүгә һылтанып, кулъязманы атайыма кире тоттора, шулай итеп, юк-бар сәбәптәр табып, үзе иҫән сағында әлеге мөһим хезмәт нәшер ителмәне. Атайымдың КПСС-тың Башкортостан өлкә комитетының беренсе секретары З.Н. Нуриевка, йәнә мәғариф министры Ф. Х. Мостафинаға мөрәжәғәт итеүе лә һөзөмтә бирмәне.

Нуриевка мөрәжәғәтендә атайым түбәндәгеләрзе язған: «Был китабымды языр өсөн мин кандидатлык диссертацияһы яклаған моменттан бирле эшләнем. («Башкорт теле фонетикаһы» тигән диссертацияһында Жәлил Кейекбаев шулай ук төрлө телдәрзе сағыштыра. – **З. Кейекбаева иҫкәрмәһе**) Бына шул вақыт арағыуында миңә төрки, монгол, тунгус-манчжур һәм уғыр-фин системаларына караған илленән ашыу телде теоретик төшөнөргә һәм үзләштерергә тура килде, ә ана шул телдәрзең кайһы берзәрен практик өйрәндем. Нәшриәт тирәһендәгә көрөш һәм кәмһенеү миңең һаулығымды һәм нервыларымды какшатты. Университет етәкселегенең дә беззең кафедраға һәм шәхсән миңә мөнәсәбәте шулай ук шәптән түгел: мин кафедра өсөн штат берәмеге һорағайным, үтенесемә кире яуап алдым. Көндөзгә, киске һәм ситтән тороп укыу бүлектәрендә үземә күп курстарзы укытырға тура килә. Былай иһә эшләргә мөмкинлек юк...»

Республиканың «беренсе» башлығы Кейекбаевтың ғаризаһына яуап биреп тә ыҙаланмай һәм ярзам да итмәй. Мәғариф министры Ф.Х. Мостафинанан атайым «Основы исторической грамматики урало-алтайских языков» тигән хезмәтен вуз студенттары өсөн укыу әсбабы рәүешендә баһтырыуға булышлык итеүен үтенә. Мостафина уға, башкорт теленән дәреслектәр кәрәк, тип яуап биргән. Атайым, үзенең хезмәте – башкорт һәм татар телдәренең тарихи һәм сағыштырма грамматикаһы курстары буйынса кулланма ул, ошо фәндәр буйынса студенттарға һабак биреүен, был телдәрзең урал-алтай телдәренең өлөшө икәнлеген, шулай ук һәр телдең тарихи грамматикаһы кәрзәш телдәр менән сағыштырма өйрәнергә кәрәклеген аңлатып маташа. Тик министр бер нәмә лә аңламай, аңларға теләмәй.

Жәлил Кейекбаевтың фәнни хезмәттәрен баһтырып сығарыуға, моғайын, был хезмәттәр менән сит ил ғалимдарының кызыкһыныуы ла сәбәпсе булғандыр. Бәлки, компетентлы органдарға Жәлил Кейекбаев менән шул осор буржуаз милләтсе һәм идеологик дошман һаналған Әхмәтзәки Вәлидизең кызыкһыныуы һаҡында мәғлүмәт тә еткерелгәндәр.

Әлбиттә, атайым тикшеренеүзәрен дауам итте, хезмәттәрен камиллаштырыуы туктатманы һәм вафатына күп тә вақыт калмағанда «Введение в урало-

алтайское языкознание» тигән бүлек яззы, сөн-ки монографияһын бүлгеләп сығарырға теләне. Инеш өлөштөң кулъязмаһы машинкаға бирелгәйне, тик атайым 1968 йылдың 19 мартында капыл ғына инфаркттан китеп барзы.

Атайымдың вафатынан һуң әсәйем, бәлки Кейекбаевтың шәкерттәренән берәйһе – инде ғалим һаналған аркаштары нисек тә уның хезмәттәрен ташка бастырыу мәсьәләһен күтәрер, тип көтәүләне. Мәгәр бер кем дә бер ни зә тәкдим итмәне. Һәм 1968 йылдың көзөңдә әсәйем З.Н. Нуриев иптәшкә мөрәжәғәт итергә йөрәт итте. Беренсе секретарзың күрһәтмәһе буйынса Ж.Ф. Кейекбаевтың фәнни һәм әзәби ижад еместәрен нәшер итеү буйынса комиссия төзөлдө. Хатта был хакта «Совет Башкортостаны» гәзитенең 1968 йылғы 6 октябрь номерында белдерәү зә сыкты.

Комиссияның өс ағзаһы азак безгә килде һәм атайымдың бөтә китаптарын, кулъязмаларын, кағыздарын актарып, һәр береһе икешәр тәйәнсөк тотоп сығып киттеләр. Тәйәнсөктәрзә атайымдың кулъязмалары, китаптары, уның мәкәләләре басылған журналдар һәм гәзиттәр – йәнәһе, бөтәһен дә нәшергә әзерләйсәктәр. Мин комиссия ағзалары алып китергә ымһынған мирастың исемлеген төзөргә маташып карағайным да, тегеләр кабан кыланғас, эш кешеләренең вақытын алмайык әле, тип әсәйем һөйләнеп кенә калды. Алып кителгән барса мирастан бары тик «Туғандар һәм таныштар» романы ғына донъя күрзе. Матбуғатка уны комиссия ағзаһы, шулай ук иртә донъя куйған әзәбиәт белгесе һәм язғусы Әнүр Вахитов әзерләне. Атайың бүтән әйберзәре ташка басылманы, безгә кире кайтарылманы ла.

«Введение в урало-алтайское языкознание» китабын сығару буйынса КПСС өлкә комитеты бюроһының махсус карары сыға. Һәм китаптың кулъязмаһы машинкала басылғайны ла инде. Ләкин уны нәшер итеү йәнә һузылды: атайым тарафынан буласак монографияның библиографияһы төзөлөп өлгөрмәгәйне. Минән башка был эш менән бер кем шөгөләнәргә теләмәне, үкенәскә, мин ул сакта йәш һәм тәжрибәһез инем.

Әлеге китап 1972 йылда Башкортостан китап нәшриәтендә донъя күргәс, нәшриәт етәкселеге атайымдың башка хезмәттәрен сығарузан баш тартты. Имеш тә, Кейекбаевтың һәр китабына юғарынан фатиха кәрәк.

Әсәйем кабат обкомға, был юлы идеология буйынса секретарь Т.И. Ахунйәновка, мөрәжәғәт итте. «Туғандар һәм таныштар» романының әзер вариантын тотоп барзы. Таһир Исмәғил улы әсәрзә бик тиз укып, ифрат окшатқан, «роман Салауат Юлаев исемендәге премияға лайык» тип тә әйткән. Артабан секретарь китап нәшриәтенә романды басып сығарырға куша һәм 1975 йылда «Туғандар һәм таныштар», ниһайәт, донъя күрзе. Өстәүенә, Ахунйәнов иптәш Жәлил Кейекбаев хезмәттәре нәшер итеү буйынса яңы комиссия төзөнө. Тик атай мәрхүмгә үрзә телгә алған премия тәтемәне. Секретарзың аңлатыуынса, комиссия үлгән язғусыларға премия биреләргә тейеш түгел, тип тапкан...

Без атайыбыздың «Основы исторической грамматики урало-алтайских языков» исемле монографияһының нәшер ителеүен көткәйнек, әммә уның

Кейекбаева Зәһрә — студент.

урынына башка авторларҙың «Башкорт теленең тарихи грамматикаһы» тигән китабы донъя күрҙе. Шуныһы: был китаптың йөкмөткөһө атайымдың кулъязмаһына тап килеп тора. Ике авторҙаштың береһе Ж. Ф. Кейекбаев миһраһы буйынса комиссия ағзаһы ине, нәк шул эҙәм өйөбөзгән атайымдың кулъязмаларын алып китеп, безгә кире кайтармағайны.

Ахунһанов күрһәтмәһе буйынса яңы комиссия төҙөлөп тә, уның да ағзалары, «Кейекбаевтың хезмәттәрен баштырыуға КПСС өлкә комитетының беренсе секретары М. З. Шакиров аяҡ сала» тигән һылтау табып, кыл да кыбырзатманы. 1981 йылда әсәйем менән икәүләп М. З. Шакировта приемда булдык. Ул безгә һәйбәт кабул итте һәм үҙенең Ж. Ф. Кейекбаев хезмәттәре хақында бер нәмә лә белмәүен, был хакта уға бер кемдең дә әйтмәүен белдерҙе. Безҙең күз алдында Шакиров «Башкнигоиздат»ка шылтыратты һәм Кейекбаевтың тыуыуына 70 тулыу айҡанлы уның ошоғаһа баһылмаған һәм баһылған әйберҙәрен яңынан, фәнни һәм әҙәби эштәрен дә кушып, нәшер итергә кушты. Һөҙөмтәлә Кейекбаевтың бары тик Зөбәй Үтәғолов хақындағы повесы – кескәй генә брошюра һәм «Туғандар һәм таныштар» тигән романы 1981 йылда, рус теленә тәржемә ителеп, баһылды.

Бер нисә йылдан һуң безҙең ғаилә партия обкомына, обком етәкселеге Кейекбаевтың бөтә хезмәттәрен баштырыуға булышлыҡ итергә вәғәзәләп, күрһәтмәләр биргәйне бит, тип мөрәжәғәт иттек. Әммә пропаганда һәм агитация бүлегенең етәксәһе У. Н. Бакиров иптәш безгә, Ж. Ф. Кейекбаевтың хезмәттәрен нәшер итеү буйынса бер һиндәй комиссия төҙөлмөгән, был – Кейекбаевтар ғаиләһенең уйзырмаһы, тип белдерҙе. 1968 йылдағы гәзиттә «Кейекбаевтың миһраһы буйынса комиссия төҙөлдө» тигән хәбәрнамә лә, йәнәһе, ғаиләнең һорауы буйынса баһылып сыҡкан. Мөдирҙең әйтеүенә карағанда, Башкорт дәүләт университетынан уға, Ж. Ф. Кейекбаевтың китап итеп сығарылыҡ бер әйбере лә юк, үзәренә гонорар кәрәк булған өсөн генә ғалимдың вариһтары партия обкомын борһоп йөрөй, тип шылтыратҡандар имеш.

1996 йылда Ж. Ф. Кейекбаевтың – «Основы исторической грамматики урало-алтайских языков» кулъязмаһын ул һактағы фән кандидаты, хәҙер фән докторы профессор Илдус Ғөбәйзулла улы Илишев үз инициативаһы буйынса нәшергә әҙерләне. Мәрхүм профессор Ж. Ф. Кейекбаевтың баһылмаған ошо монографияһы барлығын И. Ф. Илишев республика матбуғатында ғалим Ж. Ф. Кейекбаевтың фәнни хезмәттәре яҙмышы хақында публицист Шафиков яҙған мөкәләләр серияһынан анығыраҡ белгән. Ғәзим Шафиков мин үҙенә күрһәткән һәм һөйләгән документтар, факттар менән кызыкһынған берҙән-бер кеше булды. Ф. Шафиков аҙаҡтан Кейекбаев хақындағы материалдарын «Сокол, брошенный в болото» тигән баш аһтында киң билдәлә «Крючья под ребро» (Өфө, 1993 йыл) – башкорт халкының аһыл улдары яҙмышы хақындағы китабына индерҙе.

Өлбиттә, Ж. Ф. Кейекбаев үзе иһән һакта республика влаһтары уның фәнни педагогик һәм ижтимағи эһмәкәрлеген, башкорттар араһында Кейекбаев каһанған хөрмәт, совет һәм сит ил ғалимдары араһында ул яулаған билдәлекте инкар итә алманы. Атайыбыҙ «Башкортостандың аткаһанған фән эһмәкәре» иһемен алды, «Почет Билдәһе» һәм Ленин ордендары менән наградланды, БАССР Юғары Советына депутат итеп һайланды.

Күп ваҡытын алыуға карамаһтан, атайыбыҙ депутатлыҡ эһмәкәрлегенә бик яуаплы караны. Вафатынан һуң да без үзәренә ярһам кулын һуҙғаны өсөн Кейекбаевка рәхмәтле кешеләрҙе күп осраттык. Һайлауһыларының һуңғы үтенеһен үтәр өсөн, вафатынан аҙ ғына алдарак, 1968 йылдың мартында, Ғафури районына – коллективтарында айыһын аңламаһтан үз-ара конфликтка ингән

төпкөлдәге ауыл укытыгусылары язған ялыу буйынса сәфәре булды. Көслө буран, рашкы яуа, ауылға зур кыйынлык менән барып етә. Ул ултырған машина көрткә сумып туктай, атайым нык арий, үтәнән-үтә еүешләнә, аяктарын тундыра, кыскаһы, былай за какшаған һаулығын какшата.

Наградларға атайым тыныс караны. Эммә Ленин орденына бик шатланды. Был орден илдең иң юғары ордены булған өсөн генә түгел. Эш шунда: 1967 йылда республика хөкүмәте БДУ етәкселегенә Ленин ордены менән наградалаузы юллау өсөн ғалим кандидатураһын тәкдим итергә фарман бирә. Филология факультетының башкорт бүлексәһенән профессор кандидатураһы тәкдим ителгән була, ләкин профессор Ж. Ф. Кейекбаев түгел. Бүтән бер профессорға БДУ ректоры Ш. Х. Чанборисов әйтәп өлгөргән була, йәнәһе, уны Ленин ордены менән наградалаясактар. Шат профессор филфакка килә һәм үзенең тиззән орден аласағы һақында бөтәһенә лә мактана. Был һақта студенттар за ишетә, шунан филфактың башкорт бүлегеңдә укыған өлкән курс студенттары, ризаһызлык йөзөнән, тотош делегация менән ректорға инеп, иң лайыклы буларак профессор Ж. Ф. Кейекбаев кандидатураһын Ленин орденына тәкдимләүзә талап итәләр. Һәм Ленин орденын Кейекбаев ала. (Ә теге профессор атайым үлгәңдән һуң барыбер көһорон кайтарзы: нәк ул, Ленин орденын алмаған әзәм, Салауат Юлаев исемнеңдәгә дәүләт премияһын тапшырыу комиссияһы ағзаһы булған сағында мәрхүм Кейекбаевка «Туғандар һәм таныштар» романы өсөн премияны бирмәскә тәкдим индерә.)

Атайым иһә күкрәгенә Ленин орденын тақкас, награданың тапшырылғаны өсөн түгел, бәлки, уның үзенә, Кейекбаевка, студенттар ниндәй мөнәсәбәттә булғаны өсөн кыуанды. Шуға ла ул Ленин орденын властар тарафынан түгел, ә халык кулынан алдым тип иҫәпләнә.

1917 йылда большевиктар тарафынан сит илгә һөрөлгән мәшһүр рус философы И. А. Ильин бөтә халыктарзы ла Алла яратқан тип язған. Шулай, халыктың һәр вәкиленә Хозай үзенең рухын һендергән. Ләкин халык рухының тормошта бары тик гений ижадында ғына тулы сағылыш таба. Мәгәр шул ук Ильиндың фекеренсә, «Гений үзәнән сығып һөйләй, ләкин үзә өсөн генә түгел, ә һәммә халкы өсөн дә һөйләй»; һәр юсыкта гений «Үз халкын Хозай каршыһына куя... һәм үз халкының Хозай алдындағы тормошон раҫлай, шулай ук тарихтағы башка барса халыктар алдында ла раҫлай» (Ильин И.А. Почему мы верим в Россию. – М., 2007. С. 282 – 284.)

Жәлил Кейекбаев тураһында замандаштарының тос фекерзәре тупланған йыйынтык бар, төзөүселәре – Әнүр Вахитов менән Әмир Әминев. (Жәлил Кейекбаев тураһында иҫтәлектәр, Өфө, Башкортостан китап нәшриәте, 1989).

Жәлил Кейекбаевтың коллегаһы профессор Фәли Сәйетбатталов остазының булмышына ошондай баһа биргән: «Кешелек йәмғиәтендә шундай бер объектив законлык бар: ниндәй булһа ла халык йәки милләт араһынан йөз йылға бер тапкыр айырыуса талантлы, һатта бөйөк шәхестәр: әзиптәр, ғалимдар, батырзар сығып тора. Бындай кешеләрзә, фәзәттә, халык улы йәки халык кызы тип йөрөтәләр. Был бөйөк исемде Жәлил Финиәтович Кейекбаевка карата ла кулланырға мөмкин» (39 - 40).

Ошо ук китаптан Жәлил Финиәт улы Кейекбаевтың шәхесенә башка милләт ғалимдарының ниндәй мөнәсәбәттә булыуы ла асык күренә. Мәҫәлән, Якут дәүләт университеты профессоры Н. Антонов үзенең мәкәләһендә түбәндәгеләрзә теркәй: «Профессор Кейекбаевтың лекциялары ифрат кызыклы, мауықтырғыс, иҫтә калырлык була торғайны. Без уның белеме тәрәнлегенә, эрудицияһына, тел ғилеменең барлык мәсәләләренә лә хәбәрзар булыуына хайран калдык.

Ғалим байтак төрки, көнбайыш телдәрендә бик иркен һөйләшә ине. Лекцияларына Урал-Алтай телдәре ғайләһе, шул иҫәптән якут, сыуаш, тунгус-маньчжур, уғры-фин һәм башка телдәр буйынса бик бай материал ылыҡтыра торғайны. Безҙең алда илебезҙең иң күренекле лингвистарының береһе сығыш яһағанын тоя инек инде. Уның лекциялары эшебезгә ныҡ йонто яһаны. Шул уҡ ваҡытта без уның ябайлығына, киң күңеллегенә лә һоҡланыр инек. Мауыҡтырғыс әңгәмәсе, олоһо менән дә, кесеһе менән дә берҙәй үк игтибарлы була белгән ихлас кеше ине ул. Без уның менән һоҡлана һәм ярата инек» (58 - 59).

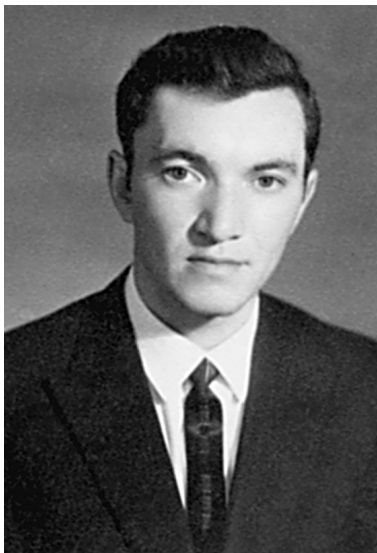
*Ж. Кейекбаев (беренсе рәттән уңда)
Якут ғалимдары араһында. 1965 йыл.*

Быныһы күренекле татар ғалимы, Казан дәүләт университеты профессоры Вахит Хаков баһаһы: «Шундай кешеләр була: улар менән осрашһаң, үҙеңдә күңел күтәрәнкелегә һизәһең, рухи яктан байыйһың, һүзәрәнән мәғәнә табаһың, эшенән үрнәк алаһың һәм тормоштоң ығы-зығыһын тамам онотаһың. Жәлил Ғиниәтович кешегә ана шундай тәьсир итеүсе, ылыҡтырыусы, үзе артынан эйәртеүсе якты бер йондоҙ ине. Жәлил ағай Кейекбаевтың Казанға килеүе бөтә кафедра ағзалары өсөн дә зур байрам ине. Ул безҙең кәзерле ҡунағыбыз, яҡын кәңәшсебез һәм ысын дуһыбыз булып китте. Жәлил ағай тәрән фекерле, принципаль ғалим, шул уҡ ваҡытта мөләйем һәм әскерһез, тыйнаҡ, кеше күңелле кеше, йыр-моң яратыусы һәм уны башкарыусы булып күңелдә калған. Нурлы йылмайыуы уның әске матурлығы менән ҡушылғайны. Ул аҡыл эйәһе, халыҡ араһынан сыҡқан, халыҡ тыузырған зур ғалим ине. Бәрәкәтле башҡорт тупрағы һәм киң күңелле халыҡ уға көс-күеүәт бирҙе, үҫтерҙе һәм күренекле белгес итеп етештерҙе».

Кыскаһы, Жәлил Кейекбаев үҙенең яҙмышы һәм булмышы, титаник эшмәкәрлеге, әзәби таланты, педагогик һәләте менән Хоҙай алдында ла, туған халыҡ, башка милләттәр алдында ла үҙенең ысын кеше, ысын башҡорт икәнлеген шанлы раһланы.

Безҙең заманда вуз преподавателдәре студенттарҙың белем кимәле һайлығына, укытыуың сифаты кәмеүенә зарлана. Улар йәштәрҙең фән менән әүҙем шөғөлләнмәүен дә һуҡранып телгә ала. Ләкин йәштәргә улар өлгө алырлыҡ үрнәк тә кәрәк бит.

Быйыл ғалим һәм языусы Жәлил Ғиниәт улы Кейекбаевтың тыууына 100 йыл тулды. Кейекбаев хақында ғилми хезмәттәр, тәнкит мәкәләләре, иҫтәлектәр язылған, ғилми ғәмәли конференцияла ғалимдар профессор Кейекбаевка арналған докладтар менән сығыш яһаны. Үкенесә күрә, Жәлил Кейекбаевтың 100 йыллығына уның үз ғилми хезмәттәре ташка баһылманы. Якташтары ла, шәкерттәре лә профессорҙың ғилми эштәрен, әзәби ижад емештәрен сығарыу зарурлығын күтәреп сығманы. Атайым үзе хақында кабартып һөйләүҙе, исемен фәстәреүҙе хушһынманы, сөнки ул фән менән үҙен мактаһындар өсөн шөғөлләнмәһе, ә мотлак фәндең үзе һәм халыҡ өсөн хезмәт итте. Республика етәкселегенә яҙған мөрәжәғәттәренең береһендә ул былай тигән: «Ғалим өсөн

Кейекбаев Искәндәр. 1968 йыл.

төп кыуаныс – уның хезмәттәренең нәшер ителәүе, мәгәр мин ошо кыуаныстан мәхрүм».

Филми йәмәгәтселектең Ж. Ф. Кейекбаев хезмәттәрен басыуға битараф булуын күреп, быыл йәй мин Ильяс ағайым менән Президентыбыз Р. З. Хәмитовка, Жәлил Кейекбаевтың филми һәм әзәби хезмәттәре йыйынтығын (тәүге мәртәбә!) нәшерләүзә булышлык итеүен үтенеп, хат менән мөрәжәғәт иттек. Беззе Премьер-Министр урынбасары З. Й. Рәхмәтуллина ихлас кабул итте һәм мәсьәләне киләһе йылдарза ук бойомға ашырыу мөмкинлеге барлығын белдерзе.

Жәлил Кейекбаевтың мирасын ғына, бигерәк тә йәштәр Кейекбаевтың идеялары, фекерзәре, караштары, кисерештәре менән киң таныша ала. Шул сакта ғына йәштәрзән кемдер Жәлил Кейекбаевка – уның үзенә һокланғыс башкорт шағиры Рәми Ғарипов шигри йыйынтығын бүләк иткәндә язған автографын кабатлап: «Без – һез сәскән орлоктарзың шытымы», – тип әйтсәк.

Йәшлектәрендә атайым менән әсәйем үлгәнсе бер-береһенән айырылмаһса вәғәзәләр биргән. Атайым 1968 йылда дауаханала әсәйемдең кулында йән бирзе. Әсәйебез үзе егерме йылдан һуң – 1988 йылдың мартында күззәрен йомдо. Хәзер улар – мәңге бергә, баш калабыззың Мосолман зыяратында йәнәш ерләнгәндәр. Улар янында һөйөклө оло улдары Искәндәр зә ята, вафаты – 2009 йыл.

Миңә кай сак атайымдың йәне уның тыуған тупрағында – Ғафури районындагы һымак тойола. Байтак йылдар элек, балаларым сабый ғына сакта әле, мин уларзы Жәлил олатайзанының йәнтөйәгенә тәүге тапкыр алып барзым. Балаларзы озайлы сәфәр йонсотто, Сәйетбабаға барыусы автобус тынсыу ине, азак балалар мыжый башланы һәм саңлы урамдан Караныйылғаға табан көскә атланылар. Ирекһеззән мин уларға: «Тынысланығыз, без олатайығыз мең тапкыр тапаған юлдан китеп барабыз, – тинем. – Ағас аяғында култык таяктарына таянып, ул нәк ошо юлдан тәүзә Сәйетбаба ауыл башланғыс мәктәбенә, һуңынан Красноусол, Макар мәктәптәренә, һуңынан – Өфө педтехникумына, шунан инде Мәскәу институтына юлана. Нәк ошо юлдан Жәлил олатайығыз Караныйылғаға, тыуған өйөнә кайтып йөрөй. Бында уның күңеле гелән тартылып торзо. Хатта ғүмеренең азаккы йылдарын ошонда узғарырга теләне». Мине тыңлап, өстәүенә, үззәренең Жәлил Кейекбаев урамынан атлаузырын аңғарып, балаларым шыңшыузан туктаны.

Ике ауыл араһындағы кабак башына менгәс, юл һаркыуға тартыла, ана, Караныйылға эргәлә генә. Бейек тирәктәр араһында өйзәрзең кыйык баштары шәйләнә. Ауылды урман каплаған тау армыттары, гүйә, кулсаға кысқан. Атайым «Туғандар һәм таныштар» романында ошо юлды бер нисә тапкыр һүрәтләй. Иң мөһиме, бында һауалар шундай саф. Мәндем һәм Караныйылғаның һуйырташлы шаршылары гәлсәр, теш камаштырғыс һалкын һузырын олорак йылғаларға ашықтыра.

Балалар шат ауаздар сәсеп, дымһыу кырсынға йүгереште. Хәтергә төштө:

ауылға кайткан һайын атайым иң тәүзә тау йылғаһы һыуы менән битен сайған, шунан ус тултырып, яйлап кына уртлаган. Шунан инде юлаусы бөтөнләй икенсе киәфәткә керә: озон-озак юлдан һуң арыузары кәмей, йөзә яктыра, йәшәрәп һәм ихласланып киткәндәй тойола. Ул инде түрә-кара, партия функционерзары, көнсөлдәр, үзен аңламаусылар, донъя мәшәкәттәренән азат сакта кайта. Ошонда ғына атайым үзен рухи яктан ирекле тоя, ошонда ғына ул күкрәк тултырып һулыш ала.

Балаларым кырсында уйынға кереште, мин дә қояшта йылынған ясы таштарзың беренә сүгәләнем. Тирә-яғыма әйләнеп қараным да, өлкән ағайзарым менән үземдең дә, үткәнде ошо ярлауза уйын қорғаныбыззы хәтерләнем. Эргәбәззә – үззәре матур, йәш һәм күңелсәк атайым менән әсәйем...

Атайыбыз 1954 йылдың йәйендә, Мәндемдең текә шыума ярында басып торған сағында язатайым һыуға қолай. Шунан бирле ауылдаштары әлегә кыразға «Жәлил яры» тигән атама йәбештерә.

Балалар һыу сәсрәтеп, таш бәргесләп уйнай, мин иһә тирә-як тәбиғәткә һоклануызан туктамайым. Ана, болотһоз зәңгәр күктә, бик юғарыла, тау яғынан бер-беренә ике бәләкәй генә нөктә яқыная. Тиззән был ике нөктә ике қошқа, күрәһең, шоңқарға әүерелде, беренә икенсәһенән күпкә зурырак ине. Дәүерәгә кесәһенең астынан осоп барышлай канаттарын киң язып, бәләкәс қошқа, канат остарына тулкын бөркөп, осорға ярзам итә ине. Күренеп тора, шоңқар қошсоғон талпынырға өйрәтә. Бына улар йылы елдәр искән үзән буйына осоп килделәр. Оло кош әле тегеләй, әле былай кайырылып, алысқа тайшанмай ғына бәләкәсенең үз канаттарын ныклығын нисек һынап қарағанын күзәткән һымак. Қошсок йәнтәслим канаттарын елпәһә лә тиз арынымы, ул бына-бына таш һымак ергә қолап төшөр кеүек тә тойолдо. Ләкин оло шоңқар, канаттарын тағы ла киңерәк һелтәп, яңынан балаһы астынан осто, қабат балаһының мөшөз канаттарына һауа тулкыны һирпте. Һәм, фәжәп, қошсок қоламаны, йәнә үз хәсиәтендә, үз мөхитендә талпынды. Ниңәлер шул сак ошо гәйрәтле қошто атайыбыззың йәнәнә оқшаттым. Шул сак атайымдың йәнә махсус осоп килмәһенә икән, тип тә уйланым... Һауаларзан үзенең кызына һәм ейәндәренә қарар өсөн, үзенең һәр вакыт беззәң менән бергә икәнлеген раслар өсөн, үз һөйөүе һәм канаттары гелән безгә таяныс икәнлеген күрһәтер өсөн. Хәзер зә инанам: Жәлил Кейекбаевтың йәнә уның төйәгендә, сал таузар, йәмле урмандар һәм шарлап аққан йылғалар араһында...

Атайымдың документтары һақланған архивқа аяқтарым бушқа ғына тартылмағандыр, тим, миңә бөгә документтар за таныш ине, ләкин атайым менән әсәйемдең хаттары мине уларзың йәшлеге менән көтмәгәндә осраштырзы. Һәм мин был хаттарзы матбуғатқа бирергә тәүәккәлләнем. Әйзә, тинем, атайымдың егет сағындағы рух көсө, күңел киңлеге, әле генә мин хәтергә алған шоңқар һымак, йәш быуындың канаттарына көс-илһам өштәһен, тыуған ергә, туған халқына, теленә, йырзарына, гөмүмән, тормошқа ысын кешеләрсә яратыу һауаһын бөркһөн.

Аңлатмалар һәм комментарийлар
авторы – Зөһрә Жәлил кызы КЕЙЕКБАЕВА.

Руссанан башқортсаға С. ШӘРИПОВ тәржемә итте.

БЫУАТТАР МЕНӘН КҮЗЛӘШЕРГӘ КИЛЕГЕЗ!

XIX быуаттың беренсе яртыһында Рәсәйҙең үзәк райондарында һәм окраиналарға ла мәғариф, фән, мәҙәниәт һизелерлек алға китеп, ошондай ук хәл Өфө калаһында ла күзәтелә. Уның губерна үзәгенә әүереләүе, халықтың артыуы, сәнәғәт һәм саузаның үсеше, урындағы хакимиәт менән сиркәүҙең әҙерлекле кадрҙарға мохтажлығы тәүге укыу йорттары, китапханалар, типография һәм ваҡытлы матбуғаттың барлыкка килеүенә булышлыҡ итә. Мәсәлән, 1789 йылдың сентябрҙә баш (главный) халыҡ училищеһы асыла, 1799 йылда кесе (малое) училище Ырымбурҙан Өфөгә күсә һәм 1818 йылдан «Өфө өйәҙ училищеһы» тип атала башлай, 1828 йылда – губерна гимназияһы, 1860 йылда казна катын-кыздар училищеһы укыусылар кабул итә. 1836 йылда – беренсе асыҡ (публичная) китапхана, 1801 йылда губерна матбағаһы эшкә тотона, 1838 йылда „Уфимские губернские ведомости“ гәзитенең тәүге сығарылышы донъя күрә һ.б.

1834 йылда Өфөлә губерна статистика комитеты эш башлап, музей тарихының беренсе битен аса. XIX быуаттың 60-сы йылдарында статистика комитеттары, губерна канцелярияһы комитеттарынан айырмалы, юғарыраҡ статуска эйә булып, губерна тормошо һәм эшмәкәрлегенә ҡағылышлы статистик мәғлүмәттәр йыйыу менән бергә анализлау менән дә шөгөлләнә. Мәсәлән, халықтың тормош-көнкүрөшө, урындағы тәбиғи байлыктар, сәнәғәт эшмәкәрлеге һ.б. мәғлүмәт крайға тәү башлап йыйыла.

Рәсәйҙә был осорҙа статистика комитеттары ҡарамағында музейҙар ойоштороу тәжрибәһе бер ни кәзәр булған. Өфөлә лә шундай музей ойоштороу башланғысын статистика комитетының бер нисә ағзаһы күтәрәп сыға һәм губернатор Г. С. Аксаковтың яҡлауын таба. Өфө губерна музейының 1891 йылда музей комитеты ағзаһы А. А. Пеккер тарафынан төзөлгән тарихи очеркында шундай юлдар бар: „Был эште башлап барыусы (йәғни музейҙы ойоштороусы) ул сакта элекке губернатор Г. С. Аксаков, статистика комитеты ағзалары К. А. Бух, Н. А. Гурвич, А. А. Пеккер, В. И. Власовтар булды“. Өфө губерна музейының 1888 йылдың 21 ғинуарында дәрәжә министр тарафынан раҫланып, 1893 йылдың 14 июлендә өҫтәмәләр индерелгән уставында (8-се параграф), музейҙы ойоштороусы Г. С. Аксаков, К. А. Бух, А. Б. Иваницкий, Н. А. Гурвич комитет составында индереләп, абруйлы ағзалар тип таныла, тигән юлдар бар.

1864 йылдың 23 апрелдә статистика комитеты ағзаларының дөйөм йыйылышы уза. Унда музей ойоштороу зарурлығы тураһында доклад менән Н. А. Гурвич сығыш яһай. Музей тәбиғәт байлыктары, завод һәм сәнәғәт, ауыл хужалығы эшмәкәрлеге ҡазаныштарын, губернала йәшәгән халықтың тормош-көнкүрөшөн һүрәтләгән хәзәрә һәм боронго кейем-һалым өлгөләрен туплаған даими эшләүсә күргәзмә булып күз алдына килә, тигән докладсы. Шулай ук ваҡытта Н. А. Гурвич фекеренсә, төрлө өлгөләр тупланмаһы буларак музей ғилми эш алып барыуға ла мөмкинлек тыуызыуға тейеш, сөнки губернаның төрлө ҡазылма

байлыктары менән башкаларҙан нығлы айырылыуы уның Рәсәйҙә иң кызыклы музейға әүреләсәнгә ышандыра.

Ошо вакиғанан һуң музей өсөн экспонаттар йыйыу башлана һәм ул бик тиз ойошторолоп, 1864 йылда ирҙәр гимназияһының бер бүлмәһендә ауыл һәм урман хужалығы, урман тау-завод сәнәғәте өлгөләре нигезендә бүлек эшкә лә тона. Артабан музейҙың коллекциялары тағы ла күбәйә. 1865 йылдың көзөндә ул Мәскәүҙә үткәрелгән Рус этнографияһы күргәзмәһендә катнашып, дипломға лайыҡ була. Гимназия бинаһына халыҡ иркен инеп йөрөй алмағанлыктан, музей артабан да унда кала алмай. Шул йылдың 15 октябрҙә уның үз бинаһы проекттын эшләргә кәрәклегә хақында фекер тыуа. 1867 йылда Өфөгә яңы губернатор С. П. Ушаков килә һәм, А. А. Пеккерҙың хәбәр итеүенсә, был максатта сауҙа майҙанындағы бер катлы таш бинаны файҙаланырға мөмкин булыуын әйтә. Шулай итеп, музейҙың үз бинаһы табылып, икенсе каты ла төзөлә башлай, ләкин, төзөлөш өсөн бурыстар күбәйеү аркаһында, бинаны 1886 йылға тиклем куртымға биреп торорға мәжбүр булалар.

Музейҙың археология бүлегә кәберлектәр һәм кургандарҙан табылған бронза дәүеренә караған предметтарҙан торған. Уларҙы эзләп табыу менән статистика комитеты ағзаһы, Мейәс приискылары мөдире полковник Романов шөгөлләнгән. Статистика комитеты ағзаһы Р. Игнатъев та кургандарҙы асыҡлау, казыныу эштәре менән шөгөлләнәүгә күп ваҡыт сарыф иткән. 1874 йылда Минзәлә полиция идаралығы Дербедень ауылы эргәһендәге урманды сәсеүлеккә әйләндерәү өсөн төплөгән мәлдә табылған бронза дәүерендә хезмәт коралдары ролен үтәгән эйберҙәр тапшырған. 1890 йылда Түләбай ауылы башкорто тапшырған тимер кейем дә музейҙы байыта.

Төрлө мөйөштәрҙән кызыклы табылдыктар килеүе йылдан-йыл арта. 1878 йылда алпауыт Новиков Өфөнән ике сакрымдағы дачаһында казыныу эштәре алып барғанда табылған 50 алтын һәм көмөш эйберҙәрҙе музейға килтереп бирә. Өфөнә үзәндә Семинария тауы эргәһендәге бер кәберҙә мәрийәндәре алма һәм грек сәтләүегә дәүмәлендәге янтар муйынсаҡ килеп сыға. Алма зурлығындағы бер мәрийәнде кемдер һатып ала ла элекке губернатор С. П. Ушаков исеменән музейға бүлөк итеп тапшыра. Өфөнән ун сакрымдай ситтә урынлашқан Базилевка дачаһында Минзәлә яғынан килтерелгән бронза урактарға окшағаны табыла. Бөрө калаһының Ағизел ярындағы кургандарҙан да бронзанан яһалған һөңгө осо, ике зур төймә килеп сыға. Кама йылғаһының һаҡлау ауылы дачаһында табылған таш быуатка караған тимер балта ла музейға килеп юлыға.

Музейҙың бизәлешен яңыртыуға билдәле башкорт мәғрифәтсәһе, шағир һәм ғалим Мөхәмәтсәлим Өмөтбаев та зур өлөш индергән. 1887 йылда Себер-Урал күргәзмәһендә катнашып, музей коллективы этнография буйынса көмөш мизал яулай. 1893 йылда музей экспонаттары Чикаго (АКШ) калаһында үткән ауыл хужалығы күргәзмәһендә лә катнаша, хатта бронза мизалға лайыҡ була. Күргәзмә экспонаттарын нишләптер урындағы музейға бүлөк итеп тапшыралар. 1910 йылда Казанда нумизматика күргәзмәһендә катнашып, музей император ғаиләһенә мактау грамотаһын ала.

1917 йылғы Октябрь инкिलाбы һәм Граждандар һуғыш йылдарында музейҙың әүҙем ағзаһы А. А. Черданцев һәм З. Шакиров ярҙамында Өфө зыялылары музей экспонаттарын һаҡлау өсөн күп көс һала. 1919 – 1921 йылдарҙа, Өфө губерна музейы фондын файҙаланып, „Метрополь“ кунакханаһы (хәҙер Ленин урамы, 4-се йорт) бинаһында көнсығыш халыктарының тарихи-социаль музейын ойшторорға маташып ҡарайҙар. Ләкин, акса етмәү һәм Мәскәүҙәге музей эштәре буйынса үзәк комиссияның кире мөнәсәбәте аркаһында, музей асылмай. 1920 йылда губерна музейы фондының китаптары (улар мең дананан

ашыу) нигезендә хужожество музейы эш башлай. 1922 йылда Башкортостанды өйрәнәү буйынса Фәнни йәмғиәт-академик үзәк ойошторолоп, артабан Башкортостанды өйрәнәү йәмғиәте исеме астында эш итә. Уның базаһы булып Башкортостан үзәк крайзы өйрәнәү музейы тора. 1923 йылда музей коллективы Мәскәү калаһында үткән Бөтә Рәсәй күргәзмәһендә катнаша.

1926 йылдың октябрәндә Үзәк музей Октябрь революцияһы урамындағы иркенерәк һәм кулайлырак 10-сы йортта урынлаша, 1989 йылдың декабрәндә тиклем шунда эшләп, 63 йыл буйы халык араһында мәғрифәтселек эше менән шөгөлләнә. 1927 йылда Башкортостанды өйрәнәү йәмғиәте мәғариф халык комиссариаты һәм Башкортостан үзәк крайзы өйрәнәү музейы менән берлектә республиканың тыуған якты өйрәнәүселәрәнен беренсе йыйынын узғара. 1928 йылда музейың филми хезмәткәрзәре академик Н. Дмитриев етәкселегендә СССР Фәндәр академияһы Тамъян-катай һәм Йылайыр райондарында ойошторолған лингвистик-фольклор экспедицияла катнаша.

1933 йылда, РСФСР Мәғариф халык комиссариатының „Музей экспонаттарын куйыу тәртибе“ тураһындағы күрһәтмәһенә ярашлы, крайзы өйрәнәү музейы үзгәртеп корола. Экспонаттар хәзер өс: тәбиғәт, тарих һәм социалистик төзөлөш бүлектәрәнен тора. 30-сы йылдарза милли райондарза музейзар ойоштороуға айырыуса игтибар бүлөләр. 1933 йылдың 20 августында Бөтә Рәсәй Үзәк башкарма комитеты (ВЦИК) „Автономиялы республикалар һәм автономиялы округтарза музейзар королошо һәм бурыстар тураһында“ карар сығара. Унда Башкортостан музейзариның карар талаптарына яуап бирмәүе искә алына.

1941 – 1945 йылғы Бөйөк Ватан һуғышы республиканың үзәк музейына төзәтә алмашлык зыян килтерә. Көнбайыш төбәктәрзән күсерелгән ойошмаларзы урынлаштырыу өсөн биналар етмәгәнлектән, музей экспонаттары иске һарайға күсерелә һәм һуғыш тамамланғанға тиклем шунда ята. Экспонаттарзы бер өлөшө сереп юкка сыға, күпмелер өлөшө юғала. һуғыш йылдарында экспонаттарзың яртыһы әрәм була. һуғыштан һуңғы йылдарза музей коллективы халык араһында ағартыу эшен дауам итә. Филми хезмәткәрзәр археологик, этнографик экспедицияларға йөрөй, Башкортостанда музейзар селтәрә киңәйә. 1960 йылдың 28 ноябрәндә Крайзы өйрәнәү музейында РСФСР-зың автономиялы республикалар һәм автономиялы округтарзан музей хезмәткәрзәрәненең семинары узғарыла.

1970 – 1980 йылдарза республиканың кала һәм райондарында музейзар асылуы дауам итеп, улар Крайзы өйрәнәү музейының филиалдарына әүерелә. Филиалдарға етәкселекте камиллаштырыу максатында, 1984 йылдың 11 ноябрәндә Республика крайзы өйрәнәү музейы үзенә 14 филиалды берләштереп, «Башкортостан дәүләт берләштерелгән музейы» тип атала башлай. 1993 йылда БР Министрзар Советының карары менән музейға «Башкортостан Республикаһы Милли музейы» тигән исем бирелә. Уның составына 34 филиал менән бергә Тарихи мәэни комплекс һәм Интернациональ душлык музейы ла инә. 1989 йылда музейға элекке ВЛКСМ өлкә комитеты һәм БАССР Юғары Советы Президиумының Совет урамындағы 14-се йортта урынлашқан бинаһы бирелһә лә, төрлө сәбәптәр араһында уны кулайлаштырыу эштәрә һузылып, ул 2004 йылдың 17 июнендә генә эшләй башлай. Бөгөн унда 34 экспозиция һәм күргәзмә залы бар. Башкортостандың тәбиғәте, тарихы, археологияһы, этнографияһы, фөмүмән, бай үткәнә һәм бөгөнгөһә менән ентекле танышырға мөмкин.

Мәхмүт ХУЖИН әзәрләне.

ӘЙТЕР ҺҮЗЕМ БАР!

«Ағизел» ҺЕЗГЕ РУХИӘТЕБЕЗ ҺАҒЫНДА ТОРҒАН, ОШО ЙҮНӘЛЕШТӘ АРЫМАЙ-ТАЛМАЙ ХЕЗМӘТ ИТКӘН КЕШЕЛӘР МЕНӘН ТАНЫШТЫРА КИЛӘ. БЫЛ ЮЛЫ ӘНГӘМӘСЕБЕЗ – ТӨРКИӘЛӘ ХАЛЫК-АРА ТӨРКИ ХАЛЫКТАРЫ МӘЗӘНИӘТЕ ОЙОШМАҒЫНДА (ТӨРКСОЙ) БАШКОРТОСТАН ВӘКИЛЕ БУЛЫП ЭШЛӘГӘН ТАРИХ ФӘНДӘРЕ КАНДИДАТЫ ӘХӘТ СӘЛИХОВ.

– Әхәт Ғөбәй улы, үзегеҙ менән таныштырып үтмәсһегеҙме: кайза тыуығыҙ, кайза үстегеҙ? Һез тыуған, йәшәгән мөхит хақында ла белергә теләр инек...

– Күгәрсен районының Оло Әйек буйында урынлашқан Бикеш ауылында тыуғанмын. Әсәйем Ғөлбикә озақ йылдар һатыусы, унан һуң көнкүреш хезмәте селтәрәндә эшләне. Атайым Ғөбәй механизатор, слесарь, тимерсе булды. Икеһе лә эштәрәндә макталып, хезмәттәре баһалы, кешеләр араһында йөззәре якты ине. Ғаиләбеҙҙә беҙ дүрт бала үстек: ике ағайым, бер һеңлем бар. Атайымдың атаһың, Ғүмәр картайымды, тик ололарҙың һөйләүзәре һәм фотоһы буйынса беләм. Ул бик ошта кеше булған, Беренсе Донъя һуғышында аяғынан яраланыуы аркаһында, аҡһап йөрөгән. Әсәйем – Бостобай ауылына нигеҙ һалыусы иҫәпләнгән Бостобайҙың ейәндәрәнән Сазретдиндың кызы. Олатайымды бик нык ярата торғайнык. Ул Граждандар һуғышы йылдарында, аҡтар менән бергә сигенеп, Кытайға барып сыккан. Күпмелер ваҡыт шунда йәшәп, тыуған яғына кире әйләнеп кайтқан. Ауылда ата-әсәһе лә көтөп тормай – икеһе лә вафат, йәшәр өйзәре лә калмаған була. Ике туған ағаһына килеп һыйынып, бер аз ваҡыттан үзенә ситәндән өй үреп, башка сыға, Тирмән ауылында элек бик хәллә генә йәшәгән бер ғаиләнең Байрамбикә исемле кызына өйләнә. Өләсәйемдең алтын куллы, ошта тегенсе тигән даны таралған. Сазретдин олатайымдың кәйнәһе: “Бына хәҙер бабай миһең һисек эшләгәнде күрһә ине”, – тип гел әйтә торған булған. Атайымдың әсәһе, йәғни миһең кәрсәйем дә, Бостобай ауылыныкы. Уның Өфөлә бер ағаһы нарком булып эшләгән, һуңынан репрессияға эләккән. Ул тыуған яктарына кайтканда Бикешкә кейәүгә сыккан һеңләһенә лә килгеләгән. Атайым өсөн шул ваҡытта уның автомобиләндә ултырып йөрөүе зур вақиға булған.

Әсәйем тәүзә тыуған ауылында укый, һуңынан – Нукайза, урта мәктәпте иһә Моракта тамамлай. Укыу өсөн йәйен йәйәу, кышын саңғы менән ун биш сак-рымдан артык араны үткән. Ата-әсәйем – һуғыштың ауырлыктарын да күргән быуын балалары.

Башланғыс белемде тыуған ауылымда алдым, һуңынан укыуымды күрше Сәйеткол ауылында дауам иттем, урта мәктәпте лә шунда тамамланым. Сәйеткол урта мәктәбе – Башкортостандың иң боронго мәктәптәренең береһе. 1853 йылда кантон үзәге бинаһы итеп төзөлә. Рус-башкорт училищеһы, балалар йорто, мәктәп була. Көнъяк Башкортостандың бик күп кешеләре бында белем алған. Мәсәлән, танылған телсе, Башкортостан Фәндәр академияһы мөхбир ағзаһы Ғәли Сәйетбатталов Сәйетколда тыуған һәм ошо мәктәптә укыған. Граждандар һуғышы йылдарында был бинала штаб урынлашқан, Зәки Вәлиди һәм көрәштәштәре лә ошонда йыйылышқан. Зәйнәб Бишшева ла бында укыған. Безең класыбыз Советтар Союзының ике тапкыр Геройы Муса Гәрәев һәм профессор Ғәли Сәйетбатталов менән хатлашты. Әйткәндәй, класташтарымың күбеһе юғары белемле.

Минең кайным менән кәйнәм дә ошо мәктәптә гүмер буйы укытыусы булып эшләгән.

– Фән менән касан шөгөлләнә башланығыз? Ниндәй хезмәттәрегез бар?

– Мәктәптә укыған вақытта ук тарих менән кызыкһындым. Боронго әйбер-зәр йыя торғайным, тарих түңәрәгенә йөрөнәм. Китап укырға яраттым. Азнаһына бер нисә китап укып бөтөрә торғайным. Боронго вакифалар, ауылыбыз тарихы тураһында ололарзың һөйләгәндәрен тыңларға яраттым, кайһы бер-зәрен язып алдым. Кистәрен ауылда ултырмаға йөрөү йолаһы була ине. Шул вақыттарға күп кызыклы әйберзәр ишеттем. Мәктәптә укығанда ук халык ижады үрнәктәрен дә йыя башланым. Әсәйем, атайым, Тәнзилә инәйем, Миңнетдин олатайым – гөмүмән, ололар һөйләгәндәрге язып алдым. Башкорт дәүләт университетына инергә теләнем. Тик конкурстан үтә алманым. Бер йыл ауылда, “Исем” совхозында, эшләгәндән һуң, Совет Армияһында, Сахалин утрауында, хезмәт иттем. Вақытында был утрауға атайым да “һалдат һурпаһын эскән”. Часыбыздың командованиеһы ата-әсәйемә бер нисә тапкыр рәхмәт хаты ебәрзе. Кайтыр вақытта мине частың Почет китабына индерзеләр.

Кайтқас бер йыл тирәһе йәнә совхозда эшсе булып эшләнем. Шунан Стәр-летамак дәүләт педагогия институтына укырға индем. Сакырыу килгәндә без атайым менән бесән ташый инек. Эш араһында ял иткәндә яңы гәзит алып укырға теләнем. Институттан хат килгән икән. Барыбыз ға бик шатландык. Бер нисә көндән Стәрлегә юлландым.

Юғары укыу йортонда белем алғанда мин башка факультетта укытқан филология фәндәре кандидаты Мизхәт Мәмбәтов менән таныштым. Институт китапханаһында вақыты менән яңы килгән китаптар күргәзмәһе асыла торғайны. Шул күргәзмәлә таныштым мин уның менән. Ул минең гәрәп графикаһындағы күльязмаларзы үз аллы өйрәнәп, якшы укыуымды, боронго күльязмалар, фән менән кызыкһыныуымды күргәс, һине бер барғанда Өфөгә, Фәндәр академияһына, алып барам, тине. Шулай итеп, уның аша академия ғалимдары менән таныштым.

Үзем йыйған боронго китаптарымы бар ине. Һендем кейәүгә сыкқас, қозамдың коллекцияһы менән таныштым. Унан Әхмәтзәки Вәлидиҙең бик күп әсәрзәрен алып укыным, бер өлөшөн хәзәрге телебезгә әйләндерзем. Тик бик күп йылдар үткәс кенә мин уларзы бақтыра алдым. Тарих бүлеген тамамлағанда язған диплом эшем Вәлидиҙең Рәсәйзәге ғилми тикшеренеүзәренә бағышланды.

Быт тема өстөндө эшлөүемде Тарих, тел һәм әзәбиәт институтына эшкә урынлашкәс та дауам иттем. Төркиәлә Мимар-Синан университетында Социаль белемдәр институты магистратураһын тамамлау диссертацияһы һәм тарих фәндәре кандидаты дәрәжәһенә өлгәшеү өсөн язылған диссертация менән дә ошо теманы тәрәнәйттем. Вәлиди әсәрзәре йыйынтығын, үземдең тикшеренеүзәремде русса, башкортса, төрөксә, Риза Фәхретдиновтың нәсихәттәрен гәрәп графикаһынан хәзәрге башкорт теленә әйләндереп, Төркиәлә Акмулла, Мәжит Фафури шигырзәры йыйынтыктарын, “Башкорт шәжәрәләре” китабын, Төркиәлә һәм Башкортостанда қайһы бер филми нәшерзәрзәң донъя күреүендә катнаштым. Үземдең төрлө күләмдәге мәкәләләремде, йыйған халык ижады үрнәктәрен кушып бастырҙым. Байтак қына филми тикшеренеүзәрем һәм төрөк, рус, башкорт һәм башка төрки телдәренә яһалған тәржемәләрем бар.

Әйткәндәй, беззәң курсыбыздың өстән бер өлөш студенттары әлеге көндә фән кандидаты дәрәжәһенә өлгәште.

– Төрөк телен қасан өйрәндегез?

– ТТӘИ-лә тәүге йыл тел бүлегенәң көнсығыш кульязмалары бүлексәһендә стажер булып эшләй башлаған йылда Башкорт дәүләт педагогия институтына Германияның Азатлык университетынан төрөк телен укытыу өсөн Маргарет Эрсен-Раш һәм Хәйретдин Сәйхан исемле укытыусылар килде. Мин уларҙан тәү башлап төрөксә өйрәнә башланым.

Төркиә, Зәки Вәлиди хақында иһә мәктәптә укыған сакта ук белә инем. Атайым, әсәйем, төрлө рәсми гәзиттәрзә укырға яратқан Мәрийәм инәйзәң һөйләшеүзәрен әле лә хәтерләйем. Милли хәрәкәт, Вәлидизәң Төркиәлә үлеүе хақындағы хәбәрзә уларҙан ишеттем.

– Халык-ара төрки халыктары мәзәниәте ойошмаһына (ТӨРКСОЙ) эшкә килеү, ундағы хәзмәткәрзәр менән танышыу вақытын, эшкә өйрәнәү, тәжрибә тушлау дәүерзәрен ентекләп һөйләһәгез ине...

– Бер вақыт Исәнбикә Туғандан, ТӨРКСОЙ-ға Башкортостан вәкиле эзләйзәр, тип ишеттем. Тикшеренеү темаларым, қызыкһыныуым Төркиәгә, Вәлиди, башкорт эмигранттарына бәйлә булғас, барып бер аз эшләп, материал, сығанақтар тушлап қайтқым килде. Ул вақытта мин Тарих, тел һәм әзәбиәт институтының филми секретары булып эшләй башлағайным. Конкурсты үттем һәм әсәйемдең, фаиләмдең, эш урынымдың фатихалары менән ТӨРКСОЙ-за Башкортостан Мәзәниәт министрлығының вәкиле булып эшләй башланым. Яңы урынымда ла, Аллаға шөкөр, уңышлы ғына эшләп киләм. Коллегаларым, етәкселәрем эшемдән кәнәғәт. Шулай булғас, мин дә рәхәтләнәп эшләйем.

– Ғөмүмән, ТӨРКСОЙ нимәләр менән шөгөлләнә?

Халык-ара төрки халыктары мәзәниәте ойошмаһы (ТӨРКСОЙ) 1993 йылда барлыкка килгән. Ул ойошторолған вақыттан башлап Башкортостан Республикаһы Мәзәниәт министрлығы уның күзәтеүсә ағзаһы сифатында бөтә эштәрәндә әүзем катнаша. ТӨРКСОЙ-зың төп мақсаты – төрки халыктарының мәзәниәтен, рухи мирасын донъяға танытыу, йәш быуындарға һөйләү, таныштырыу. Бының өсөн ойошма төрлө мәзәни саралар үткәрә.

– ТӨРКСОЙ-зың ниндәй йүнәләштәрә бар?

– Ойошма эшмәкәрлегенәң төп йүнәләше – мәзәниәт, сәнғәт өлкәһендәге халык-ара фестивалдәр, конференциялар үткәрәү, китаптар бастырыу, шағирзәр, скульпторзәр, рәссамдар, фотографтар лабораториялары ойоштороу.

Донъяға танылған шәхестәрҙе һәм уларҙың эшмәкәрлеген иҫкә алыу, мәңгеләштереү саралары уҙғарыу. Әйтәйек, ТӨРКСОЙ тарафынан 2010 йыл тәү тапкыр мәшһүр ғалим Әхмәтзәки Вәлиди йылы тип иғлан ителде, ә 2011 йыл атаклы шағир Ғабдулла Тукайға бағышланды. Киләһе йыл тәүге хакас профессоры Николай Катановка арналасак һәм мәшһүр әзербайжан языусыһы Мирза Фатали Ахундов йылы буласак. Исемле йыл буйына был шәхестәргә бағышланған саралар үткәрелә. Тик Зәки Вәлиди йылында ғына халкыбыҙдың мәшһүр улына арнап егермеләп конференция, күргәзмә һәм парк, урам асыу тантаналары ойошторҙок. Бынан тыш та ул йылда байтак эштәр башкарҙык. Парижда ЮНЕСКО, Нью-Йоркта Берләшкән Милләттәр Ойошмаһы штаб-квартираларында яһалған Науруз байрамдарында безҙең сәнғәт оҫталары катнашыуына бик шатмын. БМО-лағы оло концерт башкорт курайы моңо менән асылыуы мәҙәниәтебез өсөн үтә мөһим.

Төркиәлә төрки донъяһының әзәби журналдары конгресы быйыл дүртенсе тапкыр үткәрелде. Әзәбиәт, әзәби басмалар хақында етди һөйләшеү, аралашыу, хезмәттәшлек итеүҙе нығытыуға йүнәлтелгән был сара ла ойошмабыҙ катнашлығында үткәрелә. «Ағизел» журналының инициативабыҙҙы күтәреп алып, ошо йәһәттән максатлы эшләүе һөйөндөрә.

– Ситтә йәшәгәндә, сәйәхәт иткәндә үз илендә, республиканды шул илгә тиңләп, “Их, безҙә лә шулай булһын ине” тип хыялланған сактар була. Ә һезҙең күзлектән нисек?

– Әлбиттә, йөрөгәндә, күргәндә, безҙең республикаға, халкыбыҙға был әйбер булһа, ошондай шарттар булһа, яҡшыраҡ булыр ине, тип күз кызған сактарым булғылай. Кайһы ваҡытта ошо хакта интервьюларҙа телгә алам йә таныштарым, душтарым менән осрашканда һөйләшәбез. Әлбиттә, халкыбыҙ әйтмешләй, йөрөгән таш шымара. Үзем өсөн дә өйрәнерлек нәмә күрһәм, өйрәнергә, фәһем алырға тырышам. Укырға, белергә, өйрәнергә бер қасан да һуң түгел. “Век живи – век учись” ти бит урыс мәкәлә лә.

– Төркиәлә башкорттар бер-берегеҙ менән аралашып йәшәйһегеҙме?

– Тәү башлап Төркиәгә барғанымдан алып башкорт эмигранттары менән танышырға, уларҙын тарихын өйрәнергә тырыштым. Башка төрки халықтарының вәкилдәре менән дә тығыз бәйләнешем бар. Башкортостан һәм Татарстандан киткән эмигранттар менән дә бик яқын мөнәсәбәттәмен. Төркиәнең юғары укыу йорттары, ғалимдары менән дә хезмәттәшлек итәм. Илдең һәр қалаһында тип әйтерлек безҙең яқташтарыбыҙ осрай. Иң күбеһе, әлбиттә, Анкара менән Истамбулда. Без барыбыҙ за бер-беребез менән тығыз аралашып йәшәйбез. Байрамдарҙы, тыуған көндәребезҙе, ялдарыбыҙҙы бергә үткәрергә, хәләхүәл һорашып, кәрәккәндә бер-беребезгә ярҙам итеп торорға тырышабыҙ.

– Ғүмер буйы Башкортостанды һағынып йәшәгән кәрҙәштәребез ни менән мәшғүлдәр Төркиәлә?

– Безҙең революция алдынан, унан һуң Төркиәгә ерләшкән яқташтарыбыҙҙың балалары, ейәндәре төрлө өлкәләргә эшләй. Ауылдарҙан күсеп қилеүселәр бында ла ауыл хужалығы менән шөгөлләнәүен дауам иттергән. Сауҙагерҙәр ҙә бар араларында. 1917 йылдан һуң барлықка қилгән эмигранттар араһында бик күп укыған кешеләр булған. Улар университеттарҙа, укыу йорттарында, мәктәптәргә укытқан. Был төркөм араһынан иң танылғандары – Әхмәтзәки Вәлиди һәм Абдулқадир Инан. Билдәлә булыуынса, Төркиә Республикаһын короусы Мостафа Кемаль Ата төрк кистәрен һөйләшеү һәм кәңәшләшеү қисәләре ойошторған. Был қисәләргә безҙең байтак яқташтарыбыҙ катнашқан. Мәсәлән,

Абдулкадир Инан ошондай кисәләргә бик йыш кына сакырылып булган. Хәзерге көндә безнең якташтарзың балалары дәүләт эштәрендә, телевидениела, белем биреү, сәнгәт өлкәләрендә эшләй. Кайһы берзәренәң балалары Көнбайыш илдәренә күскән, безнең илдән кәләш алғандары ла бар, Башкорт-останға китеүселәре лә осрай. Тәркиәлә йәшәүсә яңы быуын башкорттары араһында эш талабы буйынса озайлы командировкала булыусылар, укырға тигән максат менән килеп ошонда эшкә калыусылар, өйләнәү сәбәплә Тәркиәгә күсеп килеүселәр бар. “Яңы башкорттар” араһында үзенәң мәзәниәтен йәшәтәү өсөн тырышыусылар за бар. Шиғыр язған Зилә Хажина, Сәриә Вәлиева, йырсы Әлфия Беслер шундайзар рәтендә. Сәнгәт, медиа өлкәһендә лә үззәрен һынап карарға теләүселәр осрай.

– Тәркиәлә халык әзәбиәт укыймы?

– Тәү тапкыр Тәркиәгә килгәс, мин шуға гәжәпләндем: унда донъя классик языусыларының әсәрзәренәң барыһы ла төрөк теленә тәржемә ителгән. Бынан тыш коммунизм классиктарының әсәрзәре һатылыуына аптыраным. Шулай ук Тәркиәлә сит телдәрзә байтак кына китаптар һатыла. Ә инде нәшриәттәргә килгәндә, уларзың иҫәбе-хисабы юк. Йыш кына китап һатыу йәрминкәләре үткәрелә. Бында иһә кәмендә ике йөзләп нәшриәт катнаша. Мәғариф тарафынан мәктәп йәшендәге балаларға укыту өсөн сериялар донъя күрә. Йәмгәт транспортында ла китап укыусыларзы күрәргә мөмкин. Шулай за, белгестәр билдәләүенсә, йәмғиәттә китап укыуға иғтибарзы көсәйтергә кәрәк. Һуңғы йылдарза шуның өсөн дә әзәбиәт укыузы пропагандалау өсөн төрлө саралар үткәрелә. Айырыуса Тәркиәненәң төрлө калаларында ойшторолған халык-ара шиғыр кисәләрен билдәләп үтергә кәрәк. Тарсус, Самсун, Әлязыг, Чанаккалла юғары кимәлдә үткән был шиғыр байрамдарында башкорт шағирзары ла катнашты.

– Хисмәт Юлдашев, Йомабикә Ильясова, Фәрзәнә Ғөбәйзулина һәм башкалар шиғри байрамдарға катнашканын хәтерләйбез. Әхәт Ғөбәй улы, ә тәржемә эше нисек тора? Кемдәр тотонған был эшкә? Ниндәй әсәрзәр төрөк теленә аузарылған?

– Республикабыз Мәзәниәт министрлығының вәкиле буларак, минең төп бурыстарымдың береһе – башкорт мәзәниәтен донъя кимәлендә таныту. Мин тәржемә эше менән студент сактарында ук шөгөлләнә башланым. Бик күп китап, мәкәләне руссаға, башкортсаға, төрөксәгә аузарзым. Уларзың кайһы берзәре шул вақытта ук донъя күрзе. Халык-ара ТӨРКСОЙ ойшмаһы тарафынан башкорт халык ижады, Салауат Юлаев, Мифтахетдин Ақмулла, Мәжит Ғафури йыйынтыктары, башкорт шәжәрәләре басылды. 2003 йылда Әхмәтзәки Вәлидизең “Башкорттарзың тарихы” китабы басылыуында ла минең ярзамым тейзе. Был китапта дүрт мәкәлә минең тәржемәлә басылды, үземдең магистрлык эшем нәшер ителде.

Конья калаһында мәшһүр суфый шағир Йәләлетдин Руми тормошо һақында башкортса китап нәшер иттек. Минең катнашлығым менән Тәркиәлә уңа яқын китап донъя күрзе. Төрлө университеттар, филми учреждениелар менән хезмәттәшлек итәбез. Улар менән бергә конференциялар, китаптар, йыйынтыктар әзерләйбез. Башкорт телен, әзәбиәтен өйрәнәүсә студент, докторант, ғалимдарға ла сығанактар табу, теманы билдәләү, тәржемәләрен төзәтергә ярзам итәм. ТӨРКСОЙ журналында халкыбыззың тарихын, мәзәниәтен танытам. Бер нисә йыл Гази университетында башкорт теле, әзәбиәте, башкортсанан тәржемә кеүек дәрестәр укыттым. Башкортостан һәм Тәркиә университеттары араһында бәйләнеш булдыру өсөн дә тырыштым.

Үткән йыл Башкортостан Мәзәниәт министрлығы менән ТӨРКСОЙ беренсе мәртәбә Рәсәйҙә халыҡ-ара фотосәнғәт оҫталары лабораторияһы үткәрҙе. Был матур сараның емештәре “Башкортостан – Евразияның ынйыһы” исемле күләмле альбом рәүешендә сықты. Шауқымы төрлө илдәргә яңғыраны. Әле лә дауам итә.

– ... Эшләгән эштәрегеҙ байтак икән. Уларҙы аткарып сығыу өсөн үз республикаңдың, халқыңдың илһөйәре булыу ғына етмәй, ныкышмал хезмәт, үз-үзенә талапсанлыҡ та кәрәктер...

– Ата-әсәйем, үземдең ғаиләм миңә ныклы терәк булып тора. Эштәремде башкарғанда йыш кына улар менән кәңәшләшәм, әммә күп осрақта үземсә хәл итәм. Хатта әсәйем менән катыным: “Үзеңсә эшләгәс, нимәгә безҙән һорайһың?” – тизәр. Катыным Сәриәнәң ике юғары белеме бар. Әлегә көндә өй йылыһын һаҡлау, балаларыбыҙҙы тәрбиәләү менән мәшғүл. Ике балабыҙ бар. Кызым Асияға ун бер йәш. Өс йәше лә тулмаған ваҡыттан башлап “Тамыр” телевизион студияһының “Сәңгелдәк” тапшырыуында катнаша башланы. Әлегә көндә “Тау-тау хәбәрҙәр”ҙе тура эфирҙа алып барыусы. Якшы укый, төрлө предметтарҙан олимпиадаларҙа катнаша, инглиз телендә белемен тәрәнәйтергә тырыша. Улым Азаматка биш йәш. Ул һүрәт төшөрөргә, шахмат уйнарга ярата, спорт менән шөгөлләнә, төрлө түңәрәктәргә йөрөй.

– Донъяла һезҙе иң гәжәпләндергәнә...

– Кайһы бер үзәрҙең, мәсьәләне сисеү урынына, сүптән сүмәлә өйөп, башканың башын әйләндерәүенә гәжәпләнәм.

– ...Иң кайғыртканы?

– Үз-үзенә хужа була алмаған, аракыға кол булғандар мине бик нык кайғырта.

– Иң шатландырғаны...

– Ғаиләмдең, балаларымдың, әсәйемдең, туғандарымдың, дуҫтарымдың уңыштарына, иҫән-һау булыуына кыуанам. Башлаған эшемдең осона сыҡһам да шатланам.

– Милләттәштәребезгә, журнал укыусыларыбыҙға теләктәрегеҙ?

– Халқыбыҙың донъяла иң боронғо, бай мәзәниәтле һәм тарихлы халыҡ икәнлегенә онотмайыҡ, тырышканда ташка каҙаҡ қағып булғанын бер ваҡытта ла иҫәнән сығармаһын милләттәштәрем.

Минең әйтергә теләгән һүзҙәрем, уртаклашырға ынтылған фекерҙәрем байтак. Мәктәптә укыған сакта ук мәкәләләр, әзәби әсәрҙәр, хикәйәләр язырға, тикшеренү менән шөгөлләнергә теләгем бар ине. Ауылда ата-әсәйем миңә белем алыу өсөн мөмкин булған тиклем шарттар тыуҙырҙы. Уларға бик рәхмәтлемен. Барыһын да бер осрашканда ғына әйтәп бөтөрөп булмай. Әңгәмәләшергә саҡырғанығыҙ өсөн зур рәхмәт.

* * *

Әйткәндәй, быйыл 18 ноябрҙә Истамбул калаһында Ғабдулла Тукай иҫтәлегенә үткән ғылми конференцияла Татарстан мәзәниәт министры Айрат Сибғәәтуллин Әхәт Сәлиховка Ғабдулла Тукай йылын үткәрәүҙә һәм Татарстан менән Башкортостан халыҡтары араһындағы хезмәттәшлекте нығытыуға индергән өлөшө өсөн рәхмәт белдереп, киммәтле бүләк тапшырҙы.

Гөлһаз КОТОВА әңгәмәләште.

КӨНКҮРЕШ ӨЛГӨӨ

(БР-зың торлак-коммуналь хужалык министры Ирек Ялалов менән әңгәмә)

Кешелек цивилизацияһының үсеше ауылдарзың акрынлап юкка сығыуы, калаларға йәшәүселәрҙең киреһенсә, артыуында ла сағылыш таба. Башкортостанда йәшәгән һәр ун кешенең етеһе калала көн итә. Был, үз сиратында, торлак йорттарзың, урам-ихаталарзың, көнкүреш калдыктарының күбәйеүенә, коммуналь селтәрҙең киңәйеп, унда эшләүселәрҙең бермә-бер артыуына килтерә. Бөгөн республика торлак-коммуналь хужалык тармағында 400-ләп предприятие, йәғни 40 мең кеше эшләй. Төрҙәш предприятиеларзы ла кушканда, 100 меңдән ашыу кеше килеп сыға. Башкортостандың төп етештереү фондтарының өстән бер өлөшө ТКХ-ға тура килеүе тармактың киң селтәрле булыуы хақында һөйләй.

Һуңғы осорҙа ТКХ-ға иҫтибар көсәйҙе. РФ Президенты Д. Медведевтың кушыуы буйынса тармактың эшмәкәрлеген Генераль прокуратура, Дәүләт торлак инспекцияһы һәм урындағы үзидара органдары даими күзәтеү астында тота. Был, берҙән, коммуналь өлкәгә байтак сығымдар бүленеп тә һөҙөмтәнең кәнәғәтләнәрлек булмауы; икенсенән, кайһы бер идара компанияларының финанс кағиҙәләрен бозоп, акса үзләштереүе менән аңлатыла. Әлбиттә, аҡ эттең бәләһе – кара эткә, тигәндәй, ТКХ-ла үз бурыстарын намыслы башкарғандар күберәк. Шулай булмаһа, кала өйҙәрендә торбалар йылы булып, крандан таза һыу ағып, канализация өзлөкһөҙ эшләп тормаҫ ине.

Былар – тышкы яктан күзгә салынғаны. Ә ТКХ-ның эске тормошо ни рәүешле, улар үз хезмәтен нисек баһалай, бөгөн нимә менән мәшғүл? Ошо һәм башка һорауларға редакция җунағы – БР торлак-коммуналь хужалык министры И. И. Ялалов яуап бирә. Ул тармак министры булып тәғәйенләнгәнгә тиклем Өфө калаһы хаҡимиәтендә эшләгән. Үзенең теле менән әйткәндә, 10 йыл буйы баш кала халкының «тулы канлы тормош»он тәммин итеүҙә катнашкан. Уға тиклем ун йыл буйы күп катлы торлак йорттар төзөүҙә тәҗрибә туплаган. Үзән төрлө тармактарға һынап йыйған тәҗрибә министрға бөгөнгө эшмәкәрлегендә зур таяныс-ярҙам булып тора.

– Ирек Ишмөхәмәтович, торлак-коммуналь хужалыкка реформа башланғанға ла бер тиҫтәнән ашыу йыл үтте. Уға бөгөн, һезең күзлектән сығып, ниндәй баһа бирергә мөмкин? Хәл ителмәгән проблемалар тураһында низәр әйтерһегеҙ?

– Реформа хәҙер яңы баҫкыска аяк баҫа, тип әйтер инем. Үткән йәй «РФ Торлак кодексы»на һәм «Коммуналь хезмәтгәр күрһәтеү кағизәләре»нә етди төҙәтмәләр индерелде. Әгәр ҙә без, тармактағы етди һынылыш 2005 йылда ғәмәлгә ингән Торлак кодексынан башланды, тип иҫәпләйбез икән, кодекстка унан һуң индерелгән өҫтәмә-төҙәтмәләргә реформаның икенсе этабы тип карарға кәрәк. Тәүге осорға без ТКХ-ла сәләмәт конкуренция үҫешһен өсөн тейешле шарттар булдырыуға өлгәштек, сөнки шунһыз түләүле хезмәт күрһәтеү сифатын яҡшыртып булмаһ ине. Икенсе баҫкыста без реформа барышында килеп тыуған проблемаларҙы, мәҫәлән, идара компанияларының күп ризаһыҙлыҡ тыузырған эшмәкәрлегенә урындағы үзидара һәм дәүләт контролен көсәйтә алдык. Ә бит Торлак кодексының тәүге редакцияһы буйынса дәүләт органдары идара компанияларының эшенә кыҫыла, йәғни хаталарҙы төҙәтеүгә талап итә алмай ине. Шул аркала граждандарҙың идара компаниялары өҫтөнән ялыуы йыл һайын 50 процентка арта торҙо. Хәҙер урындағы үзидара органдарының һәм Дәүләт торлак инспекцияһының тармак ойошмалары эшмәкәрлеген күҙәтеү буйынса хокуктары ярайһы артты. Мәҫәлән, муниципаль органдар торлак хужаларының ялыуына ярашлы идара компанияһының эшмәкәрлеген ентекле тикшереп сығырға хокуклы. Ялыуға күрһәтелгән законһыҙлыҡ күренештәре дәрәҫләнә икән, торлак хужалары йыйылыш үткәрә һәм идара компанияһының артабан эшләй алыу-алмауы тураһында карар сығара. Дәүләт торлак инспекцияларына 2012 йылдан башлап идара компаниялары һәм торлак хужалары ширкәттәренә эшмәкәрлеген тикшерәү менән шөғөлләнәү бурысы йөкмәтелгән. Без Башкортостанда бындай эшмәкәрлеккә ил буйынса алғандан бер йылға элегерәк тотонабыҙ.

Бынан тыш, Торлак кодексына индерелгән өҫтәмәгә ярашлы, торлак хужаларының үзгәре араһынан Йорт советына ағзалар һайлап куйыуы каралған. Был алым идара компаниялары эшмәкәрлегендә законлылыҡты күҙәтеү буйынса етди хокуктар бирә. Мин яңылыҡтарҙың үтә мөһимдәрен генә атап үттем. Әлбиттә, эш иткән закондарға өҫтәмә-төҙәтмәләр улар менән генә сикләнмәй. Торлакка идара итеүгә кағылышлы закондар буйынса үзгәрештәргә www.mgkhrb.ru сайтының «Информация для населения» тигән бүлегендә танышырға мөмкин.

– Закондарҙы йоғонтолорак итеү буйынса дәүләт тарафынан күрелгән сараларҙың ысынлап та сараһыҙың көнөнән икәнә аңлашыла. Киләсәктә торлак хужаларын тағы ниндәй үзгәрештәр көтә?

– Федераль закондар тарафынан индерелгән өҫтәмә-төҙәтмәләргә ыңғай һөҙөмтәһе күзгә салына ла инде. Мәҫәлән, идара компаниялары, торлак хужалары ширкәттәре тарафынан хезмәтләндерелгән йорттар күбәйә. Торлак йорттарҙы ошондай ойошмалар карамағына тапшырыу тармакта сәләмәт конкуренцияны көсәйтәү өсөн мотлак. Базар иктисадының төп коралынан һаналған был бурыс башта ук куйылғайны, һәм, без уны аткарып сыҡтык, тип иҫәпләргә мөмкин. Хәҙер республикала торлак йорттарҙың 22 проценты – торлак хужалары ширкәттәре, 63-ө идара компаниялары тарафынан хезмәтләндерелә. Был – бер. Икенсенән, торлак-коммуналь хужалыҡты яңыртыу-камилаштырыу буйынса ла байтак эш башкарырға кәрәк. Министрлыҡ алдына был бурыс республика етәкселеге тарафынан куйылһа ла, тармакты модернизациялау буйынса эш дөйөм ил менән берлектә ғәмәлгә ашырыла. Атап әйткәндә, торлакты төҙөкләндерәү буйынса эшмәкәрлек иҫке йорттарға капитал ремонт үткәрәүҙән тыш,

ихаталарҙы тәртипкә килтереү, каты юлдарҙы яңыртыу, лифттарҙы, урамдарҙы төнгө яктылык менән тәьмин итеү кеүек эштәр менән бергә алып барыла.

– ТКХ эшмәкәрлеген якшыртыу буйынса бер нисә программа эшлэй. Уларҙың йөкмәтке-тәғәйенләнеше хақында ни әйтергә мөмкин?

– Башкортостанда фәмәлдә булған программаларҙың иҫәбе бер тиҫтәгә тула. Икеһе, мәҫәлән, күп катлы йорттарға капитал ремонт үткәреүгә кағыла. Граждандарҙы емерелеү хәүефе булған өйҙәрҙән уңайлы йорттарға күсереү буйынса 2011 йылға иҫәпләнгән программа өҫтөндә лә эш бара. 2010 – 2014 йылдарға иҫәпләнгән «Саф һыу» программаһын фәмәлгә ашырыу за безҙең тармак министрлығына йөкмәтелгән. Урам һәм юлдарҙы төнгө яктылык менән тәьмин итеү буйынса махсус программаны 2015 йылда тамамлау күз уңында тотала. Бынан тыш, республиканың адреслы инвестиция программаһы, ихаталарҙы һәм уларҙағы юлдарҙы капитал йүнәтеү буйынса ғына ла ике программа эш итә. Файзаланыу вақыты үткән лифттарҙы йүнәтеү, яңыларын куйыуға кағылышлы программа ла 2015 йылда тулығынса фәмәлгә ашырылып, тип өмөтләнәбез. Ә инде коммуналь объекттарҙы 2011 – 2012 йыл кышына әзерләү программаһын без уңышлы ғына дауам итәбез, тип әйтергә мөмкин.

Кала һәм ҡасабаларҙа йәшәгәндәр өсөн тағы ла бер үтә мөһим документ – 2020 йылға «Башкортостан Республикаһының торлак-коммуналь хужалығын модернизациялау» программаһы әзерләнә. Торлак-коммуналь хужалыҡ реформаһына ярҙам итеү фондының эшмәкәрлеге тамамланып килеүе менән бәйле, БР Президенты Рөстәм Хәмитовтың кушыуы буйынса, торлак биналарын йүнәтеү тизлеген төшөрмәү өсөн Башкортостандың үзенең капитал ремонт системаһы булдырыла.

– Атап үтелгән программаларҙы тормошқа ашырыу буйынса нимәләр өҫтәп әйтергә мөмкин?

– Торлак йорттарҙы уңайлыраҡ хәлгә килтереү буйынса эшмәкәрлекте алғанда, без 2008 – 2010 йылдарҙа капитал ремонтқа 6,8 миллиард һум йүнәлтә алдык. Һөҙөмтәлә 4 миллион квадрат метр майҙанлы 981 күп катлы торлак йорт капитал ремонтланды. Быйыл ТКХ реформаһына ярҙам итеү фонды тарафынан 75 торлак йортто капитал ремонтлау өсөн 398,9 миллион һум бүленде. Бынан тыш, республика программаһы буйынса 157 күп катлы йортқа 150,5 миллион һум туланды. Файзаланыу вақыты сыҡқан 1458 лифтты яңыларына алмаштырыу һәм йүнәтеү буйынса 2014 йылға тиклем дауам иткән программа республика тарихында тәү тапкыр фәмәлгә ашырыла. Ихаталарҙы төҙөкләндереү, төнгө урамдарҙы яктыртыу буйынса бүленгән 874 миллион һум 1400 ихатаны йәшәү өсөн уңайлы хәлгә килтереү мөмкинлеге бирәсәк, тип ышанабыз.

«Саф һыу» программаһын тормошқа ашырыу за – иң мөһим эш йүнәлештәренең береһе. Ул халықты таза, һаулыҡка зыян килтермәй торған һыу менән тәьмин итеүгә күз уңында тота. Был проект БР Президенты кушыуы буйынса эшләнде һәм 2014 йылда аткарып сығыуға иҫәпләнгән. Программаның хақы – 3,4 миллиард һум. Был сығымдар һурзырыу станциялары, тазартыу королмалары, һыу үткәргестәр, канализация селтәре төзөү һ.б. өсөн тоноласак. Объекттарҙың дөйөм иҫәбе 110-ға етә.

«Саф һыу» программаһынан тыш, ТКХ объекттарын яңыртыу өсөн сығымдар Республика адреслы инвестиция программаһында ла қаралған. Быйыл халықты һыу менән тәьмин итеү, йылылык һәм канализация селтәрен йүнәтеү һәм яңыртыу өсөн 1 миллиард һум қаралғайны. Был, коммуналь тәғәйенләнештәге 47 объект яңынан төзөлә йәки яңыртыла, тигән һүз. Улар иҫәбендә 26 һыу үткәргес һәм канализация селтәре бар.

– **Караңғы урамдар, гөмүмән, калалардың төндөрен насар яктыртылыуы өсөн йыш кына хөкүмәтте тәнкитлэйзәр. Ошоға зарланып, бер катын хатта Рәсәй Президентына саклы барып етте. Был тәңгәлдә республикала ниндәй эштәр башкарыласак?**

– Быйыл октябрь ургаларына урамдарзы яктырта торған 5,1 мең лампочка куйылды, янғандары алмаштырылды. 37 мең метр изоляциялы ток үткәргес яңыртылды, яңынан монтажланды. Быйыл ошо максатта бөтәһе 190,4 миллион һум бүленгәйне. 2012 йылға сығымдар иһә 380 миллион һум билдәләнгән. Артабан да проблеманы хәл итеүгә сығымдар етерлек бүленер, тигән өмөттәбез. Әйткәндәй, урамдарзы яктыртуға сығымдардың яртыһы урындағы казнанан сыкһа, калғанын республика бюджеты хәстәрлэй. Быйыл сығымдардың сағыштырмаса аз бүленеүе тәжрибәне һынап карау, ниндәй һөзөмтәләргә килтереүен асыклауға бәйле. Киләһе йылдан программаны гәмәлгә ашырыу буйынса сығымдардың һизелерлек артыуы төнөн дә якты урамдарзан йөрөргә булышыгк итер, тип ышанам.

– **Билдәле булыуынса, торлак-коммуналь хужалыктың инженер селтәрзәре башлыса Советтар дәүерендә үк королюп, улар хәзәр эштән сығып ишкергән. Улардың бөгөн ниндәй хәлдәлеген һандар менән һүрәтләп буламы? Күпмеләрен алмаштырырға тура киләсәк һәм күпме сығым кәрәк буласак?**

– Ысынлап та, инженер селтәрзәре генә түгел, торлак йорттардың да күпселеге Совет власы йылдарында төзөлгән. 90-сы йылдарзан һуң улар гәмәлдә «ремонт» тигән нәмәне күрмәне. Һөзөмтәлә күптән түгел генә күп фатирлы йорттардың 42 проценты, йәғни 8,5 меңе капитал ремонтка мохтаж ине. Канализация селтәрәнең һәр дүртенсе метрын, йылылык биреү торбаларының 11 процентын алмаштырыу талап ителә. Был объекттарзы яңыртыу буйынса саралар үрзә атап үтелгән программаларза сағылыш таба.

– **Һуңғы йылдарза ТКХ-ға сит ил инвестицияларын йәлеп итеү тураһында һөйләү модаға инеп китте. Сит ил капиталы, моғайын, арзанға төшмәс, сөнки капиталист һәр сак табыш алыузы тәүге урынға куя. Донъя базарында нефть һәм газ менән һатыу итеүзән алынған долларзарзы йәлеп итеп булмаймы ни?**

– Беренсенән, һүз сит ил инвесторзары тураһында ғына бармай. Без был тармакта хезмәттәшлек итеүгә хәлле һәм конкуренцияға һәләтле предприятие-ларзы йәлеп итеү буйынса эш алып барабыз. Улардың кайһы ил гражданыны булыуы, дөрөсөн әйткәндә, беззе әллә ни кызыкһындырмай за. Минеңсә, Рәсәй компаниялары был базарза эшләү менән нығырак кызыкһынырға бурыслы, сөнки компания хужалары үззәре генә түгел, туған-тыумасалары ла ошонда көн итә бит. Иң мөһиме, инвесторзарға без шундай талаптар куябыз: файзаланылған кеүәттәрзе яңыртыуға сығымдарзы йәлләмәскә, граждандарға теге йәки был хезмәт күрһәтеүзә заманса караш-мөнәсәбәт булдырырға, табыш артынан кыуыузан бигерәк советтар осоронан эшләп килгән һәм бик нык таушалған тармакты яңыртыуға әзәр булырға. Әлбиттә, тотош ТКХ-ны заман талаптарына ярашлы яңыртыуға 60 миллиард һум кәрәк булыу менән бәйле эрерәк инвесторзар килеүе беззе нығырак кызыкһындыра. Улар үз карамағына алған инженер королмаларын ниндәйзәр дәрәжәлә яңыртыуға түгелгән сығымдарын азак экономия ишәбенә кайтара алыр ине. Был граждандар өсөн дә, дәүләт һәм коммерция структуралары өсөн дә уңайлы. Ысынлап та, инвесторзар өсөн, без тонолған сығымдарзы касан кайтарып ала аласакбыз, тигән законлы һорау

тыуа. Был хэл бик күп факторзарға, шул иҫәптән Башкортостандағы социаль-иктисади фаразға ла бәйле. Шуға күрә муниципаль берәмектәрҙең үзәрәндәге коммуналь тармакты үстөрөү буйынса комплекслы программа эшләүе мақсатка ярашлы. Ошондай талап БР Президенты һәм хөкүмәте тарафынан бирелгән күрһәтмәләргә лә сағылыш таба. Инвестор өсөн теге йәки был биләмәлә социаль-иктисади хәлдәң ни рәүешле булыуы, объектты яңыртыуға күпме акса тотонасағын, яқын арала тарифтарзың нисек артасағын беләү бик мөһим. Үкенескә каршы, ошондай документтар әзерләүгә муниципалитеттар бер үк дәрәжәлә яуаплы карай, тип әйтергә нигез юк. Бының менән, әлбиттә, улар үз эшенә үзәрә үк зыян килтерә.

Шундай ук талаптар сит ил капиталистарына карата ла эш итә. Әгәр зә компания намыслы эшләргә, Рәсәй ТКХ-һын үстөрөүгә һизелерлек сығымдар бүлөргә һәм уларзы илгә, граждандарға зыян килтермәй генә қайтарып алырға әзер икән, без бындай предприятелилар өсөн уңайлы шарттар булдырырға куш куллап риза. Компанияларзың табыш алырға теләгенә килгәндә индә, был теләһә қайһи эшмәкәрлектең төп шарты һәм коммерция әһелдәрөнәң йәшәү мәғәнәһе. Шулай ук без табыштың ниндәй юлдар менән алыныуына ла әһәмиәт бирәбез. Хәзәрә мәлдә һүз файзалы эшмәкәрлек хақында бара.

– Торлак-коммуналь реформаға тотонор алдынан ук тармак сығымдарын тулыһынса граждандарға йөкмәтеү максаты қуйылғанын властар йәшермәне. Бер яқтан, был тәбиғи зә кеүек. Әммә ул төрлө сәбәптәр арқанында кисектерелә килдә. Шул ук вақытта был тәртип граждандарзың килем йәһәтенән бик нык айырылыуын иҫәпкә алмай.

– Был фекер менән килешә алмайым, сөнки ундай торлак хужаларына дәүләт яғынан финанс ярзамы қаралған. Мәсәләң, былтыр торлак-коммуналь хезмәттәргә түләү менән бәйле миллиондан ашыу ғаиләгә субсидиялар бирелдә. Быйыл улар тағы ла күберәк булмаксы, сөнки ғаилә қазнаһының 20 проценты торлак-коммуналь хезмәткә түләүзәргә китә икән, ундай финанс ярзамы юллау өсөн нигез бар. Дөрөс, федераль кимәлдә планка юғарырак – 22 процент. Без зәге стандарттар БР Президенты кушыуы буйынса индерелдә.

– Һәр команданың эшмәкәрлеге унда йыйылған кешеләрҙең булдырғылылығы менән баһалана. ТКХ эшмәкәрлегенә бәйле Совет власы йылдарында «мәңге иҫерек дядя Вася» хақында көләмәстәр йөрөй торғайны. Хәзәр хәл үзгәрҙеме?

– Дөрөсән әйткәндә, минең үземә «дядя Вася» тураһында иштергә тура килмәне. Әммә торлак-коммуналь хужалык хезмәткәрөнә карата бөгөн ниндәй талаптар қуйылыуы тураһында әйтә алам. Барыһынан элек ул ошта куллы, кешеләр менән уртақ тел таба, хәзәрә катмарлы техниканы файзалана белгән кеше булып күз алдына баһа. Ул шулай ук элекке йылдарға һалынған тузып эштән сығып килгән йорттар менән бергә хәзәрә талаптар, мәсәләң, энергия һақлау нигезендә төзөлгәндәре менән дә эш итә белергә бурыслы. Әле тармакта эшләп йөрөгәндәргә килгәндә иһә, барыһы ла тиерлек үз алдына өйрәнгән кешеләр. Профилле белем ни эшләптер безгә тармак өсөн қаралмаған.

Ләкин министрлык тармак өсөн кадрзар әзерләү мәсьәләһе менән етди шөғөлләнә, торлак-коммуналь өлкә өсөн белгестәрҙә нигез укыу йортонда әзерләйзәр. Тағы ла бер мөһим йүнәләш – эш хақын арттырыу, сөнки 2010 йыл йомғактары буйынса ТКХ-ла уртаса хезмәт хақы ни бары 12,9 мең һум тәшкил итте. Быйыл без уны 5,6 процентка арттыра алдык һәм был эш һөзөмтәләренә ыңғай йоғонто яһаны.

– Йыш кына, иң ауыры – кешеләр менән эшләү, тигән фекер иштергә тура килә. Һезең карамакка, был хәл нимәгә бәйле? Ундай психологияны үзгәртеп буламы? Бәлки, ниндәйҙер ыңғай миҫалдар барзыр?

– Ябай ғына миҫал: торлак-коммуналь хужалык эшмәкәрлегенә кағылышлы һәр граждандың мөрәжәғәте үзенсәлекле, тимәк, һәр береһенә игтибар итергә, һәр кайһыһы менән шәхси эш алып барырға кәрәк. Һәр мөрәжәғәткә ышандырырлык яуап биреү өсөн ул кеше йәшәгән йорттоң торошон иҫәпкә алырға, техник характеристикаһын, энергия һаклау корамалдары менән тәмин ителешен, ни рәүешле идара ителеүен, фатирза нисә кеше йәшәүен асықларға һ.б. кәрәк. Ошо талаптар һәр кем менән ентекле эш итеүҙе, һәр ялыу-мөрәжәғәтте еренә еткереп тикшерерүҙе, һәр граждандан менән ихтирамлы мөғәмәлә итеүҙе аңлата. Бәлки, кешеләр менән эшләүе ауыр, тигәндәр ошоларҙы күз уңында тоталыр.

Ләкин мин бындай һығымта менән килешә алмайым, сөнки бик еңел һәм күңелле аралашкан кешеләр зә бар. Без тап шундайҙарға таянабыз за инде. Мәсәлән, һуңғы вақытта йорт советтары рәйестәре менән йыш аралашырға тура килә. Тармактағы хәлдәрҙе ыңғай ятка үзгәртеү өсөн күп көс һалған, торлак хужаларына йортка идара итеүҙә әүзем катнашыуҙы һәм шуның менән үзәренең законлы мәнфәғәттәрен яклауҙы аңлаткан вәкилдәр – тап шулар. Күп фатирлы йорттарға йәшәгән граждандар ошондай советтарға намыслы, тәртипле, абруйлы, әүзем һәм йәмғиәт өсөн файзалы эш итергә һәләтле кешеләрҙе һайлар, тигән өмөт белдерәм.

– Коммуналь хужалык селтәрен йүнәтеү ғәзәттә кышкылыкка инеү мәленә тура килә. Халык, был мәшәкәт менән йәйзең йылы көндәрҙә маташыу отошлорак түгелме икән ни, тип аптырай. Сығымдар за кәмерәк булыр ине.

– Ғәмәлдә алдағы йылытыу осорона әзерлек майза, йәғни сираттағы йылытыу осоро тамамланыу менән башлана һәм сентябрғә тамамлана. Вақыттың шундай тар булыуына бәйле тығыз эш графигы рақлана. Торлак фондына ремонт үткәрелә, тузған торбалар алмаштырыла. Тап шул мәлдә һыу биреү туктатылып, юлдарҙы, ихаталарҙы казып ташлайҙар. Коммуналь объекттар тейешле корамалдар, резерв электр сығанактары менән тәмин ителә. Төрлө объектив һәм башка сәбәптәр аркаһында алдағы кышқа әзерлек июндән дә иртә башланмай.

Һорауҙарҙы Мәхмүт ХУЖИН бирзе.

РЕДАКЦИЯНАН. Без тармак министрғына үзебезҙе кызыкһындырған бар һорауҙарҙы ла биреп бөтөрә алмаһык, сөнки, журнал калын булыуға карамастан, биттәре һанаулы. Ә бына министрҙың яуаптарындағы һығымталар, атап әйткәндә, ТКХ реформаһының ыңғай һөзөмтәләре барлык граждандарға ла бәйле икәнлеге шик тыузырмай. Уйландырырлык факттар байтак. Мәсәлән, быйыл 9 айға коммуналь хезмәттәр өсөн 2,6 миллиард һум түләнмәгән. Бурыслылар араһында предприятиелар за, торлак хужалары ла бар. Ә бит бындай ғәмһезлек кыш уртаһында өзөклөктәргә килтереүе бик ихтимал.

Икенсе мәсәлә – бысраҡ подҗездар, емерелгән корамалдар. Былары – ошо йорттарға йәшәгән граждандарҙың «әше». Теләһә кайза ташланған тәмәке төпсөктәре, кағыз, башка сүп-сар. Ә бит сит илдәрҙә йөрөгән кешеләр белә: унда бындай тәртипһезлеккә шунда ук сик куялар. Ниңә без шулар кеүек була алмайбыз?

ҮЗ ХАЛКЫНЫҢ РУХ ИЛСЕҢЕ

(Башкортостандың халык артисткаһы Минһалә Хәйруллинаға 50 йәш)

– Тамашасы артистарға ниндәй мөнәсәбәттә? Актер сәхнәлә сағылдырған берәй образды актерзың үзе тип кабул итеүе мөмкинме?

– Тамашасыларзың күпселеге артистарзы тик матур яктан ғына күргәһе килә. Беззе идеаллаштырыусылар за юк түгел. „Уй, һез бит матур йәшәйһегез“, – тигәнде йыш кына ишәтергә тура килә. Сәхнә ышандырыу көсөнә эйә, актерзы һәйбәт образда күрәләр икән, тормошо ла шулай икән тип кабул итәләр. Дөрөс, араларында театр уйын ғына, ә кешенең төп әше икенсе булырға тейеш тип караусылар за бар. Бер атай бейеүсе улынан: „Һаман да уйнап йөрөйһөңмө? Әшкә кермәһеңме әле?“ – тип һораған бит. Хас та шул көләмәстәге кеүек.

– Артистың һөнәре шулай: уның эшмәкәрлеген гастролдән тыш күз алдына килтереп

булмай. Хәзер театр йөрөгән юл төрлөләнә, географияһы киңәйә бара. Сит илдәргә лә йышыраҡ сығаһығыз. Тормош кимәле юғары, мәҙәһиәткә етди иғтибар бүленгән илдәргә сығыу ниндәй уйҙар уята?

– Гастролдәрзә булған илдәрзә эшләгән кешенең нык һәйбәт йәшәгәнән күреп кайтабыз. Айырыуса төрөктәргә, кытайзарға һокланам. Улар юк кына нәмәнән акса эшләй беләләр. Кытайза булғанда бер нәмәгә иҫем китте: мәсәләһ, кабырсактарзы йыялар, лаклайзар һәм шунан бына тигән сумкалар яһайзар, егмәһә, „кул әше“ тип, кыйбат хакка һатып ултыралар. Һәм кунактар хакына карап тормай „сувенир“ итеп алалар бит әле шуларзы. Ерзә аунап-тәгәрәп ятқан нәмәнә аксаға әйләндәрә белә кытайзар, ә без уны „кый-һай“ тип тибеп кенә үтеп китер инек. Улай ғына ла түгел, кыйбатлы таштарыбыззы ла баһалай белмәйбез. Беззәгә гранит, йәшмә – кытайзар кулында булһа, нимә эшләтергә белерзәр ине. Хатта үзебеззә әшкәртеүсе сәнәғәт тә юк бит, ситтә әшкәртәләр. Мәсәләһ, Силәбе беззең йәшмә, мәрмәрзән төрлө әйберзәр яһай за „үзебеззәге“ тип уны безгә кыйбат хакка һата. Әшкыуарлыкты үстәрәү мәсәләһе беззә етди тора.

– Әле, һез әйтмешләй, әшкыуарлык менән шөгөлләнергә тотоһһалар, башлана һәр төрлө тикшереүзәр, һалым инспекцияһы, башкаһы...

– Лицензия алырға кәрәк, әшкыуармы һин, түгелме икәнлеген расларға, теһендә документ, бында кағыз, култамғалар... Һәр берәһенә акса түләргә... Һәр

З. Вәлиди. Спектаклдән бер күренеш.
Фәһимә – М. Хәйруллина.

бер урын өсөн акса. Кытайза нисек? Бына үзенең ишек алды, ул әллә кайза йөрәмәй, шунда һатып ултыра. Ирек бирелгән. Улар кимәленә барып етергә әле... Эйе, кайһы сак, сит ерзә йөрөп кайтһаң, кыйын да булып китә, үзебеззең халык өсөн һызланыу за кисерәһең. Беренсе тапкыр сит илгә гастролөбез Чехословакияға тура килде. Тәүләп сит илде күргәнгәме, бигерәк инде исем китеп йөрөп кайтылды. Кызыкһынып карап йөрөйбөз. Кармакка беззең кеүек үк ябай халык. Асыктар, йылмайып торалар. Беззең башкорттар һымак, шаярта белгән, йор һүзле халык, тик телдәре генә икенсе инде. Туғанлык тойгоһо менән йөрөнөк без ул илдә.

Артабан сәфәрөбез Германияға төштө. Чехословакияға күрше генә

булыуға карамастан, унда бөтөнләй икенсе халык. Һәр эштә теүәллек, аныклык, ә хистәрен сағылдырып бармайзар. Төстәре етди, караштары каты, һалкын, йөззәре тимер һымак, тиһәм дә, арттырыу булмас. Әйткәндәй, өйзәре лә – бер иш һоро йорттар. Беззе немец дуһтарыбыз бер тамашаға сакырзы. Бейейзәр, йылмаялар, ләкин барыбер киәфәттәрендә – һалкынлык... Әйткәндәй, Германияла беззе Дахау концлагерына ла алып барзылар. Тетрәндергес документаль фильм күрһәттеләр. Уны бер кайза ла прокатка сығармайзар, үззәрендә генә күрһәтәләр һәм шунда ғына һаклана икән. Фильмды караған сакта илап, күзем шешенеп бөттө. Концлагерь тоткондары һөлдә булып яталар, уларзы өйөп яғырға һалғандар, һөлдә булһалар за, йәндәре сыкмаған, кыбырлайзар... Фашистар тоткондарзы нисек язалағандарын төшөргәндәр, тегеләр бәрәс кеүек ситлектәрзә яталар, улар өстөнән төрлө тәжрибәләр үткәргәндәр. Карап ултырыусылар бөтәһе лә иланы. Азатлыкты, тыныслыкты, үз-ара аңлашып йәшәүзә нығырак баһалайһың бындай фильмдарзан һуң. Халыктарзың тыныс тормошта йәшәүенән дә якшы нәмә юк.

Хәйер, Германияла булыуыбызға ла хәзәр егерме йыллап була инде. Байтак вакыт үткән, шул сакта ук немецтарзың мал-тыуарын өй эргәһендә тотмауын, ә ситтәрәк асрауарын күреп ғәжәпкә калғайнык. Өй эргәһен алмағастар һәм гөл-сәскә генә бизәй. Тирә-як – тап-таза. Хатта бер тауык та күрмәһең. Малдары торған дөйөм ферма кырзарак урынлашқан, шунда барып эшләйзәр, продукцияһын һаталар. Тәбиғи, аксаһы үзенә кала. Безгә бындай цивилизация кассан килеп етер икән, тигәйнек. Әле лә килеп еткәне юк. Шуныһы: хәзәр халык сак үзе өсөн эшләргә өйрәнә башланы.

– Ауыл тормошо беззә лә кырка үзгәреш кисерә, ләкин ыңғай якка карағанда, кайһы бер мәсьәләлә арткарәк шылдык һымак. Ниндәй замандарза ла мәктәптәр һаклап калынды, бөгөн был традиция юғала бара.

– Дөрөһөн әйткәндә, ауылдарзың киләсәге өсөн бик өмөтөм юк. Эшһезлек көслө. Хәзәр ауырлык ауыл зыялыларына, рух-белем биреүселәр өлөшөнә

төштө. Укытыусыларзы кыскаргыу – зур бер проблема. Бер укытыусы физиканы ла, химияны ла, математиканы ла укыта. Йәки тарихты. Нисек була инде, хин бит тарихты белмәйһең? Мәжбүр итәләр, бүтән юлы юк, ти. Был сетерекле хәлдә аңлауы бик кыйын – мәктәпкә, фәнгә нисек аксаны кыскаргыуға була һуң ул? Артабан нимә булыр?

Мәктәптәрзе ябыу ауыл тормошона нык үзгәреш индерәсәк, яйлап кына ауылдарзы бөтөрөү бара. Укытыусылар, әлбиттә, хәлдәң якшырырына өмөтләнә. Рәсәй Президенты сайтына инәләр, үззәренә кәрәкле мәғлүмәт эзләйзәр. Кеше нимәгә булһа ла йә кемгә булһа ла ышанырға тейеш. Шундай кеше эзләйзәр. Төп эшегеззе онотмағыз, өмөтләнәп кенә ултырмағыз, тинем. Нимәгәләр өмөтләнәү кәрәк, ләкин кеше тормошон якшыргыу өсөн яңы эш эзләргә, һөнәр үзләштерергә тейеш.

– Һеззәң азаккы сәфәрегез Төркиәгә булды.

– Төрөктәр Ата Төрөктә һаман да үззәренәң тере геройы тип хис итә. Уның тураһында форурлык менән һөйләйзәр, ул һәр бер төрөк өсөн тырышкан шәхес, тизәр. Без Төркиәгә Нәжиб Асанбаевтың „Зәки Вәлиди“ спектаклен алып баргайнык бит. Истамбулда онотолмас тамаша булды. Әйтәйек, сәхнәгә Вәлиди сығыуы булды, шундук тамашасылар бөтәһе лә аяғүрә басты. Бына Ата Төрөк ролендә Хөрмәтулла Үтәшев сықты. „Кемаль паша!“ тип иғлан итеү менән тынлык урынлашты. Без аптырап киттек. Ата Төрөк ролендәгә Хөрмәтулла барып ултырғас кына төрөктәр зә урындарына ултырзы. Был иҫ киткес тәҫир итте безгә. Спектакль карарға губернаторзәры килде.

Коньяла ла Хөрмәтулла сәхнәгә сығыу менән көслә кул сабыу башланды. Ошо шәхестәренә табыналар, урамдарза Ата Төрөк һүрәттәре, һәйкәле...

Төрөктәрзә әллә нисә партия бар. Был юлы барғанда без һайлаузәр мәленә тура килдек. Азым һайын митинг. Бер квартал бараһың, бер партия вәкилдәре йһыйлған, икенсе кварталға үтәһең – икенсе партия, өсөнсөнһөндә – тағы ла бүтән партия. Без зә партияға кереп кайта яззык! (көлә).

Демократия үсешкән илдә төрлө партия булырға тейеш, ул йәшәү ысынбарлығын сағылдыра. Шуға ла быйыл барғанда Төркиәне нык хөрмәт итеп кайттым. Нимә өсөн, тиһегезме? Сөнки үззәренәң хокуктары өсөн көрәшә беләләр.

– Иң мөһиме, уларзың сығыштарының, талаптарының һөзөмтәһе буламы икән?

– Һөзөмтәһе бар, тизәр шул. „Фәлән-фәлән карар сығарылды“ тип телевизорзан да һөйләп торалар. „Азна һайын нимәләр талап итәләр, һөзөмтәһе бармы?“ – тип без зә һоранык. Күтәрелгән мәсьәләләр буйынса тулы асыктык. Күмәкләп талап иткәс, шулай булырға тейештер. Беззә шундай рухи берзәмлек юк. Зарлана беләбез, ләкин анык эш талап иткәндә, барыбер ситтәрәк калыузы хуп күрәбез. Хәйер, беззә закондар за икенсерәк шул... Ә Төркиәлә берәй хәл-вақиға менән риза булмаһалар, лозунгылар күтәрәп, бөтөнһөһө берзәм демонстрацияға сыға. Мәсәләң, эш хакын күтәртеү буйынса укытыусылар сықты. Дәррәү кузғалалар, һәм уларзың эш хактарын күтәрзәләр! Шул тиклем бергәләр. Дәүләт тарафынан бирелгәндер инде үз фекерен белдерәү хокуғы.

Төркиә студенттары менән аралаштык. Студенттар түләп укыйзәр, көнөнә өс тапкыр ашау за шул хакка инә. Укыһындар өсөн бөтөн шарттар булдырылған. Тукланыу хакы нык арзан, ризыктары сифатлы. Бынан тыш, ашханала шәкәр, икмәк, тоз, сәй – бушлай. Шуларзы ашап сыкһаң да туйырға була. Унда бөтәһе лә кеше өсөн эшләнә. Әйе, тап Төркиәлә „кеше өсөн“ тигәндә аңланык. Көнләшерлек һәм өйрәнерлек.

– Төркиәлә нисә тапкыр булдығыз?

– Дүрт тапкыр. Был юлы сәфәребез ун ике көнгә һузылды. Истамбул – беренсе маршрут, 750 километр юл үтеп, Коньяға барып төштөк. Ярты Төркиәне әйләнеп сыктык. Коньяла өс көн булдык. Артабан ТӨРКСОЙ Анкараға сакырып алды. Зәки Вәлиди үткән юлдың яртыһын без шул ун ике көн әсендә үттек. Мин унда Зәки Вәлидигә нисек кыйын булғанлығы тураһында уйлап йөрөнөм. Безҙең халык бит бөтөнләй икенсе. Кымыз эскеһе килгәнлектән, аттар за тотоп караған, тик кымыз безҙеке кеүек килеп сыкмаған. Унда төрлө халыктарҙы күрҙек, боронғоса көн иткәндәре бар, тик дин менән генә йәшәгән кешеләр бар. Зәки Вәлиди Коньяла ла укыта, уның башкортса һөйләшә алмауы тураһында уйланғас, бигерәк моңоу булып китте. Төрөк телен генә түгел, башка телдәрҙе лә нык өйрәнгән. Әйтәйек, Германияға барһа – немецса. Иранға барһа, фарсы телендә аралашкан, ә башкортса һөйләшә алмай зар-интизар булып йәшәгән. Әле ун ике көн әсендә генә лә без туған телебезҙе шул тиклем һағындык, башкортса радио тыңлағы, телевизор карағы килә.

Туғандарҙа ни тиклем яҡшы булмаһын, барыбер туған яҡка тартылаһың. Зәки Вәлиди зә, ана кайтам, бына кайтам, тип йөрөгән бит инде. Арзаклы шәхесебез баһкан эззәр буйлап үткәндә, шуны нык тойҙом һәм рухланып кайттым. Телебезҙе яҡлау-һаҡлауға уяулыҡ күрһәтәйек. Телде, рухты бөтөрөгә тырышыу элек тә булған, әле лә ул хәүеф һаҡлана. Үзебезҙе тик үзебез генә күтәрә алабыз. Бер-беребезҙе күтәрәйек, ваҡлыктарҙан өстөн булайык. Сит яктарға элек ер-һыу күрәм тип кенә бара инем, был юлы, ер-һыуҙы, халықты һаҡларға кәрәк, тип нык уйландым. Лидерҙарҙы үстөрөү мәсьәләһе безҙә көнүзәк булып кала. Бер генә ысын лидер булһа ла, ул халык өсөн күп нәмә эшләй ала. Мин хәтерләйем, заманында Артур Изелбаев: „Мал менән дә аҡса эшләп була, тик ятмағыз“, – тип районыбыҙҙа бушлай мал таратып йөрөгәйне. Минең куштым да мал алып калды ана шул ваҡытта. Малтабарға еңел түгел. Ләкин маҡсат куйырға һәм ынтылырға кәрәк. Йәш быуын тураһында уйланғанда, әлбиттә, әхлак мәсьәләһе алға сыға. Ата-әсәләре менән куша әскәндәр зә бар икән. Ауыл халкын эзек бөтөрә. Уға каршы көрәште аяуһыз алып барырға кәрәк.

Без элек ауылда башкортса укый инек. Әйтәйек, физика, химия һымак фәндәрҙе туған телебезҙә үзләштерҙек. Хәҙер руссаға күскәндәр. Башкорт теле һәм әҙәбиәте генә тороп калып бара. Үзегеҙ уйлап карағыз, халык туған телендә фекерләмәһә, тел нисек һаҡланһын ти инде ул? Тимәк, тел яйлап кына бөтөүгә табан бара. Үзебезҙең театрҙа быйыл әкиәттә русса уйнарға тура килде. Был – заман талабы. Безҙән генә тормай. Тамашаны бөтөн милләттәр зә – мариы ла, удмурты ла карай. Синхронлы тәржемә кемгәлер камасаулай, колаксалар менән этләнәбез, сөнки улар барыһына ла етмәй. Ә рус телләләр синхронды яратмай. Шундай хәлдәрҙән һуң русса вариантка тороп калдык. Башкорт театрында ни өсөн русса уйнайҙар, тип ризаһылыҡ белдерәһе милләттәштәребез бар, ләкин без бит тоташлайы менән руссаға күсмәгәнбәз. Кескәйҙәр өсөн һораһалар, без башкортса ла уйнайбыз.

– Заманында Кытай театрының Башкортостанға килеүе зур бер вақиға булғайны. Башкорт дәүләт академия драма театрының Кытай Республикаһында тамаша күрһәтеүен дә тарихи вақиға тип атаһаҡ, языҡ булмаһ.

– Аҙаккы йылдарға тиклем кытайҙар сәнгәте безҙең өсөн бикле булды. Театрҙарын күреп, үзебез өсөн асыш яһанык. Ике спектакль менән алмаштык. Шанхайға туғыз сәғәт осток, оҙаҡ бит, шул тиклем ялҡытты. Йоко йоко түгел,

„Күгәрсенкәйзәрем“. Ф. Бүләков. М. Хайруллина – Әклимә ролендә.

аптырап бөттөк. Килеп төшөү менән егеттәр, һауа һулайбыз, тип тышка сығып киттеләр зә күззәре дүрт булып, кире йүгереп килеп инделәр. „Егеттәр, кыз-зар, тышта мунса кеүек, сығып булмай!“ тизәр. Без, шаярталар-зыр, тип уйлағайнык, ысынлап та, Шанхайза тын алырлык түгел икән, бөтөнләй икенсе һауа. Мунсалағы кеүек тән лыс һыу булды ла куйзы, ысын! Тизерәк кондиционерлы автобуска инеп ултырзык, бөтөнләй тышка сыккы килмәй. Театр бинаһы янында беззе каршы алдылар. Без, үзе-беззең йолаға ярашлы, бер нисә номер концерт күрһәтергә уйлағайнык. Кайзан инде, кытайзарзың үз программаһы. Тиз-тиз генә әйберзәрзе индереп тә куйзылар, без күрмәй зә калдык. Бөтә вақыттары исәпле, секундына тиклем планлаштырылған. Шундук ашарға алып киттеләр, артабан – экскурсияға. Кискеһен театрға юландык. Ял итмәгән, йокламаған килеш көнө буйы йөрөнөк. Кунакханала әсе. Тәзрәне ашак, тағы ла тынсыуырак, тыштан ялкын бөркөлгәндәй, балконға сыкһак, унда ла һауа юк. Өйрәнеп булмай бындай күренешкә, һауа етмәүзән йонсонок. Кытайза спектакль барғанда ла кызык булды. Тышта тынсыу икәнән онотоп, һауа һуларға тип сығабыз за йәһәтләп кире эскә атылып килеп инәбез.

Егерме катлык театрза уйнанык без. Гримеркалары өстә. Актерзарзың бүлмәләре иркен. Артист өсөн бөтә нәмә эшләнгән. Иң иштә тороп калғаны тренажер залы булғандыр. Беззең театрзарза ундай нәмәләр юк бит. Хатта „Динамо“ стадионында ла ундай королмалар юк. Нимәһе шак катырзы – эш кабинеттары быяла менән генә бүленгән. Директоры, уның урынбасары, секретары – шунда бергә, быяла аша кемдең нимә эшләгәнә һәммәһенә лә күренеп тора. Директоры ла бик ябай кеше, беззең менән үзе аралашып, күрһәтеп йөрөнө.

Тәржемә синхронда барзы. Электрон язма, йәғни йүгерәүсе юлдар за файзаланылды. Шулай за күберәк тәржемәгә реакция. Мин үземдең сәхнәгә сығыр мәлемде көтөп ултырам. Бына Рәзифә Арыслан Йәнбәков менән „Козаса“ арияһын йырлай. Мин әллә ниндәй уйзарға баттым, әйтеп аңлаткыһыз кисерештәр тыуа күңелдә. Беззең тел калай кытай теленә окшаған, тип уйлайым. Хәзер мулла йыры башланды, нишләптер, ул да кытайса йырлаған кеүек. Кытайза үзебеззең телде яңынан асып ултырам, йәнәһе. Кайзан бындай яқынлык, тиём. Кай сак хатта телебез бөтөнләй бер иш һымак та... Онотолдом бер заман. Уйзарым менән әллә кайза киткәнмен, үземдең сығыу мәлемә һуңлаған да куйғанмын. Арыслан Йәнбәков: „Мәхмүзә!“ – тип кысқыра. Ишетмәйем икән. Алмас: „Мин-зәлә!“ – тип исемем менән өндәшкәс кенә, ысынбарлыкка әйләнәп кайттым. Шулай онотолоп китеп, һуңлабырак килеп сыктым сәхнәгә. Егеттәр һуңынан минән күз зә астырмай көлдө.

Кытай актерзары теге йәки был спектаклде илдәрендә куялар за шуның менән бөтөн сит илдәрзе йөрөп сығалар икән. Әйтәйек, бер спектаклде улар АКШ-та ла,

Англияла ла, Германияла ла куйғандар һәм уның менән бөтөн фестивалдәрзә булғандар. Турне рәүешендә. Ә бында икенсе спектакль бара, тамашасы карап бөткәндән һуң уның менән сит илдәргә сығып китәләр. Мотлак йөрөү – был төп талап. Сәхнәлә эффекттар бирә торған компьютер системаһын уңышлы кулланалар. Был әлегә беззә юк. Ә билеттарҙы электрон почта, Интернет аша һаталар, кассаға килеп алыу юк. Без ул заманда был системаны бик аңлап та бөтмәй инек. Ошоларҙан ғына сығып та әйтергә була: кытайҙарҙа театр үсешкән, уның сит илдәр менән бәйләнеше нык алға киткән. Без бындай юлдың әле сак башында торабыз. Халықты рухи яктан байытыр өсөн эшләйһе эштәр күп.

– Кытай тигәс, базар, сауҙа тигән һүҙҙе урап үтеүе кыйын. Социаль-иктисади тормош менән танышырға мөмкинлек булдымы?

– Кытайҙар нык ойошкан халык, бик егәрлеләр. Беззә, ғәзәттә, сифатһыз әйберҙе кытайҙыҡы, тизәр. Юк, уларҙың үззәрендә әйберҙәре юғары сифатлы.

Безҙе унда бер базарға алып барҙылар. Йөрөй торғас, арыным. Хәл алыр өсөн бер урынға барып ултырҙым да үткән-һүткән кешеләргә караш ташлайым. Базар халкы бөтәһе лә бер иш булып күрәнә башланы. Тукта, ысынлап та шулаймы икән ни, тип тағы ла күзәтә башланым. Карайым, бер заман каршында Баймак кешеһе китеп бара. Икенсе кеше – хәс тә Әлшәйзеке. Һәр яқтың бер кешенән „таптым“ мин унда. Үз милләттәшеңә окшатҡас, яқын күрәнә башлайҙар, хатта каршыһына сығып һөйләшкә килә. Мин йылмайып карағас, улар за йылмайып үтеп китәләр. Бакһаң, кытайҙар за бер төрлө түгел икән, улар за төрлө-төрлө. Арығанды күрәп торалар, игтибарлылар, дәрәжәләндереп, йыуатып карап үтәләр.

– Образды сәхнәгә сығарыу, һулыш өрөү, йәшәтеү процесы кызык. Уның эшләнеү-тыуыу юлы нисегерәк?

– Еңел генә тыумай. Ролде эстән генә гел эшләп йөрөргә кәрәк. Йәштәргә лә: „Зарланып йөрөргә ярамай, хатта үзегеҙ уйнамаған, ләкин уйнарға теләгән ролдәрегеҙҙе лә үзегеҙ өсөн эстән генә эшләп йөрөгөҙ“, – тип әйтәм. Даими күнекмә кәрәк. Ролде эшләмәйһең икән, йылдан-йыл күңел ката бара... Уны һуңынан уятыуы кыйын.

– Ижад өҙлөкһөҙ дауам ителәргә тейеш, тигәнде йыш ишетәргә тура килә. Роль окшаймы-окшамаймы, актерға уны шәп итеп уйнау талабы куйыла. Хәзмәт түккәс, көс һалғас, улар барыһы ла берзәй яқын һәм кәҙерле ролгә әйләнәләр.

– Әйе, ижад гел алға барырға, тукталып калмаһса тейеш. Роль бирелә икән, шундук эшкә тотонаһың. Башта укыйһың, текст менән танышаһың, режиссерҙың фекерен тыңлайһың, унығына үзеңдең фекерең дә кушыла. Режиссер спектакль тураһында баш ватһа, һин үзеңдең ролең тураһында уйлайһың. Урал Ғәлиевтың спектаклен укыныҡ, ойотко һалынды, тиергә була. Мин унда немец теле укытыусыһын эшләп карарға булдым. Ул „тыузырыу“ өстөндә, кайҙа ғына йөрөһәм дә, урамдамы, магазиндамы, мәктәптәме, был катын һиндәйерәк булырға тейеш, тип ошо роль тураһында уйлайым, эстә туктауһың эшләнеү бара.

– Образды эшләү кызығыраҡмы, әллә эшләнелгәнде тамашасы алдына сығарыу нығыраҡ кызыкмы?

– Мин репетицияларҙы нык яратам. Этюд эшләп карау күңелгә ләззәт бирә. Сөнкә беренсе тапкыр образ тыуа, һин уға йән бирәһең, һулыш өрәһең. Образды терелтеү бүтән берәүгә лә түгел, ә һиңә бирелгән. Күңелендә һалып эшләмәһең, уның зәғиф килеп сығыуы ихтимал. Бер үк ролде һәр артист үзенсә күрә, үзенсә аса. Һәм ни өсөн шулай күрәргә теләгәнендә режиссерға иҫбат

итергә кәрәк, спектакль тамашасыға тәкдим ителгәнгә тиклем төрлө яклап көрәш бара. Режиссерға ла ышанырға кәрәк, юкһа төрлө якка тартыу килеп сыға. Барыбер уртақ бер фекергә киләһең инде азак. Ә һөзөмтәһе инде – матур булып спектакль тыуа. Шулай ға образ тыузырыу, уны сәхнәгә сығарыу – мәңгелек көрәш булып күзаллана.

– Был осор эсендә төрлө режиссерҙар менән эшләргә тура килгәндер.

– Эйе, миңә бик кызыклы режиссерҙар менән эшләргә насип булды. Рәлиф Кинийәбаевтың „Айғырыңды үтескә бир“ комедияһын М. Рабинович куйы. Ул сакта безҙең Академия драма театрында режиссер юк ине. Мәзәниәт министрлығында, милли спектакль кәрәк тип, Рус дәүләт драма театры режиссерына куйырға тәкдим иткәндәр. Михаил Исаакович ауыл тормошон бөтөнләй белмәгән кеше булып сықты, безгә килеү менән әйтте: „Һеҙҙең ярҙамға өмөт итәм, сөнки ауыл мөхите миңә ят. Эшләгез, карайым, мин дә өйрәнергә тейешмен“. Безгә лә кызык булып китте. Әллә безҙе егелеп эшләтер өсөн бер алымы ғына булдымы икән? Һәр хәлдә, дәрәжәләп, тырышып, ауыл мөхитенән этюдтар күрһәтәбез. Михаил Исааковичты „Мизхәт Исхакович“ тип йөрөттөк, әле лә шулай өндәшәбез. Спектаклдә булағандарын да эшләп күрһәттөк. Ахыр, зур бер нәмә килеп сықты. Бына хәҙер йыя алмайбыҙ бит! Русса тәржемәһе булһа ла, режиссер барыбер бөтөн нескәлектәрен белеп бөтмәй. Һуғылған спектакль бер бөтөн булып йыйылмай ға куя. Рабинович үзе аптырауға калды. Шунан рус театрынан үзенең командаһын – ярҙамсыларын, музыканттарын һ.б. сақырып алғас, бергәләшеп ййлап кысқартып, тазартып алдылар. Премьера уйнаған көндә лә яңы текст бирҙе. Уны көндөз ятлайбыҙ, ә кис уйнарға кәрәк. Тексты ятлап өлгөрөү – бер, уны үзәндеке итергә лә кәрәк бит әле. Ә кисен премьераны бик йәнле барҙы. Үзәнән-үзе шулай килеп сықты. Ни өсөн йәнле? Сөнки ул бер калыпка һалынмағайны. Сәхнәлә уйнаған сакта ла уйлау-фекерләү барҙы.

– Яңы текст менән тәбиғи һөйләшеүгә яқын килгәнһеҙ, үзәнә күрә тере һөйләшеү-аралашыу һымак килеп сығкандыр?

– Был безҙең өсөн яңылыҡ та булды. Режиссер үзе лә бик кәнәғәт калды. Комедияны куйған сакта бүтән төрлө яңылыҡтар ға индерелде, мәсәлән, рус музыкаһына урын бирелде. Ауыл кызы калаға китергә хыяллана. Шуның хыялы күрһәтелде. Был сюжет авторға юк ине. Кала егете менән дуслашыуын бейеү аша бирҙеләр. Текст менән тәүләп танышканда рәхәтләп тыңлағайнык, автор үзе килеп укыны, ул шундай етди итеп укый, ә без, артистар, йығылып ятып көлөбез, ысын комедия килде, тинек.

– Калмык режиссеры Манджиев та һеҙҙең театрға бер нисә пьесаны сәхнәләштергәйне. Уның менән эшләү бәхете тейҙеме?

– Эйе, режиссер буларак уның эш алымы инде бөтөнләй икенсе. Борис Манджиев сәхнәнән төшөп, тамашасы залына барып ултыра ла: „Эшләгез!“ – тип кысқыра. Без бит, ғәзәттә, башта этюд эшләйбез, ййлап кына тексты ятлайбыҙ, уны үзебезҙеке итәбез, шунан ғына дөйөм эш башлана. Манджиев иһә килде лә тиз генә һөзөмтә талап итә башланы. Без аптырап калдык. Сәхнәгә сығабыҙ ға, тексты тотоп, һөйләп йөрөгән булабыҙ. Эшләйбез-эшләйбез, бер нәмә лә килеп сыкмай. Режиссерыбыҙ: „Не верю!“ – тип кысқыра. Мин „Коштар ояһына кайта“ спектаклендә бомж катын – Мадамды эшләнем. Мадам бер стакан арағы эсергә тейеш. Эскән булып уйнап күрһәтәм, ләкин режиссер: „Не верю!“ – ти ға куя. Ахыр, ярты стакан шарапты тәмләп карарға тура килде. Бер стаканды бер нисек тә эсеп булмай. Ауызға алған нәмәм түгел ине шул, ярты стакандан үлө

язым, иҗерзем. Аңланым нисегерәк була икәннен. Шунан текст үзенән-үзе китте. Сөнки тәҗсәрат тороп калды бит инде. Сәхнәлә роль уңышлы килеп сыжһын өсөн бына шундай корбан килтереү зә була! Дөйөм алғанда ла, спектакль нык матур барзы. Әйткәндәй, мин Мадам ролен нык яраттым. Башкортостандың халык артисы, драматург Шамил Рәхмәтуллин касандыр „«Марксизм-ленинизм»дан укыткан, азак бомжға әйләнгән, әммә принциптарына хыянат итмәгән кешенең язмышын булған хәлдән язған. Минең роль – әсәһе калдырып киткән кыз. Ауыр эшләнем был драматик образды, бомждарзы күзәтергә, хатта улар менән аралашырға тура килде. Аллам һақлаһын, йәмғиәткә кәрәкмәгән кешеләр бит улар. Артык йәндәр, ә тормоштарын күзәтһән, кәземге йәмғиәттәге кеүек ойошма: араларында башлыктары ла, колдары ла бар. Социумдағы мөнәсәбәт һақлана. Кемгәлер баш әйәләр, колдары уға акса эшләй, мал таба, хезмәтләндәрә. Был спектаклдә шундай шәп артистар уйнаны: Заһир Вәлитов, Рәмзиә Хисамова, Ғаяз Алтыншин, Азат Йыһаншин. Улар образдарын шул тиклем яратып башкарзылар.

А. Березовский тигән режиссер менән дә эшләнем әле. Шамил Рәхмәтуллиндың „Алмағастар сәскә атқанда“ спектаклен сәхнәләштергәйнек. Березовский постановка рәүешендә эшләй, үзе куя спектаклде, һинең уй-фекерең уға кәрәкмәй. „Ошонда тораһың, фәлән вақытта ошонда карайһың, фәлән вақытта бында карайһың...“ Безгә, этюдтарза үскән Исрафилов укыусыларына, быны кабул итеүе кыйын булды. Яйлап эшләнек, һәм азактан бына тигән спектакль килеп сыжһы. Унда мин Алмағас (кушаматы) ролендә, ә Илдар минең йәшлек мөхәббәтемде уйнаны. Балалар йортонда тәрбиәләнеүселәр һуғышка китә, әйләнеп кайталар, картайғас осрашыулары һүрәтләнә, шунда мин беренсе мәртәбә парик кейзем. Тәүге актта – кыз образы, азағында оло катын булып сығыш яһайым. Үземә лә бик кызык булды. Тәрән кисерешле, хисле спектакль килеп сыжһы. „Постановочный“ тип әйтәбез, хис һинеке, ләкин режиссер үзе талап иткән хисте бирергә куша, ошолай булырға тейеш, бөттө-китте, вәссәләм! Шундай ине Березовскийзың режиссерлык алымы.

Рифкәт Исрафилов спектаклгә үзенең алымын такмай. Ул бурыстарзы куйып, вакиғаларзы эшләп бөткәс кенә этәрә, режиссер фекерен актер үзе уйлап тапқан кеүек килтереп сығара. Йәғни үзе теләгән максатка барыбер яйлап кына килтерә, ләкин һин, быға мин үзем килдем, тип уйлайһың. Илдар Юзевтың „Ак калпағым төшөрзөм күлдан“ пьесаһын кулға алғас, режиссер спектаклдең һиндәй булырға тейешлеген генә әйтте, ә укытыусы образы үзенән-үзе килде лә сыжһы. Ул сакта телевизион күперзәр ойошторола башлағайны. Америка менән телекүпер аша һөйләшеүзе беззең театр беренсе булып күрһәтте. Был этюдты бер нисә тапкыр эшләргә тура килде, сөнки хис кәрәк ине – йәшлек мөхәббәтен күреү, тойғоларзың яңынан токаныуы. Ә хис ул безгә хас нәмә. Сөнки һиндостан киноһында тәрбиәләнеп үскәнбез. Тамашасы ла был спектаклде яратты. Режиссерзың хезмәте тамашаның уңышында сағыла ла инде. Рифкәт Исрафиловты без һаман да яратабыз. Һағынабыз, берәй спектакль килеп куймаҗмы, тип көтәбез. Үзебеззә лә бына тигән режиссерзәр үсеп сыжһы. Хәзер театрзы Айрат Абушахманов етәкләй, төрлө жанрзағы спектаклдәр куя. Туфан Миңнуллиндың „Мулла“ спектаклен тамашасы яратып карай. Ул ысын профессионал, тип әйтер инем, үз әшенең оштаһы. „Шәүрәкәй“, „Козаса“, „Зәки Вәлиди“, „Кәкүк ояһы“ – әле әйткәнәмсә, төрлө жанр. Тик театрыбызза бер генә режиссер булғанлыктан, ул барлык артистарзы ла ала алмай, тағы ла бер режиссер кәрәк.

– Режиссерҙар етешмәйме ни?

– Әлбиттә, тәжрибәле, төплө режиссерҙар етешмәй. Безҙең коллектив зур, һәр бер артистың төплө режиссерҙа эшләгәһе килә. Рөстәм Хәкимов безҙә эшләй ине, уны Милли йәштәр театрына баш режиссер итеп алдылар. Дөрөс, эш араһында ғына инде куйып китә ул спектаклдәр. Ләкин эш урыны бит йәштәр театрында.

– Райондарға сығаһығыҙ. Ауыл халкы нимә тураһында карарға ярата? Уның талабы ниндәйерәк?

– „Күгәрсенкәйҙәрәм“ спектакле менән мин быйыл тыуған яғыма, Элшәйгә, килдем. Премьеранан да шәберәк барҙы. Өфө тамашасыһы безгә өйрәнөп бөткән. Икенсенән, безгә театр донъяһын яраткан кешеләр генә йөрөй. Ауылдарҙа концерттар күп куйыла, ләкин спектаклдәрҙе һирәгерәк алып киләләр. Шуға ла театр артистарын һағынып торалар. Безҙең Академия драма театры бер нисә йыл райондарға сыкманы. Быйыл йөрөй башланым. Мин үземдең тыуған якты яратам, унда кайтам, нык тулкынланам. Йылдар буйы эшләгән эштең һөҙөм-тәһен күрһәتكә килә, шуға күңелдә борсолоу за бар. Ауылдаштарым: „Күзгән йәш сыға, илап ултырҙыҡ“, – тизәр. „Көлә торған урыны күп бит“, – тием уларға. „Без, – тизәр, – һинең ата-әсәңдә күз алдына килтерҙек“. Ысынлап та, мин быйыл спектаклдә ата-әсәмә арнап уйнайым, уларҙың йәшлеген кәүзәләндәрәм.

Ниндәй булған һуң уларҙың йәшлеге? Ал-ял белмәйенсә эшләнеләр зә эшләнеләр, без зә колхозда улар менән бер рәттән эшләнөк. Инәйем үз ғүмерендә бер тапкыр за үксәле туфли кеймәне. Спектаклдә бабай карттар йортона әбейҙәргә туфли алып килә. Дүрт әбейҙә лә үзенә алып кайтып китә. Бында яңғызлыҡ темаһы үзәк урында тора. Катын-кыз яңғызлығы. Ата-инәй барыбер күңелдәре менән яңғыз бит. Без, мәсәлән, биш бала үстөк, унан төрлө якка таралыштыҡ. Атай-инәй иһә, бөгөн булмаһа, иртәгә кайтып төшөрҙәр, тип көтөп ултыра, һәр ваҡыт ашы ла, бәләһе лә әзәр. „Түземлегебез бөткәйне, әлдә кайттың!“ – тип кыуанып каршы алалар. Мин хислә кеше, бер көн ялға булһа ла кайта торғайным. Әсәйемдең кисерештәрен аңлай торғайным, ләкин барыбер төбөнә тиклем аңлап бөтмәгәнмен икән. Инәйемә: „Йылдар буйы эшләнөң, баһуҙан кайтманың, бәрәс караның, орден алһаң да, бер тапкыр за ял итергә барманың“, – ти торғайным. Хужалыҡ, мал-тыуар, бала-саға тип йәшәнө.

Ошо спектаклдә инәй-атайымдың хистәрен бирергә тырыштым. Эске яңғызлыҡ кына түгел, физик яктан да яңғызлыҡты.

Яңғызлыҡ сит илдәрҙә бигерәк тә зур проблема булып тора, тизәр. Һөйләшөп ултырырға кеше тапмайҙар. Японияла, мәсәлән, курсак һатып алып, каршыһына ултыртып, шуның менән һөйләшәләр, курсакты ашаталар, йокларға һалалар икән. Аксалы карттар психолог тота. Бына шулай, һөйләшөргә лә кеше кәрәк. Инәйемә: „Яңғызмын тимә, күршеләр бар, сығып, барыбер шулар менән һөйләшөп ултыраһың бит инде“, – тинем. Ул: „Юк, үз каның, үзең тыузырған кеше генә һине якшы аңлай. Үз хәлдәрөмдә һиңә һөйләһәм, миңә рәхәт“, – тине. Әйе, инәйем проблемаларын бер ваҡытта ла кешегә сығарманы. Үзендә калдырҙы, күршеләргә ауырлыҡ һалманы, серен әйтмәнө, гел һәйбөт яктарын ғына һөйләй торғайны. „Күгәрсенкәйҙәрәм“дә инәйемдең сабырлығын кертергә тырыштым, шуға нык якын миңә был спектакль.

Инәйем бер осор депутат булды, карты-йәше – бөтәһе лә килә торғайны уның янына. Әлек бит кеше өсөн эшләйҙәр ине, үзенә лә төрлө кешеләр янына барырга тура килде. Нык әскән йәки һуғышырға яраткан кешеләр зә булманы түгел. Тәүәкәллегенә әле лә хайран калам, шуларҙың араларына инә, тынысландыра-яраштыра торғайны. Абруйы зур ине, уға каршы һүз әйтмәнеләр.

Бер катын эсеүгә әүрәне, туктай алманы, ахыр әсәлек хокуғынан мәхрүм итергә булып киттеләр. Өлкән балалары, кесе туғандарзы үзебез карайбыз, тизәр. Хокуктан мәхрүм итеүгә әсәйем кырка каршы сыкты. Өлкәндәренә: „Ул бит һезең әсәйегез, аксаһын табып, һезе ашатты-кейендерзе, укытты. Кем аксаһына йәшәнегез, хәзер һезгә кәрәкмәйме ни?“– тип судка барып, яклап, ярзам итеп кайтты. Катын, эй, рәхмәттәр әйтеп йөрөнә, гаиләләге мөнәсәбәттәр зә азак һәйбәтәйеп китте, бына тигән итеп донъя көттөләр. Инәйем кемдәргәлер акса бирзе, укытырға ебәрзе, кейендерзе. Уның якшылыктары безгә төшә. Әле лә килеп рәхмәт әйтеп китәләр. Йәш сағында мәмәй генә булһа, азак көслә катынға әйләнде, ауылдаштарына терәк булып торзо. Шулай за күңеләнән барыбер яңғыз булған, тип уйлайым. Без, балалары, үз аллы булғас, эш, үз донъябыз, тип саптык, ул заманда өй телефоны ла, кеңә телефоны ла юк ине. Хат язып йә переговорға биреп кенә була ине. Әле лә берәй мәсьәлә килеп тыуһа, инәйем ниндәй кәңәш биреп ине икән, тип уйлайым, ул әле лә миңә ярзам итә.

„Козаса“лағы Мәхмүзә ролен карағас, ауылдаштар: „Әсәйенде хәтерләтте“,– тип әйттеләр. „Шул тиклем Шәмсинур инәйзе асык күз алдына килтерзек!“ тинеләр. Яппар карт унда ат тотта. Атайым да ат тотто. Гүмер буйы минең күз алдымда ат тора. Атайым йылкы карарға тип сығып китә лә юл ыңғайы үзенең қорзаштарына һуғыла, бүтән эштәренең осона сығып, ййлап кына кайтып инә. „Козаса“ спектакле лә ауыл тормошона бәйле төрлө элементтар менән байытылды, сөнки эшләнеп бөткәндән һуң, унда барыбер нимәлер етмәй ине. Спектаклде шуларзы уйлап, күз алдына килтереп эшләнәм. Режиссер Абушахманов, ысын шулай булғанмы, тышау, қыңғырау мотлак кәрәкме, карт арқан тотоп йөрөргә тейешме, тип һорай. Күрһәтергә, иҫбат итергә тура килде. Деталдәр ййлап йыйылды һәм бына тигән спектакль килеп сыкты.

Бер сак хөкүмәт һалымды нык күтәрзе, атты бөтөрөргә мәжбүр булдылар, ләкин атайым атһыз йәшәй алмай ине. 75 йәшендә уның өс аты бар ине.

Инәйем ниндәй рухлы булды, башкорт халкы өсөн йәнен бирергә әзер ине ул. Балалары укып сыкһын, кеше булһын тип, мохтаж кешеләргә аксаһын да биреп торзо. һуңынан да гел ауылдаштарына изгелек теләп ултырзы. Ауылда эшләгән кешегә эш бар. Тырышырға ғына кәрәк. Без бушлай эшләнәк, йәш булһак, хәзер зә кинәнеп эшләр инек, тип дәрәгләндереп ултыра торғайны. Шундай рухлы кешеләр күберәк булһа, безең донъя күпкә алға китер ине. Инәйем: „Коммунизм теләнек, хәзер бит коммунизмда йәшәйбез, эшләргә лә, малын тоторға, донъяны үзең теләгәнсә рәтләргә лә була, ә элек гел тыйыу булды“,– тип әйтә ине.

– Ә һин холқоң менән кемгә нығырак окшағанһың?

– Минә хәзер инәйемә окшата башланьлар, олорак арайзарзы уйнайым бит, бәлки шуғалыр за. Үзем дә инәйемдең якшы сифаттарын алырға тырышам. Сәхнәлә лә актер, фәзәттә, ябай кешеләрзән өстөнөрәк торған, көслөрәк кешеләрзе эшләй. Ябай, һәйбәт, әммә характеры булмаған ролдәр тамашасыға қызык түгел. Халкын ниндәйзер оло эштәргә рухландырған, көслә холокло, үзенсәлекле, эске яктан бай, тормош ваклыктарынан өстөнөрәк торған образ кәрәк уға. Тамашасы үз геройынан нимәлер алырға тейеш.

– Элекке артистар тарихи теманы яктыртқан пьесаларзы йыш қуйғандар, хәзер тарихи әйбер бик қуйылмай.

– Театр классика менән тамашасының зауығын тәрбиәләгән. Шекспир, Вальтер, Гюго, Камю, Достоевский һ.б. барыһы ла қуйылған. Ундағы проблемалар иҫкермәй – атай-әсәй һәм балалар, бай-ярлы мөнәсәбәте, һакимлык өсөн

көрәш... Классик әсәрзәр куйыу максат итеп куйылган һәм классика менән артистар за үскән. Шуньһы үкенесле: хәзер халык бындай әсәрзәрзе карарға бик ынтылмай, уларға, фәзәттә, зыялылар ғына килә. Дөйөм алганда, беззә классика юк. Ул беззең мөхит түгел, тизәр. Ә артистар өсөн классик ролдәр бик кәрәк, уны уйнағандан күнел байый ғына бара. Бөгөнгө менән үткәнде сағыштырыр, һабак алыр өсөн, шул ук хаталарзы кабатламаз өсөн. Элек батшалар театр тоткандар, уны үззәренең проблемаларын хәл итеүзә ярзамсы итеп күргәндәр, үз мәнфәгәтендә лә файзалана белгәндәр. Мәсәлән, батша закондарын театр аша әйттергән, тәрбиәгә йоғонто яһаған. Беззә милли театр дәүләт тарафынан каралырға тейеш, сөнки ул халыктың рухи донъяһын, телен, фәрәф-фәзәтен, әске кисерештәрен, хәтерен һаклай. Фәһемле әйберзән тамашасы үзенең күңелендә кайнаған һораузарға яуап алып кайтып китә.

Үзебеззең барлык башкорт ағайзары ла театрға йөрөһөн ине, тип теләйем. Улар бит халык менән эш итәләр, үззәренә күп нәмә алып кайтырзар ине. Халык араһына сыгкканда яуаптар за таба. Тарихты төрлө яклап белергә кәрәк. Иманым камил, „Зәки Вәлиди“ спектаклен дә уларзың күбеһе карамаған. Был спектаклдә бөгөнгөгә ауаздаш күп проблемалар яктыртыла һәм хәл ителә. Хаталар эшләнмәс ине.

– Төркиәлә шағирзарға, шигриәткә мөнәсәбәт якшы, тип ишеткәнем бар. Кала мәрзары айырым шигыр кисәләре үткәрә икән. Халык алдында сығыш яһағанда ла шигри юлдар кушып ебәрәләр, ти. Фөмүмән, мәзәниәткә булған мөнәсәбәттең сағылышылыр был...

– Анкара театрында сығыш яһағанда, мәсәлән, бөтөн хужалар беренсе рәттә сәхнә каршыһында ултыралар ине: губернатор, урынбаһарзары, ТӨРКСОЙ етәкселәре... Улар үззәре артынан бит халыкты йәлеп итәләр. Анкара ла булған да нык һокландым, шул тиклем ябайзар. Ихлас һөйләшәләр, проблемаларын да йәшермәйзәр, беззең менән фотоға төшәләр... Беззә лә өйрәнһендәр ине ошондай аралашу мәзәниәтенә. Мәзәниәткә, сәнғәткә игтибар зур, акса йәлләмәйзәр. Конъя калаһында йыл да „Мең һулыш – бер тауыш“ фестивален үткәрәләр. Нисәмә коллектив килә, һәр берендә – егерменән артык кеше. Биш йондозло иң якшы кунакханаларға урынлаштыралар. Фәһем алырлык нәмәләр күп, төрлө ергә экскурсиялар, көнөнә өс тапкыр ашау. Шул тиклем акса түгеп кем быны эшләй? Мәзәниәт министрлығы ярзам итә, аксалы кешеләр таба һәм үткәрә. Безгә быйыл айырыуса кызык булды. Былтыр өс көнгә М. Буранғоловтың „Шәүрәкәй“ спектакле менән барһак, быйыл ун ике көн буйы төп театрзарын карау бәхетенә лә ирештек. Улар үззәренең киссаларынан фәлсәфәүи әйберзәр әзерләгән. Төркиәнән бик рухланып кайттык. Үзебеззә лә бына тигән материал бар, без бит киссаларға, легендаларға бай халык. Сығарырға кәрәк уларзы, йәғни бүтәндәргә үзебеззең халык язмышын күрһәтергә. Якшы әсәрзәребез менән һокландырырға тейешбез. Зәки Вәлиди кеүек оло шәхесебеззе зурлап, без зә Төркиәнән үз халкыбызға дан йырлап кайттык. Әйе, эшләйһе эштәр күп әле.

Фәрзәнә АКБУЛАТОВА әңгәмәләште.

БӘХЕТЛЕ ЯЛКАУ

Эй, ялкау за инде бынау Филметдин! Колхозға эшләп йөрөгә башыма тай типмәгән, тип озон көн буйына өйзә тик ята. Ярай, колхозы колхоз исмаһам, үз донъяһында кыл кыбыртлатһасы! Соланының ишеге иләкләнеп, бер бөртөк сөйзә эленеп калған. Хәзер ел сыкһа, осороп алып китергә тора. Капкаһын күр: эзләп-эзләп тә күрә алмаһың. Күптән инде мунсаға утынға китеп бөткән. Катыны исем өсөн тишек-тошок ойоктары менән бәйләп тоташтырған рәшәткәләр генә бер аз йорт ихатаһын урам буйынан айыра.

– Ирһез бисәләр минән шәп йәшәй... – донъяһын башкалар менән сағыштыра ла уфтанып куя катыны Сания.

Уфтаныузан башка сараһы ла юк шул. Бөгөнгө ирзәр етмәгән заманда ниндәйенә лә риза булып йәшәйһең. Хәзер ирең тупһа аша атлап сыкһа, бүтәндәр индереп алмаһ тимә. Бер кем дә ялкау тип тормаһ. Шуға Сания түзә. Бөтә донъяһы үзә елкәһенә ауып килгәнән белһә лә, сығып китмәй.

Бер көн иртән уяныузарына кышкы буран тыш яктан солан ишеген каплағас, Филметдин урам яғына караған тәзрәһең бер быялаһын ярып, шунан шыуышып тышка сығырға башы етте. Карзы көрәп, солан ишеген аскан тиһеңме?

– Яз ирей торған карзы көрәп, башыма тай типкәнме? Ана, тәзрә аша йөрөүе ирмәк тә, еңел дә, – тип кире шул тишектән инде лә ярыкка мендәр тығып куйзы.

Санияһы тәзрәгә һыймай шул. Баяғы карзы үзенә көрәп сығырға тура килде. Яззы көтөп, өйзә йәшенеп ятыр әмәле юк. Кәртәлә ас һыйыры мөңрәй. Тизерәк уны ашатып, һауып, һөтөн базарға алып барып һатып, икмәк-тозлок акса эшләргә көрәк. Үзә бәпес алып кайтырға йыйына, көн аша тигәндәй медпунктка барып тыңланып, үлсәһең йөрөй. Бөгөн дә хәлдән тайып, ике кулына ике сумка йөкмәп, каланан кайтты ла йүгерә-атлай медпунктка китте. Фельдшер, тыңлап карағас, баш сайканы ла:

– Көнөң еткән. Бөгөн-иртәгә тыуасак. Төндә башланһа, ышаныр кешең юк, районға шытыратам, машина ебәрһендәр, – тип күңеленә шом һалып куйзы.

– Үземдең кара исәп буйынса, иртәрәк. Кабалаһмайык, – Сания, ауыр кузғалып, кайтып китте. Өйөнә етеүе булды, ауырый за башланы. Ялкау Филметдин

бындай хәлдә тәүгә күрәе. Катынының ыңғырашканын ишетмәс өсөн телевизорзың тауышын асып, диванга йәбешкәндәй тик ятты, кыбырлап та бир-мәне. Кызының хәлен белергә ингән кәйнә, был хәлдә күрәп, сак ултыра төшмәне:

– Был тиклем үк түгелһендер, тип уйламағайным, әйтәгүр! Бар, тиз генә машина табып килтер! – тип кейәуен кыуып сығарып ебәрзе.

Ләкин Ғилметдин капка төбөндәге емерек эскәмийәнән ары китмәне.

– Ауыл буйлап машина эзләп йөрөргә башыма тай типкәнме? Ана, элек машина булмаған сакта бөтәһе лә балаларын өйзә тапкан, берәү зә үлмәгән, – тип һөйләнергә генә эшкінде ул.

Ни хәл итһен, Сания бәпәйзе тапты. Туп шикелле малай донъяға килде. Бала илауын ишеткән ир тәзрә ярығына башын тығып:

– Әй, машина бер кайза ла юк. Хәзер кәрәк тә түгелдер инде? – тип һораған булды.

– Юкка без зә тук. Ғинең юктарыңа караһак, бала ла булмаһ ине, ялкау! – Сания әллә шаяртып, әллә ысынды әйткәнән үзе лә һизмәй калды.

Ләкин Ғилметдин бошоноп та бирмәне:

– Бисәкәй, телевизорға күз һал әле. Беззекеләр гол индергәнме, юкмы? Исәп нисә икән? – Ирекәй ярыкка тағы башын тықты. Тығыуын-тықты, тик, кире ала алмай, шунда эләкте лә куйзы. Ярай, фельдшер Санияны бала табыу йортона ебәрергә райондан машина сакырткан булған. Улары килеп, ялкау Ғилметдиндең башын тәзрәнән тартып сығарып, үзен дауаханаға алып киттеләр. Ә Санияһын, балаһын караньлар за, бөтәһе лә якшы, ирең кайтыуға тәзрә тишегенә яңы быяла куй, йорт-тирәнде карзан тазарт, тип өйзә калдырзылар.

Ижадсы

Юғары белеме булмағас, Ғәлинур төнгө карауылда ғына йөрөй. Икенсе яктан караһаң, был эш уның ижади үсеше өсөн якшы. Бала сактан язышырға ярата ул. Шиғырзар, такмактар башта тыуа ла қағыз биттәренә төшә. Район гәзитенә лә унда-бында мәкәләләр языштырғылай. Бына әле лә, йәшелсә баксаһының үзенә тәғәйен өлөшөн бер әйләнәп сыкты ла, карауыл өйөнә инеп, өстәл лампаһын ғына яндырып, ижад итергә ултырзы. Ап-ак қағыз битенә иң өстөнә матур хәрәфтәр менән «Хөрмәтле редакция!» тип язып куйзы...

– Хөрмәтле иптәштәр! Бөгөнгө йыйылыш ябай түгел. Без асык тауыш биреү менән ауыл һакимиәтенә рәйес һайлап куясаҡбыз, – тип башланы һүзен район һакимиәтенән килгән вәкил. – Бер ай эсендә генә район гәзитенә һеззәң ауылдағы етешһезлектәр тураһында дүрт хат килде. Факттарзы тикшерзек, дөрөслөгөн асыкланык һәм ғәмәлдәге рәйескә уларзы бөтөрөргә, һис юғында улар өстөндә эшләргә кушылды. Ләкин, үкенескә күрә, алға табан бер азым да кыбырлау булманы, үзегез күрәп тораһығыз.

– Кем язған һуң ул хаттарзы? – тип кемдер залдан һорап куйзы.

– Уны без үзәбез зә белергә маташып караньк, күзаллаузар бар, ләкин кешенең кулынан тотмағас, анык кына әйтеүе кыйын. Әммә был мөһим түгел. Асык факттар бар, эш хәзергәсә түбән кимәлдә, шуға, иптәштәр, әйзәгез, үзегеззәң аранан эшләргәй, кешеләрзе тыңлата алырлыкты һайлап куяйык. Тәкдимдәр бармы?

Халык алдына яйлап кына, башын аска эйеп пенсиялағы укытыусы Ирмәк ағай сықты.

– Ауылдаштар исеменән үзем сығыш яһайым. Моғайын, бер кем дә каршы килмәс, – залға бер караш ташланы ла һүзен дауам итте: – Ул етешһезлектәрҙе без барыбыз за беләбез, шуға һәр кемебез зә уның тураһында район гәзитенә яза алыр инек. Ләкин, иманым камил, ул языусы безҙең ауыл кешеһе түгел. Элекке, йәғни фәмәлдәге рәйесте калдырайык. Етешһезлектәрҙе ауылдаштар менән күмәкләп бөтөрөрбөз.

– Юк инде, әйтәм бит, мине бында яңыһын һайлап кайтырға ебәрҙеләр. Етмәһә, Динислам Фәтхиевич, хәзәрәгә рәйес, пенсия йәшенә лә еткән, уны барыбер алыштырырға тура киләсәк. Улай булғас, әйзәгез, уны пенсияға озатабыз икән, тип уйлайык. Шулай бит, Динислам Фәтхиевич?

Рәйес урынынан тормайынса ғына:

– Шулай-шулай. Эшем һөҙөмтәләре менән район һакимиәте алдында сығыш яһармын, мин риза. Йәшерен-батырыны юк, оҙак хөҙмәт иттем, арыным, миңә китергә вақыт.

– Ну, улай булғас, – тип бер аз кызарынып һүзен дауам итте Ирмәк ағай, – әйзәгез, өмөтлө йәштәрҙе куйыык. Минең кандидат берәү. Ул, әлбиттә, юғары белемле түгел, техникумда укып, кире ауылға кайткан минең укыусым Фәлинур Мактанов.

Тағы малсы Фәһимде, пенсия йәшенә етеп килгән Зөлфәт картты ла тәкдим итеүселәр булды. Шулай за ауылдаштар бер тауыштан Фәлинурызы ауыл һакимиәтенә рәйес итеп куйзы.

Эшләй башлауына ярты йыл үтеү менән, яңы түрә ауыл хужалығы институтына ситтән тороп укырға инде. Кеше араһында күп йөрөп, халықтың ихтирамын яуланы, теләктәренә қолак һалды. Районда ла үзенең алдыңғы карашлы булыуы менән дан алды. Өйләнде, һүмере буйы хыялланған йорт һалып керҙе. Бер һүз менән әйткәндә, тормошо алға китте.

Шулай өс йыл да эшләп өлгөрмәне, Фәлинур Мактановты район һакимиәтенә эшкә сақырзылар. Бында башлыктың уң яктағы урынбаһары кабинетына ултырттылар. Улай тиз үрләгәс, укыуын да тизләнешле программа менән тамамланы егет. Күптән ынтылған юғары белемле белгескә әүерелде.

...Шулай, бер көн кис, өйзәгеләре йоклап бөткәс, Фәлинур хистәргә бирелеп, йәш сақтарын иҫенә төшөрзө. Элеккесә кулына ябай кәләм алып, ап-ак кағыз битенең иң өстөнә эре, матур хәрәфтәр менән «Хөрмәтле редакция!» тип язып куйзы...

– Көтмәгәндә юғарынан килеп төштөләр: биш минуттан – сираттан тыш йыйылышҡа,–тип ашығыс хәбәр еткерҙе Фәлинур Саматовичка секретары. Ни булырын алдан белһә лә, аңламағанһыраҡ киәфәт сығарып, урынбаһары йүгерәтлай ултырыштар залына ашықты.

– Бер ай әсендә генә республика гәзитенә район һакимиәтенә бозоклоктары тураһында дүрт хат килде. Иптәштәр, был ни эш? Низәр кыланаһығыз? Нишләп үзегеҙҙең араға ошаксылар, ялағайҙар индерәһегеҙ? Был һакимиәттә ултырыусыларҙың ғына түгел, бөтә райондың битенән көлөү. Һезҙең башлыкты халык үзе һайлап куйзы, уның был яманлыктарҙа кысылышы юклығы көн кеүек асык. Шуның өсөн, әйзәгез, үз-ара ғына теге «ижадсы»ны табып, башына һуғып, тәғәйен урынына ултыртайык!

Баш каланан килгән вәкил, яй ғына азымдар менән трибунанан төшөп, рәт-тәр буйлап һәр кемдең күззәренә карап үтә башланы. Бер ни булмағандай йылмайып ултырған Ғәлинур Саматовичтың тапкырына еткәс, әшәке тауыш менән яңғыратып кыскырып көлдө лә, муйынына йәбешеп, быуа башланы. Ул ыңғайға залда ултырыусылар ябырылды, ыскынып сығырмын тимә! Абруйлы урынбаһар карлыккан тауыш менән: «Коткарығыз, минең бер ғәйебем дә юк, ау-ау!» – тип кыскырырға ла итә, ләкин тауышы сыкмай...

Тап ошо урында ғына тирләп уянып китте Ғәлинур. Баксаға бурзар төшөргә ниәтләй икән, сынйырынан ысқына язып, Алабай өрә. Тиз генә фонаригын, кеше куркыта торған шартлаткысын алып, тышка сығып берзе һауаға атып өлгөрзө, бурзар касып киттеләр.

–Ярай, һин бар, Алабай, каты төш күреп, бер ни ишетмәй йоклап тик ятканмын. Ошондай йылы, тыныс эшемдән дә кыуылһам, әсәйемдең пенсияһын көтөп, ауыз асырға тура килер ине, – Ғәлинур этте яратып, бер теләм икмәк ташланы ла карауылсы йортона кире инде. Өстәлдә, янык лампа төбөндә языла башлаған хатты ала һалып: «Бәләһенән баш-аяк, тәүбә, төштә генә калһын», – тип йыртып ташланы.

Рәзилә ЫРЫҢКУЖИНА.

ИСЕМ КУШЫУ МӘРӘКӘҘЕ

Безҙең ауылда бер-береһенә окшаған Ғариф менән Фәрит тигән ике бабай бар ине. Күптән мәрхүмдәр инде... Без, ул вақытта таяк аттарға сабып йөрөгән бала-саға, ул бабайҙарҙы яҡшы хәтерләйбез...

Икеһе лә бер йылда тыуып, элекке ауыл мәктәбенең дүрт класын сак-сак бөтөрөп, һуңынан колхозда бер нисә йыл эшләп, бер көндә армияға киткәндәр. Бергә хезмәт итеп, бер көндә армиянан кайткандар. Бер үк вақытта туй үткәреп, кәләш алғандар... Бер туғандар кеүек, бергәләп донъя көткәндәр...

Бер йыл да үтмәгән, Ғариф менән Фәриттең һәр береһенең батырҙай улдары тыуған... Бер азна үткәс, бөтә ауыл менән малайҙарының тәпәйен «йыуып», Ғариф менән Фәрит ауыл Советына барып, уның рәйесе Шамил менән улдарын тағы ла бергәләп «йыуып», уларға исем куштырып, метрика яззырып алғандар... Шулай итеп, ауыл халкының һаны Мусағәли менән Ғәлимуса тигән ике ир балаға арткан.

...Ауыл халкы, кушқан исемдәрҙе аңламайынса, Ғариф менән Фәриттән:

Әмир Сәйфуллин (1955) Ишембай районының Ишәй ауылында тыуған. Үз ауылында урта мәктәпте тамамлағас, Башҡортостан Министрҙар Советы йүнәлеше буйынса Ленинград киноинженерҙар институтында укый. Уны тамамлағандан һуң, Башҡортостан Кинофикация буйынса сәуләт комитетында инженер вазифаһын башкара, 2005 йылда ООО НПО «СОМоСтрой» ойошмаһына генераль директор итеп тәғәйенләнгән.

Айырым хикәйәләре «Аманат» журналында, «Киске Өфө» гәзитендә донъя күрҙе, хикәйәләр һәм юморескаларҙан торған «Кон» исемле китабы сыҡты.

«Ниндәй ике катлы исем куштығыз ул?» – тип һораштырып, уларҙан бер ниндәй аңлатырлык яуап ала алмағас, тыуған балаларҙы кушкан исемдәре менән кабул иткәндәр... Бер туған кеүек йәшәгәс, балаларының исемдәрен дә окшатып кушкандарҙыр инде, тип бер-нисә көн ауыл катлындары үз-ара ләстит һатып, тора-бара ауыл халкы был хәлдә оноткан... Ә Ғәлимуса менән Мусағәли атайҙары кеүек дуслашып, бергә үсеп, бергә йәшәй башлағандар...

Был хәлдәрҙән һуң байтаҡ кына ваҡыт үткәс, теге серле исемдәрҙең нисек донъяға килеүе асыкланды... Уны «сельсовет» вазифаһынан төшөрөлгәс, касандыр сер тоторға тип биргән һүҙен бозоп, төшөрөп алған сағында, элекке рәйес Шамил ағай һөйләп биргән...

Ул хәл былай булған икән...

Ғариф менән Фәрит, бер нисә шешә «ак баш», икмәк-тоҙ алып, көтөү кайтып, кис була башлаған ваҡытта ауыл Советы рәйесе Шамилға килгәндәр.

– Әйзә, Шамил, конторыңа, безҙең малайҙарға метрика язып бир.

– Малайҙарығыҙҙың исемдәре нисек була?

– Һин, Шамил, кабаланма, тәүҙә тәпәйҙәрен «йыуып» алайыҡ, – тип яуап биргән Ғариф.

– Эйе шул, баш та ауыртып тора, – тип хуплаған Фәрит.

Бер «ак баш»ты төплөгәс, Ғариф:

– Мин малайға Ғәли тигән исем кушам. Олатай Ғәлимулла хөрмәтенә, – тигән форур ғына киәфәттә.

– Ә мин Муса итеп атайым, – тип дауам иткән Фәрит. – Безҙең пәйғәмбәрәбез зә Муса булған бит...

– Афарин! Бик шәп! Бик матур исемдәр! – тип хуплаған уларҙы Шамил. – Бына как раз ике метрика бланкыһы калған, башкаса юк. Райондан иҫәпләп кенә бирәләр. Бозмай ғына, матурлап язырға кәрәк.

– Язырға һин булдыраһың, шуның өсөн һин сельсовет бит. Өлгөрөрбөз, әйзә, Фәрит, кой тағы.

Тағы бер шешәне бөтөргән былар. Ултыра торғас – өсөнсөнөн дә.

Нисек өйгә кайткандары, нимә язғандары, ни өсөн ауыл Советына килгәндәре берененә дә иҫтәрендә калмаған...

...Ғарифты иртәгәһенә катыны Зарифа уята:

– Йә, шул тиклем эсмәһәң дә булыр ине инде! Кайҙа баланың метрикаһы, алып куяйым документтар араһына.

– Ниндәй метрика? Ниндәй бала?

– Эсеп йөрөп, башыңды юғалттыңмы әллә? Кисә сельсоветка киттегез бит Фәрит менән.

– Ә-ә-ә. Пинжәк кеҫәһен кара, шундалыр...

Зарифа Ғарифтың кеҫәһенән метрика килтереп сығара:

– Әстәғфирулла! Был нимә?! Ниндәй Муса?! Без бит Ғәли тип куштыҡ балаға! Нимә эшләһенә һин?! Бар, киренән күсереп яззыр!

Ғариф, күзҙәрен акайтып, бер нисә мәртәбә укып сыға метриканы: атаһы – Ғариф, әсәһе – Зарифа, ә баланың исеме – Муса!

«Был ни хәл?! Был – Шамилдың ғына эше! Минең менән шаярмаксы булған. Хәҙер барып кәрәген бирергә кәрәк!» – Шундай уйҙар менән Ғариф, сәй зә эсмәйенсә, ауыл Советына йүгергән... Ауыл Советы ихатаһына кереп барғанда Фәритте осраткан...

- Һинең малайзың исеме нисек?
– Ғәли. Катын өйзә пыр туза...
Шамил рәйесте ауыл Советында тапмағас, йүгереп өйөнә барып, йокоһонан уяткандар...
– Һин нимә эшләнең? Беззең менән шаярырға уйланыңмы? Әйзә, киттек контораға, тиз генә күсереп язып бир!
Контораға барып, үзенең язмаларын тикшереп карағас, Шамил шулай тигән:
– Ағайзар, был хәлдә минең гонаһым юк! Мин һезгә айттем: тәүзә метриказы тултырайык, шунан йыуырбыз, тип...
– Ә безгә хәзер нимә эшләргә? Катындарға нисек аңлатырға? Төзәтеп, күсереп яз, давай!
– Юк, уны эшләй алмайым!
– Нисек инде эшләй алмайһың? Беззән көлөһеңме әллә?
– Мин бер кемдән дә көлмәйем. Беренсенән, минең бүтән метрика бланкыларым юк. Уларзы райондан һанап кына бирәләр. Һәр донъяға килгән бала башына иҫәпләп. Икенсенән, мин архив китабына теркәп куйғанмын, ундағы языуы төзәтергә ярамай!
– Нимә эшләргә һуң? Был эште улай калдырып булмай бит!
– Белмәйем, уйларға кәрәк... – Шамил тегеләрзең метрикаларын, архив китабын тотоп уйға калған. Бер нисә минуттан һуң шундай тәкдим яһаған:
– Бына нимә, ағайзар. Мин бер нисә хәрәф өстәйем языузарыма. Был күсереп языу за, төзәтеү зә булмай.
– Йә-йә...
– Бына шулай була: Ғариф ағай, һинең малай Мусағәли булып, ә һинеке, Фәрит ағай, – Ғәлимуса. Әлегә шулай йөрөп торһондар. Катындарығызға аңлатығыз: метрикә буйынса озон исемдәре – Мусағәли, Ғәлимуса, ә калғандарға – Ғәли менән Муса. Ә мин уборка бөтөү менән, һеззән ғаризалар алып, дөрөс итеп эшләп куйырмын, районға барып...

Шулай килешеп таралышкандар...
Шамил ағай, айткән һүзендә тороп, эшләп бөткән микән был эште-юкмы, уныһын хәзер бер кем дә белмәй... Мусағәли менән Ғәлимуса ағайзар иһә күршеләр һәм дуһтар булып һаман йәшәп яталар...

Әмир СӘЙФУЛЛИН.

„Аъизел“ гә хаттар килә

Йөрөгән аякка эләгә

Учалы – Силәбе маршрутындағы автобус Туңғатар ауылы урамы осондағы Уй йылғаһы аша һалынған күпергә күтәрелеү менән, артка кайырылып тәзрә аша һулға карайым. Ирәндек тау һырты моронона ышыкланып Уй йылғаһына уңдан килеп кушылған йылға тамағын күреп калырға ынтылам. Ул йылғаның исеме үтә ирмәк – Краснохты. Минең менән бергә барыусылар араһынан: «Йылғаның исеме карталарҙа дөрөс күрһәтелмәгән. Каҫмакты ул», – тип ышандырырға тырышыусы ла табылды. Силәбегә кайтып еткәс, карталар атласын карап, үзем өсөн ошоно асыкланым: йылға «Краснохты» исемле тау шәрәмәтенә килеп етә лә уның көньяк биттәрен яғалап урап үтә һәм, көнсығышка карай аға биреп, Уйға барып кушыла. Тау тигәнебезҙең исеме «Кыраз Нәһтә» – «Гребнистая Штука» булалыр инде – йылғаны уның исеме менән атағандар. Башкорт теленең диалекттары һүзлегендә «Кыраз» – гребень (213); «Нәһтә» (247-се бит) нәстәкәй, нәмәстә, нәрсә, нәрсәкәй һ.б. варианттарҙа күрһәтелгән.

Без бәләкәй сактарҙа күршебез Ғәлиәхмәт бабай Котлоәхмәтовтың скрипкаһына кушылып:

*«Ана бара бер нәстә,
Куян микән ак нәстә.
Вак-вак итеп хаттар яззым
Танымаған йәш нәстә»,*

– тип такмак әйтеп, бала-саға күнелен асыуын оноторлок түгел.

Тағы бер исем – «Интер». Ул исемде күреү-ишетев менән күптәр, бигерәк тә трактористар, Американан безҙең илгә килтереп һатылған «Интернационал» маркалы тракторҙы күз алдына баҫтырыуҙары бик мөмкин. Ө был – йылға исеме. Курыузы йылғаһының Сәфәр ауылы янындағы кушылдығы Колтырманьың кушылдығы ошоллай атала. Башкорт телендәге «Интергә», «Интергәй» һүзенән кыскарттып алынған (БТДһ. 98-се бит.) «Тау битләп түбән ағыусы» йылға икән «Кәбәнтәй». Ошондай атамалы – тау тиһәң, таузың хәтерә калыр – Ураз, Илтабан ауылдары биләмәләре сигендә куқырайып ултырған бер калкыулык бар, сейәлек менән қапланған. Халык, уның дәүмәлен күз уңында тотоп, кәбәндәй-кәбәнтәй тип атаған.

«Барал» – йылға, Рисай ауылы янында Яйык (Урал) йылғаһына кушыла. Уң ярындағы Бөрләтәү (бүкһә – бүтәгә) исемле, кош ашказанын хәтерләтеп ятқан тау исемен рус теленә яраклаштырып, тау өлөшөн алып ташлап, «Барал» яһап, йылға исеме итеп таккандар.

Силәбе өлкәһенең Коншак районындағы «Һәнәр» (Синарский) совхозына эшкә килгәс тә танышкан, тукһанды үткән Юлдай бабай Рәзйәновка: «Кыштым калаһы һеззән йыраҡмы?» – тип һораным. Бабай миңә: «Ундай каланы белмәйем», – тип яуап бирҙе. Ул калала булған зур авария, шартлауҙы телгә

алғас: «Ә-ә-ә, улым, Кештәмде һорашаһың икән», – тине. Шул сакта ғына мин ул каланың башкортса исемең ишеттем. Әүәл бит мин уны кышын ел-буран булмай торған, тын төбәк тип аңлай инем. Бакһаң, кала йылға исеме менән атала икән. Кештәм үз ағымының күп өлөшөн кашлак (калкыулык)тың тәпәш кенә текә ярына һыйынып кына ағыусы бер йылға булып сықты.

**Булат ИЗРИСОВ.
Силәбе калаһы.**

Күрәһеләребез алда әле...

«Тубыккланған килеш» мәкәләһен (авторы – Мәхмүт Хужин, «Ағизел», №7), шактай күләмле булһа ла, бер тынала тиерлек укып сыктым да ошондай һығымтаға килдем: арабызга дәүләт күләмендә фекер йөрөтә, илдәге хәлдәргә тәрән анализ яһай, ил етәкселегенә карата ла үз фекерен кыйыу әйтә алыусылар бар икән! Был мәкәләлә халкыбыздың тормош кимәле буйынса Европа илдәренән, АКШ-тан, хатта Азияның да байтак китғаларынан да ниңә артта калыуының төп сәбәптәре дәлилләп асып бирелгән.

Автор әйткәндәргә өстәп мин дә кайһы бер фекерзәрәмде еткермәксемен. Халкыбыздың зур күпселегенә, ерендә казылма һәм башка байлыктарының ифрат күп булыуына карамастан (был йәһәттән без донъяла иң бай ил!), фәкир йәшәүенә төп сәбәбе хәрби максаттарға сығымдардың бик күп булыуында. Тарихка күз һалайык: Рәсәй империяһы һәр вақыт һуғыштар алып барған, үз биләмәләрен башка халыктарҙы буйһондороу, ерзәрен көс менән тартып алыу иҫәбенә сикһез киңәйткән. Кызғаныска каршы, безҙең башкорт халкын да «пушка ите» сифатында ошо баһып алыу һуғыштарында киң файҙаланғандар. Мәсәлән, башкорт старшинаһы Юлай Азналин поляк конфедераттарының баш күтәрәүен баһтырыуға катнашкан. Уға мизал да биргәндәр. Әммә 1775 йылда уның кулдарына бығау һалғанда, маңлайына кызған тимер баһтырғанда, камсы менән һуктырғандан һуң мәңгелек һөргөнгә ебәргәндә уның батырлығы иҫәпкә алынмаған. Баш күтәрәүселәрҙең калғандары менән дә ошоләй мөгәләмә иткәндәр.

Инде безгә якыныраҡ XX быуатка әйләнеп кайтайык. Ул пушкалар гөрһөлдәүе тауыштары менән баһлана: Рәсәй империяһы Алыс Көнсығышта япондар менән һуғыша ине. Быуат Төньяк Кавказда канһыз һуғыш менән тамамланды: Рәсәй чечендар менән кан койғос һуғышқа бөтә кеүәтен ылыҡтырғайны, шул иҫәптән безҙең республика кешеләрен дә.

Мин әле кулыма тарихи белешмә алып иҫәпләп ултырам. Рәсәй-СССР-дың үткән быуатта тыныс хезмәт менән йәшәгән йылдары бик аз булған икән. 1904–1905 йылдар – Рус-япон һуғышы; 1914–1917 – Беренсе Донъя һуғышы; 1918–1921 – Граждандар һуғышы; 1921 – Кронштадт фетнәһен баһтырыу; 1922–1923 – Тамбовта баш күтәргән крәстиәндәр, 1923–1929 – Урта Азияла баһмасылар менән һуғыш. (СССР-за баһмасыларҙы башкиҫәрзәр, яуыз дошмандар тип атаһалар за, хәзер уларҙы азатлыҡ алған республикаларға ирек өсөн көрәшкән милли геройҙар тип иҫәпләйзәр). Артабан китәйек. 1936–1939 – Япония менән бәрелештәр; 1939–1940 – Совет-фин һуғышы; 1941–1945 – Бөйөк Ватан һуғышы. (Быныһы, моғайын, берзән-бер ғәзел, илдә һаҡлау өсөн һуғыш булғандыр). 1956 – Венгриялағы ихтилалды баһтырыу; 1968 – Чехословакияға баһып инеү; 1979–1988 – Афғанстандағы хәрби кампания; 1994–2000 – чечендардың мөстәкиллек өсөн баш күтәрәүен баһтырыу. 100 йыл әсендә күпме генә ил тыныс шарттарға йәшәүен иҫәпләп сығарығыз инде. Ә бит һәр

һуғыш – күпме кешеләрзең ғәзиз ғүмерзәрен өзөү, күпме миллиард һумдарзы утка ташлау, емереү, яндырыу.

Икенсе донъя һуғышынан һуң еңелгән илдәргә – Германия һәм Японияға армия тотоу тыйылғайны. Улар кыска ғына арала һуғыш емереклектәрен төзәтеп, иктисади яктан иң алдынғылар сафына баһты. Әле лә уларза тормош сифаты иң юғарыларзан, сөнки хәрби максаттарға сығымдар бик аз китә. Ә СССР-за, империалистар һөжүм итә тип, иң зур армия тоттолар. 80-се йылдар уртаһында үзгәртеп короузар башланып, билдәлек сәйәсәте килгәс, асықланды: ил казнаһының яртыһы самаһы хәрби максаттарға тотонолған. Беззә генералдар, маршалдар иҫәбе бөтә донъялағынан күберәк, танкылар, ракетаһар буйынса ла ил рекордсмендар рәтендә булған икән. Эшләп тапкандың яртыһын хәрби максатка тотонған ил нисек бай йәшәһен дә халкы нисек бай булһын инде?! Беззә бит тормош өсөн иң кәрәкле әйберзәр: һуыуткыс, мебель, һауыт-һаба, телевизор, еңел машиналар, кейем-һалым – барыһына ла кытлык ине. Ә хәзәр шул заманда етештерелгән снаряд, бомбаларзы юк итеп бөтөрә алмайбыз. Әле бында, әле тегендә шартлаузар, янғындар булып тора, күпме ғүмерзәр өзөлә, мағди киммәтәр юкка сыға.

Илдең әлеге етәкселеге бынан һығымта яһамайзыр, тигән фекергә киленә, сөнки казнаның иң зур сығымдары бөгөн дә оборона өлкәһенә китә, хәлбүки безгә һөжүм итерлек йәки шундай ниәтле ил-халыктар күренмәһә лә. Әммә «фронт» тигән һүз бөгөн радио-телевидениеһә, мағбуғатта көнө-төнө яңғырай. Иң назан кеше өсөн дә был төшөнсөнәң В. Путин тарафынан яңынан президент булыу өсөн «асылған» булыуы мағлүм булып та, «фронт»ка яңынан-яңы куштаннар өҫтәлеп тора. Был хәлдәр ни менән бөтөр – әйтәүе кыйын.

Мәскәүзә сыға торған бойондорокһоз «Новая газета»ла илдәге һуңғы вакиғалар ыңғайынан халыкка мәрәжәғәт баһылып сықты. Уға күренекле кешеләр – билдәле ғалимдар, язуысылар, журналистар, төрлө һуғыш ветерандары кул куйған. Улар В. Путиндың яңынан президент булырға ынтылыуы ыңғайынан тәрән борсолуу белдергән, бының ил өсөн хәуефле хәлдәргә килтереү ихтималлығын иҫкәрткән. Киләсәк өсөн Д. Медведевтың икенсе срукка калыуы хәйерле буласағын белдергәндәр. Шулай итеп, авторзар якындағы бер нисә ай илдең киләсәге өсөн хәл иткес буласақ, ти һәм халыкты уяу булырға, әүземләшергә, үз фекерен әйтергә сақыра. Иртәгә һуң булып, тизәр.

Ошо уңайзан М. Хужиндың, «Тубықланған килеш» йәшәргә ярамай, тип киҫәтеүе лә бик вақытлы. Ысынлап та, Рәсәй халкының вайымһызлығы, «юғары»лағылар ни кылһа ла, шуға риза булып йәшәүе күңелһез хәлдәргә килтерә. Тағы ла тарихка күз һалайык: Рәсәйзә берәй йүнле етәксә булдымы икән? Хәлбүки уларға халык бик теүәл баһа биреп барһа ла: «Иван IV – яуыз Иван, Петр I – тиле батша, Екатерина II – фәхишә-падишаһ, Николай I – Палкин, Николай II – канлы. Совет заманында ла шулайырак: В. Ленинға хәзәр «авантюрист» тамғаһы һуғылды. И. Сталинды бөтә донъя инде күптән «канлы тиран» тип атай. Н. Хрущев – волюнтарист, 18 йыл ил башында торған Д. Брежнев шөһрәт яратыуысы, илде көрсөккә терәтеүсе буларак тарихка инеп калды. М. Горбачев «һалкын һуғыш»ты туктатыуысы булып танылды. Ул донъя күләмендә ыңғай баһалана – Нобель премияһын тикмәгә бирмәйзәр. Илдең иктисади үҫешенә ыңғай йүнәләш бирә алмаған Б. Ельцинды халыкта үзә власта сақта ук «алкаш» тип атайзар ине. В. Путин менән Д. Медведев тарихка һиндәй баһа менән инер – әйтергә иртәрәк. Ғөмүмән, был баһа уларзың үззәрен артабан нисек күрһәтә алыузарына бәйле. Улар әле сағыштырмаса

йәш кешеләр бит. Без зә был якты доньянан иртәгәнән үк китергә йыйынмайбыз. Безгә нимәләр күрһәтерзәр... Иртәгә низәр булыр.

Хажид ӘХМӘТЙӘНОВ.
Бәләбәй калаһы.

Сәнғәт философияһы хақында

Иктисад фәндәре докторы, профессор Хәлил Барлыбаевтың «Ағизел» журналының 2010 йылғы 10-сы һанында донья күргән «Фән, философия һәм йәмғиәт: Башкортостан үлсәме» тигән мәкәләһендә шундай юлдар бар: «Философияның кайһы бер тармактары республикабызга әле ныклап үзләштерелмәгән, тип әйтергә кәрәк. Улар араһынан республика кимәләндәгә сәйәсәт философияһын, иктисад философияһын, сәнғәт философияһын, әзәбиәт философияһын, халык психологияһы философияһын һ.б. йүнәләштәрзә атарға мөмкин». Был һүззәрзә хәкикәт барзыр, сөнки, башка өлкәләргә белеп еткермәһәм дә, ғүмерем буйы сәнғәттә эшләгәс, ошо айканлы һәр сак борсолам. Ысынлап та, сәнғәт өлкәһе был йәһәттән бик нык артта калған. Башкортостанда, мәсәлә, сәнғәт фәлсәфәһе буйынса ғилми хезмәттәр юк дәрәжәһендә. Сәхнәлә фәлсәфә юк, тип әйтеп булмай, кайһы сак фәлсәфәһе генә әсәрзәр тыуып тора, әммә барыһында ла түгел. Минеңсә, бының сәбәбе сәхнә әсәре тыуырыуы ижад кешеләренең шул өлкәләгә белем кимәләнә бәйлә.

Сәнғәт – ул шундай төшөнсә, унда бөтә тормош фәлсәфәһе һыя һәм шулай булырға тейеш тә. Ана шуға күрә дә: «Театр – ул тормош, ә спектакль ижад итеү – кандидатлык диссертацияһы яклауға торошло хезмәт», – тип тиктәсқә генә әйтмәйзәр. Режиссерзың йәки артистың шул тиклем ақыллы һәм тәрән философ булыуы ихтимал, әммә философияһы халықка барып етмәй икән, ул философтарзың сәнғәткә кәрәгә дә самалы.

Күп озракта шулай килеп сыға ла, сөнки философияның булмауы психология (кеше күңелә) философияһын белмәүзән килеүе мөмкин. Ә ул ғилем бик несқә, ә несқә нәмә бик қатмарлы була, кеше күңелә – бигерәк тә. «Кеше күңелә – кара урман» тип юкка ғына әйтмәйзәр бит. Тағы ла бер мөһим һызат: тормош үзгәрә, ул үзгәргән һайын кеше психологияһы ла үзгәрәүсән.

Сәнғәттең төп бурысы – тамашасының күңеленә үтеп инеп, йәғни үзәгенә үткәргәнсә әйтеп, уларзы уйландырыу, тормошта булған төрлө фәлсәфәгә килтерәү. Был бурысты режиссер түгел, сәхнәлә уйнаған артист қына атқара ала, сөнки режиссер юғарыла әйтелгәндәрзә артиска төшөндөрөүсә һәм сәхнә артында қалыуы ғына. Тимәк, режиссер қоралы буларақ, артиска бик зур бурыс йөкмәтелә. Тамашасының аң-ғигәле менән ул эш итә, тамашасыны тотоп, әйзәп ул алып бара. Бының өсөн артиста тәбиғәт тарафынан бирелгән бар қамиллықтың да булыуы зарур, хатта сихырсы һәләте дә. «Сихырсы» тигәс, уны ла аңлатып китеү зә кәрәктер, юкһа кайһы берәүзәрзәң дөрөс аңламауы бар. Русса уны «энергетика» тип йөрөтәләр. Был һүз зә ул төшөнсәне тулығынса асып еткермәйзәр. Мин иһә укыуыларыма, артист сихырсы йә шаман булырға тейеш, тип аңдатам. Миқалға Иннокентий Смоктуновскийзың йә үзәбеззәң Зәйтүнә Бикбулатованың уйнауын килтерергә мөмкин. Улар ғаләм қилдегендә фекерләп, тамашасыларын да шул кисереш-уйзарға әйзәй белә ине. Уларзың үз ролдәрен нисек башқарыуын қарағас, байтақ вақыт уйға тарып йөрөйһөң. Смоктуновский юкка ғына, мин – космос артисы, тимәгәндәр. Ошо артистарзың тормошо менән қызықһынып, мин шундай фекергә қилдем: улар заманында сәйәси золотға дусар ителеп, зур уй-кисерештәргә тарыған, тамашасылары менән дә шулар менән уртақлашқандарзыр. Бына

ошо – күп артистар аңламаған төшөнсәлер, күптәр еткерә алмаған философиялыр, тим.

Ошондайырак кисерештәрзе мәшһүр йырсыбыз Абдулла Солтановты тыңлағандан, Риф Ғәбитовтың «Ез үксә» бейеуен беренсе тапкыр карағандан, йә булмаһа элекке артистарзың уйнауын күргәндән һуң кисереп-уйланып йөрөй торғайным. Профессиональ сәнғәттең көсә лә шуңдалыр: тамашасыһын кисерештәргә дусар итеп, тормоштағы барлык изге философияларға алып килеү.

Үкенескә каршы, һуңғы йылдарза сәхнәлә ирзәр энергетикаһы юғала башланы. Тимәк, ирзәр күзлегенән фәлсәфә йөрөтөү зә кәмей. Бының төп сәбәптәренең береһе итеп йәш быуын ирзәрзе – хатта артист оҫталығына ла – катын-кыз тәрбиәләүзән килеуен атарға кәрәк.

Сәхнәлә тыузырылған фәлсәфәне тамашасыларға артист еткерә, тинем. Шунһы мөһим: әгәр артист сәхнәнән фәкәт фәлсәфә генә тылҡый икән, уның фәлсәфәһе тамашасы аңына үтеп инмәүе лә ихтимал, сөнки кеше аңы һалҡын, ул, барыһын да беләм, тип уйлай. Шуға күрә артист сәхнәлә барған вакиғаларзы күңеле аша үткәрәп, тамашасы күңеленә үтеп инергә, йәғни уны ла тамаша залынан кисерешкә дусар итеп: көлдөрөп, илатып, шак катырып һәм шатландырып сығарырға бурыслы. Әгәр кешенең күңеле сәхнәлә күрһәтелгән тормоштан, ундағы геройзарзың кисерешенән тулҡынлана икән, тимәк уның күңел кисерештәре тынғы бирмәй уйландырасаҡ, тимәк ул ниндәйзәр фәлсәфәгә килә тигән һүз. Әммә ниндәй? Бына ошо мәсьәләне ижад кешеләре алдан уйлап эш итергә бурыслы, юкһа әзәм башына, кешелек донъяһына зыян килтереүсә фәлсәфәнең тыуыуы ла бар бит. Ана шуның өсөн дә сәнғәт әһелдәре һәр ваҡыт халықтың уй-фәкерен, уның күңел торошон өйрәнергә, үз өстөндә арымай-талмай эшләргә тейеш, юкһа уның тамашасыға кәрәкмәүе ихтимал.

Башкорт сәнғәте философияһының ғилми әсәр буларак юклығының сәбәптәре байтак. Беренсенән, философ - ғалимдарзың сәнғәт донъяһын эстән белмәүе; икенсенән, сәнғәт әһелдәренең был өлкәлә фәкәт практик эш менән генә шөгәлләнәүе. Сөнки һуңғылары башкарған эштәрен ғилми китап итеп яза белмәй. Уның өсөн һәләт, тәжрибә кәрәк.

Был проблема менән сәнғәт белгестәре шөгәлләнергә тейеш кеүек, әммә улар күберәк ижад ителгән сәнғәт өлгөләрен анализлау менән генә мәшғүл. Сәнғәт фәлсәфәһе хақында айырым хезмәт язылғаны юк. Унан әле эшләп килгәндәре лә олоғайзы, ә йәштәр араһында күзгә салынғандары күренмәй. Сәнғәт философияһы хақында айырым ғилми хезмәт булдырыу – бик катмарлы һәм ауыр эш, миңеңсә. Шуға күрә башкорт сәнғәте хақында ғилем китабы яқын арала ғына тыумаҫ. Бар өмөт киләсәк быуынға кайтып кала.

Килер заман: башкорт халык йырзарын, бейеүзәрен, театрлаштырылған тамашаларын тикшереп, заманында Тәңрегә табынған башкорттарзың ниндәй философия менән йәшәгәнән аңлатырзар. Шулай ук Совет осоронда тыуған, бөгөн дә йәшәп килгән профессиональ сәнғәтебеззең сәхнәнән халыкка ниндәй фәлсәфә еткереп, аң-белемгә килтергәнә тураһында ғилми китаптар сығарырзар. Был сәнғәт тыузырыусылар өсөн дә зур һабак булыр ине.

Әхтәм АБУШАХМАНОВ.
Өфө калаһы.

«АФИЗЕЛ» ЖУРНАЛЫНЫҢ 2011 ЙЫЛҒЫ ЙӨКМӨТКЕҢЕ

● СӘСМӘ ӘСӘРЗӘР

Акьюлов Исмәғил. Миңһезбикә. Хикәйә.	3
Алдырханова Әлнисә. Батырлық тәңкәһе. Новелла.	7
Бүләков Тимерғәле. Бағым. Сизәм сәхифәләре.	8-9
Булатова Дилбәр. Кунак мунсаһы. Хикәйә.	10
Ғайсарова-Ғизәтуллина Гөлсирә. Быйығы яз йоколарзан яззым. Хикәйә.	8
Ғибәзәтов Әнүәр. Каскы. Повесть.	4
Дауытов Хәбир. Ақтүш һағышы. Хикәйә.	6
Мусин Ноғман. Хәтер шаңдауы. Әссе.	6-7
Мәүлит Ямалетдин. Буян. Новелла.	7
Наил Ғәйетбай. Бәхет сере. Әссе. ...	1-2
Ноғоманов Изрис. һакмарбаш. Тарихи роман.	1-3
Нурғәлиев Ишғәли. Карабаш турғай. Язмышнамә.	5
Садикова Мөкәрәмә. һағыш сәскәһе. Хәтирә-уйлануы.	5
Ситдикова Гүзәл. Уйынсык һыйыр. Хикәйә.	11
Тапаков Хәйзәр. Куласа. Хикәйә.	12
Хажихәмәтов Шамил. Яңғыз инә бүре. Повесть.	9
Хөсәйенов Ғайса. Мәлдәр, әмәлдәр, ғәмәлдәр. Парсалар, барсалар. ...	4
Хужин Мәхмүт. Дәүрән. Хикәйә.	6
Шәкүрова Шәүрә. Өфө вокзалы. Повесть.	10
Шәрипов Сабир. Гонаһлы шарлама. Повесть.	7
Әхмәзишина Гөлдәр. Яңғыз кайын. Хикәйә.	7
Әхмәтов Радик. Эй, ағыла болот... Роман.	11-12
Якупов Сәлмән. Куш кайындың береһе. Хикәйә.	12

● ШИҒРИӘТ

Абдуллина Лариса. Зыяратта. Шығырзар.	5
---	---

Алтынбаева Зәһрә. Башкортостан – тыуған ергенәм! Шығырзар.	1
Бикбаев Рауил. «Йәшәйбез бит ике бы- уатта...» Шығырзар.	12
Бәширова Фирзәүес. Башкорт кызы. Шығырзар.	8
Вафин Мөнир. Ғүмер һукмағы. Шығырзар.	1
Гөлгизәр Фәйзи. Үрһәләнеү. Шығырзар.	2
Ғәлимова Римма. «Мөхәббәттә үткән заман юк ул». Шығырзар.	10
Ғәлим Дәүләди. Нөгөш шишмәләре. Шығырзар.	4
Ғәниева Тамара. «Офоктарзы ашкым килеп китте...» Шығырзар.	6
Закиров Мөхәммәт. Матурлығың ме- нән һин мәңгелек... Шығырзар.	11
Зәфәр Вәлит. Рәсәйзә генә түгел... Шығырзар.	11
Игебаев Абдулхак. Арнаузарым – и- лас моңдарым. Шығырзар.	8
Инсур Артур. Гөргөлдәк. Поэма.	3
Кәримов Марат. Бер катлы. Шығырзар.	3
Кәшфуллин Әсхәр. Афәттәр үтер әле. Шығырзар.	2
Күзбәков Фәнил. Йыһан үлсәмдәре. Шығырзар.	1
Күсмәева Мәрийәм. Сит яз күңелемә ситен булды... Шығырзар.	3
Карамышева Таңһылыу. Таш өй. Поэма.	7
Котлогилдина Зәһрә. Башкорт йыры. Шығырзар.	9
Котоева Гөлназ. Йәшәү кәзере. Шығырзар.	9
Мифтахов Риф. «Әзләмә серзе, шағир, тик күк йөзөнән...» Шығырзар.	4
Мәхмүт һибәт. Ғәләм түңәрәге. Поэма.	5
Нигәмәтуллин Әхәт. «Юк, әйләнеп кайтмаң инде...» Шығырзар.	11
Ниятшин Тимер. Шәп булдымы? Шығырзар.	6
Радик Хәкимйән. Бер йылға булһам ине... Шығырзар.	8
Риф Дауыт. һакмар батыр. Карһүз.	8
Рәмил Йәнбәк. «Мин ашкындым телән иртәгәгә...» Шығырзар.	6

Салауат Рәхмәтулла. «Әзләп тапкан алтын – кыйбат түгел...» Ш и ғы р з а р.5
Сафуан Әлибай. Башкортостан. Ш и ғы р з а р.2
Сәғизуллина Лилиә. Ынтылыш. Ш и ғы р з а р.7
Таһирова Әнисә. Көзгө балан. Ш и ғы р з а р.12
Тимершин Рәдиф. Хәкикәткә күз йоммайым... Ш и ғы р з а р.12
Тойгон. Осрашыу. П о э м а.4
Әхмәзин Әфтәх. Асык капка. Ш и ғы р з а р.10
Чанышева Фәниә. Йылдар ағышы – күңел һағышы. Ш и ғы р з а р.9
Юлдашев Хисмәт. Төпкөлдә. Ш и ғы р з а р.7

● ӘЗӘБИ ТӘНКИТ

Физәтуллина Рәшизә. «Урал батыр» эпосында йога тәғлимәте.4
Гөбәйзуллина Ләйсән. Зиннәтле күңел.6
Каскынова Гөлнур. Һәзиә Дәүләтшинаның шигри мирасы.1
Колмөхәмәтова Миләүшә. Башкорт әзәбиәтендә фельетон.8
Рамазанова Сәриә. Рамазан Өмөтбаев хикәйәләрендә замандаш образы.1
Рамазанова Сәриә. Язмышы – шигыр-зарында (<i>Рәмил Кол-Дәүләт ижады</i>).7
Рамазанова Сәриә. Рамазан Өмөтбаев – публицист.12
Хәбиров Әнғәм. Асыл икән затың – һүзең булһын алтын (<i>Шағирәләребезең быуат башында «Ағизел» биттәрендәге ижадына бер караш</i>).8-9
Шаһиев Рәүеф. Шағир йәшнәүе.3
Шәрәфетдинов Дамир. Уйландырырлык әсәр (<i>Әхмәр Үтәбайзың «Тыштағы зыярат» романы хақында</i>).7
Әлибаев Зәки. Урау-урау юлдарзан. ..5

● ӘЗӘБИӘТ ҒИЛЕМЕ

Гәрәева Гөлфирә. Хәзерге башкорт прозаһында жанр, форма һәм стиль әзләнеүзәре.5

● ӘЗӘБИ МИРАҘ

Мәжит Ғафури. Укыйык, шәкерттәр! Ш и ғы р з а р.4

Ниғмәтуллин Рауил. Булһын өсөн Башкортостан! Ш и ғы р з а р.5

9 май – Бөйөк Еңеү көнө

Дәүләтшин Рафаэль. һуғыш осоронда Башкортостан ауыл хужалығы.5
Зиннурова Тайфа. Тыныс булһын донъялар.5
Шафикова Гөлсирә. Бер кабым ғына...5
Шарапов Ишмөхәмәт. «Ейәндәрем укыр...»5

● ШИШМӘЛӘР

Бикташев Фәнис. Әбетем – изге төйәгем; Котлогилдина Рәзилә. Рәхмәтлемен һезгә...; Сөләймәнов Ринат. «Әкрән генә йылға көйләй көйөн...» Ш и ғы р з а р.11
--

● ПУБЛИЦИСТИКА

Бикбаев Рауил. Халыктың хәтер көсө.1
Зарипов Әлим. Табын иле.4
Нурғәлиев Ишғәли. Башкорт язмышы йәки параллель һуғыштар.6
Сазрыев Мизхәт. Хәзерге ғаиләнен социаль-философик нигеззәре.1
Сәхәүәтдинов Венер. Ағизел буйлап төшкәндә.1
Хажиев Ризван. Әйле башкорттары: кисә, бөгөн, иртәгә.4
Хужин Мәхмүт. «Куян йылы»на ла аяк баһтык.1
Хужин Мәхмүт. Климат ниңә көйһөзләнә?7
Хужин Мәхмүт. Тубыкланған килеш.8
Шаһиев Рәүеф. Һәйкәлгә лайык шәхес.12
Әхмәтзәки Вәлиди Туған. Төркөстандың киләсәге.12

2011 – Башкортостанда милләт-арататыулықты нығытыу йылы

Ағишев Ирек. Вайымһыҙлыҡ һәм күндәмлек баһа.12
Сазрыев Мизхәт. Дини әзәплелек – тоторокдолок нигезе.7
Шаһманов Тәлғәт. Калала башкорт булығы еңелме?7
Шаһманов Тәлғәт. Ауыл мәктәбенең әсе күз йәштәре.12

Шәрәфетдинов Дамир. Туйзар әле үтмәгән...10
Хужин Мәхмүт. Эскерһезлек һәм мәкер.10

● **БЕЗҒЕҢ ЮБИЛЯРЗАР**

Ғәбизуллина Фәниә. Йырлы ғүмер (Р. Ханановка 80 йәш).10
Шәрипова Зәйтүнә. Талант – тәүәккәллек ул (Азат Абдуллинга 80 йәш).6
Әлибаев Зәки. Тормоштан илһамланып (Кәзим Аралбайга 70 йәш).9

● **БЕЗҒЕҢ КАЛЕНДАРЬ**

Байышев Таһир. Тырышқан – ташка қазау қакқан. Урта быуаттарға уртак язма телдәр (Таһир Байышевтың тыуыуына 125 йыл).8
Баязит Бикбай. Онотолмаґ ғүмер (Ғәлимов Сәләмдең тыуыуына 100 йыл).1
Бейешева Ләлә. «Мин көсөмдө актығына тиклем бирер инем ғәзиз халқыма» (Әкәрәм Бейештең тыуыуына 85 йыл).4
Ергин Юрий. Башҡорт тел ғилемен нигезләүсе педагог (Закир Шакировтың тыуыуына 130 йыл).11
Күзбәков Фәнил. Мәғәнәһезлектәге мәғәнә (Рус языусыһы Сергей Довлатовтың тыуыуына 70 йыл).8
Котоева Ғөлназ. Йән йылығын өләшеп... (Ғәбизулла Зариповтың тыуыуына 50 йыл).11
Шәрипов Сабир. Йылмайып бакты донъяға (Марсель Искәндәрзең тыуыуына 50 йыл).1
Әхмәзин Әфтәх. «Кәризел буйында қалам...» (Ярулла Вәлиевтың тыуыуына 90 йыл).3

Ғабдулла Тукайың тыуыуына 125 йыл

Игебаев Абдулхак. Шағир һәм әжәл. Шигыр.6
Поварисов Суфиян. Шигриәт пәйғәмбәре.6
Сәлихов Әхәт. Тукай һәм башҡорт әзәбиәте.6

Ж. Ғ. Кейекбаевтың тыуыуына 100 йыл
 Мәшһүр лингвист һәм языусы.10
Бикәнәсова Рәмзиә. Ғалимдың шәхси фонды хақында.10

Вахитов Әнүр. Төс йөкмәткеһе роман.10
Ишбирзин Әрнст. Ж.Ғ. Кейекбаевтың ғилми-ижади мираґы.11
Кунафин Ғиниәт. Ғалим – әзәбиәт майзанында.9
Кейекбаева Зәһрә. Ебәрелгән һәм алынған хаттар.9 – 12
Сөләймәнов Әхмәт. Фольклор менән рухланып.11

● **САТИРА ҺӘМ ЮМОР**

Камил Фазлы. Наркобарон. Юмореска.5
Мар. Сәлим. Котолоу. Ағас тел. Илһам қошо. Ялған донъя. Юморескалар.4
Әминев Марат. Һуғым. Төтөн еґе. Мөхәббәтле йорт. Орашыу. Белгес. Башлығ котлауы. Қозок. Дауалаңдым. Йылмайыу хақы. Юморескалар.3
Әкбәров Закир. Батырлығ. Замана қазанышы. Юморескалар.2
Ырыґкужина Рәзилә. Бәхетле ялқау. Ижадсы. **Сәйфуллин Әмир.** Исем кушыу мәрәкәһе. Юморескалар.12

● **СӘНҒӘТ**

Акбулатова Фәрзәнә. Зәйтүнә.5
Акбулатова Фәрзәнә. Үз халқының рух илсеһе.12
Ғәйнуллина Таңһылыу. Халығ артисы – юғары исем.5
Турицына Нина. Язға һәм яқтылығқа ғашиқ рәссам.1

● **СӘХНӘ ӘСӘРЗӘРЕ**

Асанбаев Нәжиб. Сейәлетау. Драма.11

● **КӘЛӘМДӘШТӘР ТӨСӨ**

Мостай Кәрим. Көндәлектәр.10
Хөсәйенов Ғайса. Мостай Кәрим менән әңгәмәләрзән.10

Башҡортостан языусыларының сираттағы съезды алдынан

Әзәбиәт тормош дәрәслеге бөгөн?

Фәнил Күзбәковтың Зәки Әлибаев, Азамат Юлдашбаев, Әхмәр Ғүмәр-Үтәбәй менән әңгәмәһе.1

Фәнил Күзбәковтың Суфиян Поварисов менән әңгәмәһе.	3
Балалар әзәбиәте хақында һөйләшеү.	
Камса Мортазиндың Айһылыу Йәғәфәрова менән әңгәмәһе.	2
Иншалар бәйгеһенә йомғаҡлау.	4

*Башкортостан языусыларының
XV съезы материалдары*

Бикбаев Рауил. Яңы заман һәм яңы әзәбиәт.	5
Денисов Владимир. Вақыт баһа бирер.	5
Наил Ғәйетбай. Пьесалар бар, тик көртәләр зә байтаҡ.	5
Нәзерғолов Миңлегәли. Ғилем үә тәнкит нисбәте.	5
Рәшит Сабит. Иғтибар үзәгендә – йәштәр.	5
Туғызбаева Факиһа. «Йөрәк ярып сығккан бала икән...»	5
Хөсәйенов Айзар. Алға барабыз, камиллашабыз.	5
Хәсән Назар. Рух илсәһеме шағирзәр?	5
Шәрипов Сабир. Бары ла, юғы ла үзәбеззәке... ..	5

● **ДУСҠЫК КҮПЕРЗӘРӘ**

Аманжолов Касим. һайра, һайра, һандуғасым. Ш и ғы р з а р.	11
Сергөл Вурал. Китәһең? Ш и ғы р з а р.	7

*«Ағизел»дә кунакта –
Калмыкстан әзитәре*

Эрдни Эльдышев. Йыр уятһын беззәң дуслығк.	
Эрдни Эльдышев. Әсә кәңәше. Владимир Нуров. Барыс йылы. Александр Соловьев. Әзәм менән һауа. Алексей Скакунов. Калмык кызы. Николай Санджиев. Тыуған тел. Василий Чангонов. «Далам минең! Алтын, һары далам...» Валерий Хотлин. Сығанак. Виктор Папуев. Элегия. Валентина Лиджиева. «Эй далам һин минең, даланым...» Лилия Щеглова. Көзгә алдында. Ш и ғы р з а р.	

Николай Бурулов. Бүре қапканы. Николай Илюмжинов. Мазул руднигында. Игорь Гриньков. Әзәми шәүләләр. Х и к ә й ә л ә р.	2
--	---

*„Ағизел“дә кунакта – Силәбе калаһының
М. Акмулла исемендәге әзәби берекмәһе*

Камса Мортазин. һүрелмәй ижад ялқыны.	12
Булат Батталов, Алевтина Вәлиева, Мәүлизә Ибраһимова, Дарвин Таһиров, Азамат Усманов, Венера Нуртдинова, Рим Рәхимов, Зимфера Ширванова, Айзар Ишбирзин, Эльвира Колоева, Юлиә Вәлиева, Нәфисә Шакирова, Рафаэль Мөхәмәтйәнов. Ш и ғы р з а р	12
Гөлсирә Ғүмәрова, Урал Колошов, Альвина Мөхәмәтйәнова. Нәсәрзәр.	12

„Ағизел“ кунағы

Котоева Гөлназ. Әйтер һүзәм бар! (Әхәт Салихов менән әңгәмә).	12
Хужин Мәхмүт. Көнкүреш өлгөһө. (БР-зың торлак-коммуналь хужалығк министры Ирек Ялалов менән әңгәмә).	12
Китапһыз өй – кошһоз урман (Зөфәр Тимербулатов менән Сабир Шәриповтың әңгәмәһе).	9

● **ДОНЬЯ ӘЗӘБИӘТЕ ҮРНӘКТӘРӘ**

Лао Шә. Ай урағы. Х и к ә й ә	6
---	---

● **ШӘХСИ ФЕКЕР**

Йәнбирзин Иршат. Халығк мирасына мөнәсәбәт.	2
Хисамов Ғалим. Сәсэнлекте тергезәйек.	2

● **МУЗЕЙЗАР – МӘЗӘНИӘТӘБЕЗ КӨЗГӨҺӨ**

Тимерханов Илдус. Узғандарзан башка киләсәк юк.	10
Әхмәтйәнов Хажид. Төбәк тарихы сағыла.	8

● **ЯЗМЫШТАН ЫЗМЫШ ЮК**

Гәрәев Мәғсүм. Каты һынаузәр аша.	4
---	---

Муллағолов Әхмәт. Ынаузар һындыра алманы.6
Фәтколисламова Зәкиә. Һағынам «кулалктар» тәйәген.7

● ШАНДАУ

Бикбаев Рауид. Аңлатма биреү кәрәк.10

● РУХЫБЫЗ ТАМЫРЗАРЫ

Аскарова Гөлнара. Акыл байлығын һаклаган усақ.9
Кашкаров Ғәбделһак. Калмык нәсәлдәрә.10
Минһажитдинова Хәмизә. Сәсәндән һүз кала.3
Нурғәлиев Ишғәли. Кеше булғың килһә, китап укы!10

● РУХИ ТАМЫРЗАРЫБЫЗ

Ғөбәйзуллина Фәрзәнә. Беләм һандығы.11
Хужин Мәхмүт. Быуаттар менән күзләшәргә киләгәз!12

● РУХИ ХАЗИНАЛАР

Ғайсина Фәһирә. Юлға бәйлә ырымышһаньузәр, тыйьузәр.4
Солтанғәрәева Розалия. Мөнәжәттәр – көйлә иман һүзе.5

● РУХИ МӘЗӘНИӘТ

Рәшит Шәкүр. Хәзәргә башкорт матбуғаты һәм тел мәзәниәте.1

● РУХИ ЫНЬЫЛАРЫБЫЗ

Лео Яковлев. Тормошо тураһында Ғүмәр Хәйәм үзе һөйләгән бәйән.6

● ТЕРЕ ХӘТЕР

Дилара Мәхмүтдинова-Мутикова. Иле менән бергә күрзе.8-9

● ДИН ҺӘМ ФӘН

Имам Ғариф һажид Ғабдраһманов. Дин әшмәкәрә һәм мәғрифәтсе.7
Нурғәлиев Ишғәли. Аллаһы Тәғәлә – һуңғы таяныс.2

● ЖУРНАЛ УКЫУСЫЛАР ИЖАДЫ

Һизамова Флүрә. Рәми рухы менән һөйләшәү. Шигырзар.3
Нәзәрғолова Рәйлә. Теләм. Шигырзар.3
Сәғитов Харис. Кайтып киләм. Шигырзар.3
Тамара Сәйфуллина, Фәүзиә Йәнтилина, Гөлсәм Вәлиуллина, Һажид Әхмәтйәнов. Шигырзар.6
Хәзисә Юдаева. Мирас; Хәлизә Шәйхмәтова. Хыял; Әлфиә Садикова. Көзгә моң; Нәйлә Әйүпова. Бәхет ни өсөн кәрәк? Шигырзар.4

*Күмертау языусылар
ойошһаһына – 15 йыл*

Кинйәғәли Абдуллин. Башкортостан;
Руша Солтанғолова. Көйөргәзе ере;
Нәсимә Йосопова. Мин тормошто яратам;
Хәлизә Алтынбаева. Һәйкәл;
Хәмзә Ишдәүләтов. Урап үттең.
Шигырзар.8

4 декабрь – Дәүләт Думаһына һайлау көнө
Хужин Мәхмүт. Вәғәзәләр гөлләмәһе.11

● «АҒИЗЕЛ» ЖУРНАЛЫНЫҢ 2011 ЙЫЛҒЫ ЙӨКМӨТКЕҢЕ

12

● «АҒИЗЕЛ»ГӘ ХАТТАР КИЛӘ

4, 5, 7, 12

● ӘЗӘБИ- МӘЗӘНИ МӨХИТ

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12

Журналдың 2011 йылығы лауреаттары.12

Атаклы ғалим, төркиәтсе, языусы, йәмәғәт эшмәкәре Ж. Ф. Кейекбаевтың тыууына 100 йыл тулыуы айканлы БДУ-ла «Профессор Жәлил Гиниәт улы Кейекбаев һәм уның төрки, урал-алтай ғилемдәге хезмәттәре» тип аталған халықара фәнни-ғәмәли конференция үткәрелде. Конференция эшендә Башкортостан Хөкүмәте Премьер-министры урынбағары З. Й. Рәхмәтуллина, Башкортостан мәғариф министры урынбағары А. Ш. Суриң, Татарстан Фәндәр академияһы академигы М. З. Зәкиев, Казан дәүләт педагогия университеты проректоры, якташыбыз, профессор Ф. Ф. Харисов, К. Ж. Жубанов исемендәге Актүбә дәүләт университеты доценты К. К. Садирова (Қазақстан), М. К. Аммосов исемендәге Көнъяк-көнсығыш федераль университет профессоры Г. Г. Филиппов (Якут-Саха), үзбездән профессорлар М. В. Зәйнуллин, Ғ. С. Қунафин, Р. З. Мерәсов, Т. М. Ғарипов, Н. А. Мәжитов катнашты һәм докладтар менән сығыш яһаны.

Конференцияла академик М. З. Зәкиев БДУ-ның почетлы профессоры итеп һайланды, уға, университеттың традицияһына ярашлы, профессор мантияһы кейзерелде. Ғалимдың кызы, педагогия фәндәре кандидаты, БДПУ доценты З. Ж. Кейекбаева ошондай мәртәбәле сара үткәргәндәре өсөн республика хөкүмәтенә, БДУ етәкселегенә рәхмәт һүззәре әйтте.

Көндөң икенсе яртыһында конференция секцияларға бүленеп эшләне. Унда башкорт филологияһы, урал-алтай телдәренәң актуаль мәсьәләләренә арналған күп һанлы сығыштар тыңланды. Филми форум аҙағында резолюция кабул ителде. Конференцияла катнашыусылар мәшһүр ғалимдың фәнни һәм әзәби мираһын өйрәнәү мақсатында бындай сараны һәр биш йыл һайын үткәрәп тору зарурлығын, Ж. Ф. Кейекба-

евка республиканың С. Юлаев исемендәге дәүләт премияһын (үлгәндән һун) юллау, БДУ-ға уның исемен бирәү кәрәклеген күтәрәп сықты.

Жәлил Кейекбаевтың 100 йыллығына арналған филми-ғәмәли конференция Сәйетбаба ауылында ла үтте. Уның эшендә дәүләт һәм йәмәғәт эшмәкәрҙәре, языусылар, ғалимдар, юғары укыу йорттары, мәктәптәр укытыусылары, ғалимдың улы, РФ Дәүләт Думаһы депутаты Морат Кейекбаев катнашты.

Ғалим исемен йөрөткән Сәйетбаба урта мәктәбендә уның тормошонә һәм ижадына арналған асыҡ дәрестәр ойшторолғайны. Конференцияла сығыш яһаусылар Жәлил Гиниәт улының фәндә, әзәбиәттә калдырған якты эзе, ентекле өйрәнәүзе талап иткән ғәжәйеп бай ижади мираһы, тейешле кимәлдә баһалауҙы көткән асыштары хақында тәфсирләп һөйләне. Тантаналар артабан Қаранйылғала – ғалимдың тыуған ауылында – дауам итте. Юбилейға катнашыусылар бында «Туғандар һәм таныштар» романы нигезендә театрлаштырылған тамаша қараны, Ж.Ф. Кейекбаевтың йорт-музейы менән танышты.

Район хақимиәтенәң Жәлил Кейекбаев исемендәге премияһына быйыл языусылар Лира Якшыбаева, Кәбир Акбашев, һуғыш һәм хезмәт ветераны Вилдан Шәрипов лайыҡ булды.

Тәүге тапқыр төрки телле шигриәт әсәрҙәрен тәржемә итеүселәрҙең «Ак торна» халықара конкурсы үткәрелде. Уны БР Мәзәниәт министрлығы, БР Языусылар союзы, «Культура» Бөтә Рәсәй дәүләт телерадиокомпанияһы филиалы – «Башкортостан» дәүләт телерадиокомпанияһы, «Ағизел», «Бельские просторы» әзәби-нәфис журналдары, «Имидж-консультант» консалтинг компанияһы ойшторҙо.

Конкурска бөтәһе 370 эш қабул ителгәйне. Алтай, Кабарзы-Балкар, Саха (Якут), Тыва, Хакасия республикалары, Мәскәү, Ярославль, Әстрәхан калалары, Қазақстан, Үзбәкстан, Украина, Германия һәм Австрия ижадсылары көстөрөн һынаны. Бәйгеселәрзең эше өс номинацияла: лирика, граждандык шигриәте, эксперименталь форма буйынса баһаланды. Ошо көндәрзә Әфәлә халык-ара конкурска йомғаҡ яһалды. Еңеүселәр араһында Башкортостандан Дамир Шәрәфетдинов, Светлана Чураева, Айзар Хөсәйенов һәм Розалия Дәүләтбәкова бар.

Бөйөк башкорт мәғрифәтсәһе, шағир Мифтахетдин Ақмулланың тыуыуына 180 йыл тулыу айқанлы республикала күп кенә юбилей саралары узғарылсаҡ.

Атаҡлы шағирзың һуңғы төйәге – Силәбе өлкәһенең Мейәс калаһында октябрь аҙағында ук “Ақмулланың алтын көзө” исеме астында мәзәниәт байрамы булып үтте. Мейәс калаһы хақимиәте һәм Силәбе өлкәһе башкорттары королтайы башкарма комитеты тарафынан ойшо́торолған был сарала Башкортостандан Бөтә Донъя башкорттары королтайы башкарма комитеты рәйесе урынбағары Вәлиәхмәт Бәзретдинов етәкселегендәге абруйлы делегация сақырылғайны. Сарала катнашыусылар Ақмулла кәберенә сәскәләр һалды, Силәбе һәм Курған өлкәләренең мөфтөйә Ринат Раев Ақмулла рухына аят укыны. Артабан кунақтар Мейәс калаһының тыуған яқты өйрәнәү музейында булып, унда Көнъяк Уралдың төп халқы – башкорттарға һәм бөйөк шағир Ақмуллаға арналған экспонаттар менән танышты.

Байрам Автозаводсылар мәзәниәт һарайында дауам итте. «Ақмулла укыуҙары»н Силәбенәң М. Ақмулла исемеңдәге әзәби берекмәһе етәксәһе Камса Мортазин алып барзы. Әзәбиәт һөйөүселәр филология фәңдәре докторы, шағир Рәшит Шәкүрзең Ақмулла ижадына арналған әңгәмәһен, шағирҙар һәм ғалимдар Мәүлит Ямалетдин, Кәүи Кәримов, Зәки Әлибаев, Ғәйнислам Ибраһимов, Азамат Юлдашбаев, Рәшит Ақкөбәков, тыуған яқты өйрәнәүсә Әсләм Арыслановтың сығыштарын тыңланы. Мейәстә йәшәүсә башкорттарзың туған телен, мәзәниәтен һақлау һәм үстәрәүгә арналған «түңәрәк өстәл» дә әшлекле шарттарға үтте. Кисен мәзәниәт һарайында

Сибай дәүләт филармонияһы артистары сығыш яһаны.

Силәбе өлкәһенең Сосновка районында башкорт әзәбиәте классигы Ғәлимов Сәләмдәң тыуыуына 100 йыл тулыу уңаһынан конференция үтте. Сақырылған кунақтар: Силәбе өлкәһенең М.Ақмулла исемеңдәге һәм Магнитогорск калаһынан «Урал ынйылары» әзәби берекмәләре етәксәләре Камса Мортазин, Файза Мәғәсүмова, языусылар Мәүлит Ямалетдин, Азамат Юлдашбаев, шағирә Алевтина Вәлиева, Әбйәлил районы Ташбулат мәктәбе укытыусыһы Ғөлсәм Хисмәтова сығыш яһаны. Долгодревенское мәзәниәт һарайында Силәбе өлкәһенең йәш кәләм тирбәтәүселәрәнең күльязмалары тикшерелде. Магнитогорскиҙан «Урал ынйылары» әзәби берекмәһе ағзалары Азамат Усманов менән Бибиҡамал Шәйзуллинаның ижадтары ыңғай баһа алды. Сирюсинск мәктәбендә Учалы районының башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусылары инновацион технологиялар кулланып тәҗрибә уртақлашты, интернет-дәрәс үткәрзе.

Ошо сара сиктәрәндә Сосновка муниципаль биләмәһе хақимиәте буддырған Ғ. Сәләм исемеңдәге премияның лауреаттары ла билдәләнде: өс номинацияла – публицистика, тыуған яқты өйрәнәү һәм әзәбиәт өлкәһендә шөғөлләнәүселәр араһында – Мәүлит Ямалетдин, «Усақ алдында» әзәби берекмәһе етәксәһе Урал Колошов һәм Камса Мортазин лайыҡ булды был абруйлы бүләккә.

Р. Ғарипов исемеңдәге Республика гимназия-интернаты коллективы Башкортостандың халык языусыһы, Салауат Юлаев исемеңдәге дәүләт премияһы лауреаты Ноғман Мусин менән осрашыу узғарзы. Унда әзиптең ижад биографияһына арналған видеоматериалдар, интернет таланттары әзерләгән концерт күрһәтелде. Оло кунак укыусыларзың бихисап һорауҙарына фәһемле яуаптарын бирзе.

Зәки Вәлиди исемеңдәге Милли китапханала Тойғондоң Башкортостан «Китап» нәшриәтендә быйыл сыққан «Мөхәббәттән донъя котаһыр» йыйынтығының исем туйы үткәрелде. Фекер алышыуҙа китапхана директоры Азат

Ибраһимов, языусылар Рәшит Низамов, Ринат Камал, шағирзәр Николай Грахов, Фәрзәнә Гөбәйзуллина, Лилиә Һакмар һ.б. катнашты. Йәш әзиптәр Зиниә Байназарова менән Фәрит Әхмәт тә, шиғырзәрына кушып, үззәре башкарыуында моңло йырзәр бүләк итте. Атаклы курайсы Роберт Юлдашевтың курайза һызырыуы, М. Искужин исемеңдәге 136-сы башкорт лицейының XI сыныф укыусыһы Ләйсән Фәттәхованың бейеүе, Өфө дәүләт сәнғәт академияһының III курс студенттары Лиана Байназарованың – думбырала, Айрат Шакировтың баянда өззәрәп уйнаузары кисәне тағы ла йәнләндрәп ебәрзе.

Языусылар союзы идараһы йортонда шиғриәт секцияһының сираттағы ултырышы үткәрелде. Унда йәш шағирзәр Алмас Шаммасов, Олеся Әхмәтрәхимова, Зөлфирә Карағужиналарзың кулъязмалары тикшереләп, “Китап” нәшриәтендә сығарыуға фатиха алды.

Архангел. Прозаик Әмир Әминев менән шағир Фәнил Күзбәков район үзәгендә, Валентиновка мәктәбендә (әйткәндәй, данлыклы якташыбыз, авиация маршалы Пстыго – ошо ауылдан) укытыусылар, мәзәниәт хезмәткәрзәре, юғары сыныф укыусылары менән «Ағизел» журналы эшмәкәрлеге, бөгөнгө әзәбиәт, ижад мәсьәләләренә бәйлә осрашыузар үткәрзе. Сарала катнашыусыларзың Башкортостан әзиптәрәнең төп басмаһына дәррәү язылырға теләк белдереүе – йәнле әңгәмәләрзең һөзөмтәһе ул.

Район хакимиәте башлығы Ф.Х. Фәбитовтың редакция вәкилдәрен ихлас каршылауы, журнал менән якындан кызыкһынуы, район мәғариф бүлгеге етәксәһе Н.М. Йосопованың осрашыузарза әүзем катнашыуы ла район халкының әзәбиәткә, вақытлы басмаларға зур әһәмиәт биреүзәре тураһында һөйләй.

Федоровка, Бишбүләк, Йәрмәкәй. Әзиптәр Фәнил Күзбәков менән Сабир Шәрипов, матбуғатка язылыу мәсьәләләренә бәйлә, Федоровка районының (мәғариф бүлгегенә туған телдәр буйынса

методисы Г.Ш. Хәйбуллина катнашығында) Бала Сытырман урта дөйөм белем биреү мәктәбендә (директоры Ә.Б. Фәлиәкбәрова), Бишбүләк районы үзәгендә (мәғариф бүлгеге етәксәһе А.Г. Ченжуров, туған телдәр буйынса методист И.Ф. Хисмәтова), Каныкай ауылы мәктәбендә (директоры Р.Н. Әхмәтшин), Йәрмәкәй районының (мәғариф бүлгеге етәксәһе Ә.М. Мөхәмәтйәнов) Рәтамак, Усманташлы, Иске Турай, Иске Шах ауылдары мәктәптәрәндә (директорзәры Р.Р. Баһауәтдинов, А.Ф. Мөхәмәтшина, Ф.Ф. Хәсәнов) укытыусылар, китапхана хезмәткәрзәре, укыусылар менән осрашыузар үткәрзе.

Благовар. Стәрлебаш. “Ағизел”гә алдағы ярты йыллыкка язылыу мәсьәләләренә бәйлә, басманың баш мөхәррире Әмир Әминев менән бүләк мөхәррире Фәнил Күзбәков Благовар районының Языково, Һарайлы дөйөм урта белем биреү мәктәптәрәндә (директорзәры И.Ф. Васимов, Р.Р. Гүмәрәв) укытыусылар, мәзәниәт хезмәткәрзәре менән осрашыузар үткәрзе. Кунактарзы район мәғариф бүлгеге етәксәһе З.Р. Ишмәтов озата йөрөнө.

«Ағизел» журналының баш мөхәррир урынбасары Рәмил Йәнбәк менән публицистика бүлгеге мөхәррире Мөхмүт Хужин Стәрлебаш районында ижади осрашыузар узғарзы. Иске Калкаш, Ибракай, Стәрлебаш, Кабыккыуыш, Йәләмбәт ауылдарында улар әзәбиәт һөйөүселәргә журнал хақында һөйләнә, әсәрзәрен укыны, һораузарға яуап бирзе. Журналистарзы район хакимиәте башлығы урынбасары М.М. Усманов, район мәғариф бүлгеге етәксәһе М.Ф. Заһизуллин кабул итте.

Котлайбыз!

Рәсәй Федерацияһы Президенты Указы менән мәзәниәт өлкәһендәге казыныштары һәм озак йылдар уңышлы эшләгәндәре өсөн языусылар Гәйәтбаев Наил Әскәт улына һәм Йыһаншин Камил Фәрухша улына «Рәсәй Федерацияһының атказанған мәзәниәт хезмәткәре» тигән мактаулы исем бирелде.

